

ПЕТЪР ДЪНОВ
УЧИТЕЛЯ
БЕЙНСА ДУНО

**ПОЛОЖИТЕЛНИ И
ОТРИЦАТЕЛНИ СИЛИ
В ПРИРОДАТА
ВТОРА ЧАСТ**

Културна Асоциация
Бейнсà Дуно
1998

Настоящото издание е преработка (единствено откъм страната на съвременния правопис) на „Положителни и отрицателни сили в природата“, Школни лекции от Общия окултен клас, държани през 1922 година.

Настоящата серия от Беседи – 1922-23г. се издава в две части.

Първият етап по издаване на Беседите след 1944 г., наречен "Опит за създаване на книжовни преносители на богатството от Беседи с оглед ускоряването на разпространението" бе завършен. Досегашният критерий бе: "Без да се помрачава изначалната чистота и искрено отношение на издателя към издаваната от него книга". Той и за в бъдеще се запазва.

Вторият етап по издаването на Беседите ще постави центъра на тежестта върху съхраняването на чистотата при предаване на Словото с Беседи на Учителя Петър Дънов, т.е. качествен превод на чужд език, съхранен стил и пълна автентичност на изразните средства.

Вторият етап поставя също акцент върху разпространението на Учението във външния кръг, сред светските хора, като методите ще включват използване на масмедииите, както и новия тип носители като компакт дискове и всички възможни форми на мултимедията.

Учителя намира, че думата "светски" има по-силни вибрации от думата "духовен". Първата дума още повече, произлиза от думата "светлина". Свидетели сме на времето, в което невярващите стават вярващи, а вярващите невярващи. Всички, които държат ключа на знанието и скрижалите на Словото в затворени школи и общества и не ги дават, по думите на Христос ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина. Културната Асоциация изцяло споделя казаното от Учителя: "Казвам: Всички трябва да бъдем извън църквата, да работим в света. Да излезем на стъгдата, при бедните и страдащите, при угнетените и онеправданите. Там трябва да бъдат и свещениците. Това иска Христос от всички. Това е новото Учение".

© Културна асоциация – Бейнсà Дунò

© Хелиопол, 1998

Иван Кирилов, Лили Борисова – редактори

Апостол Апостолов – художник

ISBN 954-578-046-0

ПРАВИЛНИЯТ РАСТЕЖ НА УЧЕНИКА

Размишление.

Прочете се резюме от темите върху "Пробуждане на Божественото съзнание в човешката душа". Тема за следващия път: "Разлика между човека и животните". Тази тема не е странна, понеже вие сте я минали, ще си я припомните само.

И за втората неделя тема: "Разликата между ума и сърцето". И това ви е известно, по какво се различават.

Ще говоря тази вечер върху "Правилният растеж на ученика."

Вие може да вземете растенето в обикновения смисъл, тъй както става в Природата. За пример в растенията има стремеж да израснат нагоре, понеже така растенията намират ония условия, при които животът им може да се развива правилно. Значи растенето е една необходимост, минаването от едно състояние на потенциалност към едно кинетическо състояние, или състояние на активност. Или, може да кажем, минаване от тъмнина към светлина.

Сега ученикът трябва да има предвид всякога методите на живата Природа. Вие не трябва да си създавате илюзии в ума, че Природата ще създаде за вас специален метод. Не, всинца ще спадате към онази категория на оня метод, на който са подложени всички същества без разли-

ка. Сега в туй отношение много пъти известни религиозни системи, известни философски системи може да ви спънат във вашия растеж. Как? Ще кажат: "Бог е Любов", следователно като Любов Той ще улесни вашата работа. Това е вярно 50%. В какво отношение? Че Любовта ще подобри само условията на живота ви, но от вас пак ще зависи да използвате тия вътрешни условия. От вас зависи, тя е специално предоставена ваша работа. И всеки един от вас има да разреши най-малко няколко задачи в едно съществуване. И тия задачи трябва да се разрешат правилно. Добре, сега ако някой ни запита: "Защо ние се храним?" – За да израснем. "А защо трябва да израснем?" – За да могат тия набрани енергии в нас да се превърнат, да минат от едно състояние в друго. "Защо трябва да се превърнат енергиите?" – За да се появи съзнателният живот у човека. "Защо трябва да се появи съзнанието?" – За да дойде самосъзнанието. Те са два полюса. Съзнанието и самосъзнанието, това включва само рамките на човешкия живот. То е живот на постоянните, вечни промени, на скръб и радост. Скръб и радост, днес печелиш, утре губиш. Усещаш, че си ял, доволен си, след няколко часа усещаш новия глад.

Следователно растенето подразбира да спуснеш своите корени в подсъзнанието, то е Божественият свят, и след туй да прекараш клонищата на своя живот в свръхсъзнанието – то е пак Божественият свят. Те са два полюса. Трябва да прекараш корените в подсъзнанието и клонищата в свръхсъзнанието, в Божествения свят, и ще започне "новият живот, живот на хармония", както го наричат, или още "живот на безсмъртие" или живот, дето няма гниене. Сега, като казвам тия думи – съзнание и самосъзнание, то е, за да ги разберете. В съзнанието при сегашните условия ние съзнаваме, че стават известни промени. В нашето самосъзнание ние констатираме нашите погрешки или правите си дела. В самосъзнанието някой път имаме осъждане или възнаграждение за едно добро. Усещаме, че някои постъпки са прави, а някои не са. Но смисълът на живота не седи в самосъзнанието на човека, той седи в неговото

свръхсъзнание. Човек трябва да мине този период, да влезе в подсъзнанието, да забрави погрешките си. Защо? Добро е само това, което се помни. Добър човек или добър ученик е онзи, който помни доброто, а забравя злото. Ученик е онзи, който помни само любовта, а забравя омразата. Ученик е онзи, който помни само мъдростта, нея има всякога пред вид, а забравя своите глупости. Сега глупостта и тя е една наука. Аз ще ви докажа туй, защото в дадения случай може да ви радва. Сегашното ви благо след няколко години ще бъде вашето нещастие.

Да, аз ще ви го докажа. Ето моя аргумент: Имате едно дете на 10 години, здраво, стройно, умът му е отлично развит. Туй дете иска да има хубави дрехи, направени от нов плат. И то разбира. Вие му ушивате дрехи от новия плат. То е доволно. И когато дойде някой ваш гост, чичо или леля, някой ваш далечен роднина или приятел, то ще каже: "Мамо, я ми дай хубавите дрехи." Ще се облече, радостно е. Гостите ще му разгледат плата, как са направени дрехите, ще кажат: "Много хубави са дрехите." То сияе от радост първия ден, втория ден, третия, след 1 месец, но след 2 години, когато се окъсат тия гащи, изтънеят, то се срамува от тях. То слага тия дрехи в някой гардероб. Какво ще бъде положението му, ако след 2 години, като дойде чичо му, ще трябва да обуе тия гащи? Това ще бъде позор заради него. Те ще бъдат парцаливи. То ще каже: "Старите гащи там да седят, аз не ги искам, други ще ми дадете." И аз ви казвам: Вашите вярвания, които сега имате, след 10 години може да ви е срам от тях. А сега в дадения момент може да ви са едно наслаждение. Къде е злото? Не е в старите дрехи. Тия дрехи са износени. Онова съществено в дрехите е изчезнало и те изгубват онази приятна красота в себе си, тъй както известна храна, ако вие я държите, тя започва да се разлага и ония набрани енергии в нея изчезват – храната става безполезна. Някои казват: "Старите истини." Те мислят, че истините може да стоят някъде и да бъдат стари. Истина е само това, което в даден момент ти самосъзнаваш, туй, което се проявява в твоето

подсъзнание, което се проявява в твоето свръхсъзнание в даден момент. Ако една истина се прояви в твоето съзнание или самосъзнание, това е едно преходно състояние на тази истина. Ако тя се яви в твоето подсъзнание и свръхсъзнание, тя е истина, на която ти можеш да разчиташ. Може да направите опит, той е следният.

Този опит е верен. Ако вие застанете вечерно време и кажете на вашето подсъзнание: "Аз искам да стана утре в 4 часа", и забравите, подсъзнанието ще ви събуди точно на време. Но кажете ли два пъти, то няма да изпълни. Значи вие сте се усъмнили в него, а то е Божествено. На Божественото веднъж се казва. Кажеш ли на някое дете веднъж: "Стоенчо, иди купи 1 кг захар", то ще купи. Кажеш ли му втори път, то ще забрави. Да допуснем, че имате известна болест. Кажете на вашето подсъзнание: "Аз искам да бъда здрав след една седмица", и забравете туй. След една седмица вие ще бъдете здрав. Оплели са се вашите работи някъде. Не бързайте. Спрете се и кажете на вашето подсъзнание, на себе си тъй: "След една година искам моите работи да се оправят." Спрете пак. Нищо повече! Направете туй, и не мислете никак. След една година работите ви ще се оправят. Но ще вложите вяра. Като кажете, вие ще вярвате. В Божествения закон няма никакво изключение! Сега за пример аз седя и съдя: Дали ме разбраха тази вечер учениците? То е работа на съзнанието и самосъзнанието на човешкия живот. Когато аз работя в границите на Божествения живот и ви казвам една истина, туй, което ви казвам тази вечер, то ще принесе своята полза. Аз нямам никакво съмнение и в моя ум е определено след колко време тя ще принесе своята полза. Ще принесе. Защо? Защото вие всинца се намирате в известна тревога и не знаете как да оправите работите си, съзнавате, самосъзнавате се, мъчите се и всеки от вас иска да излезе от туй безизходно положение, всеки иска повече щастие. Всеки иска да подобри материалното си положение; всеки иска да подобри здравето си, семейните си отношения, отношенията между приятелите, всеки иска да усили своя ум, да облаго-

роди своето сърце, да уякчи своята воля. Това са все стремежи. Как ще ги постигне? Ето къде е опасността у вас.

Вие ще кажете: "Учителя ни каза едно правило, ние нямаме вече нужда от Учителя." Ето къде е погрешката. Вие не разбирате целия закон. Защото, ако аз ви кажа да поставите гърба си на слънце, непременно туй слънце ще ви излекува, но ако ви покажа един начин да съберете тази слънчева енергия, та когато го няма слънцето, пак да се ползвате от него, какво ще кажете? Ще кажете: "Няма да може." Лъжете се, ами че тази енергия е пак слънчева, макар че тя е акумулирана. Слънцето постоянно има връзка с тази енергия, която сте акумулирали. Щом кажете, че нямате нужда от слънцето, вие скъсвате вашите връзки с него. Сега във вашето подсъзнание работи Божественният закон. Всички опитности на миналите векове са вложени вътре в туй подсъзнание, там са събрани всичките Божествени закони. То е склад на тази потенциална енергия. Тази енергия, която е вложена в подсъзнанието, може да се развива в Божествения свят и оттам ще мине през човешкия живот: съзнанието и самосъзнанието. Следователно съзнанието и самосъзнанието като едно условие да трансформирате енергията си. За да мине Божествената енергия от едно съзнание в друго, потребен е един преходен период, а той е човешкото съзнание и самосъзнание.

Сега аз, като говоря за "Учител", подразбирам не много учители – един Учител в света! Туй ще го пазите. Един е Учителят в света. Този, Божествения Учител вие ще го научите. Той постоянно слиза и възлиза в света. Слиза и възлиза! Когато Го обичате, Той слиза при вас, когато Му се наситите, Той възлиза. Христос преди 2 хиляди години дойде при евреите, нали? Слезе и после, като не го искаха, възлезе нагоре. Сегашните народи се намират в тежко положение, пак Го викат. И казват по кой начин щял да дойде. Ще дойде по особен начин. Е, по какъв начин ще дойде? Казват: "Отгоре, от небето ще дойде." Какво нещо е идване от небето? Ако той дойде от небето, тъй както дъждът

иде или както снегът, или тъй както слънчевите лъчи, какво ще добиете? Ако дойде като росните капки, той само ще измие праха на растенията, ще уталожи известни нужди на хората, нивите ще дадат повече плод. Може да дойде като слънчевите лъчи, да подигне растенето, но в човешките умове, в човешките сърца Христос нищо няма да внесе. Следователно Христос ще дойде като росните капки, ще дойде като слънчевата светлина, но ще дойде и като онази велика разумна мисъл вътре в човешките умове и она ва разумно желание в човешките сърца. Той ще проникне във вас! Тогава се заражда мисълта: ще има ли форма, ще Го видим ли? Ще Го видите. И туй виждане, този Христос вътре във вас, той ще бъде един идеал, към който вие се стремите. Той е идеал на вашия живот.

Всяко растение си има идеал. То като художник почва да работи и да реализира своя план. Първо почва никнене, растене, цъфтене, след туй връзване семката и най-последно дойде зреенето. Значи растението съзнава, че е добило известна енергия, и започва втори опит. И самото растение си има идеал, който трябва да достигне. То се усъвършенства тъй, както и хората. И животните се усъвършенстват както хората. Всяко едно животно, и то си има един идеал, към който се стреми. И то се усъвършенства в ума. Идеалът на растенията не е идеал и на животните. Но всеки един живот от растителното царство, от животинското царство и човека си има свой идеал. И всеки се стреми да го реализира. Какъв е идеалът на ученика? – Да бъде като Учителя си. Следователно Учителят е идеал на ученика, който той трябва да реализира, т. е. да има туй знание, което Учителят има, да има тия чувства, които Учителят има, да има тая воля, която Учителят има, и да работи в света тъй, както Учителят работи. В туй растене окултният ученик трябва да има едно много правилно схващане за окръжаващата го среда. Той трябва да знае, че Истината не може да дойде отвън. Отвън ще дойдат всичките спомагателни средства, но Истината ще дойде отвътре. А "отвътре", то е закон на подсъзнанието и свръхсъзнанието. И

този, вътрешният свят обхваща, съставя едно условие за нашето съзнание и за нашето самосъзнание. По някой път ние мислим, че подсъзнанието и свръхсъзнанието са вън. Там е нашата погрешка. Вътрешният свят в този окултен смисъл е широкият свят. Туй Божествено съзнание прониква нашето съзнание и самосъзнание. Вие като ученици ще си зададете следния въпрос. Допуснете, че вие растете, имате известен идеал, най-после остарявате, след туй дойде смъртта и вие умираете. Представете си, че туй състояние трябва да преживеете най-малко веднъж, преди да сте умрели.

Представете си, че напускате тялото си. Какво ще стане с вас? Трябва да имате ясна представа за себе си извън тялото. Е, каква ще бъде вашата представа извън тялото? Тази представа ще бъде следната. Да допуснем, че имате пред себе си известен богат човек, нали? Той има ниви, после има крави, има коне, овце, има къщи, борове, и т. н. Вие го считате богат за всичките тия неща, които има, но, ако той се запита: "Какво съм аз вън от тия къщи?" За да се разбере, той трябва да се изолира, да остане сам. И следователно туй тяло, което ние имаме, тия клетки, които сега имаме, това са неща непостоянни. Човек е скрит вътре. Сегашното ни тяло, това е едно богатство, което ни помага да се развиваме. Ето защо ние трябва да се освободим от страничните неща, да разбираме вътрешния живот. Хубаво. Ако аз през целия живот се занимавам със своите волове, коне, овце, градини, какво ще ми допринесе това? Мислите ли, че един вол ще ми даде известна интелигентност? Аз мога да го науча как да оре, мога да го храня, но той за небето нищо няма да ми разправи. Нивите, които обработвам, и те няма да ми дадат смисъла. Всичките неща, които имам, ще ми дадат понятие само за обикновените работи, а дълбокият смисъл къде е? Няма да го търсим в тялото, а извън тялото. Туй тяло е образувано по закона на съзнанието и самосъзнанието, а за в бъдеще ние ще образуваме своето тяло по закона на подсъзнанието и свръхсъзнанието. И следователно във всяка една школа

ние ще започнем да градим своето тяло. То е изкуство. И ако питате един франкмасон как да съградим туй тяло, какво ще ви каже? Там има чукове.

По новия начин, а то по старому всеки може да гради. По новия начин трябва да знаеш да градиш, а този новия начин ще го научиш от кого? Само от своя Учител! Аз казах: Този Учител, като дойде, Той ще ви каже първата дума. И по образа на тази първа дума ще почнете вие да градите новото си тяло и тогава ще имате друго сърце. В туй ново тяло не само сърцето ви ще се промени, но и умът. И ап. Павел казва на едно място, че ние имаме ума Христов, не обикновения ум. Като казвам, че ще имаме едно ново сърце, разбирам, че туй сърце няма да бъде като сегашното, т. е. не с тия преходни чувства. Сегашното сърце е много неустойчиво. Че е неустойчиво, сами може да направите опит. При сегашното състояние човек е непризнателно същество. Даже ако Господ направи един опит с нас, само като докосне човека някъде, веднага неговото състояние се изменя. Вземете обикновеното плачене. Човекът плаче. Защо плаче? Защо плаче онази майка? Умряло ѝ детето, плаче за детето си. Казвам: Онази женена жена плаче. Защо? Умрял нейният мъж. Богатият плаче. Защо? Изгубил всичкото си състояние. И той плаче. Всички, които плачем, все плачем за нещо, което сме изгубили. Защо плаче човек? Понеже е изгубил нещо. Казвам: Плачът не спасява. Ако сме изгубили нещо, с плач няма да го намерим. Плачът само показва, че сме изгубили нещо. Е, как ще го придобием туй изгубеното? Плачът е само едно състояние да смекчи човешкото сърце, за да може Божественният дух да работи вътре. Туй е смекчаване. Защото, ако човек не може да плаче, значи условията са тежки. Като си смекчи сърцето, тогава ще дойде Духът Божии. И за онези, които плачат, Духът действа по един начин, а за онези, които не плачат — действа по друг начин.

Сега ученикът трябва да има предвид съграждането на своето ново тяло. Никаква друга задача не трябва да анга-

жира неговото висше съзнание! В своето съзнание и самосъзнание той може да се ангажира с обикновения живот, но никога да не си позволи тия, обикновените неща на съзнанието и самосъзнанието да ги внесе в подсъзнанието и свръхсъзнанието! Той прави едно прегрешение и е осъден на ред страдания. Ти в съзнанието си като търговец, като учен човек може да живееш както искаш, но опиташ ли се в Божествения свят да внесеш една от тия човешки мисли от своето съзнание, ти ще се спънеш в своето развитие. И когато ние казваме, че по Бога трябва да живеем, ние не разбираме самосъзнанието, не, но ти ще се повдигнеш в своето свръхсъзнание и ще живееш като човек. Но ти може да пуснеш своите клонища в Божествения свят и там да живееш. Как ще живееш? Като ученик. Аз взимам думата "ученик" във висш смисъл. И затова казва Христос, че когато дойде подсъзнанието и свръхсъзнанието, ще се отречеш и от баща си, и от майка си. За подсъзнанието и свръхсъзнанието ще се отречеш. Защото в Божествения свят други са предметите, други са нещата, които ще ви занимават. Ти казваш: "Аз имах един приятел, като отида в другия свят, дали ще мисли за мен?" Мнозина от вас може да мислят така. Вашият приятел може да мисли заради вас само ако сте го обичали и той ви е обичал, ако сте хранили едно възвишено чувство към него, не обикновената любов, но Любов, на която нишките не се късат. Той, щом влезе там, постоянно ще мисли за вас, постоянно ще бъде във връзка с вас.

Тъй че връзките на подсъзнанието и свръхсъзнанието са постоянни, а връзките на съзнанието и самосъзнанието постоянно се късат и вследствие на това виждаме всичката дисхармония, която сега съществува. Сега всички хора, даже и тия от окултните школи, страдат от смесването на тия два въпроса: те искат да внесат Божественото в човешкото. То е немислимо. Божественото не може да се вмести в човешкото съзнание и самосъзнание. Когато Соломон искал да съгради храм на Господа, казали му: "Ти ли ще Му съградиш храм? Небето не може да побере Бога, че ти

в тоя малък храм!" Туй наше съзнание и самосъзнание не може да вмести великото Божествено подсъзнание и свръхсъзнание. Следователно едновременно ние ще имаме два живота – и като човек ще живеете, и като Дух в съзнанието и в самосъзнанието." Като спазвате двойното съзнание, ще знаете как да изправите вашия живот. Казвам: Боли ви главата, имате главоболие. Ако го лекувам по закона на самосъзнанието или съзнанието, след един месец пак ще имаш главоболие. Ще печелиш, ще губиш. Ще се раждаш, ще умираш. При такъв един морал, който се върти, не може да си оправиш работите. Ще го лекуваш по божественому, в подсъзнанието и свръхсъзнанието. Дойдеш ли до този закон, всичко можеш да оправиш. Та пътят, който ще научите, той е лесен, само ще направите едно разграничение между човешкия живот и Божествения живот. Човешкият живот е живот на постоянно разрушение, а Божественият живот е живот на постоянно съграждане. Човешкият живот е един процес на разрушение, разрушение, разрушение ... И като погледнете от единия край до другия, това е все разрушение, нищо повече! А Божественият живот, това е живот на постоянно съграждане, съграждане, съграждане...

И следователно туй, което ние искаме в света, всичките условия се намират само в този живот. Туй трябва да го знаете. И ако вие искате да бъдете щастливи във вашето съзнание и самосъзнание, не можете да бъдете щастливи, защото самият процес е обратен. Тъй е засега. Той е процес на разрушение. И ние виждаме, че туй е така. Четете историята, разгледайте живота, как ще го обясните. Всичко в света, туй, което съдържа живота, всичко се разрушава, едно друго се разрушава, а в Божествения свят едно има, което разрушава, а другото съгражда. Човешкото разрушава, а Божественото съгражда. Значи тия два живота паралелно вървят, докато един ден Божественото включи човешкото вътре; тогава ще дойде вътрешна хармония и ще минем от едно състояние в друго, ще минем от смърт в живот. Туй може да стане тази вечер, то не е въпрос на

времето, то е въпрос на вашата бързина. Вие още тази вечер може да го решите, но може да го отложите за един час, два, три, пет часа и т. н., а може да го решите веднага. Вас като ученици няма какво да ви спъва. Светът може да има нещо да го спъва. Вие сте дошли в окултната Школа, какво ще ви спъва? Ще кажете: Чакай да си помисля. Какво има да си мислиш? С хиляди години сте мислили, някои от вас сте на 20, 40, 60 години и сериозно сте мислили. С образование сте, мислите.

Тази Истина няма да я намерите никъде, тя не е написана в никоя книга. Всяка една книга е написана по закона на самосъзнанието и съзнанието, а при онази великата Истина, която се крие в подсъзнанието и свръхсъзнанието, там всички учени хора мълчат, всички окултисти мълчат и всички учители мълчат. Когато учениците на Хермес са го попитали за една дума от Великата книга на живота, да им я изясни, той само си стиснал устата и нищо не казал. А ние веднага ще си отворим устата два пъти. И когато Йоан видял тия работи отгоре, казали му: "Туй го запечатай." Той е писал нещо, но туй, което е писал Йоан, то е за съзнанието и самосъзнанието, а ония неща, които се отнасят до чисто Божественото, за тях му казват: "Туй го запечатай, то е тайна!"

Сега на вас като ученици ви трябва едно основно правило. Без туй правило вие не можете да направите никакъв успех. То е следното: вие трябва да се познавате добре, добре да се познавате! Но туй познаване не може да стане чрез научно изучаване. Вие трябва да употребите Любовта, като едно средство, вие трябва да залюбите един човек, за да го познаете. Бога ние чрез Любов трябва да Го познаем, за да добием вечния живот. И същият закон трябва да се приложи в Школата. Вие трябва да вложите Любовта един към друг като един велик закон, за да се познавате. Само ако се познаваме, може да работим. Е, как ще работим? "Да се обичаме". Ама как? Ти познаваш ли го? "Аз го познавам". Но утре се случат някои особености в неговият характер, казваш: "Аз не мислех тъй, не го обичам". За-

що? Не го познаваш. В Любовта, ти познаваш човека в неговата основа, не може да има лъжа. Ти познаваш човека такъв какъвто си е. И като го опознаваш, ще постъпиш съобразно неговото естество. Защото, туй естество, което се съдържа в подсъзнанието и свръхсъзнанието, то е Божествено естество, и с този човек ще постъпиш тъй, както с Бога. Ти ще го обичаш. И ако в една школа, каквато и да е тя, не се сложи Любовта като основен закон за опознаване, никакви резултати не могат да се постигнат. Следователно, когато аз говоря за Любовта, подразбирам този великия принцип, който сега трябва да вложите за да познавате окръжаващите ви хора. Чрез закона на Любовта вие трябва да познавате хората.

Така ще се избегнат много от сегашните неприятности и нещастия. Щом познавам един човек, и щом той ни познава, ние се намираме вече в закона на Божествената хармония. Защото, онзи цигулар, който познава своето изкуство, той свири добре. Двама музиканти, които познават еднакво своето изкуство свирят правилно. Но ако единият е учил по една система, другият по друга, единият употребява един ключ, другият друг ключ, те не могат да свирят. Следователно, всички трябва да се нагласят по закона на Любовта, а туй нагласяване става чрез познание. Казвате: "Какво ще видим, ако познаем един човек?" – Велико нещо е да познаете един човек! Даже най-обикновеният човек, ако вие го познаете с Любовта, вие ще се учудите на голямото невежество, което хората имат. Такова велико богатство се крие във всяка една душа! Затворена е тази душа! Вие мислите, че е нищо. Не, такова едно грамадно богатство се крие в нея, вътре. Един велик свят се крие във всяка една душа! И да я познаеш със закона на Любовта, то значи да познаваш Бога. Да познаем Бога, значи, да го познаем в Неговото единство. И да познаваме Бога в Любовта, то е да Го познаваме в Неговото множество. Всеки един човек е проявление на Бога.

А Бог в своята целокупност и в своето проявление, трябва да го познаваме еднакво, понеже Той не се изменя.

Аз към Бога трябва да бъда еднакво внимателен, и към неговия пръст. Да допуснем, че Той има пръсти. Когато пипаме Неговия пръст, трябва да бъдем толкова внимателни, както и към цялата му ръка. Ако допуснем, че Той има косми, към един косъм трябва да бъдем толкова внимателни, както бихме отдали важност на Неговите очи, ръка и пр. За мен всичко има еднаква цена, защото у Бога всичко има една и съща цена. Следователно, от туй гледище на Любовта, душите, като лъчи, които изтичат от туй Божествено свръхсъзнание или подсъзнание, имат еднаква важност. Бог на всички гледа еднакво без разлика! Той не се заблуждава от външните форми, които сега сте образували. Той не се заблуждава от вашето знание, нито от вашето неразположение, което сега имате, някой взел повече, някой взел по-малко. Той с тия неща не се заблуждава. И казва Писанието там, че трябва да обръщаме внимание на човешките сърца. На вашето сърце най-първо и после на вашия ум, но не как чувствате и как мислите чрез закона на съзнанието и самосъзнанието, но чрез закона на подсъзнанието и свръхсъзнанието.

Сега ние ще имаме един малък опит, едно упражнение го наричам аз, психическо упражнение. Туй упражнение е следното: тази вечер ще отидем от месечината в слънцето. Ще тръгнем от земята към месечината и от месечината към слънцето, и обратно – от месечината към земята. Сега вие ще си представите, че излизате из вашето тяло, ще отправите вашата мисъл първо към месечината. Всеки от вас ще си определи една скорост, с която ще пътува. С 100 км или с 200, 300, 500, 1 милион км или с 10 мил. км, и ще полетите с тази бързина. Но да се уплашите, вие ще турите тази бързина, която е поносима за вас. Най-първо ще определите с каква бързина ще се движите към месечината и като достигнете до месечината, в съзнанието си гледайте какви картини ще видите. Дали краката ви ще докоснат някоя твърда почва и каква ще бъде тя, дали някоя равнина или някой висок връх. Ще седите няколко минути и след туй ще се устремите към слънцето. Около слънцето има

един огнен пояс, ще се гмурнете, ще минете през него и ще влезете в слънцето. Този пояс е много горещ, но вътре не е тъй горещо. Като влезете вътре, ще видите един много красив свят. Той е толкова красив, но дали ще го видите или не, важното е само какви представления ще имате.

Някои от вас може само да припарят. Но има и друга опасност тук: между земята и месечината има един студен пояс, може някой там да се спре. Този леден пояс, това са известни сили, електрически сили, които някой път засягат земята и я изстудяват. И вследствие на тия засягания земята е претърпяла катастрофи. Там като минавате, няма да ви е страх. Няма да замръзнете, аз ще ви придружавам. Няма да ви е страх, разбирате ли? Ние ще тръгнем сега. Опитът ще трае 15 минути: 5 минути до месечината. Туй ще сложите във вашето подсъзнание. Разбирате ли? Законът е такъв. Вие ще ме питате: "Може ли да направим туй нещо?" Можем, разбира се! Казано-свършено, тръгваме! Тази вечер тръгваме! Вие ще кажете: "Как ще бъде това?" То не е наша работа. Как? Искам и тръгвам до месечината. Ще идем до месечината – 5 минути, оттам до слънцето пак 5 минути и 5 минути ще ни вземе обратният път, да се върнем на земята. Сега ще се успокоите хубаво. Онези, които няма да вземат участие в пътешествието, те само ще ни изпращат, няма да дигат шум. Те ще наблюдават, ние ще се движим и ще чакат, като се връщаме назад. Но няма да кажете: "Дали ще се върнем?" Ще идем и ще се върнем назад. Сега ще започнем, тръгваме вече. Достатъчно сега. Е, как мислите, пътува ли се лесно до слънцето?

Сега тихо да изпеем една песен.

(Пеем: "Бог е Любов" с припева ѝ:

*"Ний ще ходим в тоя път на светлината,
На светлината, на светлината!
В която царува Божиата Любов,
Божията Любов (3))*

В окултното пеене ще пееш за себе си. Умът ти ще бъде концентриран в думите и в гласа. Само за себе си ще пееш. Нищо да не ти отвлича вниманието навън.

Т. м.

*

14 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
2. I. 1922 г.
София²³

ЗНАЧЕНИЕТО НА РЪЦЕТЕ И ПРЪСТИТЕ

Т. м.

Брат Ст. Русев прочете резюмето върху "Ползата от цветята".

Прочетоха се няколко теми "Разликата между човека и животното".

Защо човек има две ръце и 5 пръста на всяка една ръка?

Ще разискваме сега в класа защо човек има две ръце и по пет пръста на ръката. Сега нали ръката и двете ръце, това са проекции? Две проекции, които излизат от центъра на човека, т.е. от някой органически живот. Ръцете са съзнателна проекция на душата. Тогава, ако са проекции, кои са причините за тия проекции? Какво представляваха понапред ръцете у животните? Ръцете в туй състояние са задните крака на животните. Защото ръката на човека се свива по същия начин, както се свиват задните крака у животните. Е, сега да допуснем, че човешкото съзнание представлява един кръг или една топка, една сфера. От тази сфера се проектира една права линия навън, на известна дължина. Нали трябва да определим причините, които заставят тази права линия да се проектира от съзнанието навън. Съвременните астролози свързват това нещо с влиянието на известни сили. Значи, за да се проектира ръката, много влияния са работили, много сили са работили, за да

я образуват. За пример ония влияния, ония сили, които са действали, са имали различни направления. Първо, вземете ръката от врата, от рамото, тя има едно направление – хоризонтална посока. Туй ѝ направление с направлението на главата образува един прав ъгъл. При същото ѝ направление, като се тегли от рамото надолу права линия, тя образува друг прав ъгъл. При разтваряне ръката при лакета се образува един тъп ъгъл. Тия кости не са образувани при едно и също влияние. Сега, астролозите свързват показалеца с Юпитер; тук е действувало едно влияние, което го е образувало.

Големия (средния) пръст свързват с влиянието на Сатурн. Безименния пръст свързват с влиянието на Слънцето. Малкия пръст, кутрето, свързват с влиянието на Меркурий. Тогава палеца свързват с Божествения свят, на основата си е свързан с Венера. Значи под Божествения свят е влиянието на Венера. И вътре в ръката има други влияния, влиянието на Марс и на месечината. Всички тия влияния са действали за проекцията на ръката. И сега, ако вие се върнете с милиони години назад, ще разберете, че тия влияния не са механически. Значи колко милиони същества са работил, за да образуват човешката ръка! Или от еволюционно гледище, казват: "Колко от нашите прародители по закона на еволюцията са правили известни подобрения, подобрения, докато тази ръка достигне до сегашното си състояние! За пример, ако ти развиваш личните чувства, ако почнеш да се налагаш, да се развиваш като индивид, първият пръст почва да расте, да се развива. И тогава тия кости горе съобразно големия пръст претърпяват едно видоизменение. Ако ти почнеш да развиваш в себе си съвестта, или тъй нареченото Божественото право, почва да расте средният пръст. Ако ти развиваш науката, своите знания, започваш да развиваш своя интелект, разсъждаваш за причините и последствията, тази сила от мозъка се изразява в третия пръст и той добива оная специална форма.

За пример, ако развиваш музиката, този пръст става по-дълъг. Човек, на когото третият пръст не е дълъг, не е поне равен с първия, показалеца, не може да бъде музикант. Даже ако третият пръст е равен с показалеца, такъв човек не може да бъде музикант. Обикновен музикант може да бъде, но гениален музикант или поет не може да бъде. Безименният пръст у поета и музиканта трябва да бъде по-дълъг от показалеца. Фактът е такъв. Сега дали във вашите пръсти е така, то е друг въпрос, но у истинския поет, който е по душа поет, така трябва да бъде. Вие сега няма да се спирате. Аз ще ви моля едно нещо: когато ние разискваме, когато разглеждаме принципно въпроса за пръстите, внимавайте, това няма нищо общо с вашия личен живот. Вие се абстрахирайте от вашите пръсти, от сегашния ви живот, понеже, ако вие свързвате вашите пръсти със сегашното състояние, вие ставате смешни. Сегашното състояние, което вие имате, то не съставлява една милиардна част от това, което сте всъщност. Вие много малко сте проявени сега. Че какво сте се проявили вие като човеци? Казвате: "Аз съм." Да кажеш "Аз съм", то е смешно. Да кажеш "Аз съм", то значи да влезеш в съприкосновение с цялата Природа, да се чувстваш едно с нея, да съзнаваш движението на всички и да вземеш участие в туй движение. Казваш: "Ти познаваш ли ме кой съм аз?" Кой си ти? Съзнаваш, че имаш само една къща и 100–200 милиона, че имаш 4 деца, няколко души приятели, ниви, туй съзнаваш. Колко пари струва туй съзнание? Философски колко струва твоето съзнание на една къща и 4 души приятели? Ама такива хора ги има с милиони. Вие сега се абстрахирайте от сегашното си положение. Сегашното положение, в което вие се намирате, е смешно.

Смешно става, когато ние мерим с него нашия живот. Когато мерите вашия живот със сегашното си положение, туй ваше положение, то е само една роля на сцената. Вие играете една много незавидна роля на един слуга, на който всеки трябва да му заповядва да върши всичко. Ще кажете някой път: "Ама ние разсъждаваме, ние разбираме живо-

та." Да си не правим илюзии, че ние разсъждаваме. Колко философски въпроси сме разрешили досега? Ама ще кажете: "Еди-кой си философ написал такова и такова съчинение." Разрешил ли си е той въпроса? Не. Написа една книга. И аз мога да напиша една книга. Някой написа едно стихотворение. И аз мога да напиша едно стихотворение. Но ние разрешили ли сме по същество ония важни въпроси, които са легнали в основата на Природата? Не сме ги разрешили. Ние трябва да разсъждаваме конкретно и просто, да не си правим илюзии, нито трябва да се надценяваме, нито трябва да се подценяваме, да си туряме една цена по-ниска, да се не обиждаме, а трябва да вземаме туй положение, в което сме сега. Ние сме слуги, имаме един робски образ. Сега ние някой път се хвалим и ще се намерим в положението на онзи български поп, на който аз ще ви уподобя. Няма да се сърдите, понеже не се отнася до вас, а само до ония ваши външни форми на схващанията, защото за в бъдеще ще имате други схващания. Този свещеник минавал за много благочестив пред жена си и тя го много почитала. Той ѝ казвал: "Аз като ида в рая, за мен е отделено най-хубавото място." Като отиде в рая, първото място ще му дадат, тъй си мислел. Жена му се радвала. Заминава той за онзи свят и тя се готви след него да иде. След време и тя заминава. Търси го навсякъде из рая, няма го там. Най-после го намира в чистилицето или в ада и му казва: "Как си влязъл тук по погрешка, дали пътя не си намерил?" "Не се безпокой, тук ме сложиха, но аз съм на раменете на нашия владика." Туй не е едно оправдание, че си на раменете на владиката. В тия му думи пак човешкото изпъква. "Да не мислиш, че аз съм на толкова долно място, от моето има по-долно." Сега къде е нашата погрешка? На нас като ни кажат: "Ама вие трябва да бъдете по-разумни, вие сте създадени по образ и подобие Божие!"

Казвате: "Ама ние сме на раменете на животните." Значи животното е владиката. Туй не е едно оправдание заради нас. То не е и философия. Защото, ако съдим по аналогия, че животното, като има тази козина, седи инте-

лектуално или по душа по-ниско от нас, туй не показва, че това е така с животното. Не. Може потенциално то да е равно на нас, но в своето кинетическо състояние не се е проявило. Да кажем, един цигулар свири много хубаво и едно дете го слуша, но не знае да свири. Туй дете, като се прояви, може да стане един виртуоз, 10 пъти по-знаменит от първия. Та туй проявление, което имате, тия неща трябва да ги изучавате чисто обективно. В окултната наука искат да събудят съзнанието на всеки един ученик, да съзнае същността на своето проявление. Той не трябва да съжالياва за положението, което заема. Никога не трябва да съжالياва за едно положение. В нас трябва да има един стремеж и работата, която ни е дадена в даден случай да я изпълним, тя е вътрешна. Външната форма ще ни даде случай да развием ония способности, които са заложени в душата ни. Затова излизаме от небето да придобием опитности. Там има теория, а тук опитност; и после пак ще се върнем в небето, гдето не е място за опитности.

Сега за пример ние говорим за вярата, нали? И колцина от нас имат онова истинско схващане какво нещо е вяра? Ние казваме: "Да уповаем на Бога." Ами схващаш ли какво значи да уполаваш на Бога? – Да оставим на Бога Той да уреди всичко, туй право ли е? Има хора, които са оставили всичко на Бога, Той да го уреди, и техните работи са се забатачили. Има хора, които всичко са взели в своите ръце и работите им вървят. Това е факт в света. Тогава как ще обясним тази работа философски? То е наше твърдение. Ако аз твърдя нещо, то не значи, че Господ го твърди. То е мое твърдение. Подлага се всичко на опит. Онзи, който упоава всичко на Бога, работите му не вървят. А който упоава на себе си, работите му вървят. Има някой ученик, който, като стане сутрин, не се моли на Господа, но той чете 5–6 часа, учи, иде на училище, каже си урока добре. А другият – цяла нощ се моли Богу, ама не е учил. Отиде на училище, учителят го вдигне и го скъса. Казва "Такава била волята Божия." Това не е философия. Ти си длъжен да се молиш, но си длъжен и да учиш. Мо-

литвата ви към Бога не замества ученето на уроците. Ще се молиш, защото си длъжен. То е дишане на душата, а учението е процес на мъдростта, на главата. Двата процеса вървят едновременно. Аз ще се моля с душата си. Да се моля, то е потребно за душата ми. А потребно е за моята глава да мисля, понеже това ще внесе повече светлина. Ние, като забъркаме тези процеси в Природата някой път, казваме: "Само по вяра трябва да се живее. По Бога да се живее." Ама Господ е едновременно най-мъдрото същество. Той е предвидил в творението всички детайли и е работил математически и геометрически, с милиони и милиони години е работил и след като е мислил дълго, най-после е турил в действие всичкия тоя план. Ние казваме: "Да бъдем подобни на Бога." Това значи, че ние трябва да мислим като Него дълго време и тогава по същия закон ще сложим нашата вяра и нашите работи в действие.

Аз съм забелязал между учениците, че всички бързате и дълго време ходите из тоя път. Казвам: Ти може да ходиш дълго време, но не си учил. За един малък опит в цигулката, само да намеря един ритмус, 10 години съм работил. Само за да намеря един ритмус, цели 10 години, всяка сутрин съм работил, и след 10 години се домогнах до този закон. Разбирате ли? Ама трябва да стане известен проблясък. Ще работиш, ще работиш. Закон има. Да кажем, вие искате с вашите молитви да достигнете добри резултати. Ще се молите ден, два, три. След 10 години ще имате един много малък резултат. Един ритмус само. Разбирате ли? Едно погрешно число, едно живо число, само да го изправиш, 10 години ти трябва. Та първото качество, което трябва да имате, то е: трябва да имате много голямо търпение, не на бездейтелност, но на работа.

После ние като децата имаме някой път едно качество да преувеличаваме нещата, и то не у всички. Туй преувеличаване произтича от месечината. И когато се разглежда астрологически или хиромантически, когато линията на ума у някой човек отива към възвишението на Луната, тя упражнява туй преувеличаване, т.е. тя туря лупа, та преу-

величава нещата и ни ги показва не в естествена величина, не в естествен ред. Някои хора пък имат обратен път. Те са скептици и тогава тяхната линия на ума не отива към месечината, а отива към Меркурий. Той е като базиргянин, казва: "Аз не вярвам, да го пипна, да го имам като вързана пара в джоба." Но тогава, щом имаш парите в джоба, няма защо да вярваш. То е един факт. Сега тия са състоянията. Някои хора повече вярват – месечината упражнява повече влияние върху тях, а на други Меркурий упражнява повече влияние – вярата у тях е по-слаба. Не че вярата им изобщо е по-слаба, но то е временно влияние, което отклонява ума да разсъждаваш правилно. За пример, ако за една задача не ви дам всичките елементи за разрешението ѝ, вие ще имате едно криво разрешение. И ако ви дам всичките елементи и работите според законите, ще имате едно пълно разрешение на задачата. Сега ние сме окултни ученици, да допуснем следното: ако някой би ви задал въпроса, каква е конкретно целта на окултния ученик? Целта на един ученик по инженерство каква е? Да стане инженер, да прави пътища и съобщения и след туй да придобие своята прехрана.

Целта на един ученик по музика каква е? Да изучи музиката, която ще може да употреби за себе си, за своите ближни или за света, да му служи за прехрана. Сега каква е целта на окултния ученик? Аз ще ви дам туй за тема. Целта и предназначението на окултния ученик. Ще разискваме върху туй. Не се смущавайте – както схващате, тъй определете целта и предназначението на окултния ученик. И тъй, помнете, сегашното ви положение да не ви смущава, то не може без това, но вътрешно разсъждавайте разумно. Туй положение ще се измени. Вие сте пратени на земята временно, за 60 години, в известна форма, ограничени сте. Вашият череп е направен по известен модел. Вашият нос, вашите ръце, във всички неща вие сте ограничени в известна степен. Но туй ограничение е временно. В следващия живот ще има условия да се видоизмени вашата съдба. Сега аз в своите изследвания имам факти, които

показват, че човек за няколко години може да измени своя живот, може да измени своята съдба. Аз имам факти и данни. На някои хора за 4–5 години носът им се продължава с един сантиметър – при усилена умствена деятелност. Някои хора, на които челото е полегато, с усилена умствена деятелност, челото им се изправя с 2 см. Стават тия неща. И в техния живот е станал цял един органически преврат. Може да стане. Сега някой път ние седим и само се тревожим.

Господ да направи нещата, за да ги направи, ние трябва да работим съобразно със законите на живота. И в туй отношение светските хора ни дават отличен пример. У светските хора има друга една крайност, че те в тази своя радост, в своя труд отиват до самозабрава. А духовните хора в своята леност, и те отиват до самозабрава. Две крайности имаме. Като оставят всичко на Бога, има опасност да станат лениви. То е много естествено. Те, като възлагат на Бога, престават да работят. Докато не разчиташ на никого, ти сам си вършиш работите, а щом разчиташ на някого, има опасност да станеш ленив. Но в окултната наука ония братя, които ръководят вашите съдбини, са много строги. Те са минали по вашия път и никога не може да ги заставите да извършат това, което те знаят, че е криво. Вие може пред тях да напълните цял един джобур със сълзи, те ще минат философски покрай вас. Той е тих и спокоен, той мълчи; някой път ще усмихне. Ти ще плачеш, той ще мълчи. Ти ще го заплашиш, че аз ще се самоубия, той пак се усмихне. Ти таман идеш да се самоубиеш, той като те шибне, ти кажеш: "Няма да се самоубивам." После пак казваш: "Ще се самоубия." Той те шибне, измени се настроението ти, казваш: "Аз ще се самоубия, ама днес няма да се самоубия, утре." Другия ден пак шибаница има. После някой път кажеш: "Няма да плащам дълга си." Той те шибне. Ще го платиш. "Няма да уча." Шибне те. Ще учиш. И следователно те всички изпълняват този велик закон и те подтикват към тоя благороден импулс. И трябва да благодарите, защото без тяхно съдействие бихте отиш-

ли много далеч И като не познавате законите на Природата, ще идете като някое дете да пипате колелата в някоя фабрика, които се въртят. Те не дават да се пипат. Ти бутнеш, те казват: "Недей, не бутай!" Там, гдето някой се е захласнал, всякога стават пакости. И тъй, във вас ще има едно желание да определите своето положение.

За пример най-първото положение: да определите какво е отношението между вас и Бога. Сега, ако аз бих ви попитал тъй: Каква е вашата дълбока опитност за Бога? Това е един свещен въпрос, който рядко се задава. Но първото нещо, което ученикът трябва всякога да прави, е: Ще седнеш вечер, ще помислиш за Бога и ще видиш появява ли се светлина някъде в твоето съзнание. Не може да се определи тази светлина. Тя е отвън. Някой път тази светлина може да я чувстваш, може да я видиш в сърцето си. Дълго време ще виждаш, че има такава светлина в сърцето си. Някой път гледаш – сърцето не свети; погледнеш в ума си, и там няма светлина. Светлината е извън ума. Вън от себе си ще намериш една много мека бяла светлина и като че долавяш някакво внушение. Ти няма да схванеш отчетливо думите, но като помислиш за тази светлина, като че в тебе иде един подем, нещо дълбоко в душата ти израства и ти почваш да мислиш правилно. Когато тази светлина изчезне от вашия живот, вие имате най-лошото разположение на духа. Тогава поясът ви е пуснат. Вие имате едно неразположение, недоволство, не знаете причините. Имаш някакво особено разположение, тъй, напрегнат си, ръцете ти са малко изпъкнали като във военно положение и чакаш само да мине някой, само един малък повод чакаш, да му пуснеш една искра. Сега като ученици вие трябва да разбирате туй външно състояние. Това е набиране на електрическа и магнетическа енергия и като не знаете как се събира тази енергия, тя механически, безсъзнателно ще почне да минава от едно движение в друго. И днес повечето скарвания в живота произтичат в безсъзнанието, вън от съзнанието.

Желанието на всинца ни е да имате стремеж да се учите. Човек, който иска да се учи, всякога се подмладява. Въпросът за годините, че си на 50–60 години, той не влиза никак в сметката. Че сте женен, че имате деца, то е вашата длъжност. Ако аз съм слуга и трябва да служа на 10–15 души, няма това ме спъва да уча? Ще служа и като съм свободен, ще взема книгата и ще чета. Тия деца, това са абонати. Мъжът ти, това е един абонат, ще му послужиш, ще му нагодиш и след като свършиш работата, след това ще ти остане време. Ще вземеш книгата да четеш, ти за абонатите няма да мислиш. Като дойде време за ядене, ще затвориш книгата; после пак ще четеш. Така трябва да мислим. "Като ученици туй положение е трудно" – може да ми възразите. Вие възразявате, понеже не сте се научили да бъдете ученици. Някои, като ме слушат, казват: "Много лесно говори Учителя, ама той бил ли е на нашето положение?" Аз ще ви попитам тъй: Вие на моето място били ли сте? Аз на вашето място съм бил, но вие били ли сте на моето? Всичко туй, което сега изпитвате вие, аз съм го минал, тия задачи съм ги решил, минавал съм през тях; решил съм ги и мога да ви кажа как да ги решите правилно. Но като ученик всяка една задача си има начин за разрешаване. Елате с мен, ще ви покажа един пример. Той е следният. Почнете да четете на някой човек морал: Направи това! Караш му се. Ти с това му придаваш енергия. И колкото повече му се караш, той става повече тапигъоз и нахаден и тъй привиква на това, че най-после му стане приятно и всякога, когато дойде, иска по същия начин да му говориш. За него е добре, той е точило, но ти като го точиш, ти се източваш. Ти му разправяш: Това не прави, онова не прави. Той се утеши. Но ти, като влезеш в къщи, забелязваш, че си изгубил нещо. Сега аз не искам да ви чета морал, понеже вие се нуждаете от известна опитност. Аз гледам, че някой ще направи погрешка, но аз не мога да го предотвратя от тази погрешка. Казвате някой път: "Учителя не знае ли?"

Тази погрешка е необходима заради него. Ако аз ви спра от тази малка погрешка, ще направите много по-голяма. Виждам, че вие ще се опарите. Детето отива към свещта, слагам единия си пръст в пламъка, виждам, но го оставям. Защо? Аз го оставям сега на свещта, понеже друг път ще тикне пръста си в огъня, в някоя жарава вътре. Той, като бутне пръста си, ще изгаси свещта, но ще се и опари. Тъй че тия малки неприятности в живота са за предпочитане и никога не се старайте да избегнете опитностите. Някой човек иска да стане търговец, той не знае никаква търговия, не разбира. Нека стане търговец. У него ще се роди едно желание да печели пари и след туй така ще се нареди, че той ще има такива съдружници, които ще му вземат парите. Защо става така? Защото той дотогава никак не е мислил за Бога, но като се намери в туй трудно положение, като изгуби всичкото си имане, ще си зададе въпроса има ли Господ или няма Господ, има ли някаква причина вътре или не. Затова стават в света всички тия нещастия.

Та в живота на ученика е потребна опитност. Ще си кажете: "Туй е потребно за нашето растене." Сега има неща, които не са потребни. Като казвам така, има и друга крайност. Не трябва да си създаваме изкуствени мъчнотии. За пример искам да видя какво нещо е болка, но няма кой да ме дупчи. Взема ножа, па го забия в гърдите си, в ръката си. Питам: Има ли нужда от туй забиване? То е глупаво от моя страна. Ние сами не трябва да си забиваме ножа в нашето тяло по никой начин. Има хора, които постоянно се осъждат, и на такива хора аз казвам: Изглади погрешката си, но не забивай ножа в себе си. Може да кажете някой път: "От мене нищо няма да стане." Защо? Ако влезе тази мисъл в ума ви, тя е чужда, не е ваша мисъл. И сега цялата наша литература е пълна с отрицателни мисли. Има опасност вие или децата ви да четете някои отрицателни и песимистични книги. Вземете Библията, там за пример, ако четете за Йов, първата част до средата е написана песимистично, но в края онзи, който е писал, извадил заключение, че от всичките тия нещастия, които са сполетели пра-

ведния Йов, той е добил мъдрост, познание, едно философско разрешение за живота и след като е придобил туй, неговите синове и дъщери се повръщат и заживяват един живот, много по-добър, отколкото първия. Следователно, ако ние можем да преживеем един живот по-добър, отколкото сегашния, заслужава да минем един малък период на страдания и да минем в по-добър живот!

Сега тия упътвания са потребни, за да се създаде между вас една хармония. Моето желание е да се създаде в класа една вътрешна хармония. Аз не искам едно общежитие. Тъй каквито сте, аз ви харесвам, т.е. считам, че всичките ви дарби, които сега са вложени, са на място, но вашите схващания, вашите философски мъдрувания не са прави и се заражда една дисхармония, която вие трябва да отстраните. Аз ги знам, има няколко души приятели, казват за едного: "Малко да го дресираме." Е, какво се постига с дресирането? Ако един дойде с ножиците и отреже нещо от едната страна на клона ти и всеки един от приятелите все те режат, какво ще стане с тебе? Те ще те дресират тъй, както искат, но това няма да бъде в полза на твоето растене.

Първият закон на ученика е: той трябва да има един широк простор и неговите приятели не трябва да влизат в неговата аура. Вие трябва да си пазите аурите. Да дойдат в съприкосновение, но да не се вплитат. Защото, ако дойде вятър, ще стане движение. Не вплитайте вашите аури една в друга. Опасно е това. Щом се вплетат, тогава ще дойде умствено движение и често става разкъсване. Сега някои от вас може много да се обикнат. При сегашното положение е опасно да се обичат много. И аз ще ви обусловя това. Не си струва да ви обичат, нито да обичате. Защото, щом обикнеш някого, ти се свързваш, свързани сте. Ако единият падне, и другият ще падне, ако единият се дави, и другият ще се дави, ако единият умре, и другият ще умре. Двама души, които се обичат много, ако умре единият, и другият ще умре, той не може да остане на земята. Останели да живее, той не може да говори за любов. Щом обичаш

някого и той умре, след него и ти ще умреш. Той заминеш, и ти ще заминеш. Не да заминете. Не трябва да заминавате, не трябва да правите връзки, които ще ви причинят ненужни страдания. Те ви спъват. Има едно несъзнателно спъване. Всеки един от вас трябва да бъде свободен, да може Божественият дух в него да расте и да се развива. Другояче, ако вие се свързвате с някое лице чрезмерно, то може да спъне вашето развитие. Някой може да спъне ума ви, някой сърцето ви, а друг може да спъне волята ви. Туй може да стане несъзнателно. Следователно окултният ученик трябва да бъде свободен! Нито него да спъват, нито той да спъва. Има известни правилни отношения. Свързвания не трябва да има, докосвания трябва да има, но щом дойде законът на мисълта, всеки един трябва да бъде раздалечен, да има известна дистанция, за да може нашето съзнание свободно да манипулира.

Сега туй ще влезе във възпитанието, това е за майките. Тази наука трябва да влезе в основата на възпитанието на малките деца. Този период е период, в който туй развитие върви спирално, започва отдолу. Най-първо развитието започва отпред (слепите очи), тръгва назад и прави спирални кръгове; и после към 30-ата година туй спирално движение дойде към центъра на главата и тогава казват, че човек е поумнял. Към 28-ата година човек е поумнял. Туй спирално движение върви нагоре. Ако не знаете туй правило, става обратното. Някои хора до 45-годишната си възраст живеят благочестив живот и после изведнъж започва друго движение. Движението се образува надолу и току виж, ударят го на ядене и пиене. Туй става със старите хора и с хора, които умират. Даже един наш брат, доста напреднал, един ден ми разправя, че му се пие винце, че му се яде това-онова. Слушай, казвам, макар че си стар, ти си в едно учение, ако е за укрепване, имаш право да пиеш, но да ти опекат пиленце и да ти дават 1/2 килце винце за удоволствие, казвам, че ти ще си въздействаш зле и най-после ще умреш като прост човек. Ама лекарят ще каже: Ако не пиеш, ще умреш. Ти и с виното ще умреш. Защо ти

трябва на стари години да си пийнеш. По-добре да умреш като един честен човек, отколкото като безчестен. Ще ти дадат винце, кажи: "Не ми трябва винце." Дадат ти кокошка. "Не ми трябва." – Баница. "И без баница може." Те няма да те спасят. Всичките тия неща по обратен път ще се явят. И този, старият човек, като му дадат това, най-последно казва: "Слава Богу, наядох се, с отворени очи няма да замина в онзи свят." Ял и пил, това е един крив път. Ние трябва да започнем от ранната възраст и да благодарим на Бога. А това, че ядем много, това е атавизъм. Старият човек може да заприлича на едно малко дете. Как? Ще се въздържа! Ще упражниш волята си! Казва Христос: "Не само с хляб, но с всяко разумно Слово ще живееш." Дойде ти една мисъл за вино, ще вземеш Библията – кои стихове съответстват на виното. Дойде ти мисъл за печена кокошка, ще видиш кои стихове съответстват на печена кокошка. Всичко туй ще го намерите в Библията. Пътят на съвършенството трябва да изпъква в душите ни.

Сега вие, окултните ученици, трябва да имате едно много правилно схващане за живота, правилно, конкретно схващане, да се роди тази вътрешна хармония в нас, да дадем един модел на съвременния свят – ний сме окултни ученици, ако не можем да дадем един модел, в какво се състои нашата окултна наука? Ако един художник може да даде по-хубава, по-изящна форма, в какво се състои неговото изкуство? И тъй, вие ще се върнете към сегашното положение, ще бъдете доволни от него. И след туй ще се зароди едно желание взаимно да си помагате. Да кажем, някой от вас се намира в трудно положение, ще изпратиш дълбоко от душата си едно желание и от ума си една мисъл да се разреши правилно неговият живот. Прати му такива мисли, една, втора, трета, четвърта, и ще му помогнеш. В умствено отношение ние може да му помогнем тъй, както в материално положение. Някой има нужда от 2 хиляди лв. Един не може да ги даде, но десетина-двадесет души, всеки като даде по 100 лв., ето как може да се помогне. И в умствено отношение е пак същото. При сегашното поло-

жение ще се стараем всякога да внесем туй нещо в отношенията си за насърчение. Трябва да се внесат тия добри мисли в света. Трябва да ги внесем в подсъзнанието и в свърхсъзнанието, не в съзнанието. Първото нещо: трябва хармония. Виж, за хармония аз настоявам, за вътрешна хармония; тогава растенето може да върви по-правилно. И ако се образува тази правилна хармония, ето какви ще бъдат резултатите: щом влезеш в такова семейство, всеки един ще усеща в себе си едно разширение на сърцето си, на ума си.

Сега мнозина имате стягане на слепоочните части на главата. Гледаш, някой си стисне челото, разтрива си главата. Хармония трябва! Някой се почесва. Всички тия неща не са движения на хармония. Щом влезеш в тази хармония, ще имаш едно вътрешно разположение, мислите ти ще заработят. Щом влезеш в едно общество, дето има хармония на мислите, в тебе мисълта почва да работи, сърцето ти да тупа. Сега между нас се изисква тази хармония. Като ви казвам тъй, това в един ден няма да се създаде, но трябва да бъде целта ни. Изискват се някого години, за да може да се създаде хармония. Не мислете, че е лесна работа, но може да се създаде. Създаде ли се веднъж, ние вече стъпваме на една здрава основа, окултна основа. В тази хармония всичко можем да вършим. За пример обкръжаващата среда от черната ложа, която повдига духовенството, то е от черната ложа, иска да внесе един клон, едно отравяне между вас. Не му е времето сега. Вие се занимавате с важни въпроси, оставете духовенството за друг път. От чисто окултно гледище те постъпват неразумно, но ние ще постъпим според закона на Бялото Братство, според Божественния закон. Ще дадем едно мощно движение напред, тъй както житното зърно израства от долу на горе. Ще кажем тъй: "Ние имаме право в този свят да растем, да се развиваме, да цъфтим, да вържем и да узряваме! И на този вътрешен процес, който ни е даден, никой няма право да го спира. Никой няма право да спира Божественото в нас!" Тъй като ученици това ще знаете. Никоя сила в света не е

в състояние да спъне моето растене! Никоя сила в света няма право да спъва моето Божествено растене! Туй ще го сложите в себе си. Няма да се колебаете. Кажете ли тъй, Бог ще бъде на ваша страна, защото туй е негов закон. Негов закон е вие да растете, да се развивате, да цъфтите, да вържете, да зреете. И когато вие започнете да растете, Богу е приятно, че вие растете. Когато вържете и когато зреете, приятно Му е. Бог се радва на своите дела!

Следователно от наше гледище ние се радваме, защото всички хора без разлика на вероизповедание минават по същия закон, понеже туй е Божествено. Та като ученици ще имате туй правило. Като дойдат мъчнотии, някои казват: "Как да разрешим този въпрос?" Ще кажете тъй: "В Божествения план е аз да раста в Добродетелта; в Божествения план е, аз да възраствам в Божията правда; в Божествения план е, аз да живея в Божията истина; в Божествения план е, аз да цъфтя в Божията мъдрост; в Божествения план е, аз да узрея в Божията Любов." Следователно аз съм на пътя на Истината и на Божествения живот. Туй право никой не може да ми го отнеме. То е мое собствено право. Гдето е Господ, там съм и аз. Кажете ли така, вие вече сте оградени с една мощна аура и всичките Бели Братя са на ваша страна и те изтеглят ножовете си. Като казвам, че изтеглят нож, то е като онзи слуга, за който се говори в Писанието, че казва: "Господарю, заграден си с неприятели." "Онези, които са с нас, са повече." Като му се отворили очите, видял, че цялата гора била пълна с колесници и коне. Това са ножовете. Това са техните мисли. Щом изразим тази формула, заставаме прямо да изразим Божия закон. Всичките тия братя насочват своите мисли към Земята, ние ставаме едно мощно динамо и Божественият закон почва да работи в нас. Казвам: Най-първо ще се поляризирате, ще бъдете верни на призванието си, няма да се страхувате, няма да се колебаете, ще опитате. Господ казва тъй: "Опитайте ме във всички скърби, във всички най-големи противоречия и когато никой не може да ви помогне, аз ще ви помогна." Вие ще ме прославите и ще

познаете, че аз направлявам. Но първото нещо е, ще учите, ще мислите, после ще чувствувате и след туй ще действате. Когато искаш да възлюбиш нещо, виж го, това нещо заслужава ли твоята любов.

Да допуснем, направя един красив мехур от сапун. Често децата си правят мехурчета. Този мехур може да се вдигне във въздуха и ти казваш: "Всичкият ми живот зависи от него." Не се влюбвай в този мехур. Кажи: "Това е едно забавление, той ще се пукне скоро." Оставете мехурчетата да се пукат! Когато искаш да обикнеш нещо, нека бъде реално, нещо, което да не се мени. Най-първо ще обикнеш Бога, който е Любов, т.е. към Него ще бъдеш чист. После ще обикнеш своята душа, тя е реална, неизменна; ще обикнеш своя Дух и на трето място ще обикнеш своя ближен. Въпросът е разрешен за тебе като ученик. Аз взимам Бога в смисъл Божествения дух, Учителя, който може да те учи, да ти обясни нещата, да ти даде светлина, по който и да е начин да омекчи живота ти на Земята.

Е, добре, сега, след като ме слушахте, колко неща залегнаха у вас? Кажете ми сега най-важните неща, които легнаха във вашия ум. *(Един брат задава въпрос: Наближило ли е да влезем в Царството Божие и как да намерим ключовете.)*

– С единия крак сте в Царството Божие. Сега ето как ще ви отговоря на въпроса. Представете си следното: често малките деца лежат в стаята си, майката е затворила кепенците на прозорците, та светлината не може да дойде. Детето пита майка си, която го събужда: "Мамо, изгряло ли е слънцето?" – Още не е. Някой път каже: "Изгря, мама, отдавна изгря." – Още да си поспя. Сега слънцето, Царството Божие, още не е изгряло, след 1/2 час ще изгрее слънцето. Значи добре се е зазорило и след 1/2 час ще изгрее. Които искат, може да станат, а които искат, може да поспят още, докато изгрее слънцето. Още 1/2 час остава, докато изгрее слънцето, това подразбирам по отношение на съзнанието. В умовете на хората да стане едно изгряване, да блесне една обща идея, която ще ангажира умо-

вете на всички хора. Като изгрее туй, слънцето, тогава всички умове на хората ще бъдат съсредоточени към този идеал, хората ще мислят и ще чувстват по един начин, т.е. този начин ще бъде такъв, че всеки ще гледа слънцето, ще каже: "Щом се понагрея малко, ще си обърна гърба." Но ще кажете: "Мечтателно положение!" Всички хора ще се понапекат и след като се напекат, ще кажат: "Сега ще вървим на работа."

И туй, този ключ е много сложен. Да ви се даде ключът да си отворите, но трябва да знаете как да го въртите, няма да го въртите само на една страна. Ще идете там, но много важи въртенето на ключа. Ами ако погрешите? Много сложен ключ е той. Ще дойдем до тия ключове. Всички няма да умрем, но всички трябва да се измените.

Да направим едно упражнение, да стигнем до слънцето за три минути. Когато казвам 3 минути, аз не разбирам буквално да гледаме часовника. Три минути, то е закон на равновесието. Времето може и да се увеличава, и да се смалява. Една минута ще идем до Слънцето, една минута там ще седим и една минута връщане назад. От вас се иска интензивна мисъл. Ще кажеш: "Със своето съзнание искам да бъда до Слънцето." Веднага ще помислиш за слънцето и тогава почти влизат вътре в него. Ще си представите, че влизате в неговата светлина и каквато светлина може да види вашето съзнание, достатъчно е, и след туй, обратно, пак ще кажеш: "Искам да се върна на земята при своите си." И като се върнеш, всичко ще ти бъде тъмно. Туй се изисква. Тия упражнения ние ги правим за концентриране на ума. Слушайте, аз ще ви моля едно нещо: Да не разказвате, че ние пътуваме до Слънцето, такива неща да ги няма. Това са опити за концентриране на ума. За да идем до Слънцето, може да идем със своята мисъл, може да идем със своето съзнание, пък може да идем и със своя двойник. Сега ще разберете: за да идете със своя двойник, вие всинца трябва да заспите, за да извадя двойника ви. Пулсът ви ще се намали, пулс почти няма да имате, ще се втвърдите. Ако идете със своето съзнание, мисълта ви ще

се отвлече, ще забележите, че сте въвн. Лесно се пътува със съзнанието.

Та ще правите разлика, да не мислите, че ние пътуваме със своята мисъл. Не, със своето съзнание. Затуй за три минути се отива до Слънцето: една минута отиване, една престояване там и една за връщане. Но това не е с нашите двойници. Това е сложна работа. Там се искат ред други приготовления, взимане особени мерки. Защото, ако ви вземат двойниците, разтривки се иска, мъчно може да влезете в тялото си. После всинца не може да идете, най-малко половината трябва да останат, да се молят и да пазят другите. Та сега със своето съзнание лесно правим пътешествие до Слънцето. Това ще служи за една сила – концентриране на мисълта. Концентрирането е потребно като една сила. Като правим този опит, ние ще се домогнем до положителните сили на слънчевите лъчи – да станем по-положителни. Всякога може да правите този опит. И тази вечер, като се върнем, всеки един ще се чувства по-разположен. На Слънцето ще идете, за да се тонирате.

Добре, сега готови ли сте вече? Ще вземете една свободна поза, няма да има стягане на стомаха. Ще усещате, че отивате на една приятна екскурзия, по възможност една от най-приятните екскурзии, която сега съществува – на Слънцето. Сега всички ще си затворите очите, ще утихнете и ще насочите веднага съзнанието си към Слънцето. Сега да започнем упражнението!

Да изпеем "Духът Божий", но много тихо.

Т. м.

*

15 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
7. I. 1923 г.
София

ТЪМНОТО ПЕТНО В СЪЗНАНИЕТО

Размишление.

Прочете се резюмето върху темата "Разликата между ума и сърцето".

Прочетоха се няколко от темите "Целта и предназначението на окултния ученик".

Ще ви попитам сега за какво мислите и какво чувствувате.

Аз ще направя едно въведение, няма да го пишете, то е предговор. Сега да допуснем от окултно гледище, че човек иде на земята, преражда се. За пример един стар дядо, който е умрял на 120 години, влязъл е в духовния свят и да кажем, че след 100 години пак се преражда наново. Допуснете, че този старец е бил философ, писал е ред съчинения. Името му е сложено в някоя енциклопедия. Там е написан и целият му живот. Ред автори са записани там. За пример този старец е писал за произхода на светлината, върху създаването или произхода на човека. Този философ, като се роди изново като едно дете, ще почне да плаче, забравя всички философии. Питам ви: Как е възможно един философ да се превърне на едно дете и да плаче пак наново? Докосвам един важен въпрос. Някои твърдят, че сърцето е това, умът е онова... Аз казвам: Някой си е много учен философ, но след като се роди наново, плаче; и

туй дете, като порасне, дойде на 21 или 33 години, пак почва да проявява своите таланти. След туй, пак се връща в духовния свят, после пак дойде на земята като малко дете. Питам: Има ли връзка между проявяването на първия детински живот и проявяването на втория живот?

Сега да допуснем, че има един по-висш свят от нашия. Знаете ли, че най-глупавото в нашия свят – плаченето на едно дете, представлява предмет за изучаване в другия свят? Туй, което за нас е много глупаво, за тия висши същества, това е една философия там, а всичките най-умни книги тук, там са най-глупавите неща. Допуснете сега именно такава противоречие. Ние го допускаме, но може да има някои за и против тази мисъл. И действително в Писанието се казва, че най-голямата човешка мъдрост пред Бога е безумие. Тогава иде следният въпрос: Коя е нормата, върху която окултният ученик трябва да обуславя своя живот? Откъде трябва той да започне, за кое знание той трябва да положи усилие и кое трябва да тури за основа? Той няма право да се отрича от живота. Само умният човек може да се отрича. От какво? Пред мен са представени две паници: едната паница с отрова, другата с ошав. Казвам: Отричам се от първата. Защо се отричаш? – Тази паница не е за мен. Взимам другата паница, в която седи сладкият ошав. Глупавият веднага ще вземе двете паници.

Сега от окултно гледище се казва: Ученикът трябва да се отрече. От какво трябва да се самоотрече окултният ученик? Какво нещо е да се самоотричаш? Кой от вас е правил опити? Знаете ли произхода на самоотричането? Опитвали ли сте го вие? Има няколко души, които са опитвали стойността на водата. Има и от младите, и от старите, които знаят какво нещо е водата, какъв е нейният произход, каква е нейната сила. Те имат цял ред доказателства и такива преживявания, че никой не може да ги убеди в противното. Сега например все трябва да се правят твърдения. Днес всички говорим отрицателната философия. Казват: "Това да не правим, онова да не правим." И при това,

при все че се казва да го не правим, ние го правим. После се казва: "Това да правим, онова да правим", а ние пак го не правим. Туй, за което се казва да не го правим, ние го правим. Например казва се да не крадем, а ние крадем. Да не лъжем, а ние лъжем. Да не сме страхливи, а ние сме страхливи. Туй, което ни се заповядва да не правим, ние го правим. После казва ни се тъй: "Ще бъдете благородни, ще обичате ближните си", но ние не го правим. Защо? Кажете на когото и да е: "Ти трябва да раздадеш имуществото си." Той ще каже: "Не му е дошло още времето." Но дайте му един метод как да отвори касата на богатия човек, той ще го направи това. Защо? Туй е политически живот. Като кажеш само една дума, той тъй ще нагласи ключовете си, че всичкото злато ще го извади. Американците в тази война по един изкуствен начин, законно, изтеглиха всичкото богатство на Европа. И едва сега след войната европейците усетиха, че златото отиде и мислят по кой начин да върнат назад туй злато.

Сега изобщо туй, което става в общия живот, става и в личния живот. И тогава ние ще се спрем на следното твърдение: Вие на гъсеницата не може да дадете морала на пеперудата. На вълка не може да дадете морала на овцата. На паяка не може да дадете морала на мухата. Паякът си има особен морал, вълкът си има особен морал, гъсеницата си има особен морал. И като дойдем до хората, вие трябва да разберете, че не всички хора произтичат от един и същ род. Сега ще се натъкнете на едно противоречие. Казва ви се, че всички произтичат от едни прародители. Нали тъй? Окултната наука оспорва това. Всичките хора не са родени от един баща. Не са! Туй сега между стените да остане. Разбирате ли? То не е за вълн. Изнесете ли го, ще се компрометирате всички. Сега ние ще дойдем до разсъжденията в това като ученици. Възможно ли е един предмет направен от злато, да не е злато? Възможно ли е един предмет, от злато да стане желязо? И възможно ли е един предмет от желязо да стане злато? Алхимиците казват: "Желязото може да стане сребро и злато", да, но за този,

който разбира. То е друг въпрос. Затова, като кажем, че всички хора не произтичат от един баща, подразбирам, че има няколко рода материя, от която хората са създадени. Няколко вида материя има и следователно телата на всички хора не са образувани от една и съща материя. Вследствие на това се явява туй съвременно противоречие. И дълго време ще съществува, докато дойдат ония, по-висшите светове, които сега алхимически работят, т.е. превръщат нисшите елементи, които сега функционират в човешките тела. Докато те работят, те разрешават една висока задача в своите лаборатории.

И когато разрешат своите задачи, те ще почнат да правят тела, в които хората ще функционират в една нова обстановка. Тогава хората няма да грешат, а ще възкръсват. Но докато човек добие това ново тяло, той трябва да работи дълго време, трябва да си достави материя, а тази материя се добива много мъчно. Тя съществува разхвърлена, т.е. материята, от която трябва да се направят нашите тела, е разхвърлена в пространството и трябва хиляди години, за да се достави. Има твърдения, че за да се достави един грам от такава една организирана материя, от която може да се създаде нашето бъдещо тяло, всички фабрики в света трябва да работят 3 хиляди години. Е, питам: Колко ще струва този грам? Може ли да направите едно изчисление? И тъй, ние се намираме при създаването на своя организъм, при създаването на своя ум и своето сърце. Ние се намираме пред една от най-мъчните задачи. Като ученици туй трябва да знаете. Не си правете илюзии. Да се създадат органите на бъдещото сърце и на бъдещия ум, да мислим тъй, както Бог мисли, то е място на сериозна работа. Сега, онези, слабодушните ученици, казват: "Тази работа като е толкова трудна, тя не е за нас." Така може да мисли само един, който не е ученик, но който е ученик, неговата задача е да трансформира своето сърце. То е приготвление за третата култура, която сега иде. Аз я наричам трета култура, малко в разрез с това деление на

теософите. Не е в разрез, защото ние я вземаме от чисто кабалистическо гледище, а не от теософско.

Третата култура, тя е култура на сърцето. Значи човешкото сърце трябва да се трансформира, да се преобрази. И в Писанието се казва: "Каменното сърце ще се превърне в плът." Не в плът, не е преведено добре. Ще се превърне в една материя възвишена и благородна, в която човешкият дух ще може да работи тъй пластично, в което човешкият ум ще работи тъй възвишено, че да поддържа този благороден стремеж. Казва се: "Ще им дам сърце, направено от плът, в него ще напиша законите си и всички, от малък до голям, ще ме познаят."

Сега окултните ученици, вие, за да може да работите, непременно трябва да имате абсолютна вяра! Знаете ли какво значи абсолютна вяра?

Вие сте влезли в Школата много лесно, всички сте влезли без никакви изпити и мислите, че сте в окултната Школа. Не! Вие сте в преддверието на окултната Школа и сега, който ще влезе в окултната Школа, ще мине през един изпит; през 9 огъня ще ви прекарат. Не мислете, че то е лесно. Аз още не съм ви взел на разходка в другия свят. Тук в Школата много лесно влизате, но един ден ще ви взема в Школата горе, да видите как седи всъщност работата. Сега изведнъж ще кажете: "Ха да видим тази работа!" Няма какво да видите. Най-първо трябва да имате абсолютна вяра и безстрашие. Знаете ли какво е безстрашие? Някои светски хора имат туй безстрашие. Ще ви приведа един пример, аз съм го привеждал и друг път. Над Ниагарския водопад, широк близо 1 1/2 км, прекарват едно въже от единия му бряг до другия. При падането на тая вода с милиони кубически тонове се образува страшно бучене. И един господин с върлина в ръка минава от единия край до другия край по това въже. Ще кажете: "Това е смелост." Тъй. Втория път той се връща и взима друг един на гърба си и пак минава по въжето с върлината. Третия път го взима пак на гърба си и минава вече без върлината. И двамата минават по въжето. Представете си какво кон-

центриране трябва да има този човек на ума си, за да мине по туй въже, и колко внимателно трябва да върви, стъпка по стъпка! Никакво подхлъзване не трябва да има. Защото при най-малкото подхлъзване ще платят с живота си.

Та ние в този свят сме на едно такова въже отгоре трябва да го минем. Отдолу има такъв рев, такова бучене. И всеки един трябва да има такова концентриране на мисълта! И аз бих препоръчал всеки един от вас да има такова концентриране, каквото има у този американец, който минал по това въже. Питам ви: Ако вие имахте това концентриране, нямаше ли да минете? Щеше ли да ви смущава ревът? Не. Рев има в света. Горе на въжето си. Каква цел имаш? Една велика задача имаш – да минеш водопада от единия край до другия по това въже. Сега при този закон ние ще дойдем да контролираме своите чувства. Не се стремете да контролирате вашите силни чувства. Стремете се да контролирате най-малкия си недъг. Постарайте се този най-нищожен недъг да го контролирате. Допуснете, че вие имате по закона на наследствеността следния недъг: обичате да се почесвате отзад по главата. Това, да се почесаш, не е грях, то е в реда на нещата. Но постарай се този недъг да го премахнеш. Знаете ли в какво противоречие ще се намерите? Или за пример имате друг недъг: седите на стола си, слагате си единия крак над другия, а после правите обратното. След туй си местите и ръцете. Това не е грях, но като седнете на един стол, тихо и спокойно трябва да седите, да си слагате краката така, че да запазите своето равновесие.

После за пример, ако аз седна някоя вечер, тъй да се вдам на размишление, вие се нервирате. Вие ще кажете: "Защо Учителя мълчи?" Какво нещо ни липсва? Аз си мисля, а вие казвате: "Кажи нещо де!" Да каже нещо Учителя. Ами че аз казвам. Аз мълча и ви казвам в себе си, на ума си: Вие разрешихте ли великата задача на живота? "Е, кажи де, кажи нещо, Учителю." На този, малкия недъг трябва да му намерим произхождението. От какво е произлязъл този малък недъг? После вземете следното, което се за-

ражда често между хората. Хора, които много се обичат, между тях се роди един недъг, че после най-малкият оттенък на думите се тълкува зле. Единият каже нещо, другият изтълкува думите точно в обратен смисъл. Как ще си обясните това изопачаване? И казваш, че ти го обичаш, а когато той говори, казваш: "Тази дума е заради мене." Тогава имате два живота. Е, как е възможно един човек да ви обича и да ви каже една обидна дума? Откъде е произлязло това противоречие? Ще кажете: "Някой дух му е казал, той му е внушил тези мисли." Но туй не става един път. Той ти каже веднъж, и втори път, и трети път, и наруши цялото равновесие. И между тия хора става едно разединение. Да кажем, някой ученик е влязъл в Школата, ревностен е, един от първите, но по едно време почва да се явява у него едно охлаждане, охлаждане и той си излезе из Школата. Другите обясняват: той е зелен, той не е готов още. Не! Въпросът не е там. Той не е излязъл из Школата. Той е чул тука някоя работи и отива да ги провери в света. Може след 4–5 години да се върне и да каже: "Аз разреших нещата." Той е отишъл надалеч и работи. Онези, които не разбират закона, ще кажат: "Той излязъл из Школата." Не, той решава задачата.

Сега в тия малки погрешки контрол трябва! Има погрешки, които само ние знаем. Туй, което хората знаят, това не е погрешка; това, което само ние знаем, това е погрешка. Бъдете уверени, че всеки сам знае своите погрешки. Погрешките не са видими. Те имат отвън резултати, но погрешката не седи в тия резултати. Погрешката другаде се крие. Само ние знаем причината на тази погрешка. Тази погрешка, която вие съзнавате, за нея говоря аз, за погрешката, която седи във вашето съзнание. Като влезем в новия салон, трябва да имаме една голяма дъска, да ви обяснявам нещата. Сега някои работи може да разбирате, някои не разбирате. Туй, което в даден момент ти съзнаваш като една нищожна погрешка в съзнанието си, то хвърля едно малко петно в съзнанието ти, една точица. Ти ще го опиташ, една точица е то. Затуй ще употребиш всич-

ките средства и ще се постараяш да премахнеш туй черно петно от съзнанието, ти вече имаш знание.

Туй черно петно, това е една гъста материя, през която Божествената светлина не може да минава и следователно в съзнанието ти се показва като една черна точка. И във физическия живот, и в сърдечния има ред проявления, т.е. всички мисли и желания, които са дошли под сянката на тази черна точка, са осакатени. Следователно туй малко черно петно е зачатък на една малка проказа. И тази проказа е вътре в човешкия живот. Тя някой път се увеличава, някой път се намалява. Почнете тогава да се молите и вижте дали вашата молитва има сила да премахне това петно. Туй малко черно петно вътре в съзнанието си вие го съзнавате. Никой го не вижда, само вие го съзнавате, то е толкова малко, че с най-силни микроскопи трябва да го търсим. Само вие го виждате, никой не го вижда. И такива петна ги имаме. Светиите са идвали в Школата, те са виждали тия петна. Някой светия прави чудеса, лекува другите, а при това той има такова едно петно, постоянно се бори с него и търси начин как да се освободи от такова едно малко петно. Един светия седи 20 години в гората, чака и не може да се освободи, търси начини. Седи в гората и чака. Защо? Щом разреши въпроса как да премахне това петно, той не седи вече в гората, а се върне в обществото. Сега ви препоръчвам. Аз виждам – всеки един от вас има такова едно малко петно и аз ви препоръчвам като ученици да насочите вашата деятелност, за да премахнете туй микроскопическо петно от съзнанието ви. Да бъде съзнанието ви чисто или най-малко да може да го местите от едно място на друго. Туй показва, че имате сила да може да го местите както в часовник. Това е първият опит, който трябва да правите във вашето съзнание. И всичките изобретатели в съвременната цивилизация, които са се домогнали до някои окултни сили, в каквото и да е направление, тия изобретатели според резултатите, които са произвели, за в бъдеще ги очаква голямо нещастие, едно такова петно ще се образува у тях. Тия изобретатели са забогатели,

милиони са спечелили от изобретенията си. Да допуснем сега, че един алхимик е намерил закона за подмладяване живота на хората. Дойде един, който е живял развратен живот, той му даде 2–3 пъти от това средство и поднови организма му. Знаете ли каква ще бъде неговата отговорност?

Сега първото нещо: в Школата се изисква онези от вас, които искат да добият истинското познание, да се доберат до един положителен морал, не до този, обикновения морал, и тогава това черно петно на съзнанието сами вие ще си го намерите. Направете опит. Аз бих желал за цял един месец всяка вечер между 10 и 4 ч, когато се пробудите, проектирайте ума си към вашето съзнание. Вие ще видите в себе си една бяла, мека, много приятна светлина, то е вашето съзнание, което прави отражение. Насочете погледа си към съзнанието, направете едно изчистване в ума си и вижте тази белина еднаква ли е. Где е по-бяла? Някой път към периферията е много светла, а към центъра потъмнява, както един художник, който хвърля своите сенки. Центърът е светъл, а периферията потъмняла. Някой път ще забележите туй петно вътре в центъра на тази светлина, някой път няма да го забележите. Щом намерите тази светлина, вие ще се концентрирате 5–10–15 минути. То са наблюдения, ще гледате дали можете да намерите туй малко черно петно. Ще разделите съзнанието, за да видите откъде се пада петното, от лявата страна на вашето лице или от дясната, отгоре към челото, или надолу към брадата. Тази светлина ще бъде под ъгъл около 45 градуса и някой път, ако я гледате дълго време в съзнанието си, ще вдигнете главата си нагоре, тя ще дойде над главата ви перпендикулярно и ще почне да се движи бързо над главата ви и после се отдалечава, отдалечава нагоре. Като гледате така дълго време в пространството, образува се нещо като дупка, която се намалява, намалява, докато изчезне. И след туй всичко наоколо потъмнее, съзнанието е изчезвало, няма го.

Докато тази светлина съществува, вие усещате едно приятно настроение на духа си, щом се вдигне нагоре и изчезне, почвате да усещате една тъга, една скръб. Въпросът е защо тази светлина се вдига нагоре? Сега, като изучавате псалмите, Давид казва, че той наблюдава своето сърце, своето съзнание. Направете го и вие, но само онези от вас, които искат, не всички обезателно. Онези, които искат да дадат един нормален ход на своето учение, нека направят този опит, той не е задължителен. Но онези от вас, които го направят, да постъпят според закона на Мъдростта. Тук трябва мъдрост. Разбирате ли? Тук трябва мъдрост и постоянство. Мъдрост и Истина може да разрешат този въпрос. Любовта после ще дойде. Само онези от вас, които имат тази интелигентност на ума си, те може да направят опита. За един цял месец, от 5 до 30 минути най-много, може да правят своите опити. Да не мислите, че е в многото наблюдение. Някой път човек в 5 минути може да разреши повече, отколкото в 30 минути. Концентрирането не зависи от времето. След един месец аз ще питам някои от вас намерили ли са туй петно вътре в съзнанието си. Само така ще се домогнем до един окултен закон за живота. Ние не искаме сега да реформираме света, както досега са го реформирали. По тия закони, по тия правила, както сега се реформира светът, то е "две затъкава, три разтакава", "две затъкава, три разтакава". То е едно забавление. Туй поправяне на света не е поправяне. И човек със сегашния морал никога не може да се поправи. Невъзможно е! Защо? Причините, които произвеждат тия недъзи, са незасегнати, а ние чистим временно само тия резултати. За пример болестите сега в света много се увеличиха. Какви ли хигиенни мерки не са взети? В едно отношение взимат мерки, в друго отношение болестите се увеличават. Забележете, след като влязохме в Школата, започнахме с музиката, но когато започнахме да пеем тези песни, изведнъж у вас дойде тази кашлица, всички почнахте да кашляте. Ама тази кашлица аз нарочно я допуснах.

Аз ви поставих на един изпит, зная къде седи този ви недъг. Всичкото седи тук в гърлото и работи надолу в корема. Казах ви много пъти да кажете на кашлицата: "Слушай, аз съм мобилизиран." Сега не е лошо, че кашляте, то е в реда на нещата, но причината е в гърлото. Във вашия живот, между Бога и вас, между ангелите и вас, има известна дисхармония. Дисхармонията между Бога е, че вие Любовта Му не я възприемате както трябва. А че с ангелите сте в контраст, то е, защото не възприемате тяхната мъдрост както трябва. И вие се намирате в едно несъзнателно противоречие. За пример казвате: "А, нашето сърце е топло." Любов имате, нали? Но ако Бог е Любов, как е възможно аз, който имам Божествената любов, да се роди в сърцето ми омраза? Омразата е от друго естество. Невъзможно е! Или е вярно, че аз съм имал любов, или че любовта не е у мене, или отношенията между мен и Бога не са правилни.

Туй е по закон, това е принципът. Второто положение е, че не сме уверени в нашето знание, в туй, което знаем и не можем да го приложим. Вие, съвременните окултни ученици, ако дойде при вас един адепт, как ще го посрещете? Ако ви дам един изпит, най-малко 3/4 от вас бихте се увлекли. Защо ще се увлечете? Как? Аз зная. Тук преди години в София дойде един млад момък, дойде и една млада мома. Те бяха от Хасково. И двамата отиват въодушевени от новото учение да проповядват в Македония. Момъкът говори с духовете чрез момата и духовете им казват да отидат в Македония. И двамата ме питат: "Ти какво ще кажеш?" Аз им казвам: "Може да отидете, ако искате, но ако питате мен, не отивайте, не му е времето да отидете сега в Македония, може да останете да работите тук." И те останаха да работят в София. Почнаха да се стичат около тях нашите приятели, даже някои от най-видните отиваха. И тогава медиумът казва на една сестра, която си замина: "Ти скоро ще умреш, но да осигуриш нашето дружество, да му завещаеш нещо." Е, хубаво. След това тия двамата отидоха в Пловдив. Там друга една сестра с цялото си

семејство отидоха при тях и се опропастиха. Сега този, който беше повел тази мома да иде в Македония, той не е тѣй силно духовно развит. Той живее само за себе си, нищо Божествено няма в него. И като погледнеш в духовния свят главата му, тя там е черна, но неговият личен егоизъм свети горе на главата. Ама другите благородни, Божествени качества, всичко туй спи. Казвам му един ден: "Слушай, ти трябва да се върнеш, да подготвиш себе си, да се освободиш от всичките свои недѣзи и тогава може да идеш да проповядваш, а тѣй ти ще създадеш на себе си едно зло." Сега този млад момък беше под влиянието на други адепти, защото в света действат и други адепти. Някой път те идват и тук в България. Не мислете, че не я посещават. Адепти посещават и Школата в София. Някой път с физическите си тела идват, а някой път идват със своите астрални тела. Мислите ли, че туй, което сега свещениците правят, аз не зная на какво се дължи? Знаем ние произхода. Произходът не е тук от България, той е от друго място. По някой път вие ще кажете: "Господ нали е силен?" Да, Господ е силен, тѣй, но и ние трябва да бъдем силни. Разсъждавайте по същия начин. Окултният ученик не му е позволено да разсъждава детински. Той трябва да разсъждава като мъж. Житното зърно не трябва да пита: "Слънцето нали ме грее?" То трябва да пита така: "Способно ли съм аз да използвам светлината, която ми се изпраща, мога ли да използвам слънчевата енергия?" А тѣй колко е силен Господ, не е важно. Важно е в състояние ли сме да използваме тази светлина, която иде от Бога, за благо на нашата душа и за нейното растене? Това трябва да ни интересува като ученици. Тази светлина, малката светлина, която имаш за растене, тя е важна. Сега, като ви говоря така, вие пак няма да разсъждавате детински.

Ще кажете, че се обезсърчавате. Не, в окултната наука няма обезсърчение! Там има знания! Това е мъдрост. Ще разсъждавате. Няма да мислиш, че ти си праведен, но ще знаеш, че пътят ти е отворен. Там е способният ученик, в това се вижда дали той е добър, или лош. Способен ли е

той, пътят му е отворен навсякъде. За резултатите на неговата способност той после си дава отговор, но пътят му е всякога отворен. Та сега първото нещо – вие трябва да развивате тази способност в себе си. Способността седи в това безстрашие на вашата мисъл. Тази мисъл да я развиете тъй, както е в първоначалното свое произхождение, т.е. да схванете една Божествена мисъл тъй чиста и ясна, както си е, без да се опасяваме от нейните последствия. Ние някой път говорим за Любовта и после ще кажем: "Е, има философия, за да се разбере тя." Не, не, Любовта може да се разбере само по един начин. Ако аз бих пуснал тази вечер тока на Любовта, вие щяхте да я почувствувате... Може някой път за 1/2 час да пуснем тока на Божествената любов, тогава вие ще почувствувате какво нещо е Любовта. Ако 1/2 час тече този ток във всинца ви, вие ще научите много повече, отколкото всичката философия, която сега съществува в света. Вие ще кажете: "Ха, пусни го!" Прави сте, и аз да съм на вашето място, и аз ще кажа тъй: "Ха, пусни го!" Питам, ако аз го пусна, този ток ще произведе ли тия резултати, които невидимият свят очаква? Разберете, че живата Природа държи строга сметка за всичките нейни живи сили. Тя тъй щателно следи за тях. Много щателна е тя. Ако след като тече 1/2 час този ток, един ден ще ни представят сметка. Тя държи сметка и не може току-тъй да пуснеш този ток, ще го пуснеш навреме. Може да се пусне, но навреме, ако вие сте приготвени. Ако намерите тия черни точки и може да ги контролирате, тогава тока може да го пуснем. Не искам да се шегуваме. Сега ще дойдем до сериозна работа. Като пуснем този ток, старите ще ги подмладим, а младите ще ги остарим. Има млади, които са позлатени отвън, и като пуснем тока, ще изчезне златото и те остават така, като че са стари; има стари, които отвътре са злато, а отвън са обвити с един пласт от обикновен метал, и като пуснем тока, този пласт ще се стопи, а златото ще остане. Тъй че всеки ще се яви в своята вътрешна същина. И цялата обстановка на нещата ще се измени.

Тогава ще видите кой е праведен и кой е грешник. Кой е праведен, то е на обикновен език. Ще се видите, всеки ще разбере учен ли е или не, а не кой е праведен. Този ток ще покаже кой от вас е работил в миналото, доколко се е занимавал, как се е учил, когато е бил в Школата, каква е била способността му. Само така ще се разкрие доколко той се е учил и как е използвал това знание в ред съществувания на миналото. И следователно във вас ще се представят всичките тия картини на вашия минал живот и вие ще се спрете и ще кажете: "Разбирам, тази погрешка се дължи на тия причини." И при туй съзнание вие ще поправите тия погрешки много лесно. Та главното нещо, което се изисква, е да съсредоточите ума си във вашите способности, да използвате Божията светлина. Сега туй, което става в окръжаващата среда, искат да отвлекат вашето внимание в друга посока. То е едно налягане и онзи ученик, който разбира закона, ще знае, че туй налягане отвън е тъй необходимо, както в една реторта трябва да има налягане, за да може законът да работи. В Школата трябва да има известно съпротивление. Та няма да се плашите от външната обстановка на нещата. Тия свещеници, които днес пречат, те са били ученици някога в окултната Школа; някои от тях са изпъдени от Школата и като няма какво да правят, станали са свещеници. Но Школата на Бялото Братство, тя е безпощадна. Един ученик веднъж изпъден от училището за непослушание, неговата съдба е решена: той ще деградира постепенно. Постепенно изгубва ония условия, при които той може да се учи, и следователно при всяко едно прераждане условията почват да остават по-тежки и по-тежки, докато той дойде в положението на един посредствен индивид. И тъй са се родили в Индустан тия парии, най-бедните, идиотите, най-тъпите. И умните, всеки един човек ще дойде до това положение, щом веднъж е постъпил в една школа и се върне назад. В каквато и да е Школа – дали си в Школата на Бялото Братство или от школата на Черното братство, и в двете школи законът е един и същ, всякога

резултатът е смърт, няма друго! Трябва да знаете, излезете ли веднъж из Школата, очаква ви смърт!

Там законът е смърт. Казва се: "Който претърпи до край, спасен ще бъде." Не трябва да се страхуваш в нищо! Трябва да бъдете безстрашни! Връщането назад е смърт. Дали си в едната школа, или в другата, същото е. Затуй и в черното братство, и в Бялото Братство, всички се отличават с постоянство. Какво постоянство има във всичките братства! Защото те знаят, че ако не издържат – смърт ги очаква! В черното братство – всеки, който не устои, очаква го смърт; в Бялото Братство – всеки, който не устои, очаква го смърт! Обратно, в черното братство, ако устои, очаква го живот, и в Бялото Братство, ако устои, очаква го живот.

И тъй, ще се стремите да се не обезсърчавате. Ще ви дойдат големи обезсърчения, ще кажете: "То тази работа не е за нас. Ние сме стари, външните условия са такива, при по-благоприятни условия." Не се лъжете! По-благоприятни условия от тези няма да намерите. По-неблагоприятни ще намерите, по-лоши ще намерите, но по-благоприятни отсега няма да намерите. И после ще кажете: "Има малко време, да отложим, да си помислим." Никакво отлагане! Никакво мислене! Не да прогласите света, да кажете: "Ние сме окултни ученици." Но в себе си, във вашето съзнание ще кажете: "Сега е време, този въпрос аз трябва да го реша. Сега или никога!" И когато решиш, хората няма да знаят, няма да казваш никому, на себе си ще кажеш, на ума си ще кажеш. Има един ум, който вие само го знаете. Няма да кажеш "аз". Не, ти ще се обърнеш към своята душа. Какво трябва да кажеш на тази душа? "С теб е Бог! В теб ще победиш! Твоята победа е моя победа?" Всякога ученикът трябва да признава, че Бог е в душата му. То е закон. Не признава ли великия закон... Кой е този закон? В онзи ден казах правилото. Аз вярвам само в един Бог на Любовта, в един Учител на Мъдростта и в един Дух на Истината. Тъй трябва да бъде! В един Бог на Любовта и в един учител на Мъдростта и в един Дух на Истината. Туй

трябва да бъде правило на всеки един окултен ученик! Сега се спре и ще го каже. Това правило трябва да го разреши за вас. Сега не мислете, че вас в окултния свят ще ви разреши рещнат с такива цветя. Не, много нещо ще минете, много мъжество се изисква от вас. Ще минете вътрешни борби, външните борби са нищо, те са цветя! Ще влезете в окултния противоречие със себе си, ще дойдат духовни борби. Доде ли тази борба, няма да си извадите ножа като Довидов, но хот, ще се спрете и ще кажете на душата си:

"С теб е Бог!

Ти ще победиш!

Твоята победа е и моя победа!

Аз вярвам в един Бог на Любовта,

В един Учител на Мъдростта и

В един Дух на Истината."

Сега вие, учениците, които ме слушате, имате този обикновен морал да се критикувате. Ако аз дойда да заседа на морала... Този морал е за света, трябва да го напуснете. С този морал никога няма да се оправите. Школата няма да се оправи. Преди всичко трябва да имате дълбоко в съзнанието си желание, като седнете вечерно време в своята събота, мислено да обгърнете всички ония ваши приятели, ученици, изпратете им една Божествена мисъл на Великия Учител, изпратете им едно добро пожелание на Великия Господ на Любовта, изпратете им едно благо на Великия Дух на Истината. Дълбоко от душата си пожелайте на всички поименно и те да имат туй благо, което вие имате. Пожелайте във вас да ги повдигнете. Постарайте се някога път да видите, че те светят във вас. Не се спирайте върху техните погрешки, не оставяйте да проникват те във вашето съзнание, а да са пред вас като свеци. По-дълбоко идете. Всяка една душа има наслоения от миналото, такива пластове! Туй наслоение трябва да се пробие. Те са като в някоя рудница затворени и вие трябва да влезете като пър-

вия спасител между тях. Може би някой от учениците да е обезсърчен, да каже: "Тази работа няма да я бъде, аз ще напусна Школата." Ти със своята мисъл ще се притечеш, ще кажеш: "Братко, аз съм с теб, моята душа е с тебе!", ще го насърчиш. Това е Любов. Ако тъй казвате всяка вечер... А вие сега какво правите? Седнете, започнете вашето медитиране: "Онзи, там на първите столове седнал, той да ми говори! Само той знае, 10 години как е в Школата, нищо не знае, пък сега дошъл да ми се показва, че е нещо." Медитация е това. "Че как досега този Учител не е могъл да го поправи? Ако беше той от Бога пратен, той трябваше да пусне този ток да стане светия. Тази работа няма да я бъде." За някоя си сестра, хайде да не ѝ казвам името: "Ха, тази младата, сега влязла в Школата, а ние от толкова години сме, стари, а тя едва влязла, знаем я ние." Това са спънки за един окултен ученик. Млади, стари – няма! Грешките на хората, това са благоприятни условия за вас да се развивате. Това трябва да го знаете.

И в този свят, ако вие искате да знаете, праведните хора са грешни, а грешните са праведни. Защото един грешник, който се е оцапал, той казва: "Господи, в мене вече нищо не остана, аз толкова много съм се оцапал! Аз зная, аз опитах всичките хора и от сега нататък от хората не очаквам нищо. От Тебе очаквам, Ти няма да ми изневериш; всички хора ми изневериха. Аз опитах всички хора и сега, каквото ми кажеш, ще го правя." И почне да се повдига. А праведният каже: "Аз съм способен, това ще направя, онова ще направя." Той седи и в края на краищата нищо не излезе. А онзи, падналият, няма да се минат 5–6 години, той ще се повдигне, Бог ще му помогне. И ако някой от вас оспорва това, нека прочете в Стария завет какво каза Господ на Соломон. Яви се Господ на Соломон и му каза, че ще има голяма мъдрост. И какво стана със Соломона? Всички му се смяха. Колко жени имаше той? Около 900 наложници. Това е едно морално падение. Казва се, че в първо време той се отдал на ядене и пиене. Каквото пожелавал, всичко направял. Разбирате ли? Нали всичко беше

той, нали той беше най-умният? Казваха му: "Като теб Израил друг цар няма да бъде." Най-първо Соломон имаше тази претенция – обещавахе храм да направи. Имаше големи окултни познания, но после трябваше да премине през закона на смирението. Като четете 12 гл. от Еклисиаст, казва се: "Помни, че Господ ще докара всичко на съд."

И като четете притчите на Соломон, много от неговите мисли са нахвърляни в края на живота му, когато той вече признава, че философията не седи в тази световна Мъдрост. И затова казва: "Суета на суетите, всичко е суета." И който пише много книги, Мъдростта не е там. Има нещо по-дълбоко. Аз го опитах. Ако човек не го научи, всичко е напразно. Не е там спасението. Той е намерил нещо, за което е казал, че не му е време сега да се говори. Друг ще дойде да говори. Сега, ако аз ви кажа, че един от учениците на Христа беше и Соломон, може ли да намерите кой беше Соломон? Кой от 12-те ученици? (*Обаждайте се Йоан, Павел.*) Който и да е, намерете го в себе си.

Аз ви казвам само толкова. И тази сутрин ви казах, че няма да ви разправам защо е дошъл Христос. И защо е страдал, пак няма да ви кажа, но ще ви кажа защо трябва да се обичаме и любим. Туй ще ви кажа. Аз ви казвам, че Соломон е бил един от неговите ученици. Той е имал тази опитност и казва: "Всичко в света е само Един. Само Един остава в света." Значи един от учениците на Христа беше Соломон. И той се сподоби да влезе в Школата на Христа с големи страдания и смирение. И му казва: "Ти ще влезеш в Школата на Христа, за да научиш това, което сега не знаеш." Вие нали казвате: "Ние сме в Школата на Христа." А за да влезете в Школата на Христа, вие трябва да претърпите едно такова морално падение, т.е. един такъв тежък изпит, какъвто не сте виждали. И сам Христос, като слезе на земята, Той минаваше един велик изпит. Какъв беше този изпит? Че върху Неговите плещи трябваше да се сложат греховете и пороците на цялото паднало човечество и той почувства, като че сам Той ги е извършил. И

трябваше да намери един модус. Като освободи всичките тия души, да им даде един нов подтик, нов тласък да дойдат пак на земята, да се очистят, да се повдигнат. Следователно сам трябваше да дойде на земята да разреши задачата си и да я опита. И Той я опита и каза, че по този начин трябваше да се реши задачата. По кой начин?

Сега, ако вие сте готови, има и друг начин за изучаване на Евангелието. Казвам: Вие едва влизате в Школата, в преддверието на Школата сте, но вътре ще влезете. И сега, ако вие вървите назад, смърт ви очаква. Напред – живот има. Тъй е разрешен въпросът. Да не мислите, че е лесно да кажете: "Аз ще се откажа." Ще се откажеш ли? Въпросът е тъй за вас: смърт или живот! Напред е живот, назад е смърт. Нищо повече! Най-малкото поколебаване – смърт. Назад е смърт. Каквото и да ви кажат: младост, знание, мъдрост, истина, свобода, правда, любов, милосърдие, всичките тия работи са неща на бъдещето. Позор, грехопадение, нещастие, всичките тия озверявания, това е връщане назад. Едно от двете ще решите! Напред! Някои от вас да не бъдете страхливи! Безстрашни ще бъдете и тогава Бялото Братство ще помогне по един особен начин. Не. Няма да ви помогне както вие искате, както вие очаквате. Великото Бяло Братство има особени начини за помагане на учениците, които са искрени и честни. То е много внимателно. Но и вие ще бъдете искрени. Не искрени, аз ще взема думата чистосърдечни. Първото нещо не е искреност, а чистосърдечност. Знаете ли какво нещо е чистосърдечност? Чистосърдечни не за света, но като седнеш, вътре в душата си да отпратиш мислите си към Бога, този Бог на Мъдростта, Любовта и Истината. Ти ще бъдеш тъй чистосърдечен, за да може всичките Божествени лъчи да се приближат, да проникнат в душата ти. За себе си такъв ще бъдеш. Няма да разправяш, че аз съм чистосърдечен, защото ще се опетниш.

Когато хората разправят греховете ти, в душата си да останеш спокоен, да кажеш: "Аз познавам себе си, чистосърдечен съм в най-малките неща." При най-големи обиди,

бури, нещастия да се не размъти дълбочината на твоето сърце, да бъдеш тих и спокоен в душата си. Може да има голяма тъмнина, противоречие, но като застанеш на този център, да няма никаква външна сила, която да може да те поклати от твоите основи или да те разколебае и да кажеш "Тук и никъде другаде!" Сега това са принципи, които трябва да приложите. Някои от вас сте свързани, женени сте. Но що е женитбата? Мъж и жена – един договор имате. Някои от вас сте приятели, и то е договор, някои слуги и господари, учители и ученици, това са все отношения, вземания-давания. Ние имаме кармически връзки. Как ще се разрешат тия кармически въпроси? Тия въпроси може да се разрешат само чрез Божията мъдрост. Любовта при сегашното условие не може да разреши въпроса. Чрез любовта галените деца стават развалени деца. Ако вие при сегашния живот дадете на един човек любов, няма да го ползвате, вие ще го развалите. Вие ще засегнете неговата душа с Божията мъдрост, а после чрез Божията истина. Любовта, тя ще действа, но по пътя на Божията мъдрост и Божията истина.

Сега аз говоря за Любовта, нали? Но онази Любов, за която аз говоря, и тази любов, която вие познавате, те са две сили, които се различават. Аз говоря за Любовта, според която всички трябва да вярваме в Бога еднакво. Всички еднакво трябва да вярваме! Всички трябва да излизаме да се печем на слънцето. Един човек ще използва светлината по един начин, кравата по друг начин, птицата, паякът по трети начин. Не може всички същества еднакво да използват светлината. Аз при светлината ще взема една книга, ще чета, а паякът при тази светлина ще направи своята мрежа. Та при сегашните условия как бихте използвали Любовта? Ако Божията любов би дошла във вашите сърца и ако вие не се пречистите, тя ще произведе обратен резултат, ще увеличи вашите страдания. Вие ще станете извънредно чувствителни, ще се обиждате от най-малките неща, ще кажете: "Защо Господ не ми даде това нещо?" Не, така ще бъдете към Бога

положителни, а спрямо хората ще бъдете негативни и ще привличате недъзите им, техните отрицателни черти. А в окултната Школа всички ученици трябва да бъдете положителни към света, диамантена стена трябва да имате, а спрямо Бога трябва да бъдете в негативно състояние. Отворен да бъде вашият хоризонт и всички сили, които идат, да ги възприемете, да бъдете в едно пасивно състояние да приемате. А сега вие отгоре сте затворени, а отстрани сте отворени и вследствие на това страдате, вследствие на това идва и вашето нещастие.

Някой има един недъг, изгради стена, затвори се. Този недъг е минавал от един човек във втори, трети, четвърти; грехът като зараза, минавала у всичките хора, той има дълбоко произхождение. И греха в своето космическо произхождение няма да го премахнем ние. Грехът в сегашното състояние представлява една велика задача за окултната Школа, за великото Бяло Братство, което работи с хиляди години в своите лаборатории, за да намери един цар против него. И Христос, като е дошъл на земята, Той е давал на своите ученици този цар, начини за лекуване. И в Евангелието, ако четете внимателно, ще намерите как да се лекувате. Всички проповядват този цар. Но преди всичко ни трябва една Божествена мъдрост – да владеем най-малките недостатъци в себе си. И в какво се състои недостатъкът? Да допуснем сега двама приятели сте, скарате се, нали? Той ви каже някои горчиви думи и вие му кажете, и се разделите и двамата. И почнете тогава: "Той не е прав." Другият: "Ти не си прав." Как ще се примирите? Ти може да отидеш при приятеля си и да кажеш: "Извини, аз те обидих." Но той не прощава. И в твоята душа ще остане нещо, но и в неговата душа остава нещо. Не може да се примирите по този начин. Истинското примирение е следното: ти ще се спреш в себе си, дълбоко в съзнанието си и ще кажеш: "Господи, аз огорчих Твоя дух, огорчих Теб, този Великия. Аз не можах да устоя на добродетелта Ти, аз Те огорчих, не можах да устоя на висотата. Огорчих Те много." И ще се обърнеш, ще се молиш, ще чакаш, докато

дойде туй обновление. Ти ще го почувстваш. Няма да се мине ден, два, три, един месец и твоят приятел ще дойде. И в неговата душа ще се яви обновление. Нашите грехове са против Бога! Като направите грях в Школата, вие огорчавате Бога. Няма да огорчавате Бога. Тогава ще приемем този вътрешен мир, ще дойде примирението, радостни ще бъдем. Този е пътят за повдигане на ученика. И всеки окултен ученик трябва да бъде свободен от всички недъзи, да може да учи правилно. То е необходимо да дойде Божествената мъдрост. За да може да се развие тази диамантена воля при сегашните условия, непременно трябва да имате тия задачи, тия разсъждения. Те са трудни, но може да правите малки опити. По този начин вие ще се подмладите.

Знаете ли какво нещо е човек като се обърне към Бога? Леко ти е, приятно ти е, усещаш една приятност, нещо нежно, което се усмихва. Хората може да говорят всичко каквото искат, но ти усещаш в себе си нещо хубаво, възвишено, благородно, един порив имаш и след време ти ще израснеш като едно мощно дърво.

Та казвам, сега вие учениците ще се подготвите, за да мога този ток да го пусна за 1/2 час, защото и на мен ми трябва. Защото аз, като го пусна, ще го употребя за друга работа. Та ще помогнете да пуснем този ток, ако спомогнете да пуснем този ток – добре, ако не може – пак добре.

И тъй, ще бъдете безстрашни и ще се научите да контролирате тези малки петна във вашето съзнание. А другите въпроси, те са въпроси само на времето. След тях в Школата ще научите всичките методи, по които може да изправите вашите недъзи. Един малък недъг, извършен вече, той може да се поправи.

Сега аз не говоря да се обичате. Защото, когато говоря да се обичаме, всякога се явява противното. Ще бъде смешно, след като съм извел всички на слънцето, да кажа: Печете се! Това е, когато казвате, че трябва да се обичаме. Аз тъй разбирам. Излезли сме на слънцето, аз ще седна, ще говоря за други работи и без да ви казвам да се печете, вие ще се печете и благодатта ще дойде. Някой ще каже:

"Ще си загубим времето." Друг пита: Дали правилно се пека?" Печи се както обичаш – на едната страна, на гърба си легни, стани, печи се колкото искаш, имаш всичките условия, няма какво да говориш.

Затуй казвам, няма какво да ви съветвам да се обичате. Аз съм ви извел в живата Природа и ако вие не се печете, аз няма да ви говоря да се печете. Аз съм ви извел и Божието слънце ви грее, няма какво да ви казвам: Печете се! Не, друго нещо има, което можем да научим. След като се понапечем, ще отворим една книжка, ще кажа: Елате сега, седнете тъй, че да не си правите сянка един на друг, и хем ще се печем, хем ще учим. Човек, като се пече, е разположен да учи. Сега е време не за Любов, а за учение, за Божествено учение, понеже имаме условия за туй учение. Няма да ви кажа: "Аз вярвам", вие ще се учите; ще учим, помнете, че сте отвън на слънцето, и всеки един от вас да се пече, както намери за добре, но всички ще учите по определен начин. Няма да учите, както е било досега. Система има, начини има за учение. Тия изкуства сега ще учите: как трябва да учите, как трябва да четете книгата, как да държите книгата и каква поза трябва да имате при четенето на книгата. В окултната Школа има особени начини и методи как трябва да четете и тия методи трябва да се правят. И то е най-трудно. Както един цигулар, млад ученик, трябва да го учите как да държи цигулката си, то е най-трудното, този лък, после има позиции и пр., тъй и в окултната Школа има тия позиции, този лък. После как се нарича движението на лъка, отгоре, има особено движение на лъка, туй го изпълняват най-видните виртуози – игра на лъка върху струните. И всеки един окултен ученик трябва да има един гъвкав ум. Умовете на всинца ви са приготвени от толкова време, вие може да учите.

Сега друг опит ще направим за три минути, на слънцето няма да ходим. За три минути ще съсредоточите ума си, да видим може ли да намерите вашето съзнание, тази светлина. Да видим без никакво препятствие дали ще го намерите, или не. Положително ще насочите ума си нагоре, в

тази посока, в която е слънцето, Божественото слънце, то е винаги над нашата глава, гдето вървят теченията. Ще има малко отклонение в тази посока, но ще гледате да се абстрахирате временно от всички тия влияния, които отстраняват вниманието ви, ще насочите мисълта дали ще може да видите малка светлинка. Който види – добре, който не види – пак добре.

Сега да започнем своето упражнение!

Т. м.

*

16 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
21. I. 1923 г.
София

МАЛКИТЕ СЛУЧАИ

Т. м.

Изпя се песента "Махар Бену Аба".

Прочете се резюмето върху "Целта и предназначението на окултния ученик".

Тема за следващия път: "Смисълът на раждането и прераждането".

Всички съвременни наблюдатели, естественици, които наблюдават Природата, мислят, че няма никаква връзка между предметите. Там се вижда, че всички предмети в Природата са разхвърляни. Философите, като разглеждат причините, които предизвикват проявите в Природата, и те мислят като че няма връзка между проявите, даже намират едно противоречие. И от това противоречие възникват противоположните философски възгледи. Например между философите песимисти и оптимисти от чисто френологическо гледище съществува следната разлика. Песимистите се определят по следния начин: хора крайно тщеславни и честолюбиви, при това крайно страхливи, със слабо развита надежда и силно изострен ум. У оптимистите е обратно: у тях гордостта е слабо застъпена, а съвестта, милосърдието и разсъдъкът завземат по-широка площ в схващанията им, затова те виждат във всичко добрата страна. Разбира се, като разглеждаме съвременния материален свят, ние не можем да го считаме за идеален свят. Не мога аз да считам положението на един грънчар, който замесва пръст, като нещо идеално. Когато гърнето се изпе-

че и излезе из пещта, тогава туй гърне е идеално. Обаче вие ще забележите, че в Природата има три съзнания. Едно физическо съзнание, което е като резервоар, в което всички съзнания на индивидите в света, на всички малки животинки, се отразяват. И в тази проекция на туй съзнание съществува едно вътрешно брожение. Второто съзнание на Природата – един стремеж да обуслови, да придобие и да застави всички тия съзнания да действуват хармонично. И третото съзнание, то е чисто Божествено, което дава насока на мисловния живот, т.е. на човешкия живот.

Първото съзнание може да го опитате. Идете на кое и да е място в Природата и ще опитате следното положение: като идете в Рилската пустиня и постоите там 2–3 дни, вие ще усетите едно желание да бягате, усещате една скука, като че всички предмети ви душат. Искате да избягате, една борба се явява. Природата казва: "Ще изхвърлиш този багаж, който носиш, той не ми трябва. Твоите нови философски възгледи ще ги снемеш, аз не се нуждая от твоята философия. Там в София ти може да философстваш колкото искаш, но тук аз нямам нужда от твоята философия." И като оставиш твоята философия, първото нещо – ти ще усетиш едно успокоение, ще усетиш, че слизаш надолу. Природата ще те приравни със себе си и след като се приравниш с нея, ще усетиш, че по един особен начин тя ти дава една по-нова насока на мисълта. Но в първо време ще се зароди една вътрешна борба между нея и теб. Сега тази борба съществува и в самите вас. За пример някой път вие се считате ученици.

Онова дълбокото, Божественото съзнание казва: "Изпълни волята Божия." Ти казваш: "Не, не мога да изпълня волята Му сега поради тия и тия съображения, не е време да изпълня волята Му. Аз не мога да я изпълня." Добре. И всякога след един вътрешен отказ на ученика резултатите, които го последват, са нещастия, страдания. Толкова високателна е Природата, че на всеки един твой отказ и тя ще ти даде друг отказ. Ти ще откажеш, тя ще замълчи, но и ти ще се обърнеш да искаш помощ от нея, и тя пак ще замъл-

чи. "С каквато мярка мериш, с такава ще ти се възмери." Туй сега източните народи го наричат Закон на кармата. Но в този Закон на кармата те внасят един механически елемент. Има нещо, което не е вярно. Те отиват много далеч и в Закона за кармата внасят някои религиозни догми, т.е. по някой път употребяват Закона за прераждането като един закон, като един модус да сплашат някого. Но Законът за кармата не е да сплаши човека, но да му покаже причините и последствията на нещата, как вървят те по един математически закон, ни повече, ни по-малко. И всяко едно страдание, което ще изпита човек, съответства на престъплението, което е направил, т.е. каквато болка си причинил другиму, същата болка ще се върне и на теб по същия начин, за да знае човек, че каквото прави, за себе си го прави.

Сега първото нещо за ученика е да влезе в съгласие с Божественото. Всички философи учат, че ние не можем да влезем в съгласие с Божественото. Можем. За да влезем в съгласие с Него, ние трябва да се освободим от мнението на хората за нас. Какво ще мисли Господ за нас, то важи. Най-първо трябва да кажем: "Нека мислят каквото искат за нас, а колкото хората мислят по-зле, толкова по-добре." Лошите мисли по някой път са необходими, те са чернозем, в който някой път растат най-хубавите плодни дървета. И Писанието казва: "Блажени сте, когато върху вас рекат на лъжа лоша реч." А не казва: "Блажени сте, когато ви похвалват." И между вас по същия закон, щом ви дойде някоя неприятност, вие не може да издържате. За пример още не знаете как да превърнете известна енергия. Да кажем обидил ви някой. Да може да превърнеш тази обида. Че това е воля! Сега, аз свързвам туй съзнание на Природата с волята. Всички мислите, че имате воля. Аз не отричам това. Онзи генерал на бойното поле и той мисли, че има воля. Държавникът, и той има воля. Генералът каква воля има? Той, като изтегли ножа, ще не ще, напред ще върви. Не може да бяга назад, срам го е да се върне, войниците са, които го тласкат. Ако аз се намеря пред една

тълпа, няма ли да вървя напред? Ще вървя. Изведете този генерал в обществото, ще видите, че пред много малки спънки капитулира, но на бойното поле той е смел. Той там изразява колективната воля на войниците. Тази воля не е негова. А къде ще се прояви волята на човека? Тя може да се прояви в три положения. Първото положение: да кажем, пътуваш в Рилските места, сам си и насреща ти иде мечка. Няма никой около теб. Ако имаш воля, ще тръгнеш полека, ще мислиш, че тази мечка може да те разбере, ще минеш насреща ѝ, ще се разминете, без да има някакви инциденти между тебе и нея. То е воля. Щом се уплашиш, знаеш ли какво ще стане? Мечката има крайно отвращение към страхливите хора. Не се знае случай в живота, мечка да е изяла страхлив човек. Като неприятел изяжда те, но страхлив ли си, щом се разтрепериш, тя ще мине покрай тебе, ще те оплюе и ще каже: "Крайно съжалявам, че воля нямаш." И този, когото мечка го е плюла, три месеца боледува. То е голям изпит.

Сега не е въпрос за мечката. Аз взимам мечката като символ. Например имаше във Варна една акушерка, знаменитата баба Хранова, тя е навлиerala по 4-5 км навътре в морето, плувала е като някой тюлен, като сом. Тази баба Хранова е готова да убие всекиго, но покажете ѝ една пиявица в едно шише, и тя цяла се разтреперва, изгубва всякакво присъствие на духа си. Пиявицата, то е цяла мечка за нея, обект, който може да я уплаши в един момент. Не мислете, че за страха се изисква нещо граматно. Значи психически туй има известна връзка с миналото. В миналото тази пиявица е била много голяма, а сега се е смалила. И човек, който бяга от пиявицата, то е, защото тя седи в ума му като някой грамаден монстр. По същия закон и ние сега съвременните хора страдаме от малките погрешки.

Второто проявление на волята: направиш известна погрешка. За пример имате дете, син или дъщеря, или пък някъде в обществото сте, както и да е, направите погрешка по отношение на когото и да е от тях. Дойдат и те питат:

"Туй нещо направи ли го? Каза ли го?" – "Не, не го направих." Този човек е страхлив, няма воля. Кажи: "Направих го."

Третото проявление на волята: проявление на волята Божия, когато човек се реши да изпълни волята Божия, да пожертва себе си, съзнателно да се пожертва. Този човек има силна воля, който може за известна идея съзнателно да се жертва. Това са три прояви на волята. И всинца вие най-първо трябва да си въобразите, че срещате някоя мечка. Такива маневри трябва да ги правите, те ще бъдат хубави упражнения. Често англичаните в Индия правят такива опити, за да калят волята си. На места, гдето има тигри или змии, ще седне някой англичанин на някой камък и спокойно ще чака. И тия хора, които имат силна воля, не се знае случай да ги е нападнал някой звяр. Ще седиш тихо и спокойно, умът ти ще присъства, съвсем концентриран, смел ще бъдеш, няма да ходиш тъй, насам-натам. И никога не може да те нападне звяр. Е добре, как ще проявите вашата любов? Любовта всякога изисква жертва. Тя се проявява чрез Закона на жертвата. Първият закон, чрез който Любовта се проявява в съзнанието на душата ти, е чрез жертвата. Защото някой път жертва без любов може, но любов без жертва не може. Може да дадеш жертва без любов: някой път се отчаеш, хвърлиш се, но туй не го правиш от любов. Но съзнателната любов всякога изисква жертва! Жертвата е закон, чрез който Любовта може да се самоопредели. Тази жертва ще произтича от вашия дух, тя не трябва да се наложи отвън, защото ако се наложи отвън, тази жертва не е по Закона на Любовта. Тя трябва да произтича от вашия дух и тогава в момента, в който почувствате този закон на самопожертването, вие ще нараснете, духът ви ще стане мощен и силен. След като ученикът е разрешил въпроса на самопожертването, той може да влезе в пътя на Мъдростта и може да преодолее всичките мъчнотии. Но не е ли научил Божествения закон на самопожертването, той в пътя на Мъдростта не може да ходи и Любовта не може да прояви.

Сега вие слушате тия работи, но онези от вас, малцината, които искат да калят волята си, какво трябва да правят? За пример, когато човек иска да покаже, че има воля, той свива ръката си. Свиването на ръката се отнася до проявата на волята на физическо поле. После, когато иска да покаже, че има воля, свива устата си, то е по отношение на сърцето си. А когато иска да покаже, че и умът му взима участие, свива и веждите си. И децата правят така: начумери се. И майката казва: "Маминото, ще имаш, което искаш." – Майката капитулира. Тъй е. Но туй положение на детето е своеволие. Дете, което по този начин налага своята воля върху баща си и майка си, е дете от една ниска култура. И онова, благородното дете, което дойде вкъщи, трябва да принася, а не да изнася. Този, който така свива ръката, устата и веждите, той ще изнася навън. Сега по някой път аз ви виждам и вие си свивате юмрука, веждите и устата на мене, начумерите ми се. От ниска култура сте, казвам. Да, щом ми се начумери човек, аз имам едно мнение – от ниска култура е. Защо трябва да ми се чумериш? И без да ми се чумериш, аз ще ти дам двойно колкото искаш, но от туй, което имаш, ти няма да израснеш нито един милиметър. Не е там въпросът. Разбиране трябва между нас, зачитане на онези велики закони, на които ученикът и Учителят се подчиняват едновременно. Ако вие сте един ученик при мене и учите музика, аз не мога да изменя тия правила на музиката заради вас, да изменя тоновете на позициите и да ви дам други тонове. Ще ги вземете точно тъй, както са и за мен, и за вас те трябва да са ясни. После вие не може да карате лъка насам-нататък, да го метухарите. Този лък трябва да върви правилно, красиво. Може да хванете този лък и по средата, както искате, но има известни правила, които трябва да спазвате. И ученикът, и учителят трябва да ги спазват.

И в живота е същият закон. Ние не можем да живеем по който и да е начин. Има точно определени правила, по които трябва да живеете. Тази вечер аз мога да говоря и по друг начин, мога да кажа много неща, но аз зная последст-

вията, че може да се обидите, може криво да ме разберете. Че ще се обидите, за мен тия неща не важат. В дадения случай аз това не искам да зная. Ако аз съм дошъл да изправя твоя крак, който е счупен, не ми важи как мислиш ти. Баща ти казва: "Може ли да правиш крака?" Аз казвам: Да, мога. Ти може да ме хулиш, ругаеш, но като оздравееш, пак ще говорим. Аз ще седна, ще покажа изкуството си, а твоето ругателство е друг въпрос, ще го оставя на твоя сметка. Може да кажеш: "Ти ми причини болка, ти си жесток." То е друг въпрос. Въпросът е може ли аз да направя крака или не? Направя ли аз крака, поставя ли всяка частица на мястото ѝ, аз не съм чисто човек, аз съм човекът, който ви направи крака, който ви оздрави. Следователно вие не може да очаквате да ви се оправи крака без болка. Вашият Учител трябва да изправи много ваши погрешки. Турете в ума си мисълта, че когато ние говорим за погрешки, тия погрешки са извън нашата душа. Защо? Ако вие мислите, че един Учител нарочно се отнася към някого тъй, да го оцапа или обиди, вие криво разбирате вашия Учител. Ако един Учител би помислил това, той се деградира. Някой път Учителят може да ви създаде някои мъчнотии изкуствено, но неговата цел е съвсем друга. Тя е далечна. Учителят може да ви даде трудна задача, но целта е съвсем друга – да развие ума на ученика.

Сега първото нещо между вас, учениците, по причина нямаме воля и отсъствие на хармония, често имам с някои ученици и ученички доста недоразумения, неразбирания. Едно нещо помнете, аз съм заобиколен с една диамантена стена спрямо света, а спрямо горе съм отворен! Отдолу – никаква кал! Който дойде отгоре, добре дошъл. Но да се отваря отдолу, да влезе кал – никога това няма да бъде! Който се опита да дойде отдолу, ще приеме не един ритник, но хиляди ритници. Който дойде отдолу, като го ритнем, ще се намери на 1 км далеч. Ритници има! Не мислете, че ние сме много кротки хора. Отдолу който дойде, има ритник; отгоре който дойде – "добре дошъл". Нищо повече! На съвременен език говоря: ритник! Ще дойдеш отгоре

както светлината. Ще се отвори твоята душа за тази Божествена светлина, която да оплодотвори твоя ум и твоето сърце, и да се явят в нея тия възвишени, благородни пориви. Сега за пример от толкова време аз ви говоря и ви наблюдавам: вие още не може да си услужвате един на друг. Ученикът на окултната Школа трябва да използва онези незабелязани микроскопически случаи, за да услужи. Допуснете, че вие носите лачени обуца и аз виждам, че вашето ремъче се е отвързало и се влече. Казвам, не е моя работа това да услужвам. Не, ако си ученик, ти ще се спреш и ще кажеш: "Извинете моля, почакайте." Ще се наведеш долу и ще оправиш ремъчето. Сега у вас ще се роди някаква мисъл, изведнъж ще заговори благочестието. Аз говоря жена на жена да услужи и мъж на мъж. Изведнъж в ума си вие прекръстосват работите, явяват се контрастите. Навеждате се долу, ще кажете: "Позволете да ви услужа. Извинете, че ви спрях." Това е една малка услуга, но комуто я направите, той няма да я забрави.

Добре, друг случай. Вървиш с твоя приятел. Ти си внимателен. Качвате се на трен или на трамвай, или на файтон. Той е забравил кесията си, няма пари. Ти не чакай да ти иска, но дай му, без да се досети. Не прави да се уронва неговото честолюбие; предвиди, не го заставяй да ти иска, но преди да иска той, дай му. Всичките тия малки неща помежду си трябва да ги предвиждате, да ги правите. Те са, които внасят ред и порядък – малките работи. Да допуснем, че вие излизате на разходка, двама души сте или трима, носите една хубава пита кашкавал, сирене, но случило се, че един от вас не си е взел хлебец. Ти предвиди! Никога да не кажеш в ума си: "От къде се взе той"! На този ще трябва да му се даде. Използвай случая да му дадеш ти и да ти стане приятно, че той не си е взел хляб. Кажи: "Друг път пък ти ще ме угостиш, но сега ще ми направиш голямо удоволствие да ти услужа." Този другар никога няма да забрави тази малка услуга. Сега тия са малките случаи, които трябва да използвате. И невидимият свят ги използва. Ако ти от Господа искаш голяма

сума, Той няма да ти даде, но често Господ внимава на много малките работи. Малките работи, малките благодеяния са благотворни, а големите благословения са поройни. Малките благословения са като росата, носят благословение, а големите благословения са поройни, те и корените завличат понякога. Аз предпочитам росата. Сега ние казваме: "Господ да ми даде 20 милиона, че това ще направя." След като ти даде Господ 20 хиляди, ще ти се създадат 20 неприятности. Нищо повече! Сега вие често критикувате. Критикувайте, без да хапете. Виждай погрешките на хората, без да ги изнасяш. Да имате тази благородна черта. Там в Библията се говори за Ной, че като излязъл из кораба, като пил винце, се напил. Единият син видял баща си разголен и казва: "Онзи, старият наш." А другият син взима една дреха и покрива голотата на баща си. На окултния ученик не е позволено да изнася погрешките на другите, понеже той изнася своите погрешки. Проказа е това! Това, което ти ще изнесеш за другите, то един ден ще дойде в дома ти. Пък и турците казват: "Не се смей на комшията си, да не ти дойде на главата."

Ние не съжаляваме, че сте влезли в Школата с погрешки; че имате погрешки, ни най-малко аз не съжалявам за това, но аз съжалявам, че вие не можете да използвате вашите погрешки. И когато някой направи каквато и да е погрешка, голяма или малка, аз казвам: Ето един отличен случай за този ученик да се повдигне. Аз виждам в това един добър случай, а той казва: "От мене човек няма да стане." Казвам: Сега е време да се повдигнеш, защото в света има падане, има и слизане. Не смесвайте вашето слизане с падането. В падането има чупене на крака и ръце, а в слизането има само една умора. Следователно, когато слизате, ще се качвате и падате. Някой път ще дойдат мрачни настроения на духа. Имаше една сестра, която искаше да повдигне целия свят, тъй беше вдъхновена, но после, като се върнах от Търново, намерих я клюмнала надолу, казва: "Аз съм голяма грешница." Как тъй, едно време искаше да спасиш света, а сега си грешница? Каз-

вам: Самозаблуждаваш се, ти не си това, което си мислила едно време, и сега не си туй, което мислиш. Онзи, който спасява света, е Бог! Голям грешник е онзи, който не изпълнява волята Божия. Това е искрено. Не мислете за себе си туй, което не сте. После често идват някои ученици и ми казват: "Учителю, аз искам да взема от твоя товар." Чудна работа, от моя товар! Казвам: Носили ли сте товара на Учителя си? Единствената услуга, която може да ми направиш, то е твоето послушание. Да снемеш моя товар от гърба ми, значи да измениш великия Божествен закон в света и да обърнеш великото, благородното в света на кал. Разбирате ли това? Когато аз нося някое страдание, аз разбирам смисъла на това страдание и работя върху него. Казват: "Много страда Учителя". Страдал Учителя! Че кой не е страдал? Онази майка, която ражда, не страда ли? Онзи войник, на когото е счупен кракът на бойното поле, не страда ли? Онзи министър, на който е хвърлена бомба и откъснала ръката му, не страда ли? Онзи банкиер, който е изгубил парите си, не страда ли? Всичкият свят е пълен със страдания. И всяко страдание е на мястото си. Обаче ние можем да улесним този път на страданието. Не се съмнявайте! Та като дойде някой и каже: "Учителю, аз искам да взема твоя товар", казвам му: Не се съмнявай, върви в пътя си! Товара си аз мога да нося. Ако искаш да направиш услуга, не се съмнявай в мене! Защото с твоето съмнение ти увеличаваш страданието ми 10 пъти повече, а щом увеличаваш моите страдания, ще получиш един ритник и ще се намериш на 10 км надалеч. Казваш: "Този Учител." Не, ти не се съмнявай в своя Учител! Аз взимам думата "Учител" в специална форма, в специална идея. Не се съмнявай във великото, в Божественото, в проявлението на Божията любов, която носи жертвата в себе си, която носи Мъдростта в себе си, която носи в себе си светлината, която носи Истината, свободата. Това са най-възвишените проявления на Божественото.

И всеки един ученик, който се съмнява в тия неща, аз не зная какъв ученик може да бъде. Един ден аз вървя по

пътя и срещам един ученик, за пример ви го давам, върви си той, запалил цигарата си, не ме вижда. Щом ме видя, веднага си свали ръката и скри цигарата. "Отгдето този Учител сега?" Аз казвам: Не е научил урока си. Казвам: Не, не, Царството Божие с този дим няма да го намериш. На окултния ученик не се позволява да пуши! Може, но в редки случаи, само когато иска да се дегизира. Учителят може да пуши, но ученикът – никога! Тръгвате ли, няма пушене. Кой е този ученик, аз няма да кажа, не искам и той да си каже името, но е факт. Той отива към изток, аз отивам към запад. Към Бога отива той, но наместо свещ, тютюн запалил. Те са малки работи. Да запушиш една цигара, аз не го считам за голям грях, защото в Писанието няма закон за него. За винопийците има – вино не пий, но за тютюнопушачите няма закон, свободни са, за тях няма нищо казано. Тъй че няма закон за тях, с който може да се съдят, но правият закон е следният: коминът е направен за дим, а човешкият нос не е направен за комин. Някой път някой, като пуши, изкарва дима през носа ъвън и казват, че е майстор пушач той. Пушенето на тютюн, пиенето на вино психологически всякога са свързани с известни недъзи на човешката психология. И тютюнът сега в Европа се употребява като едно наркотично средство против усилената дейтелност на нервната система. Тя се намира в едно болезнено състояние, което искат да лекуват чрез тютюна.

Сега ще се върнем към целта – към волята. Вие имате един недостатък – ето един случай да калите вашата воля. У нас имаше двама приятели, като стълбове хора, тъй здрави, и двамата бяха пушачи на тютюн. Хващат се на бас. Единият казва: "Аз ти купувам едни дрехи, ако в продължение на един месец не пушиш." И другият обещава нещо, но и двамата не можаха да издържат. Единият се крие на едно място – пуши; и другият пуши – крие се на друго място. И двамата минават за хора с много силна воля, а при това не можаха да победят тютюна. Е, питам: Къде е тогава волята? Някой се гневи, иска да въздържа гнева си. Не да спреш гнева, но да превърнеш този гняв в

дадем момент на една енергия и да използваш тази енергия. Гневът от окултно гледище е една енергия. Не се стремете да унищожите вашия гняв. "Гневете се, но не съгрешавайте." Някой път трябва да се гневите, да развивате тия центрове. Трябва да има малко гняв. Някои не се гневят. У гневливия човек се заражда енергия да работи. Някои от вас сместват честолюбието с гнева. Честолюбието е докачение, което носи отмъщение, а гневът е едно екзекутивно чувство; щом се разгневиш, даваш отпор, работиш, браниш се. Един извади револвер, и ти извадиш револвер – браниш се. Искам всинца да не мислите, че трябва да бъдем миролюбиви хора. Не, окултният ученик трябва да е толкова смел, че да се застъпва всякога за истината! Смел трябва да бъде, юнак трябва да бъде! А не – този да не обидим, онзи да не обидим. Не, не, щом дойде за Истината, по всичките правила ще се застъпим заради нея!

Щом дойде за Мъдростта, по всичките правила ще се застъпим заради нея!

Щом дойде за Любовта, по всичките правила ще се застъпим заради нея!

За всяко друго нещо може да отстъпим, но дойдем ли до тия три позиции, ние ще бъдем твърди като диамант, непристъпни. Това е окултен ученик!

Сега волята трябва да се кали в тия малките добродетели. После старайте се за пример, като дадете едно обещание, да го изпълните. Ученици, туй непременно го искам да бъдете точни, по-точни от англичаните. И аз ще ви задам задачи за точност. Знаете ли как? Дадеш обещание да бъдеш точен като часовник, то е една отлична черта. Речеш ли, че за 4 1/2 часа ще свършиш някоя работа, да разчитам, че за 4 1/2 часа работата ще я свършиш без никакво извинение. Ще оставиш всичките други неща, но работата ще я свършиш. Не обещавай, без да обмислиш. Преди да обещаеш – мисли хубаво. Обещаеш ли веднъж, кажи: "Тази дума е казана, Бог е казал, аз ще се застъпя за Бога." Така трябва да бъде при всяко нещо, което е обещано. Нашето съзнание трябва да предшества обещанието.

После второто нещо: искам да се пазите от друго, да не изнудвате другите те да обещават. Не искайте от другите обещание, ще оставите всеки да действа по свободна воля. Като ученици, всеки един ще оставите на неговата любов, той сам да обещава. И като обещаете, да се чувствувате свободни, радостни в своите обещания, а не изнудени. Обещаеш ли, не забравяй своето обещание, то не е окултно, то е маниер на света. Никакво изнудване не трябва да има! Тия са правила, които трябва да се спазват. Само така може да се образува между вас известна хармония. Някой път аз ще ви дам задачи, като ви ги давам, взимам участие и аз. За пример, ако аз ви дам задача да срещнете мечката и как да се разминете, аз ще ви покажа опита, няма да ви пратя вас сами; ще ви кажа: елате 10–20 души, ще седнете далеч от мен да наблюдавате как аз ще се срещна с мечката, как ще се разговарям с нея.

По същия начин ще постъпите и вие. Един закон е. Тази мечка, вие още не разбирате нейното естество. Има начини, чрез които вие може да влезете в разговор, в съприкосновение с мечката, да се разговаряте приятелски с нея. Аз, като я срещна на пътя, ще седна и мечката ще седне до мене. Ще я питам: Как ти е халът, как поминаваш в гората, децата ти как са, с хората как поминаваш? Тя ще се приближи при мен, ще постави лапата си върху ми, ще ме поближе с езика си и после ще каже: "Добре съм." Аз ще я потупам по главата малко. Туй същество има съзнание, то е един дух, който е слязъл при такива неблагоприятни условия и сега усеща, че има едно същество, което го разбира, и ще се разположи. Мечката много обича и много мрази. Горещо сърце има мечката, но намрази ли някого, тя е неукротима, обидиш ли я веднъж, тя не забравя обидата. Та казвам, то е цяло изкуство човек да влезе в положението на известно животно. Вие ще изучавате този закон да влезете в положението един на друг. Видиш някой ученик разтревожен, нещо го мъчи, не го питай какво имаш. Влез в положението му и виж как е създадено туй положение-

ние. Той има товар, не му го взимай, ти може да му помогнеш, като не се съмняваш в него.

Сега, разбира се, аз не искам в един ден да изпълните тия правила. Аз ви давам 10 години, да ги усвоите, пък вие може да ги усвоите и за един ден, за седмица, за месец, за една година и за две години. В живота няма нищо по-приятно от това да чувстваш окръжаващата среда, че хората, между които живееш нямат съмнение в тебе. Обичат те тъй искрено, всеки един от тях е готов да стори всичко, което душата му позволява. Това е благородно да се усещаш между своите. Няма по-хубаво състояние на земята от това! Да имаш 2–3 приятели, на които ти напълно може да разчиташ. И сега, такова общество ние трябва да направим и ще го направим туй общество, сега ще го направим, модел имаме вече, нали? Сега, разбира се, някои от учениците работите, аз влизам във вашето положение. Някои от вас работите усърдно. Голяма енергия притежавате. Някои сте се домогнали до по-правилни методи, начини на мислене, на действие, някои от вас имате доста хубави, красиви опитности, но има още много да се желае. Как? Къде е един светия, който е завършил своята еволюция, и един ангел, който е достигнал вече до положение на своето развитие. Разбира се, някои от вас, учениците, някои сте млади, някои сте стари. Казвам по отношение на вашата опитност.

Този клас, който съм образувал, той почти е най-добрият. Общият клас е най-добрият. Защото той е естествен клас, ние сме се събрали както една фамилия, както е в Природата, малки и големи, млади и стари, възрастни, да може всеки да използва дадения случай. И деца да има между нас. Като се говори за философски въпроси, те не мислят за това, което говори Учителя, но като дойде да казвам детински истории, всяко дете казва: "Това разбирам", и те слушат, после дойде пак някой философски въпрос или някоя математическа задача, то казва: "Това не ме интересува" – другите взимат участие. Тъй че в една бесе-

Всеки един човек може да използва това, за което неговото съзнание е пригответено. Има за всички.

Та малчината от вас, гледайте да образувате една яд-

Една ядка на какво? – Да използвате малките случаи.

Да изпеем една песен!

Бог е Любов.

*

17 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)

5.II.1923 г.

София

СЪМНЕНИЕ И ВОЛЯ!

Размишление.

Прочетоха се няколко теми върху "Смисъла на раждането и прераждането".

Колко важни въпроси се развиха в миналата лекция? – Разгледа се главно въпросът за силната воля и използване на малките случаи.

Някой път вие се запитвате, защо не можете да успявате в живота? Аз ще ви отговоря. Тук имате един инструмент, една цигулка. Който знае как да свири с тази цигулка, той ще си изкара прехраната и ще спести нещо за джоба си, а който не знае да свири, всяка вечер ще очаква от другите нещо. Защо? В какво се състои туй изкуство? В пръстите, да знае тия математически съотношения, как се съкратяват струните, та да знае как да изменя тоновете. Вие сега се наричате окултни ученици, но ако не знаете как да боравите с вашето тяло, мислите ли, че ще ви върви успешно? Не. Вие по същия закон ще бъдете в положението на този, който знае да свири на цигулка. Някои от вас може само да дрънкате, за туй ви бива, но тук липсва нещо. Ще кажете: "Може, може тъй да се свири, то върви." Не, не върви. После цигуларят, като тегли тъй струните, защо скърца така? Не сте ли вие такива цигулари, току хванете цигулката и дрънкате. Ами че всяка една дисхармонична мисъл не произвежда ли такива сътресения? И после казват за някого: "Той е отличен мислител, окултен ученик е той." Някой път ние трябва да дойдем до положение

нието на децата. У всинца ви трябва да се роди простота в разбирането, да се вдетините, като деца трябва да станете; ако вие не се върнете в положението на деца, да се учите, вие няма да бъдете в състояние да възприемете Великата Божествена наука.

Знаете ли защо? В този път вие трябва да знаете условията, при които материята може да се превръща от едно състояние в друго. Да кажем, дадено ви е сребро, а вам ви трябва злато. Трябва да знаете алхимически как да го превърнете. После трябва ви някой скъпоценен камък. Важно е да знаете от този въглероден двуокис, който се образува във вашите дробове, да направите един скъпоценен камък. Или пък от излишното желязо, което е в организма ви, да си направите един от най-хубавите ножове, органически, с който да си служите. Сега това са знания в окултната наука. Всеки един ученик иска да има тези познания, за да ги използва, но има Закони на Провидението, Господ ги е сътворил. И тия Закони не са железни, а са диамантени. Железните нищо не струват, но и гранитни не са. Аз казвам: "В Божествения свят съществуват диамантени закони – закони, на които най-възвишените умове, най-възвишените сърца, най-възвишените духове доброволно се подчиняват. И те са живи закони! (*Учителя много леко тегли струните sol, re, la, mi, la, re, sol...*) Разбирате ли това? То е един музикален език. Ето, чрез него аз ви изказах една велика истина. Ще кажете: "Виж как Учителя си тегли струните." За пример така може да предам и едно грубо движение. (*Учителя тегли струните по известен ред, че се образува нещо като гърмеж.*) Това е сърдитият човек – бууу. Ама тъй е! Изучавайте живота в неговите проявления! Това са течения, които ги има във всеки един организъм. Има музикални течения, има мисловни течения. Трябва да знаете техните закони. Като знаете тия закони, ще можете да изкарвате прехраната си.

Сега всинца вие трябва да имате един определен идеал. Ако ви попитам кой е вашият идеал, някои ще кажат: "Да познаем Бога." Други ще кажат: "Усъвършенст-

ването на нашата душа, на нашия ум и нашето сърце." Но всъщност, при сегашните условия кой трябва да бъде идеалът, към който да се стремим? Това е една задача, за която трябва да помислите. И тази задача не е еднаква за всинца ви. Вие всинца нямате един и същ идеал и не може да го разберете по един и същ начин. Ако дори само на 10 души цигулари дадем по една цигулка, тия цигулари ще използват цигулките по разни начини. Някои хора са внимателни, у тях има ред и порядък. Всяко нещо те ще поставят на мястото си. Те обичат реда, системата. Други пък казват: "Не ми трябва система" – разхвърляни са всичките им работи. У трети въображението е развито, имат широк полет, не са консервативни, с широки, най-възвишени идеи. Други наопаки казват: "В този свят много идеи не са потребни – една идея." Англичаните казват: "С една идея и с един другар." С една идея животът не се съгражда.

Като ви говоря сега, вие искате да разгадаете за пример какво може да бъде заключението ми. Аз няма да ви давам никакво заключение и няма да правя никакво заключение, но ще ви кажа защо посаждам нещата. Туй мога да ви уча, да посаждате нещата и да растат, а заключението е, когато узрее плодът и го хапнете. Какво заключение? Някои искат в някоя моя беседа заключение. За да дам едно заключение на една моя беседа, трябва най-малко 10 години. Опит трябва да имате. Ако тя не даде своя плод, тя е беседа без заключение. Тъй стои въпросът. При сегашното ви ученичество не може да има заключение. Като окултни ученици, ако спазвате законите, най-малко след десет годишен постоянен труд, не извънреден, вие ще имате едно заключение определено, ще придобиете нещо. Вие ще знаете как да се справяте правилно с живота, да използвате всички условия и да имате един почтен и приятен живот. Това е най-малкото, което може да имате. Защото сега ние минаваме през такива ужасни фази.

За пример ти си посветил целия си живот да придобиеш малко богатство, да се осигуриш, но случи се къщата ти изгори, изгубиш всичкото си богатство, останеш беден,

няма кой да те гледа, почват да те ядат въшките, а на всичко туй ти не разбираш вътрешния смисъл. Питам: Този живот има ли смисъл? Защо човек да не знае ония условия, при които може да запази своето богатство? Да има книги, с които да се занимава на стари години, да си има хубава библиотека или да вземе малко земя да я обработва, или да се занимава с пчеларство, да придобие един малък капитал, който да тури в действие. Окултният ученик трябва да бъде много умен. Ние не трябва да ходим в крайности, в които са попадали всички ония хора, които са били в разни религиозни течения. Две крайности има: крайната нищета, а другата – стремеж за първенство вътре в църквата. Едните са ставали калугери, постници, а другите са заемали най-големите постове в църквата, най-високото положение в света. Това са двете страни, двете положения. Ние не може да ги осъждаме, така са мислили те. А когато дойде да проучваме Божествената наука, ние трябва да се освободим от всички вътрешни предубеждения. За пример някой път аз си позволявам в беседите да разкривам владици и попове в целия свят. Ако аз сравнявам владиците и поповете с тия заведения, които сега съществуват, тяхното положение е идеално. Но ако сравня една църква с една кръчма и казвам, че църквата не стои по-горе от кръчмата, то е безобразие. Ако кажа, че един поп е по-долу от един кръчмар, не е вярно. Когато говоря за духовност, аз подразбирам възвишеното, идеалното, най-благородното, онзи велик идеал, към който се стремим. А сега ние сме като кръчмарите. Те взимат туй хубавото в обратен смисъл. Не, с възвишеното и благородното друго ще се постъпва. По друг начин ако ви се говори, за самия говорител е зле.

Следователно, ако говорим за истината, ние не може да правим никакъв компромис с нея. Истината трябва да се каже! Когато ще говориш една истина, кажи я тъй, както е. Ако не можеш да кажеш истината, никой не те заставя да говориш. Ако трябва да кажа истината, ще я кажа тъй, както е в сравнение с онзи велик идеал, който Бог е поста-

вил в далечните времена. Ама че тъй е! Ако духовенството, ако вярванията в света седят по-високо, отколкото живота, то е друго. Но тогава, ако сегашното духовенство го считаме за най-доброто, то да се спрем там и да го реализираме. – Нищо повече! И затуй вие като ученици имате право. Някой път като казвам, че поповете са такива-онакива, то е само като гледам идеалното, Божественото, от негово гледище разглеждам въпроса. Казвате вие: Туй не е бяло. Има една белина по-бяла от тази, която вие познавате. Има една чистота по-голяма от тази, която вие познавате. Та в своите вътрешни схващания трябва да бъдете съвършено искрени; за себе си трябва да бъдете искрени! За пример, сега като ви гледам, какви са подбужденията ви? Като сте дошли в този клас, на всинца ви подбужденията еднакви ли са? Идеалът, към който се стремите, еднакъв ли е? Не е. Аз както го виждам, от Божествено гледище, идеалът ви не е еднакъв. Някои от вас са влезли в класа от съвсем други съображения. И следователно всеки ще получи според своите съображения. Този закон, Природата, е тъй. Когато някой човек те обича, той ще ти даде най-хубавото. Той ще ти напълни джобовете; пък когато не те обича, пак може да ти напълни джобовете, но той ще избира нещо, което е червиво. И Природата, и тя прави така. Тя е много внимателна. Както мислиш, тъй ще бъде. Ако ние се приближим при Бога като към едно разумно същество, като най-велик и най-разумен и зачитаме Неговите велики закони, зачитаме тази йерархия на тия разумни същества между нас, които са завършили пътя на еволюцията си и са в други планове на битието, ние ще постигнем своя идеал. Ако ние не зачитаме техните велики мисли, техните внушения, които всеки ден ни изпращат, ние не ще постигнем нищо. Някой път някой ангел, като остане една минута свободен от своята велика мисия в света, той се обръща към някой човек, каже му: Слушай, ти си се отклонил от пътя, попаднал си в една погрешка. Той му отговори: Не е твоя работа, аз зная как да разреша този въпрос, аз съм чел еди-кой си автор. Ангелът замълчава.

Е, хубаво, след години ти намериш автора си и други някои автори, но погрешката пак не си изправил. Някой ангел ти каже: Слушай, ти си влязъл в еди-коя си църква, но пътят, в който вървиш, не е този. "Не е твоя работа да се разправяш с моите религиозни вярвания, аз съм свободен да вярвам в каквото искам." Ще се вслушвате в тази велика мисъл! Ако не се вслушвате, вие не може да бъдете ученици, т.е. не сте ученици. Аз подразбирам, че не може да използвате условията. Какво подразбирам, като казвам, че може да използвате условията? – Разбирам следната идея: Представете си, че е сутрин, тихо пролетно време, денят е хубав, слънце, отлично е времето, но вие сте затворени във вашата стая, не сте я отваряли няколко дена, задушливо е, казвате: Отвън е много хубаво времето. – Отвори прозореца! Казвате: Чакай да мине още малко време, ще се простудя. И целия ден не отваряте прозореца си. Питам какво се ползвате от това, че вън времето е хубаво? – Нищо. Вие трябва или да излезете из стаята навън, или да отворите прозорците си, да може тази светлина да проникне направо. Защото, когато светлината минава през стъклото, има едно влияние, а тази, която минава направо, има друго влияние. Не мислете, че светлината, която минава през стъклата, е толкова приятна. Не, тя не е най-хубавата светлина. Когато светлината минава през въздуха, тя е хубава. Освен това ще избирате дни, когато във въздуха има по възможност най-малко влага, не сухота, но малка влага. Следователно такива дни ще търсите през годината; тия дни ще ги броите на пръсти, те не са много дни. И в окултната наука вие ще изучавате големи работи. Разпределено е времето кога да се изучават, във всяко едно време не става. Когато тази светлина минава през атмосферата, през влагата, през тия течения, тя внася вътре в нашия организъм желаниа и мисли, някой път чужди.

Сега за пример вие седите и казвате: Какво трябва да направим? Онези от класа, които са най-свободни, аз бих им препоръчал една разходка до Витоша, да използват там добрите влияния. Има някои дни, които са много полезни,

и ако се качите през тия дни, ще имате добри резултати. Полезни са за вас, понеже сега приижда екваторната прана на Слънцето, която носи живот в себе си, обнова за организма. Някои от вас там ще си обновят нервната система или ума, ще се премахнат някои болезнени състояния, някои лоши настроения. Всичко това трябва да се премахне, за да може човек да мисли правилно. Сега, да кажем, ние ще се събираме тук, но като дишате всички, образува се една атмосфера от въглена киселина, която не е толкова благоприятна за една окултна Школа. При такъв един въздух, при такава атмосфера от въглена киселина не може да се говори за велики работи. Ако излезем на Витоша, тази прана там е толкова силна, че тя ще ви насочи в друга посока. Там, като се качим, няма да бъдем разположени за знания. Защо? Знанието трябва да дойде само тогава, когато човек е здрав. Има два вида знания: знание на болните хора и знание на здравите хора. Лекарите за пример знаят всичките симптоми на болните. По побеляването на езика, по пожълтяването на очите, по почервяването на носа той вижда все лошо, все симптоми на болни. Някой психолог изучава науката на отрицателните черти у човека. Съвременните хора още не са почнали да проучват хората в добрите им прояви. Всички изучават само отрицателните черти на човешкото развитие. И действително ние само разрушаваме, разрушаваме – само това учим. А окултният ученик трябва да започне да учи науката за здравите хора. За пример може ли вие да превърнете едно ваше състояние? Някой казва, че има знания. Щом има знания, може ли да превръща състояния? Един приятел от Америка ми пише така: "Уча се." Много неща сега е разбрал. Пише какви са условията на американския живот и мъчнотиите, при които се намира, че трябва да се справи с тия мъчнотии, с обстановката, с умовете на хората. Е, как ще се справиш? Сега за пример вие чувате Бяло Братство, говорите, че сте ученици на Бялото Братство. Но кой от вас е срещал някого от Белите Братя? Я ми кажете, има ли някой от вас, който да се е запознал с Белите Братя? Казвате: Ние сме

членове на Бялото Братство. Срещали ли сте някой член на Бялото Братство? Ако вие сте Бялото Братство...? Влезли ли сте вие в контакт със съзнанието на тия същества на Бялото Братство, които са завършили своята еволюция и които ръководят съдбините на човечеството? Или вие мислите, че като присъствате в окултния клас, че някой от тия Братя ще обърне внимание на вас. Не, законът е такъв: Учителят обръща внимание само на способния ученик. Тъй е! Нему е приятно да предаде нещо на такъв ученик.

Той казва: Ето един ученик, способен по музика или по каквото и да е. Учителят, като вижда, че ученикът е способен, неговата душа се отваря и може да му предаде повече знания. Питам сега: Имате ли вие тази готовност да се учите? За вас вече имам свое мнение. Аз ви поставих всинца на един изпит и зная на какъв уровень сте и какво мислите за мен. Аз зная, с нищо не може да се излъжете, фактически зная, имам всички доказателства и данни, нищо повече! Повече няма какво да правя опит. И от своето правило аз няма да се отстраня. Защо? Божественото се дава само на ония хора, у които абсолютно няма никакво съмнение! Аз не се съмнявам във вас, но вие се съмнявате. Казвам: Аз няма какво да се боря с вашето съмнение. Вие трябва да се борите и да победите това съмнение. Вие сте гладен, давам ви хляб. Допуснете сега, че вас ви болят зъбите, майка ви тъй ви е родила. Хлябът ти се вижда твърд. Казваш: Нямаш ли някой хаван да счукаш тази твърда храна, да я направиш малко рядка? Казвам: Обстоятвата е такава, пустиня е, няма вода, само сух хляб има. "Ами ти малко слюнки нямаш ли?" – Е, добре, за едного може да имам слюнка, ама за другите нямам, за 100 души нямам. Не съм в положение. Казвам: Сам трябва да имаш слюнки за своята храна. Туй се изисква от ученика. Ученик, който няма слюнки за своята храна, да седи въвн от Школата, да добие слюнки. Сега не взимайте туй в неговата обратна сила. Законите в света, с които трябва да се борите, са такива. Защото, тъй както сега сте поставени, като ученици, Провидението кармически ви поставя на

един изпит. Вън от изпита, на който аз съм ви поставил, има друг един изпит, на който сте поставени, и аз не искам там да пропаднете. Аз искам при вашето сегашно съзнание благополучно да го минете. Вие минавате един велик изпит и втори път туй няма да го минете. Не по отношение на мене, по отношение на вашето съзнание. Туй съчетание втори път няма да го намерите. Туй, което сега изучавате, втори път няма да го минете. В сегашната култура влизат не хиляди или един милион същества, тук влизат милиони същества, които взимат участие да реализират тази Божествена мисъл. И вие взимате едно малко участие тук в България. Следователно вашето усилие, колкото и да е малко, поставено в туй общо течение, в този общ резултат, има вече смисъл, голям смисъл. Вън от туй общо течение няма никакъв смисъл. Онази малка стрелка, поставена в часовника, колкото и да е малка, тя е важна.

Сега аз ви говоря, за да може да уякчите волята си. Съмнението е потребно в известен случай, но ако аз настоявам да няма съмнение във вас, то е, защото съмнението е една голяма спънка за правилното развиване на вашата воля. Защото волята ви без съмнение ще се развие по един начин, със съмнението – по по-друг начин. Волята ви по закона на Любовта, Мъдростта и Истината ще се развие по един начин, а в обратен смисъл ще се развие по друг начин. Основния закон трябва да разберете в дадения случай. Какъв е вашият стремеж? Стремежът, който имате в душата си, какъв е? Сега трябва да имате импулс. Вие имате този импулс и не се съмнявайте в себе си. Туй, което от младини имате, туй, което от детинство имате, него трябва да прилагате. Върху туй, което имате от вашето детство, ще излезе Божественото. То ще остане като основа за проява на Божественото. Защото само в една добра почва може да се посее една Божествена семка да расте. Един окултен ученик трябва да има разположението на духа, за да бъде тих и спокоен, непоколебим във всичките мъчности, които може да срещне. Може да ви дойдат мъчности, да ви се вземе главата, но да бъдете тих и спокоен; даже

ако и смърт ви сполети, пак да се не уплашите, да минете без страх от един живот в друг. Всеки страх е вреден. Даже умиралка да е, ако се страхувате, това ще ви спъне. Като влезете в другия живот, ще влезете с туй чувство на страх и то ще ви спъне. Влезете ли смело и решително, без страх, вашето съзнание ще се проясни. Сега Христос е единственият фактор, на когото вие може да разчитате. Като говорим за Бялото Братство, за Христа, ние го знаем – Един е Той, който е дошъл на Земята, пострадал и възкръснал. Един от членовете на това Братство е слязъл на Земята. Сега ще оставим кой какъв е. Въпросът е, че туй, Божественото или този, Божественият свят се е проявил в лицето на Христа, но не тъй, както църквата Го разбира. И ако във вас се зароди същият стремеж, който Христос е имал, ще вършите това, което и той е вършил. Защото, ако нямаме Неговия стремеж, не може да извикате Духа на Христа. Той казва така: "Ако думите ми не пребъдат във вас...", едното условие, моите думи – разумното Слово. Туй учение, което той е учил, не е само това, което е в Евангелието. Думите: "Ако пребъдвам във вас и ако вие пребъдете в мене, аз и Отец ми ще направим жилище във вас", подразбират един велик закон. "Тогава аз ще ви се изявя на всеки едного." Тази е една опитност, която може да имате.

Сега гледам по някой път някои от учениците мислят, че с насилие може да заставят нещата да им се изявят. Не, не може с насилие. Пред слънцето може да излезете и да напълните цял един джобур със сълзи и да му кажете: "Ти не знаеш ли, аз цял един джобур със сълзи напълних, прати ми моля те от твоите лъчи." Но ако прозорците ти не са отворени, ако ти не излезеш от тази къща, то няма даже да ти обърне внимание, няма да се помръдне. Слънцето не обича да ходи на гости. И Христос не обича да ходи на гости и не обича да Го караш да ти прати туй-онуй. Ще ми прати някой стиха: "Ето хлопам на вратата на сърцето ти." Но сърцето, това е цял един свят. И той може да влезе в света на сърцата; не в едно сърце, а в света на сърцата

той хлопа и там праща своите лъчи. Ако ти излезеш и го видиш, ще приемеш всичката Му благодат. И той казва: "Там, в света на сърцата, ще направя едно угощение." Там, както в Природата, ще видиш всичките цветя и дървета цъфнали, вързали и всяко ще ти каже: "Вкуси от моите плодове", и ще ти благодари за доброто, което си им направил. Сега да допуснем обратното, че вие бихте придобили едно знание, че ръцете ви са с магическа сила. Някой ви оскърби, ти кажеш: Да ослепееш – и той ослепее. Друг те ритне и ти кажеш: Краката да ти изсъхнат – и то стане. Ти ще уплашиш всички хора. Навсякъде хората ще бягат от тебе и в която къща влезеш един път, не ще те приемат вече. И като кажат хората: Ето, онзи силният, знаменитият иде", всички ще бягат. Ще бъде като онези българи, които бягаха от кърджалиите. Казваха: "Идат даалиите!" – и хайде всички по горите. Защо? Като дойде този даалия, всичко само огън стане. Като отиде този даалия в дома на някой българин, той, след като му заколи кокошка, баница ще му приготви, жена му, дъщеря му ще играят кючек и после отгоре на всичко ще му плати 30 и толкова гроша за зъбите, за всеки зъб по един грош. И най-после ще го изнесе 2 – 3 километра път и така ще го остави. Питам: Втори път като чуеш, че иде този даалия, ще го чакаш ли? Някои казват: Да научим окултната наука. Ако съвременните хора биха владели силите на окултната наука, такива даалии щяха да бъдат. А, ужасно нещо щяха да бъдат!

Обаче във великия Божествен закон, за да може да се използва една сила правилно, непременно тя трябва да мине през средата на Любовта. Защото Любовта е същевременно и среда, т.е. среда е, когато е в едно по-гъсто състояние, когато се проявява и трябва да мине през една по-рядка среда – Мъдростта. Мъдростта пак е среда. Истината пък, тя е най-рядката среда. Всяка сила трябва да премине през всички тия среди.

Сега не говорим за Любовта и за Мъдростта като принципи, но говорим за тях като среди и условия, при които Божественият живот може да се прояви при даден

случай в нашето съзнание. Та, казвам, ако придобием туй знание по този начин, ще може да го използваме за благо-то на човечеството. Тогава, ако аз вляза в дома ви, няма да си отмъстя, но ще превърна вашия ум, да имате правилно разбиране, да видите погрешките си, да се изправите. Ще се изправите и ще ви благодаря. Така трябва да се постъпва. Правото в света – да наказва и да прави добро – има само Бог. Само един в света има право и да накаже, и да прави добро едновременно. Той е само Бог, никой друг! И всеки друг, който си позволи туй право, той е на крив път. Той е едно изключение. Само Бог има право едновременно да наказва и да благославя! Той може веднага да те умъртви и след туй да те възкреси. Но когато Бог умъртвява, Той ще те прекара през ужасни страдания и след време, като те изкара из тия страдания, ще ти даде знания и други възвишени блага, тъй щото ще се уравни. Всеки друг, който не разбира този закон, ще ти причини само страдания. Сега някой път ние си позволяваме да наказваме. Доколкото аз знам, то е една прерогатива само на Бога. А по отношение на нас ние трябва да се стремим да бъдем благи, не и критици. Да не мислите, че като се стремим, ще бъдем благи. И пак има нещо горчиво в човека. Окултната наука казва, че основата в човешкия живот е горчива. Корените на човешкия живот са горчиви, а плодовете на човешкия живот са сладки. Това са два принципа, които действат. Единият принцип постоянно ражда отрицателни качества, той привлича отрицателните сили и ние не можем да се справим с тях. Казва ап. Павел: "Виждам в себе си един закон, който действа – искам да служа на Бога. Този закон действа в удовеите ми, но когато правя това, което е много хубаво, правя и това, което не искам." Оплаква се той. И след като учил дълго време в Школата, онези Братя му показали изходния път. Има един изходен път! И там в VIII глава вече пише: "Има един път, през който човек може да излезе." Следователно вие като ученици ще се намерите като ап. Павел в едно голямо противоречие. И много по-големи противоречия ще дойдат. То е много ес-

тествено. Че, ако вие не може да издържате тия противоречия и да придобиете тази светлина, тогава вие няма да може да се ползвате. Та ще имате предвид, някои казват: в тук хатър, и там се прави хатър, тъй върви работата. А, не, не, в Божествената школа няма никакъв хатър! В Божествената школа да имаш привилегия, значи да станеш най-последен в света и от нищо да не се ползваш. Нищо повече!

Когато дойдем до Божественото, ние не щадим никого! Аз виждам, когато някой път ви направя една забележка, веднага се обиждате. Някои се обиждат много скоро. Аз нямам за цел да ви обидя. Казвам: Пътят, по който вървиш към своя идеал, не е правилен. Някой път някой ми каже: не можа ли да ми кажеш това насаме, ами ме компрометиращ пред тия братя? Ами те знаят какъв си! Всички ученици знаят, че той е страхлив, но понеже Учителя казал, той се засрашил. Ами че ти отдавна си засрамен! Нима в класа не знаят, че ти се караш с всички? Някой път хората като не ни казват погрешката, ние ни най-малко не трябва да си правим илюзия, че те не я знаят. Туй не значи, че те са слепи. Ами те виждат, всичко виждат. За пример аз съм виждал, като влезе някой в стаята ми, ще вдигне единия чаршаф, ще каже: Горният чаршаф на Учителя е чист, но долният не е чист. Защо се интересува? Този, който дига единия чаршаф, той и в живота си ще бъде същият. Любопитство е това! После под кревата ще погледне, да види какво има отдолу, обущата на Учителя са там.

И те знаят кое къде е – цигулката къде е, куфарът къде е. То е хубаво, но казвам, туй е любопитство у хората. Сега мислите ли, че при тая черта, която имате, като дойде някой у вас, няма да бръкне да види кое къде е? И вас ще ви изпитат. Ще питат за вас как се обхождате с другите, щедър ли си, като ти поискат пари. И онзи ще каже: Не е толкова щедър, той е стиснат, малко обича... цигания има, цигания тъй. Имал цигания! Но туй ще ти го каже съвсем тихо. И двамата сега вървят: Слушай, аз ти казвам като приятел, цигания имаш малко. А той се препоръчва. После

дойде при него друг: Как си, приятелю, ти си от Школата, нали? Много се радвам. Къде е тази черта, искреността, у хората? Туй спъва вътрешния прогрес. Невидимият свят е крайно недоволен. Туй ви спъва, отдалечава ума ви от целта. Ами че тази цигания в кого я няма? Кой я няма? За пример някой път ти пазариш един файтонджия, човекът ти иска 30 лева. Казваш: Деца имам... не може ли 28 лв.? – Не може. Е, хайде де, аз ти давам 29 лв. Защо сега искаш да отбиеш един лев? Не че си беден. Макар и беден, някъде може да пожертваш 200–300 лв., а на този, бедния файтонджия сега ще отбиеш един лев. Някой път искаш да отбиеш един грош! Защо? Цигания е това! Жест трябва! Иди там и виж колко струва. Ако разполагаш, питай колко струва – толкова. Действително толкова ли е? – Толкова. Дай и нищо повече! На Запад няма такива пазарлъци. Там са сложили вече надписа: с циганията ние приключваме! У англичаните няма цигания и пазарлък – прификс. Нищо повече! Влезеш в някой магазин, ще ти кажат: Това е от вълна, това е от памук – точно определят. Или: "Туй не е за теб", "Ако не излезе така, върнете, ние си вземаме стоката назад".

Сега най-първо всички вие като ученици, пак ви казвам: Трябва да се научите да бъдете точни. Точно на време за клас! Всички ще идвате точно. Знаете ли колко точно? Аз по някой път правя едно изключение за някои закъснели, влизам 5–10 минути след 7,30 ч. Не, точно! Часовникът ви трябва да е точен. Най-после да си 2 минути по-рано. Първото нещо, което искам от всинца ви в Школата, е точност. То е едно от правилата! После ще ви поставя на изпит, ще държите изпит за точност. Така трябва, точно навреме, другояче не може. Точно трябва да постъпвате!

Сега често като стоя в стаята си, ето какви мисли приемам от вас за наряда, който ви дадох в събора, и съм решил да ви не давам вече такъв дълъг наряд. Един ми казва: "Що ми трябваше всяка сутрин да ставам бъра-бъра-бъра... то е попщина, то наряд ли е? Веднъж, дважд, не искам вече." Друг казва: Много дълъг. Трети: Ти остави наряда, то да е само да се чете, ама трябва и да го пещ.

Четвърти: Освен наряда, пък и тия упражнения, без тях не може ли? Ами че нали трябва да бъде свободен – аз, какво, ще си слагам юлар, че да ме водят? Един ден мър-мър-мър – разгневи се, погледна някой, каже: Не искам да правя това, аз мога да мисля сам за себе си. Казвам: Още какво ще кажеш? – В една такава глупава работа не влизам. Аз с нея не се занимавам. – А-а, тия работи не минават, не минават, не, на крив път сте. Дадете едно обещание доброволно, аз ви казах – изпълнете ли вашето обещание, вие се повдигате. Не го правете заради мен. Защото аз си казах на себе си: нямала баба работа, купила си прасенце. Казвам: Идущата година ще го направя толкова къс, щото в една минута ще го свършиш. Това са изкушения, които идат от тъй наречената зона на изостаналите души или черната зона, която опасва Земята. Има хиляди и милиони души, които са изостанали, и те са първокласни клюкари. И те не искат никакъв прогрес, никакъв светлина, никакви знания. Техният стремеж е да спънат цялото човечество. И каквото сте спечелили, те да го спрат. Те казват: Не ви трябва нагоре, защо ще ходите при Господа, дайте тук насам ни е да ядем и пием, ние сме нещо реално. Тук е всичко на земята. А "тук", това значи да може съвсем да те използват.

Та, първото нещо, искам от вас да развиете вашата воля, защото в окултната наука има опасност чрез слабата воля да привличате противоположни влияния и да си объркате сами пътя. Смел трябва да бъде окултният ученик! Защото всеки страх, всяко съмнение, всяка слаба воля ще привлече от тия неканени гости и те, като дойдат вкъщи, ще бъде много зле. Аз съм бил много внимателен към вас. За бъдеще ще взема по-строги мерки да не пропадат някои от учениците. Някой път човек се ожесточи, потъмнее умът му, няма разположение. Трябва воля, воля! Не се поддавайте! Нямаш настроение да се молиш сутрин. Застани, обърни погледа си нагоре, ще ти дойде някой бял брат на помощ. Понеже си обещал, трябва да изпълниш. Болен си, втресло те е. Стани! Казал си да излезеш на 1/2 км вън

– Излез! Болен, не болен – излез. Ще упражняваш волята. Ще гледаш да преодолееш, една малка мъчнотия е това. Дал си обещание. Сега вие мислите, че като тръгнете в Божествения път, той ще бъде постлан само с рози, ще ви посрещнат с финикови вейки и ще кажат: Като вас ученици няма! Не е тъй. Тъй е, но като минем от другата страна на тази зона. А докато я минем, трябва да имате тази диамантена воля. Борба трябва с тия неканени гости, да се изявим от една голяма напаст. Вследствие на това се раждат много болести. Та ще развивате волята – диамантена воля трябва! Сега за пример аз ви дадох музика и гледам пак докарайте тия окултни песни до обикновените. Първото правило за окултните песни: ако не си разположен, ако умът ти не е разположен, не пей. Пейте от обикновените песни. За окултните песни трябва да имаш разположение, волево разположение и умът ти трябва да присъства. Разправяше ми един ученик следното. Давам едно упражнение на учениците и казвам: Ще извадите ръцете напред и около 10 минути ще мислите все около тялото с отворени очи. Външния свят ще го забравите, само за тялото ще мислите. Този ученик, като седи, казва: Чакай да си затворя очите. Затваря си очите и след 10 минути заспива. Не, с отворени очи става концентрирането. Някой казва: Чакай да зажумим. Не, с отворени очи ще се лекуваш, ще мислиш за ръцете си, за краката си, ще прокараш ума си през нервната система, през стомаха, в червата, по цялото тяло като един господар, който трябва да се разходи навсякъде из своето имение, да види в какво положение се намира всичко. Това значи концентриране.

Когато вие пеете тия окултни песни, умът ви трябва да е концентриран в песента, тогава ще видите резултата.

Вземете за пример упражнението "Изгрява слънцето". Най-първо, вие, като кажете "изгрява слънцето", трябва да видите туй слънце, че изгрява. Трябва да вземете участие с ръцете си. "Изгрява слънцето" (*Учителя плавно изтегля ръцете напред.*) Какво прави слънцето, като изгрява? "Праща светлина." (*Учителя разтваря ръцете настрана.*)

Какво донася тя? – Благословение. "Носи радост за..."
(Учителят прибира ръцете към гърдите.)

Втората част: живата сила, какво носи в себе си? Какво е действието на тази жива сила? – Тя всякога извира. Значи ще дадеш на целия си организъм един подтик – на сърцето си, на ума си, на волята си. Туй е едно усилие на волята.

Щом не си разположен, не пей. Дойде ли до упражнение – изпей го по всичките правила!

Нека един от учениците, който е най-способен, един доброволец, да изпее "Изгрява слънцето". (Мълчание.) Действително, имате право, притеснение е. (Един от братята пее. След него няколко сестри изпяха същото упражнение.) Аз ви казвам: не съм добър певец, но правилно пея. Искам да се научите от мене правилно да взимате тоновете. (Учителя пее и свири на цигулка "Изгрява слънцето".) Някой път се боите и не изказвате туй, което е в душата ви. Ще се научиш да бъдеш смел. Мисли за сърцето си и не се бой! Може би някой от вас, като пее веднъж, втори път няма да се опита да пее, ще изгуби всякаква охота, защото няма да получи насърчение. Като го слушат, ще кажат: Ще бъдеш тъй добър втори път да не ни заставяш да те слушаме. То е, защото хората обичат хубавото. (Всички пеем "Изгрява слънцето".) Трябва ви непременно вдъхновение, ще се стараете двойникът ви да влезе в гърлото. Може да имате техника, но нашата цел не е само до техниката, трябва израз в пеенето. Човек може да направи всичко, но трябва воля и разположение. Имаш ли разположение – можеш; нямаш ли разположение – не можеш. И когато дойде до разположение, трябва да знаете, че в света Господ не обича да си играем. Сега, когато пееш, ще пееш по всичките правила, щом мислиш, ще мислиш по всичките правила, които мисълта изисква. Не можеш ли, ще стоиш настрана. Имайте идеал! Имайте мисълта, че можете да пеете хубаво. Изведнъж може да не достигнете това, но ще знаете, че можете да пеете хубаво. Музиката не е за

външната страна на вашия живот, но е едно помагало да може да уякчите волята.

Имате ли зададено някакво упражнение? – Да, упражнението върху съзнанието, да намерим черното петно. Тогава ще ви дам друго едно упражнение. Доколкото виждам, никаква точка няма да намерите; то е едно от трудните упражнения, за които може би след една година ще имате резултати, не сега. Но ще го следвате. Туй упражнение, което ще ви дам, е вашето здраве. Упражнението е следното. Вие ще поставите двете си ръце една до друга, палците допреди на една маса, краката ви, и те да бъдат един до друг. Ще седнете и ще почнете да мислите за вашето тяло, както ви казах. Сега всички ще направим туй упражнение за 10 минути, с отворени очи. Ще мислите за ръцете, за краката, за дробовете, само за вас си ще мислите. За нищо друго няма да мислите; ще се концентрирате и с ума си ще извървите по цялото тяло. *(Всички направихме упражнението.)*

Сега аз ще ви обърна внимание на следното. Туй положение, догдето сте стигнали като ученици, аз не искам да останете на този път, той е един от най-опасните пътища. Не струва да доведеш човека до средата на пустинята и да го оставиш там. Да не мислите, че там може да спрете. Някои казват: Толкова стига вече. Не, трябва да стигнете на една определена станция. Там, който иска, може да продължи, който иска, може да остане, но туй положение, в което се намирате, е опасно. Сега не може да ви оставя туй. През пустинята минаваме. Туй, което имаме, ще използваме; може вода да няма в изобилие, с лишение, с малко ще минем. Туй трябва да се примирите с условията на живота. Пустиня минаваме, с камили пътуваме, не с някой модерен трен, ще се примирим и няма да философстваме. Там, в пустинята, става такива бури, всичко може да стане. Трябва да знаем, че и в окултния свят, и там стават бури. Трябва да бъдем умни, защото може животът ви да съвпада с Божествения развой на нещата, да знаем кога може да тръгнем и кога да свършим. Мен ми разпра-

вят, че през Балкана минават някои пътници, през планината, сняг, студ, буря, та просто им окапват пръстите на ръцете от студ. Защо ти е да минаваш планината през туй време, та да ти окапят пръстите? Стой си дома една седмица, почакай! Но веднъж замислиш ли пътя, не закъснявай, защото буря ще дойде. Ти казваш: До два дена мога да мина оттатък, "но като дойде бурята", изненада те. Трябва да разбира човек. Затуй ще бъдете всички внимателни, защото окултният свят е един свят на ред и порядък и нещата трябва точно да се изпълняват, тъй без изключение за всички.

Т.м.

*

18 школна лекция
на Общия окултен клас (IIа година)
11. II. 1923 г.
София

ДВЕТЕ ТЕЧЕНИЯ: ОГНЕНАТА ВЪЛНА И ВЪЛНАТА НА ЛЮБОВТА

Т. м.

Прочете се резюмето върху темата "Смисълът на раждането и прераждането".

Тема за идущия път: "Предназначението на човешкия нос".

Какво е потребно на грънчаря? – Пръст. След туй? – Вода. После? – Огън. Ами колелото? – Да, и колело, и след туй пещ му трябва. Сега от какво зависи качеството на грънците? От пръстта, нали? И после не само пръстта трябва да е хубава, но и майсторът да е добър, да може да изкара от нея нещо хубаво. Добре, тогава, ако бих ви задал една тема: Кое е онова, което различава хората – как ще ми отговорите? Защо хората се различават?

У човека има способности по отношение на ума, има чувства по отношение на сърцето и после – сили по отношение на неговата воля. У човека има центрове, които развиват само силите. Всяка една способност се определя от своята форма, а формата определя възможността на способностите и на чувствата. Що показва степента на едно чувство? Как може да се определи то? А формата на волята пък определя силите как може да се проявят те. Вземете простия пример – един вол. Неговият мозък е

затворен в главата. Всичката му сила е съсредоточена в главата с тия рога и в краката му, както са устроени. За да израснат тия рога, воловете са мислили с хиляди години, докато ги създадат, докато намерят едно оръжие против своите врагове. Те са намерили рогата си днес за самоотбрана. Конете, те са измислили друго оръжие – със заднищата да ритат. После ред други животни с хиляди години са мислили да намерят средство за самоотбрана и са упражнили зъбите си да хапят. Пчелите са мислили хиляди години, докато си направили своята картeчница – жилото, което, като забият, пуска отрова. Туй жило вътре в средата е пробито и като го забият, пуска тази отрова.

Казвам: Ако вие въведете един вол при съвременната култура в каквото и да е общество и се стараете да развиете неговия мозък, до каква степен ще го развиете? Все-таки до известна степен ще може да му повлияете, но в тази форма, тъй както са ограничени неговите способности, той не ще може да прояви интелигентността на човека. Та същият закон е и по отношение на нас. Мозъкът на съвременните хора сега е дошъл до такава една форма, до такъв предел на развитие, че трябва да знаем, че ни предстои да минем в едно ново състояние. Тъй както са устроени нашите глави, по-културни днес не могат да бъдат. Вземете един човек с глава, каквата днес има, и му проповядвайте каквото и да е учение – християнство, мохамеданство, будизъм, – той ще го възприеме, но ще си остане пак същият. Защо? – Защото трябва най-първо да се измени формата на неговата глава. Сега за пример всинца вие като ученици може да направите опит със себе си. Щом ви се проповядва едно учение, казвате: Това учение не е за мен. Какво показва това? – Че формата, в която сте включени сега, вашите способности, вашите чувства, вашите сили не може да се проявят по този начин в този ви живот. Като дойдем на Земята в друг някой живот, тогава ще бъде друго.

Следователно най-първото нещо за окултния ученик е – той трябва да се постарее постепенно да измени според

законите на окултната наука формите на своите способности, формите на своите чувства и сили. Първото нещо: трябва да стане такова прераждане вътре в него. Вземете, за пример у всеки един човек гнева като сила. При всяко едно спорене във вас всякога несъзнателно се заражда едно желание да се биете с лакета си или с ръката си. Това желание е същото, каквото е желанието у коня да ритне. Тази ръка, тя изразява желанието на коня. Конят ритне назад; следователно тази част на ръката съответства на задната част на коня. Значи ние още носим конската цивилизация. И когато да бутнеш, ти най-първо го бутнеш с лакета си и после свиеш ръката си на юмрук. Юмрукът, това е копитото у коня. Значи тази енергия ще се прояви несъзнателно. След туй ти чувстваш, че си извършил нещо нехубаво и казваш: Извинете, аз не знаех. Значи у човека има известни движения, които не са под контрол на неговата воля. Следователно тази форма трябва да я измените. Дойде туй желание у вас да ударите някого, трябва да знаете как да превърнете тази енергия, да ѝ дадете друго направление. За пример защо аз трябва да извадя револвера си? Първото нещо: вие носите револвер и само чакате някой да ви обиди и да теглите куршум. Че какво е това? — Това е конската цивилизация и цивилизацията на вола — същото нещо. Волът, като дойде някой при него, набучи го на рогата си, убие го, конят — ритне някого, убие го; ти — теглиш куршума, убиеш го. То е все същото.

Добре, сега Новата култура препоръчва следното. Ние имаме по-силно оръжие. Дойде един апаш при тебе, иска да те обере, но ти със своята мисъл може да измениш енергията вътре в неговия ум. Следователно, като измениш посоката на мисълта му, той ще вземе друго направление. Що ти трябва тогава да вадиш револвер? Ти с ума си ще вървиш по пътя. Не е ли износно? Сега ще те срещнат войници, ще кажат: Имаш ли оръжие? Ама ще знаеш, в ума си ти ще носиш едно оръжие много по-силно, отколкото първото — револвера.

Другата слабост на съвременните окултни ученици, поне аз както наблюдавам, е, че като се съберете, най-първото нещо почвате да се критикувате. Но критикуването не е наука. Защото, когато някой дойде и ми каже: Ама ти си изкълчил крака си, я да го видим, и вземе, че го помърда малко. И после, като не може да го направи, каже: Иди, намери някой майстор, който ще умее добре да ти го направи. Дойде втори брат и той също го помърда, и каже: Иди при онзи майстор брат, той ще го поправи. Този брат, онзи брат, всеки помърда крака и го остави. Е, каква полза? Туй не е ли критиката? Казвам: Ако умееш, мърдай го, но ако не умееш, не го бутай по-добре! Ти знаеш ли изкуството да лекуваш крака, бутай го; ако не знаеш, не го бутай, поне ще ми направиш една услуга. Е, какво изкуство има в това, когато критикувате някого? Аз казвам: Трябва да критикувате някого, не казвам, че не трябва да го критикувате, но как? – Да наместиш крака. Хвани го, кажи: Ти, братко, имаш един голям недостатък, но аз съм майстор, ще ти наместя крака. И втори път пак ела! И тогава каква е целта на учениците? Ако ние в съвременния живот не може да придобием една голяма сила, с която да преодолеем мъчнотиите, в които се намираме, тогава защо ни е окултната наука? Сега да оставим какво Господ може да направи, какво ние можем да направим. Друг въпрос е важен. Ще ми каже някой, еди-кой си автор какво казал. Всичко туй е хубаво, но в дадения момент има друга една по-хубава философия: какво ние можем да направим за Господа. Не че не мога да ви отговоря, но вашият ум трябва да бъде подготвен за по-висшето разбиране. В по-висшето разбиране има по-тънки сили. Казвате: Учителю, кажи нещо! За да ви говоря така, на всинца ви трябва да кажа да постите 15 дена и няма да ви слугуват. "Е, как?" Няма да лягаш там в леглото и после да ти засъхва гърлото, че да се жабуркаш с вода, та и цялата махала да знае, че си постил. И след туй умът ти да бъде свеж. Тялото ти ще стане по-ефирно, ти ще привлечеш тия по-тънки сили и тогава ще може да се разговаряме. Аз някой път ще говоря

върху поста. Сега онези от вас, които са постили по 10 дена, привличате от тия сили и после, като свършите поста, някои започват да ядат кисела зелева чорба. С това вие ще направите едно подпушване на тия сили и ще развалите всичко. Постът се употребява за обновяване на организма. То е един начин за подмладяване.

И следователно след поста, колкото се може по-дълго време, употребявайте храна еднообразна и храна, която изисква малко сила за храносмилането, да не се възбужда във вас апетитът, за да може да се развиват дробовете, та да може да приемате повече прана от въздуха и от водата и да изваждате повече сокове от храната, отколкото сега. Постът е един от начините за постигане на тези неща. Сега у някои от вас се явява желание от амбиция и тщеславие да съобщите на другите, че сте постили. Ще тръгне той и започва: Слушай, аз постих 10 дена, не е един ден, не са и два дена, не са три дена... това са цели 10 дена, ехе...е... И в туй отношение аз мога да ви похваля, вие надминахте православните. Православните постят три дена. Аз не отивам в друга крайност, не казвам, че не е хубаво, човек все трябва да има малко амбиция, не трябва съвсем да изчезне амбицията му, но важното е в поста човек да придобие известна сила. Като се хваля, моята похвала трябва да съответства на самата реалност. Аз направих една картина, нещо идеално съм нарисувал. Е, хубаво, поставя моята картина на изложението; дойдат и други, и те поставят картините си в това изложение. Погледна моята картина, заема последно място. Казвам: Те не разбират. Как не разбират! Като я погледна, трябва да кажа: Да, на последно място е, но толкова е заслужила. Следователно ние трябва да схващаме нещата тъй, както са. Ако някой е нарисувал нещо по-хубаво от мен, ще призная факта. Та казвам сега: Постът е едно добро средство. Аз ви похвалям. Най-първо се кали волята ви с поста. Човек, който е постил 10 дена, той не е овца, той е един герой! Човек, който е постил 10, 12, 15, 20 дена, вече не може да го буташ и не може да налагаш мнението си върху него. Не, не. Един човек,

след като е постил 20 дни, ще се освободи от много заблуждения. Много ваши заблуждения ще изчезнат.

Та в сегашния век ние вече настъпваме в една вълна огнена. Разбирате ли, ние влизаме, приближаваме вече, на първите редове сме. И скоро вече всинца ние ще навлезем в една силна магнетична вълна. Това са няколко милиона – 10, 15, 20 милиона волта в тази вълна. Ето къде е опасността: от тази вълна става събиране на енергията, затова отсега вече някои усещате нещо като сърцебиене, нещо ви бутне в нервната система. Тия вълни идват периодически и като попаднеш в тях, в някое отношение те разреждат кръвта, в друго отношение я събират; в някое отношение те събират нервната система, в друго – разреждат тази енергия и вследствие на това едни хора получават нервен удар и умират. Това са все огнени вълни. Тия огнени вълни, през които сега минаваме, ще ни направят много кибритлии. Мъжът от малко настръхва, но не знае откъде иде това. Огнена вълна е туй. Той се е нажежил. Богат е, няма никаква загуба, но нещо е настръхнал. Търси причината, а причината е вътре, попаднал е в тази вълна. Естествено нещо: той трябва да се обърне нагоре, към Бога, да подобри вибрациите на своето тяло. Друго спасение няма! И сега, като проповядваме в окултната Школа, това е един метод да повдигнем телата си, да са в хармония с тази вълна, в противен случай хората ще измират, ще дойдат епидемии и ще ги завлекат. Природата в туй отношение е много строга. Тя търпи, търпи, но когато тия същества погрешат, дойде, помете всичко. Тя е като някой грънчар, който казва: От тия грънци нищо не става, пометете ги, отнеме духа си – измират хората. След туй отново праща духа си, създава нова раса. Бог е постъпвал така много пъти – измете цяла раса и после отново я създаде.

Сега аз загатнах в неделя, трябва да се стремите да преобразувате вашия череп, да дадете нова насока на мисълта си, да има един оттенък, че действително вие сте влезли в шестата раса. Най-първо лицата ви трябва да издават една светла краска. И тъй, след като постилите 10–15

дена, ще забележите, че една светеща краска почва да прониква от душата във вашето лице. Сега по-висшите същества, ангелите, праведниците, адептите, Учителите се интересуват от хората дотолкова, доколкото е степента на техния стремеж към Бога. Когато един адепт или един Учител види една душа, която поставя всички усилия, прави всички разумни жертви, той е готов да му се притече на помощ, да му покаже начин как да превърне всички тия нови форми на неговите способности, мисли, чувства и сили и да му даде един нов подтик в живота. Тъй щото в окултната наука мнозина от вас, които сте на 45–50 години, може да се подмладите и да живеете един съзнателен живот, да бъдете полезни на вашите близки. Може да обновите вашето тяло, душата си, ума си. Умът може да се обнови чрез мислите, а душата може да се облагороди чрез своите чувства. Та ще обърнете внимание върху своето саморазвитие, а не да се критикувате. Да се критикувате, то е естествено, това са стари навици, такива, които ние трябва да ги преобразим. Като виждаш погрешките на един човек, ползуй се от тях, за да избегнеш страданията. Това е един добър начин. Не критикувай погрешките, но да ти бъдат за поука! Каквото той прави, ти не прави неговите грехове, но да ти бъдат една поука, да се избавиш от тия страдания. Или ти имаш някой лош навик, този навик да ти послужи като един учител. Старай се погрешките на хората да ти бъдат от полза. Този трябва да бъде стремежът на всички окултни ученици.

А после аз бих желал всички от вас да си препращате добри мисли. Вие сега седите и се молите Господ да благослови целия свят. Но това е много неопределена молитва – целия свят. Е, хубаво, аз минавам през вашата градина и казвам: Господ да благослови градината ви. Добре, но да кажем, че е лятно време, суша е, минавам и не казвам "Господ да благослови градината ви", но отивам с кофите за вода и поливам всичките дървета. Поливам ги 5 – 6 дни наред и казвам: кое е по-хубаво – да кажа "Господ да благослови градината ви" или да взема и да поля градината

ви? Минавам покрай вашия пиперник, той е сух. Кое по-хубаво – да взема една тенекия и да го поля или да кажа "Господ да благослови"? Аз бих желал вие да поливате градините си. Минаваш и видиш, че градината на твоето съкласник не е полята. Взemi вода, полей я! Не е прекопана, взemi мотиката. Утре той ще ти направи същата услуга. Туй е окултната Школа. Ако това не се прави съзнателно, няма полза. Тогава, като дойдат по-висшите сили и те си имат свое приложение. Сега аз не казвам, че у вас няма прогрес, има доста прогрес. Някой път аз се произнасям строго, знаете ли по какви съображения? Аз гледам по отношение на онзи велик идеал. От гледището на този велик идеал вие нищо не сте направили, но като взема човешкия живот, хората от света и вас, казвам: Между света и вас не може и въпрос да става. Тъй щото, двете крайности трябва да ги вземете предвид. Като говоря по отношение на Божествения живот, тъй е, не се обиждайте. Но като ви похваля някой път, то е по отношение на света. И в единия и в другия случай пак съм прав, туй са две различни мерки. Сега виждам, има у вас движение, има и стремеж. Аз желая този стремеж да се усили още повече и разумен да стане, да не станете едностранчиви, защото всеки ученик трябва да бъде всестранен. Неговата деятелност трябва да бъде всестранна. Той трябва да бъде в контакт с всичко в Природата, във всичко да взема участие, да се интересува какво прави и ангелът, и червеят.

После някои от вас вземете да проучват Евангелието – извадете от Него най-силните стихове и направете опит с тях. Например направете опит със стиховете:

"Аз съм Пътят, Истината и Животът."

"Повярвай в Господа Исуса Христа, ще бъдеш спасен ти и дома ти."

"Аз и Отец ми едно сме."

После направете опит с онзи стих, дето се казва в Писанието:

"В началото бе словото..."

"Бог е Дух и които Му служат, трябва да Му служат с Дух и Истина."

"Ако те ударят от едната страна, обърни и другата."

"Ако те съблазнява дясното или лявото око, извади го и го хвърли."

Направете опит да разберете вътрешния смисъл, какво е искал да каже Христос. Има друг един смисъл в стиха, скрит. Може някои от вас да не го приемат, но все-таки тия размишления върху стиховете ще ви доведат до много нови разбирания. Сега за пример аз, като говоря за Любовта, като проповядвам Любов, ето какво разбирам. Любовта минава през три степени. Понеже чрез кръвта се носи животът, в нея е съсредоточена тази жизнена енергия, то, като минава тя към първите центрове, които се намират в преддверието на човешкия мозък, събужда се тъй наречената индивидуална любов – любов, която мисли само за себе си! И следователно ние искаме да прекараме всичко за себе си. Детето иска да събере всичко в хамбара си пак за себе си. Това е първата любов. Втората любов има друга една врата. Кръвта, като възлезе горе, събрана вече, ние сме готови да намерим друго същество и от излишъка на нашата любов да му дадем. Казваме: Хайде, вземи от половината на тази любов. Туй го наричам дружба, приятелство. Това не са още морални чувства. След туй кръвта, като мине горе, в предната част на главата, засяга едно морално чувство, което наричам милосърдие. Тогава се проявява онази любов, която жертва всичко за близкия си. Човек е готов да даде залъка от устата си за благо на другите. Следователно Любовта трябва да мине през тези фази, за да се яви милосърдието. Но за да се прояви милосърдието, трябва и човешкият интелект да дойде, трябва да се прояви и човешкият разум. Тия са трите степени, през които човек ще мине.

Следователно в нас трябва да се проявят едновременно милосърдието и разумът. Тия две сили у ученика, съединени наедно, от тях той ще разбере в каква насока именно трябва да се използва Любовта. Сега в първата и вто-

рата любов всякога има едно натегнато състояние – поляризиране и раздвояване. За пример ти имаш един приятел, най-първо ти го обичаш, той седи ден, два, три при тебе, най-после ти дотегне. Вие сте забелязали това. Майка сте имате дете, обичате го, галите го, но най-после дотегне ви и кажете: Хайде иди навън, играй с другите. Това не е една морална любов. Туй дете, като е смукало, черпило, черпило от майка си, взима, а нищо не дава, майката го праща да играе навън. Защо го праща вън?

Обаче, като дойдем до моралното чувство на Любовта и милосърдието, там не е така. Ние не можем да проявим тази любов към едно същество, което няма морална любов. Това чувство можем само към един човек, който е морален, да проявим. Разумният живот може да се сподели само с един човек, който е разумен. Само с разумния човек ще говориш разумно. Ами че такъв е законът! Ти не можеш да проявиш морална и Божествена любов към едно същество, което няма тази любов, няма тия чувства. Ти и да я проявиш, той ще те разбере в първа или във втора степен. Следователно, когато ние говорим за Божествената любов, 'двама души трябва еднакво да се разбират и еднакво да се жертват и благата, които имат, са равни. Обмяната между тях е правилна. Тъй щото някой път вие спорите, разбирате се според степента на вашето развитие. Аз съм направил свои изследвания, свои изчисления, свои ъгли и знаей хората, знаей степента на тяхното развитие. Аз няма да ви поверя тия свои изследвания. Аз съм решил, няма да поверя тази наука никому. Има ъгли, има известни форми и числа, които показват кой човек към коя степен на развитие спада. Сега за вас има едно: вие може да се трансформирате само по един прост начин. Мога да ви го покажа, той е следният. Вие не философствайте за Бога! За пример вие искате най-първо да схванете какво нещо е Бог в своята необятност. Досега нито един адепт, нито един велик Учител, нито един ангел не е могъл да ви определи какво нещо е Бог. Ангелът може да ви определи какво е Бог. Той е една необятна светлина. Ти усещаш една

необикновена мека светлина, която те изпълня, но каква форма ще Му дадеш? И като влезеш в Него, ти си нещо особено. И в тази светлина по някой път се явяват форми, които представят Бога, но формите, това не са Бог. Бог е скрит вътре в туй безгранично и всякога ще остане скрит, никога няма да Го познаят. През хиляди векове, през цялата вечност, никога няма да Го узнаят. Този Великият, Абсолютният, Безграничен Бог, Той ще остане една велика загадка за всякога! Туй ще го сложите в ума си! Да не мислите, че някога ще разгадате какво нещо е Господ! Во веки веков Той ще си остане така абсолютен! Да се разгадае животът, значи да се заличи живота. Велико е само това, което остава необяснено! Съзнава се, без да се ограничи! Изясненото всякога показва вътрешно ограничение на една велика Истина. По същия закон не мислете, че някой ден ще определите какво нещо е Любовта. Любовта ще остане като една проява. Вие ще опитате Любовта в една или друга степен, но речете ли да я ограничите, тя се загуба. Този, който ви люби след 4–5 дена, след една година той не може да ви люби. Защо? Много естествено! Развалила се лампата и тази енергия – Любовта – не може да се прояви. Мозъкът на този човек се развинтил. Във френологията често има такива случаи. Има ред причини, те са следните. В Америка един господин се оженва; обича жена си, децата си. Един ден го ритва кон в задната част на главата и тоз намразва жена си и децата си, изпъжда ги от къщи. Този кон, като го ритнал, изменил формите на неговите чувства. Нищо повече! И така минал живота си. Ти му говори, морализирай го, че не е прав, той си остава така. Изменени са тия чувства.

Следователно някога някой ви разлюби. Казвам ритник е получил в дадения момент. Формите на неговите чувства са изменени. Ти с нищо не можеш да го заставиш да те обича. И тъй, имайте предвид едно нещо, да се пазите от следния закон: силните сътресения в живота са в състояние да изменят способностите ви, чувствата и силите ви или във възходяща степен – да ги подобрят, или в низходя-

ща степен – да изменят целия ви живот. За пример вие можете някого така да го обидите или така да го озлобите, че този човек да ви намрази и да каже: "С този човек от сега нататък никога няма да се примирам."

Ученикът никога не трябва да си играе със силите в Природата. Един велик Учител може, но ученикът трябва да бъде много внимателен. Той трябва да има цензура на езика си. И в Писанието се казва: "Господи, сложи страх на езика ми!" Един ангел да има, че като речеш да говориш нещо лошо, да каже: "Чакай!" Защото често, като се разгневим, казваме: Аз това ще направя, онова ще направя. Нищо няма да направиш, ще повредиш на себе си. Онова, което става, то не се казва. Само нещата, които не се казват, те стават; а нещата, които се казват, никога не стават. Правилото е такова. На 100 казани неща едно става, а на 100 неказани неща – 99 стават. Ами че много естествено! Ако посеете 100 ореха и никой да не ги знае, 99 ще израснат, но ако 100 посеете и кажете, колко ще израснат? Децата ще идат, ще ги човъркат едно по едно и ще ги изядат. Даже хубаво е някой път човек сам спрямо себе си и той нищо да не знае. Трябва да е в известно отношение невежа. Някой казва: Кажете ми какво ще премина за бъдеще! Мога да ти кажа, но ти няма да придобиеш опитност. Ти трябва да бъдеш невежа, докато придобиеш опитността. Следователно не се плашете от невежеството. Не искайте да бъдете учени, преди да платите данъка си! Че как ще станете учени хора? – След като сте минали опитността, след като платите данъка си. Онзи ученик трябва да премине 10, 15, 20 години в учение и тогава става учен. Ако вие не преминете през ред сътресения, през ред изпити в живота, какви ученици ще станете? Вие казвате: Аз вече цяла една година съм тук в Школата. Хм, една година! Не една година, не един живот. Може би ви трябва още един, два, три живота. Може в един живот да направите много, но да не мислите, че е лесно да се добият окултните познания, да се усвоят тия окултни сили и да се научим как да живеем. То е едно от най-великите изкуства. И аз не познавам по-вели-

ко изкуство от изкуството да знаеш как да живееш. За пример да минаваш по пътя, този те обижда, онзи те обижда и ти да бъдеш тих и спокоен, да можеш да трансформираш всичките тия енергии и като се върнеш в дома си, да се усещаш богат. Или, след като учителят сложи на ученика си единица в училището, като се върне ученикът вкъщи, да каже: Моят учител е прав, но тази глава не разбира. Тъй трябва да каже той. Това е ученик! Сега, и ние някой път казваме, че Господ спрямо нас е несправедлив. Не, Той е толкова справедлив, толкова благ, че ако Той и ни въздал за нашите глупости, нищо не би останало от нас. Ами, след като направим 999 погрешки на хилядата, Той казва: турете му малко на гърба, че да усети. После, като направим други 999 погрешки, пак малко ти тури. Няма какво да се сърдим.

После, друго нещо, от което искам да ви предпазя. Като ви говоря за Любов, за милосърдие, аз не искам у вас да се роди овчедушие, аз искам да мислите, да бъдете самостоятелни, да бъдете справедливи, смирени. Говори ви Учителят. Да знаете в дадения момент дали Той е прав, или не. Ако Учителят е прав, прав е, ако не е прав, да останете на особено мнение, но положително да знаете прав ли е или не е прав. Да опитате себе си. Някой път Учителят може нарочно да ви изпита дали туй чувство на справедливост е развито във вас. И хубавото е именно в това да знаете прав ли е или не. Ама ще кажете някой път: Учителят не постъпва справедливо. Уверен ли сте?

Сега тия понятия трябва да ги имате предвид. Те са необходими за вашето бъдещо развитие. И сега, като ви гледам, аз желая да стане едно подобрене у вас, защото гледам, на мнозина мозъците са демагнетизирани, трябва ви енергия, мнозина не сте весели. Седите тъй хубаво, но в душата ви аз виждам, че сте страхливи. Някои уж куражат имат, но виждам ви, страхливи сте. Не, не, не се лъжете! Аз наричам смел човек онзи, като дойде да го покачат на кръста пред обществото, да каже: Няма нищо! И той да устоява, да не му мърда окото. Този наричам аз ученик. И

другите, като погледнат на него, да кажат: Това е учение. А онзи, който каже: Що ми трябваше туй учение, защо не си стоях вкъщи? Не започвай тогава тази работа, стой си вкъщи! Сега трябва да бъдете безстрашни, тръгнали сте в пътя, не се лъжете! Пътят, по който вървите, е прав. И в този път всеки, който е скромнен, чистосърдечен като човек, той се благославя.

Та казвам ние правим едно общо усилие. Трябва да образуваме една ядка, да може да приемем тия сили от Природата. За пример тази година иде една много приятна вълна. Тя ще мине тук през Школата. Но аз се опасявам, има един възел: когато аз искам да събера тази вълна, тогава забелязвам учениците се ритат, искат да си уредят сметките. Казвам: Елате, дайте си торбите, оставете старите сметки, дайте чувалите си, напълнете ги с туй богатство. Но и черната ложа тогава ще започне това-онова... Не, не, трябва да бъдем тихи и спокойни. Имаме един момент, едно богатство и трябва всеки да е готов да го приеме. И вие имате право да приемете.

Сега моята задача беше в миналата екскурзия да направим един опит. Аз искам да ви покаже една малка част от тази вълна, която сега минава през България, как ще я опитате. Кое число беше в петък? – Шестнадесети февруари. Нека кажат тези, които бяха на Витоша, как почувстваха тия енергии, които идват отгоре. Беше толкова топло, като пролет, разбирате ли? Като седиш на снега, като че на трева седиш, като лятно време. И туй е само една малка част от тази съзнателна жизнена енергия, която настъпва. А иде една вълна още по-голяма. И бих желал, вие всички да сте готови, че като дойде тя, да засегне не само вашето тяло, но да засегне и сърцето ви, и вашия ум, и душата ви. Тя ще внесе една нова струя и ще донесе едно обновление. Тази вълна ни чака. Туй, Божественото, трябва да дойде. Тя е като слънцето. Ако ние не я използваме, какво ще даде? Та затуй ние ще се приготвим добре. Тъй стои въпросът. В Природата трябва да знаем времето на всички неща. У всинца ви аз искам да има една готовност, да

знаете, че Бог е готов да благослови когото и да е, стига да спазват Неговите закони.

И бих желал всинца вие да се повдигнете, да бъдете по-умни, не да мислите само, но да станете по-умни. По-умни и по-мъдри да станете! И сърцата ви да станат по-благородни! Само по този начин старите ви дългове ще се платят. Вие не мислете сега за миналото. Вие мислите: Аз съм изгубил този случай, това-онова. Изгубеното е изгубено. Туй, което ще спечелим, то е важно. Туй, което ще спечелим сега, то струва десет пъти повече, отколкото изгубеното. И виж в другите църкви – те си имат методи, те знаят това. Много пъти баптистите в Америка ще се съберат и ще се молят, без да разбират туй благо. Те се молят, молят и казват: Ще дойде благословението. Туй благословение иде периодически. За пример, като следим тия събуждания в Америка, виждаме, че те вървят по течението на тия жизнени вълни. И религиозните хора като обхванат тази вълна, тогава в църквата настава една особена промяна; настава едно съживяване, любов между членовете, самопожертвуване, закон на самоотричане, във всичко издържат. А окултният ученик трябва да знае законите. И всички трябва да бъдете готови.

Аз ви казвам: Една вълна иде през тази година, няма да ви кажа кога. Ще си пригответе торбите и тенджерите, защото и масълце ще има. Житце ще има, а после и касите ще пригответе, и злато ще има, органическо злато. Богатствата на човека се определят от друг един закон. Всеки един човек става богат според златото, което има в себе си. Онези, богатите милионери, те са богати, защото имат повече злато в себе си. Следователно златото отива при златото. Такъв е законът. По възможност ще се стараете да се образува съзнателно една хармония между вас, като съсредоточите ума си. Иде тази вълна! Да образуваме хармония, че като дойде тя, да остави нещо в умовете ви. То е благословение.

Сега следващата неделя аз ще ви дам две или три формули, с които да си служите. Ще ми напомните.

Но аз бих желал вие да почнете да мислите върху себе си. Помислете си за пример преди 2 хиляди години къде сте били? Преди хиляда, преди 900, преди 500 години къде сте били? Да видим може ли да отбележите в коя част на Европа сте били или дали сте били в Европа, в Индия, в Америка или в Австралия. Може да не разкриете точно, но все-таки, като съсредоточите мисълта си, все ще ви дойде една малка светлинка. И след туй ще намерите известна разгадка. Вие още не сте правили упражнения, а трябва да се правят много упражнения. Ние ще пристъпим към някои практически опити. От малките опити, от микроскопическите опити ще започнем.

1. Да направим един малък опит сега. Поставете лявата ръка на коляното си, повдигнете дясната ръка напред, свийте другите пръсти, само показалецът да остане навън. Сега не гледайте кой как си повдига пръста. Мислете за своя пръст. Леко се поставя десният показалец в средата на челото. Мислете сега за това място тук. Движете пръста надолу полекичка между веждите, по носа, по дясната ноздра, по средата на дясната буза, до горната част на ухото: После нагоре по въздуха над главата, напред, надолу и ще поставите пръста си върху палеца на лявата ръка, концентрирайте се, наблюдавайте промените, които стават във вас. Себе си наблюдавайте. Теглете сега пръста си по лявата ръка нагоре, до рамото, след това под брадата, от дясната страна, зад шията и от задната страна на главата нагоре, после по горната част на главата където са моралните чувства, над веждите, по дясната вежда, по бузата надолу, до брадата, след това ръката се поставя хоризонтално вдясно. Умът ви да е концентриран във вашата ръка, не се поддавайте на никакви чувствания, защото те са лъжливи емоции, но гледайте на онова разумното във вас. Ръката напред, пръстите се изправят, ръката се издига нагоре, след това се сменя долу при лявата.

2. Сложете сега ръцете на гърдите с отворени пръсти. След това ръцете се отварят настрани. Пръстите се свиват на юмруци и едновременно ръцете се прибират отпред на

гърдите. Пак ръцете се разтварят настрани, пръстите се разтварят; свиват се пръстите, прибират се ръцете на гърдите (*това се прави три пъти*). След това ръцете се слагат напред, настрани, пак напред, допират се палците, после напред гърдите, но пръстите хоризонтално, след това ръцете се спускат долу.

Изпейте сега "Изгрява слънцето"! (*С движения.*)

Заб.: В петък на 23. II. ще има екскурзия до Витоша за тези, които могат, които са свободни, пък които не могат, за тях ще жертваме една неделя.

*

19 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
19. II. 1923 г.
София

КАЧЕСТВАТА НА УМА, СЪРЦЕТО И ВОЛЯТА

Т. м.

Прочетоха се няколко теми върху "Предназначението на носа".

Изпейте "Изгрява слънцето".

Аз ще направя няколко бележки. Специално няма да обяснявам, но казвам: Природата има два метода, с които си служи. Тя има много други методи, но два основни метода има, чрез които си служи умът, служи си и сърцето, служи си и волята.

Умът може да привлече известна енергия към себе си, а същевременно може да отблъсне същата енергия. Умът има, тъй да кажем, наклон на площта. Движението по тази плоскост, туй е поляризиране на тъй наречената съзнателна енергия или електричество на мозъка. Туй е необходимо, за да може да привлечете каквато и да е енергия от Природата.

Вие трябва да обикнете предмета, който изучавате. Туй е първото правило. Не обикнете ли предмета, вие няма да имате абсолютно никакво познание, не може да го учите. Защо? – Понеже този предмет ще бъде в тъмнина спрямо вашия ум и вие, какво го усилие и да правите, няма да може да го проучите. Най-първо умът ви трябва да хвърли известна светлина върху предмета; ако чрез вашия ум не може да хвърлите известна светлина върху някой предмет,

вие не може да го проучите, същевременно и вашето сърце не може да обикне този предмет. Следователно един предмет се обиква само тогава, когато ние видим неговата външна форма. Туй е обективната, предметната страна. Следователно, ако умът не е хвърлил светлина, сърцето не може да обикне, тогава и вашата воля, и тя не може да завладее този предмет, т.е. не може да го използва, завладее – разбирам в широк смисъл. Тъй щото най-първо във вашето съзнание трябва да хвърлите светлина върху предмета, да обикнете този предмет и тогава да го схванете чрез вашата воля. Чрез тия три процеса вие може да се домогнете до онова знание, което Природата е вложила.

Сега първото нещо: вие не може да мислите правилно. Ако вашият ум не върви паралелно с Божия ум, ако не е в съгласие с Него, вие не ще може да мислите правилно. Това е един от законите. Следователно, ако вие вървите в разрез с Божественния ум, вашата енергия ще се разпръсне и дейността ви постоянно ще се парализира. Туй е първото нещо. Иначе който и да е от вас трябва да бъде в съгласие с Божественния ум. Да е в съгласие с Божественния ум разбирам да е в съгласие със законите, по които действа Божествената мисъл. Един учен човек може да не е религиозен, може да е безверник, може да има разни философски вярвания за Бога, такива, каквито обикновените религиозни хора нямат, но като изпълнява законите на мисълта или законите, които са в Природата, той постига резултати. Защо? – Защото той съблюдава по какъв начин върви Божествената мисъл, тъй щото не се лъжете от външната страна на нещата. Вие сега ще кажете: Аз се моля. Може да се молите и пак да не спазвате Божествените закони. Следователно Божествената мисъл тогава не ще може да проникне в ума ви.

Сега не е достатъчно само да видите известни предмети, защото виждането на известни предмети още не може да породи мисъл у вас. То може да породи само един усет. За пример, ако видите някой човек, вие ще имате за него известна външна представа. Докато дойде онова вътрешно

общение между неговия ум и вашия, трябва да минат реди процеси. Сега вие може да кажете тъй: С хората ние можем да се разговаряме, понеже ги виждаме, знаем как, но с Бога как можем да се разговаряме? Добре, ами по телефоните как се разговарят хората? Те виждат ли субекта? Сложил си слушалката: "дзън... ало!" – чуваш от другия край, почваш да разговаряш. Значи, и в Природата има такива слушалки. Ако ти можеш да се домогнеш до такава една станция и да си платиш, тогава ще можеш да разговаряш. Ще питаш: "Мога ли да разговарям с еди-кой си?" Ако ти кажат може – ще можеш. Някой път ти кажат не може и ти ще чакаш след един ден, два, три, след един или два месеца; но дадат ли ти обещание, ти трябва да бъдеш точен, математически точен – дойде ли времето, веднага на телефона, вземи слушалката и слушай! Отличен е този телефон, не както тукашните телефони – да зъзнеш. Стига да ти обещаят, ще го получиш.

Първото нещо: трябва да имате ясна представа за тия велики закони, които господстват сега. Аз съм забелязал някои ученици на окултната наука както в Америка, така и в България, са такива изменчиви натури! Те мязат на мъгли и движещи се облаци, на пара. Тук имаме ред статистики. Тия ученици са толкова неустойчиви в характера си! Аз съм намерил светски хора, които не познават Бога, стот пъти по-устойчиви от тях. За пример такъв един ученик може да те нарече, че ти си от черната ложа. Хубаво, опиши кои са качествата на хората от черната ложа. В Природата няма скрито-покрито. Скрито-покрито има само за хората, които не виждат, но в Природата всяко нещо е строго определено. И като кажем, че един човек е от черната ложа, това е наше схващане. В невидимия свят нямат такива идеи, каквито ние тук. Черната ложа – това е едно философско течение в невидимия свят. Божественият план на нещата може да се разглежда от двойко гледище. Аз задавам въпроса: Ако тия грешници – черни братя наречени – съществуват, то как им е позволило Провидението за толкова хиляди години да бъдат господари на Земята и как

им е дадена власт? И Христос казва: "Иде князът на този свят." Иде като княз. Кой му е дал тази власт? Тези от черната ложа си имат свои закони. И вие се намирате под тяхното управление и контрибуция им плащате. Питам тогава: Как ще оправдаете вие това с Божествената мъдрост? Ако е тъй, както тясно схващаме ние въпроса, как е допуснал Господ тия, лошите хора да управляват Природата? Не, не са лоши те, не си правете илюзия. Един черен брат, той е философ, може да ви заблуди. Един дявол, като го осъдили, че лъже, казал: Аз не лъжа, всякога говоря истината. То значи: когато говоря на себе си, никога не лъжа.

Е, по какво се отличават сега Бялата и черната ложи? Аз ще ви представя две качества толкова съществени, че да имате една ясна представа. Сега на всичките ония ученици, които ме слушат тук, казвам: да не ходят да бърбят това, което чуват тук. Аз ви държа отговорни в Школата. Ще си пазите езика, като говорите, да знаете как да говорите. Тъй да плещите не се позволява, този език ще се парализира. Ето по какво се отличават двете ложи: и Бялата, и черната ложа употребяват светлината като едно средство. И едните, и другите си служат със светлината, но как? Един маг от черната ложа със светлината си служи само за себе си. Ако един такъв маг иска да погледне колко е часът, той ще обърне светлината към часовника и вижда колко е часът, само той го вижда. Когато иска да изследва нещо, той отвори, светне си и знае кое как е, но бързо след това той скрива тази светлина. Тази светлина той я държи специално само за себе си, а за другите е скрита. Тя е изключително за него. Той за окръжаващите не се грижи. Казва: на тях не им трябва светлина.

В Бялата ложа е обратното. Един бял маг си запалва лампата и чете, но той навсякъде върти светлината. Като вземе своята лампичка, почва да я движи и като я движи в кръг наоколо, осветлява цялото пространство, служи на всички. Следователно по тия две качества се отличават. Но един човек държи скрита светлината си, той следва

пътя на черната ложа; ако светлината му е отворена и за другите, той е от Бялата ложа. Това са качествата. То е философия, разбирайте! Няма какво сега, нека ми дадат нещо от Библията, което да докаже, че не е така. Обаче, за да е така, и едните си имат причини, и другите си имат причини. Няма какво да ги осъждаме. Този човек, който крие светлината си, той има причини. "Ама защо той да не си отвори своята лампа?" Питам: Онзи фотограф, който снима човешките лица, отваря ли камеробскурата си, отваря ли цялата светлина? – Не, само една малка дупчица ще отвори към човека, когото ще фотографира. Той е умен. Другояче, като остави цялата пластинка отворена, няма да може да фотографира. Следователно условията, при които те живеят, са такива, че трябва да крият светлината си. Толкова са еволюирали те! Следователно, ако се връщаме на този уровень, на който е черната ложа, тя е останала назад в своето развитие, тя е в корените долу, в най-гъстата материя. Там светлината е непотребна. Понеже Бялата ложа е излязла вън от гъстата материя и е влязла в по-рядка материя, тя може да употреби своята светлина. И двете ложи работят за общия ход на Природата. Има закони, които регулират действията на едните и на другите. Когато един маг на черното братство и един маг на Бялото Братство се срещнат, те се здрависват, говорят си приятелски и пак се разделят приятелски.

Един от старовременните светии имал двама души ученици, те били ревностни на своя учител. Те били християни още от първата епоха на християнството. Един ден и двамата излизат, правят си една разходка из езическия свят, но срещат един езически жрец и казват: "Сине дяволски, откъде идеш?" Този си дига тоягата, счупва главата на единия, после на другия и двамата простира на земята. След туй среща учителя на двамата ученици, който му казва: "Братко, откъде идете?" – Как, вие ми казвате братко, откъде идете? Сега, преди малко аз срещнах двама от твоите ученици и ги прострях на земята. "Радвам се, че ти си им дал един хубав урок, да знаят как да приказват."

Когато някой черен маг простре някого на земята, белият маг му казва: "Аз се радвам, че си му дал един добър урок, да знае как да употребяват езика си." Следователно нямате право да кажете, че този е на черното братство. Като дойдете до дълбоката наука, трябва да се пазите да не съдите. "Не съдете, да не бъдете съдени." Туй е за учениците, не е за света. Научно изучавайте тия велики закони, но не съдете, не е ваша работа. Научно изучавайте тия постъпки, защото, като съдите, и вашите постъпки на същото основание ще бъдат съдени. Като спазвате тия правила, умовете ви ще бъдат спокойни. Сега аз знам, мнозина от младите и от старите ще дойдат, ще кажат: Знаете ли вашият Учител от коя ложа е? – От коя е? Е, от черното братство. Хубаво, аз ви казах кой е от черното братство. Щом някой си гледа часовника и свети само на себе си, от черното братство е. Но щом тази светлина навсякъде свети, не е от Черното Братство. "Ама знаете ли какви са неговите намерения?" Какви са неговите намерения? – Всичките лоши намерения стават все в тъмнина. "Ама знаете ли какво говори?" – Всичките лоши говорения стават на тъмно. Ако искам да направя нещо лошо, ще му кажа: Ела! Какво? – Аз ще ти пошушна на ушите, но слушай, само между тебе и мене. Аз имам доверие само на тебе, ти си мой приятел. Слушай, види, той е един първокласен вагабонт, да се пазиш от него, шмекер е. Той следва школата, ама... туй да го пазиш, да го не казваш. И ти ще идеш при друго лице, ще му пошепнеш: Слушай, ще ти кажа нещо, то е тайна. Всичко в тайна!

Питам сега: Кой е от черната ложа? Не, между учениците тия неща не трябва да стават, защото сега живеем в един век, където няма скрито-покрито; едно време имаше, но сега завесата е раздрана. Има толкова пропуквания в тази театрална завеса, че хората вече през завесата виждат какво се върши вътре, карагьозлъци няма вече. Всеки един от вас може да провери това. Опитайте някой път съзнателно да кажете една лъжа и вижте, наблюдавайте се в огледалото, има едно коренно изменение в лицето ви: очи-

те ви са изменени вече. Може да направим опит с вас. Туй ще го направя, да видите, че лицето се изменя. Кажете една велика истина, божествена, веднага по обратния закон лицето ви се изменя, изменят се и очите ви. Промяна става при всяка една мисъл. Аз говоря за мисли, чувства и волеви действия, съединени в едно и съществуват като един съзнателен акт на човешкия дух. Всеки един съзнателен акт се отразява върху лицето ви. Туй трябва да го знаете. Следователно ще се огледате, ще се видите и ще кажете: Аз ще оправя тази погрешка.

Сега да се върнем към онзи вътрешен принцип на ума. Значи, щом вие мислите само за черното братство и видите хора все от черното братство, вие сте свързани с черното братство и сте техни членове. То е закон. Защото каквото човек мисли, това и става. Ако аз подозирам всеки един човек в престъпление, Иван, Драган, Петко, всички тия 10–20 души, аз ги нося в ума си и тия хора ще ме покварят. Затова Христос казва: "Любете враговете си." Избавлението сега иде чрез Любовта. Любовта е за ученика. Защо? – За да го избави от всичките тия души, от всичките тия форми. Чрез Любовта той ще изхвърли всички тия форми и ще внесе хармония в ума си. Това е едно учение. Аз няма да критикувам, но ще констатирам един факт. Някой път констатирай злото и извади поука за себе си, пък и друг нека извади поука, но никога не се занимавай с него, да го държиш като един светия в ума си, да мислиш за всичките негови прегрешения, защото ти ще се спънеш в своята еволюция. И обратното е вярно. Сега, ако ние мислим за хората добро, с това ние привличаме противоположни сили в Природата към нас. За пример ти си болен, нали? Мога да ви дам сега един начин за лекуване. Може да се лекувате 25% по този начин. Този начин е следният. Болен си – престани да мислиш за каквито и да е болни хора. Тръгни из града и почни да мислиш за здрави хора, изхвърли из ума си всичките болни хора и почни да търсиш само здрави хора. Срещнеш болен човек, не го поглеждай. Срещнеш ли какъвто и да е здрав човек, дръж

го в ума си, няма да се мине ден, два, три, ти ще почувствуваш едно облекчение. Това е един начин за освежаване. Хора, които страдат от болести, имат тази слабост, че те се намират под влиянието на болни. Българите имат една поговорка, аз не искам да ви я приведа, но сега съм заставен да ви я кажа. Може да я вземете в лоша форма, но аз ще ви я кажа в един широк смисъл: "Краставите магарета през девет баира се намират." Болният търси болни. Той, като срещне някой болен, започне: "Ама знаеш ли как е стомахът ми от 5–6 месеца?" Еди-кой си лекар какво казал... И другият казва: "А ти знаеш ли моят стомах как е?" И двамата ще тръгнат, че единият за стомаха, другият за стомаха. Намерят трети, пак започнат – търсят се. Не е този начинът за лекуване.

Това е един начин, чрез който болестите се увеличават и се разплодяват. Не разправяй за своята болест! Срещни здравия човек и мисли за здравия му стомах, кажи: Я ела у дома, аз искам да те нагостя. Ами че така може да се лекувате. Направете един опит! Като намериш 10 души здрави, дай им едно угощение, а ти седни с тях и ги гледай. Като ги нахраниш така 4 – 5 пъти, и ти ще оздравееш. Ами че този здравият човек, като яде, произвежда една музика, създава се едно оживление и ти ще забравиш всичките болести; тези здрави хора внасят една нова енергия. Разбира се, този начин на лекуване е скъп, да храниш 10 души по 20 лв. – 200 лв. Като ги нахраниш 4 – 5 пъти, ще похарчиш 1000 лв. Една докторска визита някой път струва и повече. Следователно аз ви казвам туй правило, за вас е то, няма да го казвате навън, няма да си служите с него, само за вас е. Някой път аз ви давам някое правило за лекуване и вие, без да сте го опитали, отивате да лекувате хората. Най-първо няма да ви вярват и наместо да внесете една положителна мисъл, вие ще ги направите негативни, ще кажат: Аз съм толкова учен, нямам други методи, ами тия хора дошлите да ми разправят да викам 10 души, да ги гощавам. Не говори, ти си направи опита за себе си, ще имаш един отличен резултат.

И после всички тия 10 души ще оставят по нещо – психически. Тия 10 здрави души ще оставят своите добри влияния в дома ви. Ама ти, като ги викаш, не им казвай, че понеже си болен затова ги гощаваш. Нищо не им казвай! Те като дойдат и се нахранят, ще кажат: Господ здраве да ти дава, хайде, оставяме нашето благословение. Следователно умът трябва да се тури в хармония. В живота си всякога трябва да търсим ония хора, които мислят здраво. Никога не разсъждавайте, не мислете заедно с един фанатик, оставете го настрана. С един човек, който се съмнява, не разсъждавай. Всички ония, които имат отрицателни качества на ума си, остави ги настрана. Търсете хора, които имат положителна мисъл и които мислят здраво. Ако вие, учениците на тази Школа, бихте постъпвали по този начин, щяхте да имате по-добри резултати, отколкото сега имате. Аз някой път гледам и тук, и в провинцията почват да образуват малки школи, скрито да се учат. Ама каква школа ще образуваш? – В света има само една велика Божествена Школа. В Природата скрито-покрито няма. Ще викаш някого да го лекуваш. Е, как ще го лекуваш? Ще го лекуваш, както онзи българин, който лекувал едного от треска. Направил му една муска, завързал я на врата му, залял го с един котел вода и той оздравял, но самият лекар след това лежал 6 месеца от треска.

Треската минала върху него. В Природата има един закон, според който трябва внимателно да се постъпва, когато ще лекуваш някого – трябва да се пазите. Ако един човек е болен и Природата по този начин прати всичките отрицателни сили да излязат през него, той е в дадения случай един канал, а ти, като не знаеш това, правиш подпушвания. Тогава тя казва: "Откъде да изляза?" – хване тебе и те направи канал. Няма избавление. Тъй щото, когато лекуваш някого и искаш да му помогнеш, ще гледаш да намериш друг да го замести. Как? Да кажем, болен е някой човек, искаш да му помогнеш, ще намериш някоя костена жаба, ще я донесеш къщи и ще пренесеш болестта в костената жаба, а след това ще я пуснеш да си върви. Тази

болест, всичкото зло, ще иде в костената жаба. За пример българите как лекуват? Те лекуват доста сполучливо. Имаш брадавица или някой лишей: българинът ще отиде у някой бакалин, ще открадне бучка сол, защото, като открадне, тя стане положителна, положителен е и той. Той ще я открадне и няма да мисли за морал и когато се разсипва месечината, ще обиколи брадавицата с бучката сол и ще каже: "Както се разсипва месечината и както се стопява тази бучка, тъй и брадавицата да изчезне", хвърля солта и брадавицата изчезва. Е, как ще обясните това? Може да направите опит. Ще си обясните, че солта като един канал е привлякла ония течения в Природата, които поддържат тия брадавици. Тя е канал, привлякла ги е. Нищо по-вече! С камъче не става, със сол, с нещо, което се разтопява. И с пипер не става, със сол само може. Туй сега един лекар ще го нарече суеверие. Както и да е, резултат има. Има много баби, които лекуват по този начин. Тя ще каже: "Ще ми донесеш крадена сол една бучка." С тази сол ще обиколи брадавицата. Стига да се излекува, нищо от това, че е крадена. След като ти се излекува брадавицата, иди, кажи на бакалина: Извини ме, откраднах малко сол, но ще ти я платя вместо едно кило.

Ето как трябва да направим. Открадни и после иди плати за цяло едно кило. Кажи: Ще ме извиниш. Кажи си истината: Трябваше да си лекувам една брадавица, та взех една бучка сол. Понеже сега брадавицата ми оздравя, искам да поправа моралната си погрешка, моля те, кажи, колко струва солта, че да ти платя за цяло кило. Бакалинът ще почне да се смее и ще каже: "Няма нищо!" Няма бакалин, който ще иска да му платиш. Сега вие ще разбирате моята мисъл правилно. То е наука. Ще кажете: Значи тук ще трябва да лъжем ли или да крадем? Не е крадене това. Ако ти идеш да вземеш една малка бучка сол от един чувал, крадене ли е? Аз питам: Този бакалин от баща си ли я взе тази сол? Природата с милиони години работи за тази сол, а той ще ти каже, че нямаш право да вземеш една бучка. Престъпление било това! Не е престъпление! Той

не е работил за нея. Питам: Ами онзи, който е орал земята, сам ли е работил? – И слънцето е работило. Е, ако ти вземеш едно кило жито, за да спасиш дома си от глад, това кражба ли е? – Не е. Има неща в света, които са изключителни. И такъв човек, ако вземе от моя хамбар, аз ще кажа: Съжалявам, че ти не си имал достатъчно вяра в мен, аз можех да ти дам повече. Та казвам, моралните неща са от друг характер. А туй взимане на малко сол или минал си някъде, ябълка паднала на пътя, ти я вземеш, то е относителен морал. Аз няма да взема ябълката, понеже, като ме видят, ще ме охулят; аз ще се отрека от едно благо.

Второто положение: вашите чувства трябва да бъдат строго отмерени. Никога да се не опитвате да кажете, че обичате някого, а всъщност не го обичате, защото думите ви ще произведат обратен ефект. Може да кажеш някому, че не го обичаш, това ще произведе правилен ефект. Защото, ако кажеш, че го обичаш, а ти го обичаш, не са думите, които произвеждат ефекта на действията вътре. Не всякога можеш да кажеш обратните думи. Някой път може да кажем някому истината, да угодим някому. Не, ние имаме всичкото жѐлание, щото тия думи да произведат добър резултат. А някой път може да кажем най-хубавите думи, но да имат лош резултат. Следователно всичките думи, които са продиктувани от здрави мисли, от здрави чувства и здрави действия, привличат. Тогава законът е следният: Умът ни трябва да върви успоредно, паралелно с Божия ум. Нашето сърце трябва да върви успоредно, паралелно с Божието сърце. И волята ни трябва да върви успоредно с Божията воля.

В тия три направления ние трябва да бъдем в съгласие с Природата, в съгласие с Божествените действия. Сега за пример за ученика ние имаме един особен морал, нали? Да допуснем сега, че вие излекувате някого. Поставете си ръцете над главата му и той оздравее. Той дойде и ви благодари: "Аз съм много доволен от вас, че ме излекувахте." Вие ще кажете: "Аз не те излекувах, Господ те излекува." Ти замълчи, не казвай, че Господ го излекувал, но в

себе си признай факта. Помисли за великия закон, чрез който всички хора се лекуват. В себе си трябва да съзнаеш правото. Някой ще покаже смирение: Аз не те излекувах, Господ те излекува. Не, съзнай в себе си, че туй, което си направил, ти си послужил само като един носител на тази Божествена енергия, за да помогнеш на някой твой брат, и се радвай в душата си, че тази Божествена сила проработи в тебе и е дала добър резултат.

Като дойдем до волевите действия, там стават най-големите стълкновения. Представете си, че вие, двама-трима души, сте гладни, минавате покрай едно дърво, на което има само една ябълка, и вие, тримата души, се устремявате да вземете ябълката. Единият взима по-рано ябълката, другите двама ще се разгневят. Не осъждай онзи, който е взел по-рано ябълката. Спри се и благодари, че той е взел ябълката, не считай, че неговите действия са криви. Няма да се минат 10–15 крачки или 100–200 метра, те ще намерят друго дърво, пак с една ябълка – нея ще откъсне вторият. Третият, и за него има едно дърво с една ябълка. Тъй че след 1/2 – 1 час ще бъдете задоволени и тримата: Но ако се скарате, тогава Провидението ще докара един вятър, ябълките ще паднат и няма да ги намерите.

Сега да ви превода този закон за трите ябълки. Първият му превод – да видите как действа той в Природата. Да допуснем, вие, трима души сте бедни. Вървите по пътя и срещате един благодетел. Но той има пари само за едното от вас и нему дава. Не завиждайте, че той ги е взел. Защото този богат човек, който е с пълна кесия и я отворил за едного, едновременно с него и други двама богати, и те са отворили кесиите си, ще дойдат до другите двама и ще дадат и на тях. Благодарете, че един от вашите приятели се облагодетелства. Ще намерят и другите двама. Ако вие се скарате, няма да намерите другите двама богаташи с отворени кесии. Сърцето им ще се затвори. Законът е такъв. Ако ние вярваме в Бога, Бог е, който отваря и затваря човешките сърца. И тъй казва Писанието: "Бог е, който отваря и затваря сърцата на хората в света." Следова-

телно вие имате недоразумение помежду си. Как ще го поправите? Ще дойдете в съгласие с този велик закон, ще действате паралелно с него, Божествената енергия ще дойде, сърцата на хората ще се отворят и вашето сърце ще се отвори. Всичките противоречия тогава ще изчезнат. Туй е като закон. Ще проверите този закон. Туй може да го направите един, два, три пъти, за да дойдете в съгласие.

Е, мъж си, някой път ще се скарате с жена си. Направи опита и ще видиш, че утре ще се отвори сърцето на жената ти. Но ще се обърнеш към Господа и Той като дойде, ще потече тази сила, ще почне да тече Божествената енергия през жена ти и децата ти. Действаме ли по човешки, тогава всички тия ключове се затварят и ние се намираме в един безизходен път, ще работим много, но няма да има плодородие и трудът ни ще отива напразно. И опасно е там, аз забелязвам, че всичките влияния отвън сега са насочени върху вас и внасят едно раздвояване в ума ви. Те искат да кажат, че вие не сте на правия път, за да прекъснат съобщенията ви с Бога. А щом прекъснат съобщенията ви с Бога, вие сте вече в тъмнина, в пътя на черното братство. Е, хубаво, да допуснем сега, че някои се съмняват в мен. Аз ще приведа факта: някой се съмнява в мен, казват: Дали нашият Учител ни говори истина, или не. Вие казвате, че Христос говори истината. Ами Христа виждали ли сте Го? "Ама нашите свещеници..." Питам: Туй, което аз зная, което аз говоря, вашите свещеници правят ли го? – Ама те са ръкоположени! Аз днес 100 попа мога да опопя, но те попове стават ли? Тогава тия попове ще мязат като мъжа на онази българка, която сама го опопила. Викнала мъжа си, дала му една китка босилек, дала му и едно котле с вода и той започнал да ръси. Идва владиката: Кой ти даде тебе правото да ръсиш? – Жена ми ме опопи. Вика я той: Ти какво право имаш? – Как! Мъж ми е, аз мога да го опопя! Това е разбиране. Това може да не е право, но разбиране е. Сега обаче като окултни ученици вие се намирате в едно противоречие, раздвоявате се. Хубаво, аз нямам нищо против туй. Всичко, което аз ви уча, поставете го на строга

критика. Ако намерите, че фактите, които ви давам, не са верни, отхвърлете ги, но не отхвърляйте истината, без да я опитате.

Христос казва: "Аз съм Пътят, Истината и Животът." Повярвайте в Господа Исуса Христа. Аз проповядвам едно учение – "Единство в Бога", и казвам: Във всички времена само Господ е говорил! Каквото хората са говорили, то е изчезнало, а туй, което е останало да живее през вековете, то е само Божествено. Следователно туй, което е преживяло всичките религии, то е Божествено. И от туй, което аз говоря, само което е Божествено, то ще остане. И казвам: в света само Бог говори, само Неговите мисли са положителни и те принадлежат към действителния свят, към Божествения свят. Приемете ли вие, че Бог говори в мене, вие ще Го опитате, но усъмните ли се в мене, и в Бога ще се усъмните, няма да имате никакви резултати. Даже този, който вярва в Бога, усъмни ли се някога, може да помисли, че и лъжата му помага. Затуй първото нещо: Няма да се съмнявате. Защо ще се съмнявате? Вие имате ум, имате сърце, имате и воля. Отворете вашата светлинка – проверете! Вижте колко е часът ви. Ако е 7 ч сутринта, ако е 12 ч обяд, вие сте от Бялата лежа. Ако е 7 ч вечерта и 12 ч вечерта, вие сте от черната лежа. Нищо повече! И едните носят 7 и 12, и другите носят 7 и 12. Ама у едните при 7 слънцето е над зенита; у другите при 7 слънцето е под хоризонта, а при 12 слънцето е под краката. При учениците на Бялото Братство слънцето изгрява, а при учениците на черното братство слънцето залязва. По това се отличават учениците на Бялото Братство от тия на черното братство. И тъй, щом усетите това състояние, вие може да го измените. Ще се обърнете към Бога, ще се поляризирате, ще кажете в себе си: Истината е една, Бог е един Бог, който се проявява, Той е Любов, Мъдрост, Истина. Нищо повече! Понеже Бог е Любов, Мъдрост, Истина, ние не можем да бъдем излъгани от никого, защото живеем в тях. Това е една формула, която ще прилагате, когато искате да разрешите някой въпрос.

А важно е за вас да укрепнете по дух! Аз желая всички ученици да имате воля, стремеж, съзнателно да укрепнете. Вие сте били вече в единия път, някои от вас сте служили толкова години на тази ложа, няма какво да се връщате назад. И в какво се състои значението на черното братство? Аз някой път ще се спра да разгледам какво се придобива в черната ложа и какво в Бялата ложа, т.е. какво се придобива от едните и от другите сили. И ще видите, че при сегашните условия, в които се намираме, по-голямо превъзходство имат силите на Бялото Братство. А черното братство си служи за свои цели с излишъка на тази енергия, която Бялото Братство не може да употреби и я праща към центъра на земята. И тъй, ще знаете: Истината е една в света! И когато някой ви говори нещо за Бялата и черната ложа, тия са отличителните им качества, да ги помните. На ученика от Бялото Братство слънцето му е на изток, 7 ч сутрин изгрява, а също е и над главата му, 12 ч по обяд. Затова духовете от Бялото Братство, които идват в сеансите, носят големи звезди или на челото, или над главата, а онези от черното братство нямат никакви звезди. Всеки един дух от Бялото Братство, който ще се яви, ще има или една петоъгълна звезда на главата си, или на челото си, или един светъл кръг около главата си, или пък светла аура по цялото си тяло; тази аура и денем се вижда, той издава светлина от себе си. А онзи, който е от черната ложа, няма никаква звезда, никаква светлина около себе си. Тъй е сега. Може да ви говоря някой път, да се не смущават умовете ви. Черният маг не може да има звезда, тя изгасва, защото те крият светлината си. Те ходят в тъмнина, иначе в светлина ще се издават. Щом си тури звезда, той става член на Бялото Братство. Ако един черен маг се опита да си тури звезда, въпросът е свършен, изключват го от черното братство. Той или трябва да се покае, да се върне назад, или да мине в Бялото Братство. И ако някой ученик от Бялото Братство иска да си изгаси светлината, същият закон е и за него, той престава да е от Бялото Братство.

Във всичките ваши действия умът ви трябва да бъде буден, сърцето ви трябва да е будно и волята ви трябва да е будна. Като направите някоя погрешка, трябва всякога в себе си да я констатирате, не я разправяйте навън. Ще я забележите, ще кажете: Това е погрешка. Така ще знаете буден ли е умът ви. Писанието казва: "Ако сами себе си съдим, няма да бъдем съдени." Значи, ако ние констатираме малките си погрешки, тогава от Бялото Братство казват: "Този е един достоен ученик." Но ако ги прикриваме, те отбелязват това. Направил си една погрешка – констатирай я, ти ще я поправиш. Смел бъди, да не те е страх да констатираш. Констатирай я, но правилно и въпросът ще бъде изгладен. Писанието казва: "Господ ще заличи всичките ви прегрешения, няма да ги помене, ще ги хвърли зад гърба си."

И тъй, умовете ви да бъдат положителни, сърцата ви да бъдат положителни и волята ви да бъде положителна, те умовете им да действат успоредно с Божия ум, сърцата ви да действат успоредно с Божието сърце и волята ви да действа успоредно с Божията воля. Това е философия. Това е закон за учениците на Бялото Братство.

Да изпеем тихо упражнението "Бог е Любов!"

Тези упражнения вие сте ги направили песни, не са вече упражнения.

Аз искам с тия упражнения да придобиете концентриране на ума, не влагайте мисълта, че те са нещо извънредно, че не можете да ги пеете. Те са само за концентриране на ума.

Сега аз бих ви дал друго едно упражнение. (Учителя пее и пее:

Няма сила

Като силата на Духа;

Само силата на Духа

Е сила Божия.)

Първото нещо: ще се учите да се концентрирате, да съдете ума и сърцето си в песента. Когато изучавате

музиката, вие трябва да имате любов към Бога. Всички ония възвишени същества, когато се приближават към Бога, с песни се приближават, а след туй идва мисълта. Там всички пеят. Ако вие бихте слушали един ангелски хор или един хор на светиите, вие ще разберете какво нещо е пеенето. Тук пеенето го считат за срам. Казват: Само младите трябва да пеят. Но когато старите пеят или тъй наречените напреднали души у тях, има едно чувство на преживяване и дълбочина на духа. А сега има едно заблуждение, че само младите може да пеят хубаво. Млад човек е онзи, който иска да прояви Божията любов. Когато човек е в началото на Божията любов, е млад, а когато човек прояви най-високата струя за Божията любов, той е стар. Младият е в началото, а старият е в края на една и съща песен. И двамата са едно цяло. Ние ги разделяме, но те са едно.

Размишление.

*

20 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
25. II. 1923 г., понеделник
София

ПРОИЗХОД НА ПРАВИТЕ МИСЛИ

Т. м.

Прочете се резюмето върху "Предназначението на човешкия нос".

Тема за идущия път е "Влиянието на планетите върху човека". Втора тема: "Произход на музиката".

Вие считате първата тема за мъчна, но и втората е мъчна. Не че вие ще разрешите въпроса за влиянието на планетите, но като мислите върху този предмет, ще ви дойдат нови мисли. За да може да напишете една мисъл, през колко процеса трябва да мине тя! Първо трябва да създадете нейната форма, дълго време ще мислите; след като създадете тази форма, трябва да я обикнете. След като я обикнете, ще се роди у вас желание да я изразите, т. е. волята ще дойде: ще седнете и ще почнете да пишете. През три процеса трябва да мине една мисъл, за да се изрази: мислене, чувстване и писане.

Тази вечер ще ви говоря върху "Произход на правите мисли".

В Природата съществуват първични типове или първични форми, по които съвременната мисъл се гради, т. е. тази мисъл, която е нова за нас, тя иде от едно по високо ниво, тя е предшествана от друга. Първият в света, който е начал да мисли, е Бог. Или, тъй да кажем, в началото на времето Той е проектирал една своя мисъл и тази мисъл е

възприета от всички окръжаващи Го същества, които влизат вътре в Божествения свят. Те възприемат тази мисъл и почват да я пращат в по-долните светове. Следователно мислите, които имаме, от какъвто и характер да са, тия мисли са дошли от другаде. Сега ако у вас дойде мисълта за Любовта, как ще се изяви тази любовна мисъл? Сега ако ние употребяваме думата "любов" тъй, както е в български или английски език, първото нещо, което ще влезе в ума ви, то е ще имате едно изопачаване на Любовта, няма да помислите за онази същинска любов, но ще помислите за известна нейна форма. Като кажете "любов", вие ще си представите две величини или две числа – $1+2$, и ще кажете $1+2=3$, тъй е аритметически. Или ще кажете $a+b=c$, тъй в алгебрата се слагат тия форми. Старите хора пък, които чуят думата "любов" ще кажат: дъщеря ми и онзи младият момък от другата фамилия, тя и той, и двамата съравни на някаква величина, сватовщина ще стане. Но това не е любов. Събирането на двама млади на едно място, това любов ли е? – Не е любов. Ако събирането на двама млади означава любов, тогава, ако съберете два камъка на едно място, може ли да се залюбят? Или ако съберете два цвята или две зелки, или два картофа един до друг, може ли да се залюбят? Това любов ли е? Сега хората мислят, че като се докоснат един до друг, любов имало помежду им. Не, не, това не е любов. Ние схващаме нещо като любов, но то не може да се изрази.

Сега интересно е коя е първата мисъл, която се появила в човешкия живот? Аз ще ви задам и трета тема: "Първата съзнателна мисъл, която се явила в човешкия живот."

Първите мисли са Божии мисли. Следователно всички мисли, които произтичат от Бога, от първия извор, са прави мисли, в които абсолютно няма никакъв дефект. Ако ние схващаме тия мисли право, наричаме ги прави мисли. Те не са опетнени. В тях се съдържа първият превод на Битието, на същността на нещата. Значи тия мисли, които произтичат от Духа Божий, от първия източник, те се наричат прави мисли. За да може да разберете една прави

мисъл, непременно Бог трябва да ви е очукал – трябва да имате тази Божествена светлина. Мисълта, това е велик принцип, който се съдържа у Бога. Той мисли, а всички ние мислим по отражение на тази Божествена мисъл. Бог съпоставя две живи същества в съотношение да възприемат тия Божествени мисли. По същия закон и ние съпоставяме нещата в нашия живот. Само че Бог ги съпоставя тъй, че в тях има хармония, пък ние ги съпоставяме тъй, че в тях няма хармония. За пример вземете сега образуването на сегашните семейства. Вие не вниквате в един млад момък, да видите каква е неговата мисъл, какво е неговото сърце и неговата воля, но вие се влияете от неговата външност, колко е висок, снажен ли е, здрав ли е, богат ли е, има ли доход, може ли да говори, много да се хвали и тем подобни. Туй ще вземете под внимание и въпросът ще се уреди. Казвате: отгде да знаем дали е умен, или не? Че първото нещо, ако той е умен, мисълта е взела участие в строежа на човешкото тяло. Височината е създадена от мисълта, широчината е създадена от сърцето, а дебелината е създадена от волята. Нищо повече! Следователно у един човек математически ще изчислиш височината, широчината, дебелината. Да кажем, че той е висок 175 см, значи умът му е равен на 175 см. Сърцето му е равно на широчината – вие може да вземете широчина на гърдите. А дебелината иде от волята. Тъй, между височината, широчината и дебелината и между ума, сърцето и волята има известно съотношение. Математически вие може да извадите една формула какъв е умът, какво е сърцето и каква е волята на един човек. И турците имат една специална поговорка, но ако вие не може да ѝ дадете правилен превод, ще извадите едно криво заключение. Те казват тъй: "Туй, което у хората е късо, у Бога е бяля." Късите хора са бяля на Бога. Туй, бяля на Бога, това е един превод, то е една форма, взета отнякъде, но изопачена, изкривена. Разбира се, сега може да се зададе въпросът коя е причината, че някои хора са високи, а други – къси? Късото, то е закон на израждане, но само тогава, когато всичките части на човешкото

тяло са несъразмерни. Това показва, че в мислите, желанията и волята е настъпила една дисхармония и оттогава човек е почнал да се деформира. В израждането си човек е почнал да става дребен, а пък когато идеите царуват, човек почва да расте. Статистически данни показват, че в Англия, откак жените почнали да работят за добиване граждански права както мъжете, те са израснали на височина, с 5 см са станали по-високи. Следователно правите мисли, Божествените мисли дават растеж на човека. Височината, това е първият подтик на растеж. Правите мисли на духовете дават широчина на човешкия организъм, те засягат сърцето. А правите мисли на човешките духове, те създават неговата дебелина, неговата плътност. По туй ще познаете една Божествена мисъл, тя трябва да има дължина, т. е. Божествените мисли са безконечни в своето движение. Мислите на духовете се познават по широчината си, а човешките мисли – по своята плътност, т. е. солидни мисли са те. Казваме: Здрава мисъл има този човек, т. е. той е идеен човек, здраво, плътно мисли. Правите мисли са необходими. И всички трябва да се занимават с онзи закон за правилното съпоставяне на нещата, да знаете как да ги съпоставяте в даден случай. Представете си за пример, срещнете някой ваш приятел, този, с когото си симпатизирате, ще го погледнеш, ще му се усмихнеш. А като срещнеш друг, с когото, вашето познанство не сте така интимни, ще се поклониш малко сериозно. Тогава питам: защо на едного ще си отворите очите, ще си вдигнете устните нагоре, ще се поусмихнете, а с другиго ще сте сериозен? Какви са подбудителните причини? Може ли да заключите, че всеки, който ви срещне и ви се ухили насреща, ви обича, а който не ви се ухили, не ви обича? Има нещо вярно, но има и нещо невярно. Турците са толкова лековерни, че ако един турчин го срещне някоя жена и му се усмихне, ще каже: "Любов има тя към мене, в очите ми се засмя." И тази турска глава не можеш да я убедиш в противното. Следователно, за да не се съблазняват от това, Мохамед е издал закон – жените да се покриват с покривала, да се не

лъжат мъжете от усмивката им. От тия криви съпоставяния на нещата в съвременното общество, па и във всички религиозни общества, произлизат всичките спорове. Някой път, от кривото съпоставяне на две думи тук на земята, излиза цял спор. В Божествения свят, в окултния свят, думите там са точни величини. Всяка една дума си има определени вибрации. Тя се определя според своя размер, според своята интензивност, според своето въздействие. Те се определят тъй, както се определя до какъв размер може да достигне едно дърво. За пример, ако вие произнесете известна дума, в даден случай с нея може да запалите целия свят. Вземете, ако един цар каже думата "война", подпише указ за война, ето, цялата държава се разтичва, хиляди, милиони хора, войници, кола задрънкват, свещениците излизат с кръстовете – война! Всички подегат тази дума – война! Приготовляват топове, пушки, коне, всичко това само от една дума. Ама туй е едно съчетание на нещата. Значи, ако известни хора са известно уравнение, един сбор, имат известни интереси, разбират се, ако те са скачени, думата "война" ще произведе един нов ефект. Ще ви приведа една аналогия за ефекта, който произвежда произнасянето на една дума между хора, които имат нещо общо помежду си. В нюйоркските пристанища има една канара, от която стотина кораби са загинали, и американското правителство, за да се избави от тия нещастия, трябвало да направи около 3 хиляди дупки, напълнили ги с динамит и ги свързали с жици. Когато всичко било готово, поставили едно 6-годишно дете да натисне бутончето. Като натиснало детето бутончето, цялата тази адска канара изчезнала. Значи думите са такива едни бутончета, свързани с такава една сила. Туй става, когато хората имат един общ интерес. Бутването на такава едно бутонче има такава влияние. Някой път може да бутнеш някой бутон, но не става нищо.

Често у българите има много лош навик. Българските майки, особено в селата, вие може да ги забележите, кажат нещо много лошо на сина, на дъщерята, че не изпълнили

нещо. "Това или онова да стане." Някой път каже майката нещо подобно и няма да мине много време и това, което е казала, стане. Този навик съществува даже и у хора, които влизат в духовни или религиозни общества. Кажат нещо, което като че неволно е излязло от устата им, а то веднъж, дважд и на третия път се сбъдва.

Следователно правата Божествена мисъл изисква човешкият ум да бъде буден. Не бързай да произнесеш неразумна дума. Не бързай да възприемеш една мисъл, която не си обсъдил, която не знаеш откъде иде. Всяка една мисъл, каквато и да е, търси нейния произход, и ако е Божествена мисъл, тя винаги носи светлина. По това се отличават Божествените мисли. Ако произтича от ангелите, тази мисъл всякога носи със себе си топлина; пък ако произтича от хората, от човека като колективно същество – носи добрина. Всяка мисъл, която е добра, е човешка мисъл; всяка мисъл, която е топла, е ангелска мисъл, и всяка мисъл, която е светла, е Божествена. Добрите мисли са човешки; топлите мисли са ангелски, а светлите мисли са Божествени. Произходът им е такъв. Обаче произходът им е един и същ, защото топлината произтича от светлината, а плодът произтича от топлината. Плодовете при какво зреят? Всичките плодове са образувани само от действието и въздействието на светлината и топлината. Разгледан човекът, тъй както е построен в своя сегашен организъм, той е създаден от светлина и топлина. Премахнете топлината и светлината, от него няма да остане нищо.

И тъй, всяка мисъл, за да бъде права, трябва да има три качества. По своя първичен произход тя, първо, трябва да произтича от Бога – да бъде светла. Второ, да има Любов, да бъде топла и най-последно да е минала през хората – да има добрина. Има ли тия три качества, тя е права мисъл. Тя е минала един цял кръг в своето развитие и може да се приложи в практическия живот. Една светла мисъл, която няма топлина, тя не може да се прояви. Три качества има мисълта, която може да се приложи: топлина, светлина и добрина. Има ли ги, навсякъде може да се при-

ложи. И ако има известни идеи, които не може да се прилагат, причината е тази – липсва един от тези три елемента. Мисъл, която има само светлина, тя още не се е изявила. И вие, когато създадете една нова мисъл, не мислете, че вие сте я създали. Вие само сте я възприели. Някой казва: Хрумна ми една нова мисъл. В едно американско дружество дадоха 25 хиляди долара на онзи, който каже една нова мисъл. И още не се е явил човекът, който е казал една нова мисъл, която да не е казана от никого досега. Американците дават големи премии за една нова мисъл. И право е казал Соломон: "Няма нищо ново под небето." Всичко това са само съчетания, само пермутации, което правят някои музиканти – имат си тефтерчета, правила, според които се съчиняват песните. Най-важните мотиви те си ги имат в тефтерчето. Този виден музикант казва: Аз съчиних това. Но как? Извади тефтерчето си, оттук-оттам, направи една комбинация. А-а, гениален е той! Взел от Бетховен малко, от Моцарт, оттук-оттам, написал нещо подобно на тибък. И като гледам съвременната музика, от която се възхищават, тоновете са тъй неестествено съпоставени, че не прилича на музика. Ако дойде един ангел, който разбира окултната музика и слуша някой ваш концерт, той ще се чуди как е могло хората да бъдат тъй гениални, да изопачат туй хубаво изкуство! Най-първо, музикантът, за да създаде каква да е песен, трябва да има една светла, топла и добра мисъл и тогава да почне да мисли право. Той трябва да има тия три качества на мисълта си и тогава може да бъде музикант, иначе не може да бъде музикант. Та и в музиката има известно съпоставяне на тоновете.

Сега, и вие, които живеете на земята, искате да подобрите живота си. Може да го подобрите, но трябва да знаете как да съпоставите вашите мисли. Вие се съмнявате за пример. Аз ще ви представя тази вечер една картина на съмнението, картина, която не сте виждали, нито слушали. Тя ва се съмнението в камарата на човешките мисли и способности и казва: "Г-да, в тази държава право няма." И казва съвестта, от толкова години аз само с право се

занимавам! Съвестта доказва, че тя само правото носи. "Хубаво, ама милосърдие няма", казва съмнението. Явява се милосърдието и казва: Как тъй? От памтивека аз само с милосърдие се занимавам. "Ама Любов към Бога няма." Току-виж, благоговението дойде. "Ама вяра няма", говори ораторът – съмнението. Вярата изскочи: Как? От памтивека все с вяра се занимавам, има вяра! "Ама хората не са умни, глупав е човекът." Дойде разсъдъкът: Как? Не, г-да, тази работа аз я нареждам, с тази работа аз се занимавам. И след като се изредят всички членове в камарата, съмнението каже: "Признавам ви, г-да, правата, но аз оставам при особено мнение." Тогава питам туй съмнение, което оспорва дали има право, или не. Право има в света, милосърдие има, любов към Бога има, вяра има, всичко има в света. Откъде произтича съмнението? Когато вие съпоставите две несъвместими идеи, при туй съотношение може да се зароди съмнението. Когато две идеи не са поставени на тяхното място, ражда се съмнението. За пример може ли вие да създадете условия за приятелство между един охлюв и една птица? Можете ли да ги съпоставите? После може ли да съпоставите една риба вътре в океана и една пчела? Да кажем за пример, че съчинявате следното: залюбили се рибата и пчелата, но така се залюбили, че сърцето на рибата почнало тъй да трепти, че рибата подскачала във водата. Но скачането на рибата не произлязло от любов за пчелата, други са причините. И всичките сегашни наши размишления, спорове дали в света съществува право, или криво, мязат все на този род философски размишления – пчелата и рибата се залюбили и любовта на рибата към пчелата била толкова голяма, че от любов тя скачала във водата. Не, съвсем друга е причината за скачането на рибата.

Съмнението ще се яви, но ще донесе нови мисли, нови аргументи. Съмнението ще се яви в този смисъл, че работите не са добре съпоставени. Съмнявам се дали тази работа е направена добре. Ще погледна и ако намеря, че всичките части са така на място и работата е добре напра-

вена, съмнението изчезва. Психологически съмнението произлиза от факта, че виждаме какво работата ни не е завършена. Някой път се съмнявате в чувствата си. Казваш: Обичам този човек, но като се върнеш вечерта, вземеш да се съмняваш. Кажеш си: Дали го обичам? Ама защо се съмняваш? Пипнал си се на слабото място, казваш си: Ако този, когото обичам, ми поиска 10 хиляди лв., мога ли да му дам? Отговаряш си: Не съм готов. Значи любовта ти не е още силна. Тогава този, когото обичаш, той ще те постави на изпит. Казва: Нали ме обичаш, продай ми този кон, или дай ми това цвете от градинката си! Някой път онези, които обичат, искат всичко и ако не им дадете веднага, сърдят се. От сръдната на влюбен човек да те е страх. В това отношение особено се сърдят влюбените. Да те е страх от сръдната на невежия човек и от сръдната на добрия човек. Те са най-опасните сръдни в света.

Сега тия мисли са необходими за самите вас, защото вие не може да измените външната форма на Божествения свят. Ние можем да изменим само своя живот. Какво ще стане, щом се разгневиш? Имаш едно весело разположение, свеж си, дойде някой, разгневи те, веднага лицето ти се измени, потъмнее. И ти дълго време мислиш, какво да му направиш. Представете си, този човек, който ви е разгневил, утре вземе експреса и излезе от България, отиде в Америка. Е, какво ще му направиш сега? И най-последно заблудението се крие в туй: ние мислим, че някой човек може да ни обиди. Всъщност, философски казано, никой не може да ни обиди. Ако ние сме умни, никой не може да ни обиди. Аз мога да бъда толкова внимателен, че никой да не може да ме обиди. Пък, ако не съм внимателен, мнозина от вас може да ме обидят. За пример онзи лекар хирург, който прави операция на някой болен, когото не е наркотира хубаво, та болният не е добре заспал и усеща болка, какво ще получи от този болен? Има много болни, които дават такъв ритник на хирурга, че тъй пада на гърба си и казва: Тази упойка не беше хубаво сложена. Болният трябва хубаво да заспи и тогава да направиш операцията. Така

трябва да се постъпва и по отношение на вътрешното човешко естество. В нас има нисши чувства и мисли, които трябва да приспивате, за да може да разсъждавате и чувствате правилно. Всяко едно чувство, всяка една мисъл във вас трябва да бъдат чисти. Когато разрешавате някой велик въпрос, всички странични мисли трябва да ги пратите като децата в леглото. Майките, които искат да точат нещо или да свършат някоя важна работа, казват на децата: "Ха, мама, всички в леглото." Ако тези деца останат около майка си, ще ѝ пречат. Тя крие тази своя мисъл, иска те да не знаят. Исква да ги изненада. "Ха, мама, в леглото, утре ще ви кажа." Сутринта, като станат, ще намерят готова баница. Туй правило, като го приложите в себе си, ще видите, че работи отлично. И тъй, първо ще приспиш всички ония мисли, които са от детински произход, и тогава ще станеш да точиш баницата. Приготовлението на баницата, това са великите мисли, идеи, които човек има. Но останели една твоя детинска мисъл незаспала, тя ще буца тук, там и ще развали всичката твоя работа. Сега всички вие може да проверите това.

И тъй, всички ония прави мисли са мисли, които творят. Сега вие нали се готвите да бъдете ученици на окултната Школа. Вие мислите, че сте ученици на окултната Школа, но не сте още. Не се обезсърчавайте. Какви са качествата на един окултен ученик? Окултният ученик се отличава по това, че в ума му съмнението всякога стои отвън. Той няма абсолютно никакво съмнение. Всеки един от вас трябва да е преживял съмнението. Който се съмнява, той е в противителния стадий на своето ученичество, защото вещият човек не се съмнява. Който знае, той не се съмнява, а който не знае, той всякога се съмнява. Съмнението е един признак на невежество. Тъй го определям. Страхът е едно качество на слабите хора. Страхува се само слабият човек, а силният не се страхува. Туй, което е страх за слабия, туй е съмнението за умния човек. Онзи човек, на когото умът е малко слаб, той се съмнява. Не, че страхът не е полезен, той е полезен в Природата. Страхът

произтича от едно чувство на осторожност. Такъв човек, у когото е развито туй чувство, погледне положението, каже: Г-да, еди-коя си греда на моста, 15-а или 16-а, не е добре скачена. Това е предпазливост. Отидеш там и видиш, че действително тази греда не е добре скачена. Но когато туй чувство се изопачи, то не е добре. Има деца, които отидат на някоя чужда врата, натиснат звънеца и после бягат. Ти отидеш, няма никой. А то, тия деца са натиснали бутона и бягат. Ти пък толкова си се изплашил, че от страх все звънеца чуваш. Излезеш, няма никой. Влезеш, пак чуваш звънеца! Еди-коя си врата ще я поправиш и няма да чуваш звънеца. Вратата ви не е затворена, а трябва да се тури на мястото. Предпазливост е туй. А тази предпазливост може да се превърне на съмнение. След като направиш нещо, може да се съмняваш дали си го направил. И тъй, като живеете тук на земята, едновременно вие се пригответе за ученици на Божествената Школа. Това е най-красивият живот. След като напуснете земята, като отидете за другия свят, най-красивото, което ще носите, то е името – ученик на Божествената Школа! В този свят няма да отидеш като някой си г-н, граф, няма да минеш за г-жа или г-ца. Там не искат за г-жи и г-ци и да знаят, нито мислят. В онзи свят ще носиш само торбичката си с книжичките си. Какъв си? – Ученик! Който тук на земята е свършил всички науки и е станал професор, в духовния свят между ангелите го приемат за кандидат на прогимназията. Най-ученият професор тук на земята в Божествения свят е ученик в прогимназията, значи или в I, или във II, или в III клас. След като свърши прогимназия в духовния свят, ученикът влиза в Божествения свят и там става кандидат за забавачницата. Представете си сега какви трябва да бъдат учените хора на Божествения свят! Ако тук, в човешкия свят, най-гениалният ум няма вече какво да учи, изучил е всички науки, ангелите го приемат, дават му почетно място като ученик на прогимназията. А в Божествения свят го приемат като кандидат за забавачницата. И това е доста голяма привилегия. Туй е съпоставяне на иде-

ите. Ще кажете: Аз да бъда в Божествения свят в забавачницата! Представете си какви са мерките за знание! Не че туй знание, което имате, е нищо, но даваме ви само съотношение. Всичко това не значи, че в Божествения свят има такива забавачници, но като влезнеш в Божествения свят, ще кажеш: Аз не зная нищо, т. е. казано в положителен смисъл – от сега нататък има какво да се учи! Значи, всичкото знание, което имаме сега, може да го приложим, да го разучим. Аз привеждам тия мисли за едно вътрешно смирение, да знаете, че животът е един вечен процес на самоусъвършенстване – процес вечен, безконечен. Там именно е и благо на човека, че вечно ще се развивате, няма да има време, когато да кажете, че няма какво да учите. Все ще има нещо хубаво да научите. Всякога ще има да учите. Туй е без край. То е хубавото, че има какво да учите. Все ще има нещо ново да научите. Онези от вас, които са готови, трябва да почнете да работите.

И аз бих желал сега всички онези от вас, които се готвите за ученици, може да бъдете вече ученици. Говорил съм и друг път, и сега пак ще кажа. Ученичество по благодат не се дава. По благодат може да те приемат в училището, но ученичеството е по достойнство. Достойният може да бъде ученик. Ученикът се отличава с едно качество: у него, в характера му трябва да има благородство. Той трябва да има съзнанието, че е ученик, и като влезе в училището, да знае, че си е научил хубаво уроците по всичките предмети, които има. Всичките предмети, които му се дават, трябва да се учат, и никога ученикът не трябва да каже: този предмет е мъчен за мен. Всичко може да учите. Няма нищо мъчно. Мъчни са само тия неща, които не искате да учите.

И тъй, първото нещо сега за вас, учениците, е да имате благородство. Туй няма какво да ви пречатства във вашия живот. Животът на Земята е една временна служба. Вие сте наемници на една стая, взели сте я за 10, 20, 50, 60 години и казвате: Какво ще стане с нас след 10 или 20 години? Като изтече срокът ви, ще си излезете. И аз ви

казвам: След 120 години вие ще напуснете тази стая. За всяко едно тяло на когото и да е от невидимия свят дават материал за 120 години, то е крайният период за сега. Някои ще бъдат в тази стая до 60, 70, 80 години. В тази къща може да бъдете най-много 120 години и след това ще я напуснете и ще си излезете. Като живеете в тази къща, какви реформи ще правите? Едно нещо трябва да научите. Всеки един от вас трябва да знае следното: Мисълта му трябва да бъде светла, трябва да бъде топла, трябва да бъде добра. Има ли той една светла мисъл, топла мисъл, добра мисъл, той е ученик. По това се отличава мисълта на един ученик. Има ли той една такава мисъл, всичките му мисли ще бъдат такива.

Сега вие може да ми зададете този въпрос: Еди-кого си може ли да обичаме? Оставете този въпрос настрана! Доброто в света може ли да не се обича? Любовта може ли да не се люби? Истината може ли да не се възприема? Истината всички я възприемат – и от едната ложа, и от другата ложа. Само че едните си служат с Истината по един начин, а другите – по по-друг начин. Истината е стремеж на човешкия дух. Защото какъв е стремежът на един човек? Ние всинца се стремим към Истината. Истината е смисълът на живота. Всеки човек се стреми към Истината. Но в този стремеж целите на реализиране са различни. Един може да иска да стане силен, друг може да иска да стане учен, трети може да иска да стане богат, и т. н. Но това не са съществени стремежи. Богатството не е едно качество, знанието не е едно качество. Ап. Павел казва: "Отчасти знаем, отчасти мъдруваме." Значи, има нещо по-съществено в света от знанието.

У всинца ви трябва да има една благородна мисъл. Имате ли тази благородна мисъл, ще имате разположение да мислите правилно. Ето какво се крие в човешката мисъл. Аз намирам в проявлението на човешката мисъл три фази и ги определям по следния начин. Да кажем, вие сте художник, знаете изкуството за рисуване. Аз го слагам към материалните науки. Четката, платното, боите, всичко

туй го виждаш и пипаш. Работиш ден, два, три, десет и най-после тези бои, като ти въздействат, гледаш, станал си, разбъркаш ги, хвърляш четките, излезеш вън, не ти се работи, не искаш да рисуваш. Всеки рисувач е имал тази опитност. След като е работил дълго време на физическото поле със своята четка, не иска да работи повече. Какво прави после? Ако обича музиката, ще го видиш този художник, отворил си цигулката и почва да свири – ден, два, три, седмица, две и после гледаш затворил цигулката – не иска да рисува, не иска и да свири. Казва: Усещам едно желание за уединение. Исква да се моли, иска да мисли. След като се помоли един ден, два, седмица, две, у него се зароди желание пак да рисува. Пак вземе четката, музиката, молитвата. После пак четката, музиката, молитвата. Това е един кръг, който постоянно се върти. Сега към коя категория спада яденето? Яденето е рисуване, аз го считам размиване, разпределяне на боите. Онзи художник взема своята четка, размие, разтвори боите. Вземаш яденето, разтвориш го и го пратиш навътре в организма си. Материално изкуство е то. След като се наядеш вече, казваш: Не ми се яде. Тогава искаш да вземеш някое цвете да го помиришеш оттук-оттам, то е музиката, слушането. Като се умориш, казваш: И туй го не искам, чакай да се помоля. Но молитвата нито я похващаш, нито може да я помиришеш, нея може само да я мислиш. Божествените неща ги мислим, ангелските – миришем, а човешките – пипаме. Всяко нещо, което попипате, е човешко; всяко нещо, което миришете, е ангелско, а всяко нещо, за което си мислите, то е Божествено. Това са три процеса. Всеки процес е на мястото си. Ще рисуваш хубаво, ще свириш хубаво и ще се молиш хубаво. Защото онзи, който не рисува добре, той не свири добре и не може да се моли добре. Някой ще каже: Може и без рисуване, може и без мирисане. Е, какво? – Да мисли право. Но има съотношение. Мисълта трябва да бъде светла, топла и добра. Нищо повече! Добрата мисъл е изкуство, топлата мисъл, това е музика, а светлата мисъл, това е молитвата. Такава трябва да бъде мисълта към Бо-

га, към възвишеното. Тия са трите процеса, които ученикът трябва да има. И тогава ще дойдете до онова дълбоко разбиране на окултната наука. За тия сили се иска музикалност. За да дойде една мисъл и да я приложиш в живота, трябва да имаш светлина, трябва да бъдеш умен; при това трябва да имаш едно топло чувство, огън, да разтапяш всичко. И при това твоята добродетел трябва да бъде силна като диамант. Никакъв гранит да не може да разпръсне тази сила. Добри, топли и светли трябва да бъдете. Такива трябва да бъдат окултните ученици. Тогава аз лесно мога да ви позная добри ли сте или не. Когато и да е от вас в един месец мога да го позная дали е добър, или не. Има опити, чрез които може да се познае. Имате едно детенце. Дайте на вашето детенце една саксия с едно много хубаво, много деликатно цвете. Дайте му наставления как да го полива и ще гледате какво ще стане със саксията за един месец. От това ще знаете какво е вашето детенце – дъщеря или син. В един месец отгоре наблюдавайте го, това ще определи неговия характер. Гледайте как ще постъпи с цветето. Най-първо ще следите дали туй дете ще изчисти саксията, дали ще я полива навреме, дали ще ходи да къса листата му или ще бъде внимателно. Наблюдавайте всичките негови прояви и по това ще знаете какво се крие в душата му. Ще кажете: Моето ангелче. Ангелче е, понеже вие сте го родили. Ангелче! Може да е ангелче, може и да не е ангелче. Възможно е едното, но възможно е и другото. Не мислете, че всяко нещо, което ние сме създали, е хубаво. Някой път е недоносче. Има много наши творения, които трябва да ги преобразим. Не трябва да мислим, че като е излязло от нас, е добро. Ще го коригираме веднъж, два пъти, три пъти. Има писатели, които по 3–4 пъти са преписвали своите съчинения. Вие си казвате: Понеже аз мисля, аз съм ученик, вие мислите, че всяко нещо, което mine през вашия ум, трябва да е вярно. Не е тъй. Всяка една мисъл, за да бъде вярна, трябва да има, както ви казах, три необходими качества. Три качества трябва да има мисълта ви, ако искате да бъдете ученици и невиди-

мият свят да ви съдейства. Трябва да имате уважение пред тия три качества. Когато един човек действа справедливо, то, като се обърне към Бога, Той знае, че тази саксия се е променила и отвън. Като я погледне Господ, повдигне си очите и казва: "Дайте му и друга." Но като види, че саксията е оцапана, листата окъсани, казва: "Нищо не давайте на това дете." Мислите ли, че Господ, като дойде и погледне в твоето сърце, няма да види всичко? Какво ще каже тогава? – Аз ще се спретна да чистя сърцето ти. Ти трябва да кажеш: "Дай ми, Господи, чисто сърце!" Ами че като развалим сърцето си, тогава ли трябва да го дадем на Господа? Не, сърцето, което ни е дадено, трябва да го пазим. Нашият ум, нашата воля, това са сили, дадени ни, и ние трябва да ги пазим. Умът, сърцето, волята, това не е самият човек. Волята не е негова. Силният човек може да стане слаб. И човекът, който има сърце, може да му се вземе сърцето. Умът ти може да се вземе и ще станеш безумен. И сърцето, и умът, и волята се взимат. Следователно волята ти е дадена, няма да злоупотребиш с нея; сърцето ти е дадено, няма да злоупотребиш с него; умът ти е даден, няма да злоупотребиш с него.

И тогава, когато Бог види, че вие действате правилно, Той ще каже: "Давам ти сега да владееш над 10 града, този ум е твой, туй сърце е твое и тази воля е твоя, и ти ще станеш господар на положението." И вие като ученици главната цел, която сега имате в живота, е да станете господари на вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля, но знаете ли в какъв смисъл господари?

Втори път ще продължим темата. Засега ще мислите. Аз ви дадох няколко съществени мисли, върху които ще се спирате. Когато няма какво да мислите или какво да правите, спирайте се върху общите работи. Спирайте се върху тия характеристики, които хвърлих: каква трябва да бъде мисълта.

Имате ли някое упражнение? – Не. За един месец имахте едно упражнение да намерите тази черна точка. Намерихте ли я?

Две минути в размишление. Аз ще определя кои от вас ще може да изпълнят туй упражнение. Аз ще направя сега един много сложен опит, без да знаете упражнението. Колцина от вас сте готови абсолютно да кажете в себе си, че сте готови до го изпълните, ако ще земята да се обърне с главата надолу. Сега не знаете това упражнение, нали? Едно упражнение ще ви дам и ще го правите без никакво съмнение. Няма да философствате да кажете: По друг начин не може ли? Не, туй упражнение може само по един начин, защото аз съм го правил само по един начин и само така има резултати. Които са правили тия упражнения по друг начин, никакъв резултат не са имали.

Сега една минута тишина. Отправете мисълта си нагоре за една минута.

Понеже вие повечето сте хора горещи, с горещи температури, затова на вас ви трябва успокояване, тишина.

Упражнението е следното:

Лявата ръка ще поставите отзад, в средата на гърба, с вътрешната страна навън, а дясната ръка отпред на слънчевия възел, с вътрешната страна на възела. Тъй, да се чувствате в спокойно състояние и мислено ще кажете:

"Бог е светлина" –

ако го изговорите с думи, всичко ще развалите. Ще дойдем и до говорене, но туй упражнение ще бъде мислено. Две минути ще мислите върху "Бог е светлина".

След туй пак мислено ще кажете:

"Ангелите са топлина".

И най-последно, кажете мислено:

"Всичките човеци са добрина."

Няма да говорите, никаква дума няма да произнасяте, само ще си мислите: светлина, топлина и добрина.

След туй ще кажете единично:

Бог в мен е светлина.

Духът ми е топлина.

Аз съм добрина.

Като кажете "аз", няма да се спирате да кажете: а-а, да се погордееш. В този случай – Аз съм добрина, то значи –

Моята душа е добрина. Ако искате да избегнете думата "аз", кажете "Моята душа е добрина" – има същия резултат. Но в думата "аз" има една опасност – може да роди гордост. В думата "аз" буквата "з" е опасна, а в "моята" – "м"-то е опасно. Но кажете: "Моята душа е добрина" или "Аз съм добрина". Мисълта ви ще бъде свързана, че моята добрина е произлязла от светлината на Бога, от топлината на Духа. Вие ще почувствате едно укрепително състояние на вашия ум.

Туй упражнение ще правите вечерно време, когато се лягате. Ще ви отнеме 5 минути, ще имате един приятен сън и сутринта, като станете, ще имате резултат от вашата мисъл. През нощта може да дойдат сънища да ви плашат, не се смущавайте.

Сега разбрахте ли упражнението? – Да.

Изпейте: "Бог е Любов."

*

21 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)

8. III. 1923 г.

София

ВЛИЯНИЕТО НА ПЛАНЕТИТЕ

Т. м.

Прочете се резюмето от миналата лекция.

Прочетоха се няколко теми върху "Влиянието на планетите върху човека".

Астрологията, това е една стара наука. Тя води своя произход още от първата култура, зачената е с първата раса, която е съществувала на земята в предисторически времена. Астрологията, това е физиология на човешката душа. Може да направим следното сравнение: както анатомията е необходима за един лекар, за един хирург, така съвременната астрономия представлява анатомия, а пък астрологията – физиология на небесните тела. Астрологията, това е една отвлечена наука. Мъчно е да се докаже каква връзка има между планетата Марс и човека. Или мъчно е да се докаже прямо, фактически какво влияние има Сатурн за човека. Когато кажем, че някой индивид е слънчев тип, това е символ. Когато кажем, че някой е марсианец или че някой принадлежи към типовете на Луната, Сатурн или Венера, това са пак символи.

При хората от слънчевия тип Слънцето има връзка с човешкия ум. Ще ви дам общи, бегли мисли върху тия типове. Слънчевите типове се отличават по следните белези: те са любители на Природата, затова са хора поети, оптимисти, гледат светло на бъдещето, весели са и по на-

тура са добри. Можем да кажем, че те са почти най-добрите хора. При добрия аспект на Слънцето те са философи и творчеството, разсъждават философски, имат една здрава философия, подложена на един здрав опит. Следователно слънчевите типове се занимават повече с музика. Туй е влиянието на Слънцето – върху целокупния мозък на човека.

Дойдем ли до влиянието на Венера, тя се занимава с една по-гъста материя, със сърцето, занимава се с кръвообращението – сгъстяването и разреждането на кръвта. По някой път тя се занимава с миризмите на цветята и знае как да ги комбинира. Понеже е богиня на Любовта, то, за да увлече хората, тя е майстор на формите. Сега астролозите разправят, че тия хора, които са под влиянието на Венера, всякога се отличават, че са горещи, у тях има отлично кръвообращение. Те на всяка стъпка все за любов говорят. Ще ги видиш в разни афери, инциденти, навсякъде. Те и през прозореца излизат, и през вратата излизат, и през най-малката дупка може да влязат и да излязат. Когато Венера заговори, за нея няма препятствие. Разбира се, Венера си има и своите добри влияния. Когато тя се влюбила в Слънцето, придобила от него добри качества. Венера има за баща Юпитер и го почита. Тогава тя упражнява отлично влияние върху човека. Но по някой път куртизанка е тя; когато е свързана със Сатурн, пък има приятелство с Марс, че и с Меркурий, тогава се дигат много скандали и все от любов. Разбира се, за в бъдеще науката трябва да анализира кръвта на влюбените хора. Кръвта във венерините типове се различава от кръвта на хората от слънчевия тип. Устройството на организма във венерините типове е различно от формите на слънчевите типове. Изобщо всичките типове се различават по своите геометрически форми. Венерините типове обръщат внимание на външната култура: красивите шапки, напъстрени с пера на птици и др. Като обича външното и като се стреми към красивото. Природата, тя създава модата, все тя се разпорежда. Вене-

ра като види някое голо дете, казва: "Ще облечете туй дете."

Сатурновите типове са под влиянието на Сатурн. Вие сте учили за него, в старата митология се говори. Сатурн едно време е бил баща на боговете. Той изгубил своя престол и станал недоволен. Хората, върху които тази планета има влияние, са големи скептици. Едно окултно предание казва, че за да изгуби Сатурн туй си положение, причината била, че се влюбил в една от дъщерите на човечеството. Тя го излъгала и затова го свалили от престола му. Ето защо Сатурн спрямо хората е крайно подозрителен. Тъй е паднал този Бог от своето величие. Туй, което ние наричаме "съдба в света", това са всякога сатурновите типове. Те се отличават с крайно подозрителен характер. Всичките най-ужасни престъпления, които стават в света, всички мъчения, убийства се дължат все на Сатурн. Разбира се, някой път тия влияния идат във връзка с Марс.

Марсовият тип е героичен, войнствен, доблестен. Песимизмът, недоволството у хората се дължи все на тоя марсианец. Преобладаващо влияние в организма има везната кръв. У всички тия сатурнови типове преобладава въгленът. Аз ги наричам хора на въглерода, направени са все от въглен. Те в нищо не виждат доброто. Каквото хубаво нещо и да му кажеш, той ще ти покаже обратната страна. У Сатурн повечето черти са лоши, но някой път се случва, че има и добри страни. Една част от планетите действат зле върху човека, но благодарение, че другата част действа благотворно, те се взаимно компенсират. Сатурновите типове хора изобщо, храносмилателната им система е слабо развита, всякога имат развален стомах. Много недъзи има у тях. Те имат силен дух, критически ум. Ако искаш някой да ти намери погрешките и да ти покаже правия път, намери един Сатурнов тип. Това е френологическото им отличие. Центърът на разсъдъка у тях е силно развит. Личните чувства са чрезмерно развити. Страхът у тях е тъй също силно развит, защото те гледат в лошата страна на живота. Всеки човек, който е песи-

мист, от чисто френологическо гледище у него са силно развити страхът, предпазливостта, честолюбието, тщеславието. Съвестта е слабо развита; вярата и надеждата също. Такъв човек, като види, че не може нещо да реализира, той обръща другия лист и почва да проповядва своите възгледи. Те гледат през особено стъкло на живота.

Луната и тя упражнява известно влияние върху хората. Как се казват тия типове, върху които Луната оказва влияние? – Лунни типове или лунатици. Те са хора на впечатление. Един човек, върху когото Луната оказва влияние, ако започне някъде търговия, на 100-тых, 150 вярват. И затуй такива хора никога не прокопсват. Те все се чудят защо нещата стават тъй или иначе, все са изненадани. Те са поети, не се обезсърчават, имат много голяма вяра. Те вярват на късмет. Колкото гадателки има в София или другаде, те ще ги намерят, ще искат да им кажат нещо от късмета, като им гадаят било на кафе, било на боб, било на карти. Тия хора са още и иманяри, вярват, че има скрити съкровища в земята. Те не обичат да работят, надяват се на късмета си. Турците казват: "Ако ми е късмет, на крак ще ми дойде." У тези хора челото им горе е широко. Лицата им са валчести, доста правилни. Те вярват в добра страна на съдбата.

Марсовите типове са отлични. Те са смели, решителни, мускулести, по темперамент – холерици, войнствени хора. Щом го закачиш, тегли ножа си, особено като пие 1/2 кг вино, готов е да се бие. Извади ножа си и казва: "Тонзи ден ме срещна на пътя, това ми каза, онова ми каза." Марсови типове са англичаните, германците, те спадат под влиянието на Марс, а българите изобщо са сатурнови типове. Тук на Балканския полуостров владее този бог Сатурн, затова и ние не можем да се освободим от него. Където види култура, той казва: "Какво, култура ли!" – и бърза да разваля. Американците са още и под влиянието на Меркурий, търговци, сметкаджии хора са те, затуй англичаните ги е страх само от американците.

Разбира се, това са само наброски от астрологията. Тя е една наука, която трябва да се проучи добре, защото има приложение навсякъде в живота. В човешкия организъм, във всяко едно положение на тялото, в устройството и формата на челото, на лицето може да познаете един човек към кои типове спада. Всички планети оказват влияние върху човека. За пример марсовите типове имат широки глави при ушите; зад челото главата им е широка. Те са смели и решителни. После у венерините типове и у всички други типове главата се отличава. Всяка една планета си указва своето влияние, тя си създава особен тип. Сега, разбира се, ученият човек трябва да мине през влиянието на тия планети, да ги проучи, да ги съчетае и оттам насетне той ще почне да борави с друга материя, да създаде новото си тяло. Планетите, това са един ключ. Писанието казва, че Бог взел и направил човека от пръст. Тази пръст, този прах бе разпръснат из пространството, във всички планети и Бог взе тази пръст, направи от нея каша и от тази каша създаде човека. Затуй всяка една планета указва известно влияние върху човека. Например Марс гледа колко желязо има в човешкото тяло. Той държи сметка за желязото, как се употребява. Слънцето държи сметка за златото; Луната държи сметка за среброто, Меркурий се занимава с живака и т. н. Тия елементи, които са вътре в човешкия организъм, те упражняват влияние. Ако у някой човек желязото има преобладаващо влияние, той е марсианец. Ако преобладава златото, голямо влияние има Слънцето. Обаче благородното, възвишеното у човека не зависи от количеството на златото, но от неговата активност. Ако златото у човека е чрезмерно активно, то е защото има такива сили, които са свързани със златото. Когато известни магнетически и електрически течения минат през атомите на златото, те са, които правят човека един или друг тип. Те са, които превръщат неорганическото желязо в органическо, което упражнява влияние върху човека. Имат още много други съставни елементи в организма на човека, които упражняват влияние върху него. Тъй щото за

вас като ученици именно, за да бъде тая наука достъпна
трябва ви воля. Разбирате ли? Волеви типове трябва да
бъдете, но не в обикновен смисъл. Прост волев тип. Аз
наричам волев човек този, който, като си постави един
идеал, да няма мъчнотия в света, която може да му попречи.
Трябва да има воля, като тази на онези мъченици, които
макар 100 гвоздеи да му забият, да каже: "Христос пострада
така, и аз мога да постъпя по Неговия пример." Това е
идеал! Един ученик, който е минал през всички тия изпитания,
само той може да устои. Имайте предвид едно правило:
докато един ученик не мине през всичките изпитания,
той не може да влезе в царството Божие лесно. Това не е
играчка. Да влезеш в България, в Англия е лесно, но да
станеш гражданин на Англия, да заемеш видно място в
някое заведение, за това се изисква време. Ако отидете в
Англия, можете ли за една година да постъпите в Кембриджския
университет? Не, трябва да минат 10 – 15 години.
Казват някои: Като влезете в царството Божие. Как се влиза
за там, къде е това царство? Че царството Божие си има
свои научни заведения, свои институти, професори, философи,
има си свое художество, своя музика, свое музикално училище.
Ще каже някой: "Къде е онзи свят?" – В Милана пътят е
царството Божие. Значи трябва да минете през всичките
изпити. И когато изпитите дойдат, най-първо ще дойдат на
физическото поле, после ще дойдат изпити на вашето сърце и
на вашия ум. Аз следя сега учениците, като се поставят на
тия изпити, не могат да издържат един елементарен изпит –
учат, учат, не могат да го издържат. Аз гледам, от няколко
години насам тия, които са челли окултни книги, говорят за
онзи свят, но когато им се даде един малък изпит, колата
им се върти навсякъде. Не могат така! Колата трябва да се
върти само в една посока!

Сега астрономите мислят, че навсякъде през пространството
могат да идат, към Слънцето, към Месечината и пр. Може,
но ако тръгнете към Слънцето, щом излезете от Земята,
ще се натъкнете на един тъмен пояс, на една твърда,
непроходима стена. Какво ще кажете тогава?

Сега някои казват, че американците щели да хвърлят една граната към Луната. Но те трябва да знаят, откъде я хвърлят. Има известни места горе в пространството, през които като мине, гранатата горе ще се разтопи. Пространството е пълно с такава електрическа енергия, каквато никой човешки ум не може да си представи. Сега съвременните хора мислят, че пространството е празно и можем навсякъде да пътуваме. Не, не е така. Някои казват: Да иска Учителя да ни заведе някъде. Как, вие сте толкова страхливи, треперят ви гащите от един най-малък изпит, как ще минете през едно такова силно течение! Туй пространство е населено със същества, някои от които са неприязнено разположени към хората. Те, като ви срещнат из пространството, питат: "Този невежа къде го водите? Назад към Земята!" Те ще се изпречат пред теб да те изпитат, смел ли си или не. Небето презира страхливите хора. Туй да го знаете! И в Писанието се казва: "Страхливите няма да наследят царството Божие." Смели хора се изискват! Грешните хора на 10 км се качват, но повече не смеят, смелост се иска. Ами как ще ви извади човек из вашето тяло? Щом река да ви извадя из тялото, ще кажете: Ами после как ще се върна? И наистина, не можем да ви извадим из телата, понеже има известно съотношение; кармически всинца сте затворници, тъй щото и да искате, аз няма да ви извадя от телата ви. Вие сте обковани с букай за 10 – 15 години. Ами ако аз ви пусна из затвора, и вие не се върнете в тялото си? Ще питат: "Кой им отвори вратата да излязат?" Нима мислите, че вие сте от много благочестивите?

Първото нещо: когато на един окултен ученик покажат книгата на миналите животи, когато му покажат една тъмна страница от неговия живот, той трябва да знае Истината, трябва да е решителен, смел и безстрашен. Ще ти покажат една тъмна страница и ще ти кажат: Туй си направил. Да направих, ще го изправя. Ще ти покажат друга страница: Ти това направи. Да, и него ще изправя. Ще бъдеш смел и решителен, окото ти да не трепне. Всичките престъпления от памтивека ще ти покажат и ти да кажеш: Ще ги

изправя. Потрепериш ли, или се помолиш на когото и да е – свършено е. Не, смело, решително ще признаеш: Да, аз го направих, но сега аз ще изправя всичко. Туй е задачата на окултния ученик! Затуй се казва, че който победи страха, той ще влезе в царството Божие. Значи смелост и воля се изисква от вас като ученици. Тогава ще бъдете души. Сега, ако посещавате една школа, каквато и да е, където и да е, била тя в Индия, в Китай, в Тибет, в Америка или в Германия, във всички тия братства има едно и също правило: всички ще ви подложат на изпит. Във всяка една окултна Школа правилото навсякъде е едно и също. И в двете школи, тази на Бялото Братство и тази на черното братство, правилото е едно и също. Най-първо, ученикът ще се изпита верен ли е или не. Вярност, смелост се изисква. Без страх и без съмнение в този път! Придобие ли туй качество, тогава ще пристъпим към първите уроци на онова истинско знание, за да се освободи духът ви от връзките на материята, ограниченията и престъпленията. Тогава ще се познаете и ще почнете с Любовта. Аз зная тука един младеж, който принадлежеше към една баптистка секта. Като се обърна към Христа, почувства се тъй бодър, тъй смел, че си казваше: "Който пехливан да ми излезе насреща, ще мога да се боря с него." Не се мина една година, яви се този пехливан и го бутна на земята. Погледна той към него и почна да му се моли. Заряза тогава и баптизъм, и християнство и се върна пак в света. Няма да го викаш онзи, той е пехливан. И в съвременните църкви има тази слабост, гдето казват, че Христос всичко ще направи за нас. Аз ще им възразя: Ако Христос прави всичко, защо в църквата има толкова страдания? Защо не е направил Христос всичко? Защото не вярват всички в Христа. Христос е направил всичко, но и от нас се изисква да направим нещо. И всичката заблуда е там, че ние оставяме Христос всичко да върши, но затуй и работите не вървят добре. Ученикът трябва да бъде смел и решителен – нищо повече! Христос казва: "Аз извърших моя дял, ти можеш ли да вървиш по моя път?" Ти искаш да Го следваш, но знаеш ли

колко камшика Му удариха? – Не зная. Те Му удариха 1, 2, 3, аз няма да ви кажа числото. Христос запитва: "Толкова камшика можеш ли да издържиш? После знаеш ли тежестта на този дървен кръст, който аз носех? Ти такъв кръст можеш ли да носиш?" Ап. Павел казва: "Това не е сега работа!" Да, но трябва да се мине. Казва някой: "Учителю, заради мене не може ли някой да носи този кръст, пък аз да мина през царските врати?" Не, не може, всеки сам трябва да си носи кръста. Не само сега става това, но всякога е било и ще бъде. В Египет, в Индия, всеки един ученик, когото прекарват през първото, второто, третото посвещение, го слагат да носи един голям кръст. Четирипет дни ще пости и ако издържи, ще получи посвещение. Някой път има случаи, когато учениците умират на кръста и се свършва с тях. Тъй щото има разни начини за посвещение на ученика. Не мислете, че е лесна работа истинското ученичество. Казвате: А, лесна работа е. Кръст има, туй не е лесна работа! За ученика е лесна тази работа, когато той е смел. Първото нещо, което трябва да знаете, е, че трябва да бъдете смели. Положението, което заемате в обществото, не трябва да ви пречатства да бъдете смели в живота. Ако при сегашните условия си търговец, а трябва да проповядваш Христовото учение, това именно ще ти бъде слабата страна, но туй ти е изпитът. Поставен си там като търговец, да те изпита Господ дали ще лъжеш хората. Търговията, това е място на лъжата. Ти ще кажеш: Няма да лъжа! – Ама против твоя интерес е. Нищо, честно ще продаваш стоките си. Ти си ученик, но си поставен търговец, за да придобиеш честността, тя не ти достигала. Страхлив си, като ученик ще те направят хирург-лекар. Хубаво ще правиш операциите, не само отгоре-отгоре, за пари, но внимателно ще ги правиш. Изпитват те. Та всички професори, свещеници, съдии, и това са изпитни места, през които ще минете. Свещеник си, някой мислят, че тази служба е една привилегия. Не, изпит е това. Ти ще заемеш това място и щом ти изпитат ума, ще те уволнят и ще

кажат: Сега ще ти дадем истинското място. Та всеки в своето място трябва да се изпита докрай.

Гледам сега някои студенти, ученици ми казват: "Учителю, да напуснем университета." Не! Ти ще свършиш университета, че после, ако искаш, закачи дипломата на гвоздея. "Ама губене на време е то, ще бъде по-полезен в Новото учение." Не, щом ти не свършиш тук университета, ти и там не ще може да бъдеш полезен. Нищо повече! Ще положиш всичкия си труд, ще свършиш и диплом ще вземеш. Който се учи, ще свърши. Във всяко едно отношение, където те поставят, трябва да гледаш тъй реално! Ще бъдеш смел и решителен! Някой казва: Мен не ми трябва много знание, нямам пари. Не, ще работиш и пак ще свършиш училището. Аз се чудя на американците, те дават отличен пример в това отношение. Аз съм видял американци — лук кълца и пак гледа латинската граматика. После пак реже лук, бърка в тенджерата и чете: "Homo hominis lupus est." После се обърне към картошките, поглежда ги и от време на време прочита нещо от гръцката граматика и т. н. Тъй работи 4—5 години, докато свърши университет. И аз бих желал някои от вас да ги пратим в Америка. Колко от вас са смели? Там има образувани големи братства, в които влизат много студенти. Върнат се от университета, поставят си престилките, работят, изкарват си прехраната. Едни на други си помагат. Похвална черта е тази. В туй отношение те са незаменими. Там няма да срещнете човек, комуто да дават пари в помощ, това е срамота. Там всеки си изкарва прехраната с труд. Ако някой е богат ще каже: Имам малко работа, искаш ли да ми помогнеш, ще ти платя. Ще ти плати достатъчно, но ще работиш. По три пъти на ден ще ходиш в дома му да чистиш печката, да пренасяш въглища, но трябва да работиш. Всеки трябва да работи, а не, както тук — даром. В туй отношение американците са незаменими. Те са меркурианци, сметка има у тях.

И тъй, най-първо ще развивате тази черта: смелост на сърцето, смелост на ума и смелост на волята. Тия три

черти ще развият у вас необходимите ви способности. Въображение трябва да имате. То е майка на идеите. И после разсъдъкът ви трябва да е развит. Чувство за музиката трябва да имате, за да бъдете весели. После трябва да е силно развита способността за сравнението, да съпоставяте нещата. Съвестни трябва да бъдете; хора на Природата трябва да бъдете; Любов към Бога трябва да имате; мило-сърдие трябва да имате; самоуважение трябва да имате; смелост трябва да имате; дружелюбие трябва да имате. Много неща се изискват от вас! За пример, понеже българите са сатурнови типове, те не са толкова учтиви. Българинът казва: "Не давам стола си." Да, защото си Сатурн, само за себе си гледаш. Етикеция в такъв човек няма, само за себе си гледа. Той счита, че всеки човек е по-долен от него. "Няма по-достоеен човек от мене", казва. Тъй мисли Сатурн. За да даде стола си, той трябва да е някой алтруист, да спада към друг тип. Много е естествено такъв тип да не отстъпва.

Когато се проповядва едно учение, лесно се говори, мъчно се прилага. Сега забелязвам, ред ученици, наместо аз да ги изпитвам, те ме изпитват. И да видите какви задачи ми задават! Казват: "Хайде, Учителю, как ще решиш тази задача?"

Ще ви направя една бележка тази вечер. Онзи, който ще дохожда на нашите екскурзии, не трябва да пости. Разбирате ли! Онзи, който пости, на разходка да не излиза. Туй е едно от правилата. Ученик, който дойде на екскурзия, трябва да си носи хлябец, да пие вода и да благодари на Бога. А пък онзи, който иска без хляб да мине, нека остане в София. На екскурзия всички ще бъдете сити. Гладни хора ние не искаме, нито такива, които постят, защото ще се компрометират разходките ни.

Ще ви направя друга една бележка.

Постенето, това е начин за обновление на човешкия организъм. Във вас не трябва да влиза туй тщестлавие да се надминавате кой повече дни да пости. Не е това идеята. Главната идея в поста е да събужда скритата сила в клетки-

те и да обнови организма. Но трябва да работим по-разумно. В поста се върви последователно. Има известни закони, които трябва да се спазват. Ако ти си определиш пост без да знаеш защо ти е, той не е полезен. И после трябва да се спазва времето, трябва да се спазват и дните, когато ще се пости, а вие нищо не спазвате. Ако започнете вашия пост в понеделник, ще имате един резултат, ако го започнете във вторник, ще имате друг резултат, ако е в сряда, четвъртък, петък, събота, неделя – различни резултати. Тънкости има в поста. Ученикът, който учи една наука, трябва да бъде внимателен. Има закони, които по възможност трябва абсолютно да се спазват, за да дадат добри резултати. Нали по тия резултати трябва да дадем на външния свят образ, да видят в какво се състои нашето учение? Ако ние не спазим правилата, ще имаме криви опити и външните хора ще кажат: "Ето докъде стигнаха!" Пък ако искате да покажете геройство, най-силните които са, може да ви подложим на 15–20–30–35–40-дневен пост. Тогава ще изберем помежду вас някой ученик и ще му кажем: Ти еди-къде си, еди-как си ще издържиш поста си, 40 дни няма да те има между другите. Изпит е това! Тия между вас, които ще могат да издържат такъв изпит, са само двама, трима, четирима, пет, шест до седем. Ако има такива седем души герои в България, много работа може да свършат. В Библията се говори за пророк Илия, който постил 40 дена, за да се магнетизира. В поста не трябва да се плашиш. Постът, това е едно средство да се махне страхът, да се контролира стомашната система, да се контролира кръвообращението и мозъкът. После при поста трябва всякога да сте много буден, да сте нащрек, защото тогава човек става много чувствителен, привлича известни динамически сили от Природата и трябва да знае как да се справя с тях. В противен случай, ще си създадете неприятност. С тази забележка аз предупреждавам учениците. Желанието ви да постите е добро, аз го уважавам, но ще бъдете много умни.

После, аз искам да се урегулирате помежду си. Гледам, някои от вас почват да заспиват. Това не е упрек, но туй показва, че тук в събранието не сте хармонирани. Тук има някои сили, които трябва да изпъдим. Едни черпят повече, а други дават повече. Правилна обмяна няма. Ако обмяната между вас е правилна, всички ще бъдете бодри. Сега забелязано е в Америка, гдето се събират в някои събрания около 2–3 хиляди души и най-малко 100 души от тях спят, хъркат, чисто по американски, не могат да слушат. Това може да се случи не само със слаби натури, но и с най-силните – заспиват. Един от видните, активни проповедници – Муди, разправя за едно подобно свое заспиване в църквата. То е станало при следния случай. Често в Чикаго дохождат видни проповедници, които държат проповеди върху важни въпроси от Евангелието. Извикват един проповедник, голяма знаменитост. Дохожда той и говори нещо за дявола. Обаче Муди закъснял и не могъл да чуе какво се говорило за дявола. Той извиква втори път същия проповедник, който на другия ден щял да говори. Обаче дяволът пак устроил мрежа на Муди. Събранието било определено към 7,30 ч вечерта, а в 6 я Муди ял хубав американски салам. Американските проповедници не са вегетарианци. Отива Муди на събранието да слуша проповедта за дявола, но от тежест в стомаха заспал и пак не могъл да чуе. Питат го: Муди, как е работата? – Остави се, дяволът и саламът разбъркаха работата. Сега, ако някой от вас е предразположен за спане, той трябва да знае, че връзките в дадения случай помежду ви не са хармонични. И този, комуто се приспи, трябва да промени мястото си. Ти променяй мястото си в салона, седни напред, вляво, вдясно, сядай навсякъде, докато дойде онова състояние, при което да няма черпене. Сега ние желаем да се обменят енергиите правилно. Онзи, който заспива, то е, защото от него черпят повече, той дава повече. За това много естествено е туй заспиване! Ако аз изтегля от някого 4-5 кг кръв, той ще заспи. Ако е постил 10 дена, пак ще заспи, слаб е той в тялото си.

Та, казвам ви като на ученици, най-първо ще се учите да контролирате мозъка си. Събирайте енергията в Природата и я пращайте в слънчевия възел, в сърцето, в гортана, в челото, в задната част на главата, в горната част на главата и след туй прекарайте тази енергия около тялото си. Почнете да правите тия магнетически душеве, докато се образува една светла магнетическа аура около тялото ви и тогава ще се усетите свободни.

Сега мнозина се оплакват, че са станали толкова чувствителни, че като отиват на някое светско събрание, почват да заспиват. Значи светът е по-активен от вас, черпи от вас. Ето защо вие не трябва само да развивате чувствата си, да ставате чувствителни, но трябва да имате знания, да развивате волята и ума си. Не трябва да бъдете слабохарактерни. У някои от вас дължината на палеца, тази фаланга, която изразява волята, не е достатъчно дълга, но можете да развивате волята си постепенно. Разумно можете да развивате волята си! И тогава може някой път да ви дам едно упражнение за привличане добрите влияния на планетите. Някога не смея да ви давам такива упражнения, понеже ще изпаднете в суеверие, а то е много опасно. Да станеш суеверен, то е друго зло. Животът трябва да се гради разумно.

Сега у всинца ви има добри желания, но ще бъдете смели и решителни! После ще имате непреодолима любов, непреодолима вяра, непреодолима надежда, милосърдие, разсъдителност. Туй са чувства и способности, които ще предизвикате в себе си. Сега аз виждам, че по някой път че вие можете един друг да си напакостите. Ако вие имате един приятел, този ваш приятел в даден момент може да ви причини най-голяма полза и най-голяма вреда. Как? Щом двама приятели се сближат, техните астрални тела се свързват и енергиите от единия почват да преминават в другия, и обратно. Ако единият заболее, заболява и другият. Ако единият умре, и другият умира. Туй е факт. Ако някоя жена обича мъжа си, и той умре, то и жената отива след него. Или пък, ако мъжът обича много жена си, щом тя

умре, и той умира. Това става, ако са много привързани. Но ако жената повдига мисълта си, тя повдига и мъжа си, защото никой сам нито пада, нито става. Някой път ние искаме да се свържем с Христа. Как ще се свържем? Ако се свържем със своя порочен живот, ние ще Му причиним страдания. Христос не иска тъй да се свържем с Него.

В окултната Школа ще развивате туй мъжество, тази сила, да работите за своето повдигане. Някои от вас имат по-добри условия, някои имат по-слаби условия. По-силните, у които умът е развит, ще помагат на по-слабите, на които умът не е тъй развит, не могат да разсъждават дълбоко. У едни практическият ум не е развит, други не могат да мислят философски, – трети имат воля, но сърцето им е сухо. Сега, тъй ще събирате, че ще гледате да дружите с онзи, който има добър ум, добро сърце. Като дойде до волята, пак тъй ще постъпвате. В туй отношение хората могат да си помагат взаимно. И да не мислите, че всичко може да направим. Всичко може да направи човек, но кога? – Когато е свързан с Христа, т. е. в дадения момент той е свързан с всички добри, с всички съзнателни хора, които имат един и същ стремеж. И като станете ученици, вие ще се свържете с всички ученици по земята.

Някой път аз казвам, че не сте ученици. На физическото поле сте ученици, но в астралния свят не сте, в Божествения не сте. Туй подразбирам. У всинца ви трябва да има един съзнателен подтик. Не искам само съзнанието ви да работи, да се самоосъждате, но моето желание е да живеете във вашето подсъзнание и свръхсъзнание. По някой път трябва съзнанието и самосъзнанието да ги отдалечавате, те ви спъват. Почне ли човек да се занимава със своите или с погрешките на другите, той се спъва. Не се стремете да си криете погрешките. Може ли един художник да скрие погрешката си в картината? Един музикант може ли да скрие погрешката си в пеенето или в свиренето си? Един оратор може ли да скрие своя дефект в речта си? Има известни изкуства, дето може да се скрие една погрешка, но дойдем ли до художника, и децата ще забележат пог-

решките му. Музикант си, няма скрито-покрито; писател си, оратор си – също. Като четете човек книгата, той ще види погрешката. Ще кажеш: Моя е погрешката, ще я поправам – нищо повече! Не се извинявай! Погрешката се дължи на това, че не си взел вярно тона. Не казвай "Малко винцепих", или пък "Въздухът беше студен". Не, не, причината не е нито във винцето, нито във въздуха. Причината е у мене, аз трябва да пея правилно! Нищо повече! Или не може да пишеш. Аз имам едно правило: "не можеш" – ще съзнаеш. И колкото по-добре съзнаеш, толкова по-добре ще пишеш. Трябва да се съзнаят фактите. Има неща, които не можем да крием. Ще бъдете смели и решителни! Няма да кажете: "От мене нищо няма да стане, аз съм неспособен." Не, във вас има повече способности, отколкото предполагате, но не знаете как трябва да разработите тези способности.

Сега, аз ви говоря от толкова години в България, минал съм през най-лошите условия, опитал съм ги, но човек трябва да бодърства много и ако не бодърства, може да бъде пометен. Бодърства ли, няма мъчнотия, която човек да не може да победи. Някой път нещата сами по себе си се разрешават. Ще бъдете смели и решителни! Ще вярвате, няма да се съмнявате! Някой ме пита: къде е това Бяло Братство? Най-после може да се зададат и други въпроси: Къде е Господ?; Къде е Христос? Ако питате един ясновидец, той ще ви каже дали тази вечер е тук Христос, или не. Той ще Го види. Няма събрание, което, ако духовете на хората са въодушевени, обладани с възвишени мисли, и да не ги посети Христос най-малко за 5–10 минути или да няма друг някой представител от Бялото Братство. Достатъчно е двама души да си повдигнат мисълта нагоре, и ще ги посети Христос. Ще кажете: Ама може ли Христос да бъде едновременно на толкова места? То е смешно схващане! Христос едновременно може да присъства на всички събрания в света. Време и пространство в духовния свят няма. Не че не съществува, но времето и пространството не е едно

препятствие. Ако влезете в духовния свят, времето и пространството улеснява хората, сближава ги. Тук ги раздалечава, а в духовния свят ги сближава. Следователно аз мога да ви приведа следното сравнение: всички окултни събрания, които стават по лицето на земята, може да ги съберете в една орехова черупка. Е, питам тогава: Христос не може ли да ги слуша изведнъж? Това не зависи от формата на нещата, то зависи от интензивността вътре.

Сега аз ще ви обясня какво означава тази черупка. Съзнанието на Христа, Неговото присъствие е толкова силно, че Той схваща умовете на тия хора идейно. Този орех е толкова голям, че всичките събрания може да се съберат. Но ако вие го възприемете буквално, ще кажете: Ако това е истина, голяма лъжа е. Не, има такава възможност.

Сега понеже Сатурн господства над българите, вие ще бъдете внимателни спрямо него. В какво отношение? – Няма да му разправяте вашите идеи. Мълчете си, гледайте да го изненадате. Когато реализирате нещо, тогава да разбере той. Щом кажеш какво си намислил, той ще развали работата. И затова на българите работата върви дотогава, докато никой не я узнае. Узнае ли я някой, всичко се разваля. Вземете примера с Балканския съюз. Създаде се, но Сатурн дойде, намеси се и развали работата. Той направи такава каша, че българите и сърбите и до днес не могат да се помирят. И в религиозно отношение пак Сатурн е, който пречи. И в Школата – също, навсякъде е той. Аз гледам, дойдат съмнения, пак той – същата чорба.

Сега трябва да имате критически ум. За каквото и да е, разсъждавайте здраво! Ние от ученици, които разсъждават здраво, не се плашим. Онези от вас, които имат най-противоположен възглед, даже и тези, които мислят, че всичко може да развалят, и те са "добре дошли". Нека опитат. В Школата има губернки, които са толкова нажежени, че които много знаят, ще ги сложим на губернките.

Ще бъдете умни! Тази Школа е от памтивека. През нея са минали хиляди, хиляди същества. Които са минали и

спазили правилата, те са приели диплом и благословение. Те са излезли от тази Школа и сега се радват. И вие, гледайте да минете същия път, да приемете диплом и благословение. Не мислете, че тази програма ще се измени. Тя е една Божествена Школа, ще минете по всичките правила, не я критикувайте. Имайте вяра, опитайте, може да поставите всичко на най-голям опит. Но веднъж като опитате, не се съмнявайте. Може да ви дам микроскопически опити да направите – опитайте, но не се съмнявайте, за да не се спъвате в пътя си като ученици.

Аз бих желал всички да минете през тази Школа и всеки да счита за привилегия, че е ученик, и да каже: Аз ще бъда един от примерните окултни ученици. В себе си да каже това: Ще бъда един от примерните ученици! Съмненията ще дойдат, може да ви приказват, но вие ще вярвате. Настоявайте: ще бъде, ще бъде, ще бъде. Вярвам, че ще бъде!

Изпейте упражнението "Сила жива, изворна, течуща".

Размишление

*

22 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
12. III. 1923 г
София

СМИСЪЛЪТ НА ПРОТИВОРЕЧИЕТО

Прочетоха се няколко теми върху "Произходът на мисълта".

Какво разбирате под "концентриране на мисълта"? Такава дума може да се разгледа като съставена от думите: кон и центрум. "Кон" значи със, и центрум значи център, т. е. мисъл с центъра си, следователно има мисли с център, има мисли без център. Концентриране, това е волев, съзнателен акт на душата – да събереш мисълта към нейния център, т. е. там, гдето може да се използва. Значи мисълта се отвън и се отправя към един център, както малките вълнички се съсредоточават към една голяма вода, която е изпрегната на работа.

За следния път ще ви задам темата "Произходът на мисълта".

Щом знаете това нещо за мисълта, по същия начин ще разсъждавате и вие, естествено да върви мисълта. Казвате, че всичките неща си имат свои причини, битието нищо си има своя причина. Казваме, че светът е създаден от нищо. Може, но думата нищо има съдържание в себе си. Щом кажете нищо, какво подразбирате под тази дума "нищо"? Разбирате една необятна идея, която е без граници. "От нищо Бог създаде света" – това е форма само на езика. Някои ще кажат някои, че битието е създадено от небитието. Какво е небитие? Туй, което не е било, нали? Питам тога-

ва философски: Може ли човек да мисли туй, което не е било? – Може, разбира се, защо не. Но мисълта за битието и за небитието, това са две различни мисли. Ако мисълта за битието представлява една сянка, а мисълта за небитието представлява светлина, тогава каква форма бихте дали на светлината? Как ще я определите? Как ще опишете светлината? За пример често говорите такива отрицателни думи: "Еди-кое си нещо не съществува." Всяко отричане е доказателство по обратния път на математиката, а всяко твърдение е реализиране на мисълта. Да отречеш истината, то е да докажеш, че тя съществува, а да я докажеш значи да я реализираш. Вие като ученици на окултната наука трябва да се научите да не се стряквате. Като кажат: "Няма Господ", кажете – да, няма Господ. "Няма живот." – Да, няма живот. "Светът е лош." – Да, лош е. "Е, животът е безсмислен." – Да, безсмислен е. "По-калпаво същество от човека няма." – Да, прав си, по-калпаво същество от човека няма. Сега аз говоря за реалности, които съществуват, но как ще се съгласим, то е друг въпрос. Аз не измислям тия неща, но говоря туй, което съществува. После казват: "Като умре човек, с него се свършва всичко." Да, така е, като умре човек, с него се свършва всичко. Сега започвам обратното: като умре човек, ще се свърши всичко, но като се роди, ще започне всичко. Значи, ако след смъртта се свършва всичко, с живота започва всичко. Без Бога светът изгубва своята форма; с Бога – придобива своята форма. Без Любовта животът няма смисъл; с Любовта животът има смисъл. Без Истината лъжата господства; с Истината какво започва? – Музиката започва. Музиката въобще има произхода си от духовния свят, от ангелския свят. Нейният произход не е от Божествения свят. Тя е връзка, съединителна нишка между човешкия и Божествения свят. Това място, където са веждите, долната част на челото, има способности, които се занимават само с обективния, реалния, материалния свят. После има друго едно поле на способности, през средата на челото, англичаните го наричат място на ритентивни (събирателни) способности.

ти или селшинтелектуални (полуинтелектуални). В тия места се съдържат набралите се енергии. Тук спадат няколко способности: музиката, времето, пространството, паметта. Всичките тези способности спадат към духовния свят. Математиката например спада към материалните науки; геометрията – също. Математиката няма духовен произход, но музикантът трябва да владее математиката и геометрията. После тоновете изискват време и пространство. До центъра на тона е центърът на времето. И много музиканти, у които времето е слабо развито, не спазват такта. Някой такт направят по-голям, някой по-малък и създават дисхармония. Трябва да се спазва времето в музиката. Ако времето и тактът следват ритмично едно след друго, в музиката има хармония. Музиката оказва влияние върху настроението на човека. Всякога, когато засвириш на някой човек, в него се заражда желание да се повдигне нагоре, иска да поиграе. Направете опит. Засвириш на един човек, който е на умираше, и ще видите, че той ще си повдигне главата. Следователно, всичките хора, за които се говори, че ще излязат от гробовете си, с музиката ще излязат. Казва се в Писанието: "Ангелите, като затръбят със своите тръби, мъртвите ще станат от гробовете си." Тия тръби приличат малко на военному. Като засвириш те, всеки ще излезе от гроба си навън. – Какво ще видите? Надигнали се всички от гробовете си, подават си главата навън, да видят, какво е това ново чудо, което иде в света. Тия гробове, това са човешките тела, в които сега хората живеят. Варосани гробища са телата. Те представляват гъста материя, в която се развиват човешките души, сърца и умове. В тази гъста материя силите не могат да се проявят.

И тъй, музиката е едно средство в живота да даде импулс първо на човешката мисъл, после на човешките чувства. Животът всякога започва с музика. Всяка работа също започва с музика. Така е между ангелите, така е и между хората. Отнемете музикалното чувство на когото и да е, той не може да работи; внесете в него музиката, той

ще заработи. Засвирете на онези войници, които във време на поход са отпаднали, ще видите, че не само те ще се съживят, но и конете им ще заиграят. Това са факти. Някои казват: Не ни трябва музика. Не, в музиката трябва да има едно качество – тя трябва да оживява. Може ли музиката да оживява, може ли да дава импулс към работа, събужда ли мисли, чувства, тя е правилна музика. Сега, разбира се, съвременната музика еволюира тъй, както еволюират сегашните музиканти. Ако биха поканили един наш музикант да даде концерт в духовния свят и запалят много лампи наоколо, то всичките тия лампи ще загаснат. Такъв гръм ще бъде тоя концерт! Знаете ли на какво ще прилича той? Ако се съберат 100-на души и започнат да удрят на тенекии, каква музика ще чуете? На това ще прилича пеенето или свиренето на този човек в духовния свят. Туй ни задоволява сега. Такава е съвременната музика.

Първото нещо за музиканта: той трябва да се научи да контролира своя глас, да контролира ларинкса си до съвършенство. И онези, които искат да бъдат певци, трябва непременно да бъдат хора със съзнателна воля и да имат обич към музиката. Едно правило бих ви дал, то е за ангелите: певецът трябва да бъде девствен! Аз мога да ви дам ред факти, от които се вижда, че онези, които изгубват гласа си, изгубват го по причина на грубите страсти. Вижте какъв е благороден гласът на онези, малките деца! Като растат, напредват във възрастта си, гласът им огрубява. Значи важно правило за музиканта: онзи, който иска да пее, непременно трябва да бъде девствен, чист. Дали ще бъде такъв, или не, то е друг въпрос; но който иска да пее, той трябва да бъде чист. То е правило на ангелите. И като постъпите в тяхното училище, ако нямате нежното целомъдрие, не можете да станете музикант. За в бъдеще при възпитанието на децата имайте предвид, че не можете да всадите никаква идея в тях, ако не е развито музикалното им чувство. Ако вие мислите да дадете култура на човечеството без музика, не се лъжете – не е възможно. Не е съществувала досега култура без музика и за в бъдеще

няма да съществува. Някой човек си легне разгневен, неразположен, каква идея може да има? Най-първо той ще трябва да се разположи добре, да се махнат всички ония утайки, неразположения, да се хармонира добре, че като дойде музиката, тогава ще бъде готов да слуша, да мисли.

И тъй, кой е първият тон на музиката? – Първият тон на музиката, това е Любовта в своето първо проявление, не в своето висше проявление. А какво е първото проявление на Любовта? – Подтик към живот, самоопределение, да се живее в една посока. Окултните ученици всякога се натъквали на ред мъчнотии по причина на неразбирането на този основен факт. Не само западните окултисти, но и източните окултисти се натъквали на ред мъчнотии. И много култури са пропадали по нямане на музика. Някои препоръчват източната музика. Тя си има добрите страни, но някой път тяхната музика е много банална. И между класическите парчета има някои, които са хубави. За пример има едно хубаво класическо парче от един автор, наречено "Сънят на живота". Един американец разправя за впечатлението си от музиката, като слушал Камила Русо. Когато Камила Русо, ученичка на Паганини, изсвирила туй парче, този богаташ американец почувствал, че е в състояние в този момент да се откаже от всичко, да раздаде имането си. Туй музикално парче го вдъхновило и той бил готов да направи това. Тя не му проповядвала, но като му засвирила, той почувствал това. Туй е един вътрешен подтик на музиката.

Сега често питат: Коя е причината за отпадането на църквата? – Липсата на музика. За пример в гръцката музика, като се проточи онова безконечно "ие..ие..." Това е всичкото. Да, но то е изопачаване на музиката. И българските свещеници са взели да подражават в гръцкото пеене. Пее някой псалт туй "ие..ие", но не върви. И всеки българин, който е музикант, не ходи в църква. Той казва: "Не искам да слушам това "ие". В него има идея. Той казва: "Туй е гръцко." У гърците няма музика. Художество и

изкуство има, красивите форми те са създали. Сега твое отношение аз не искам да бъдете гърци.

Окултният ученик не трябва да се бои или да отрича противоречията, които ще срещне в света. Срещнете някого и ви каже, че няма Господ, че еди-кой си философ дава силно доказателство, че нямало Господ. Питам аз този философ: На какви основания той гради това, от какви данни вади своето заключение? – Еди-кой си автор, еди-кой си философ твърди това. Добре. Той казва, че в Природата има ред несъобразности, противоречия, дисхармонии и други данни, и от това заключава, че няма Господ. Това обаче само привидно е тъй. Казвам: Вие пребродихте всички системи на живота, които съществуват? Навсякъде из Вселената били ли сте, за да направите един извод, че няма Господ? Трябва да сте пребродили целия свят и след като се върнете от вашето дълго научно изследване, да кажете: Като обиколих няколко милиона светове, видях, че няма Господ. Аз никъде не го намерих. А тъй, ти от Земята не си излязъл, а доказваш, че няма Господ. Аз те наричам един дървен философ. А знаете ли какво значи "дървен философ"? Дървен философ е този, на когото мозъкът е толкова неподвижен, че не може да създаде нищо по-хубаво от това да отрича. Защото, като каже човек – няма Господ, – то си остава за него. Поезията е за музикалния човек, за камъка няма поезия. Когато ние говорим за Бога, че Той съществува, то е само по отношение на разумните същества, че съществува известно съотношение. Само за най-висшите същества, за най-разумните същества има Господ – за тези, които ще Го разберат. За кого е Любовта? – За любящите. Казват мъжете, че женското сърце не могло да се разбере. Да, не може да се разбере. Защо? – Изиска се друго, подобно сърце като на жената, да люби, да разбира туй сърце. Щом не любиш, не може да разбираш туй сърце. Ако моята ръка е парализирана, съединението ѝ с главния мозък е прекъснато, то като туря ръката си на печката, тя изгаря, понеже не чувства. Какво показва това? Липсва ми нещо. Казвате: Женското сърце било неразбра-

но. Откъде тази философия? На какво отгоре се базира тя? Неразбраните неща са неопитаните неща.

Сега аз разглеждам научно въпроса. Да не мислите сега, че взимам това физическо сърце на жената. Не, сърцето на жената взимам като идея. Какво нещо е жената? Вие тук ще кажете: Ние сме жени. Аз не отричам това, че сте жени. Кой не е жена тогава? Има ли някой, който да не е жена? – И мъжът е жена, и жената е жена, и детето е жена, и момичето е жена, и всички животни са жени. Жена в простата форма значи туй, което живее, което постоянно се видоизменя. И тъй бързо се видоизменя, има такива тънки движения, че ти не можеш да разбереш, не можеш да уловиш тия промени и казваш: Не мога да разбера това сърце, много се изменя. Ами хубаво, какво лошо има в това, че едно сърце се изменя? Ако днес наблюдаваш едно дърво, което е четири пръста голямо, утре го видиш 20 см, на другия ден – 50 см, после 1 метър и най-после го видиш голямо дърво и кажеш: Не мога да разбера това дърво. Защо? – Защото то израсна. Там е причината, че ние сме дребнави хора и всяко нещо, което не можем да обгърнем, казваме, че не е за нас. Закон в света е: щастието на човека седи в постоянното и вечно разширение на ума и сърцето. По нямане на подходящи думи аз употребявам в случая думата "разширение". Ще се задоволя с тази дума само затова, защото искам да ви дам една определена идея. Като казвам "разширение", разбирам границите на сърцето и ума постоянно да се разширяват по форма, по съдържание и по смисъл. Щом престане разширението, смъртта ще дойде.

Сега ще се върна към главната мисъл. Противоречията във вас да не ви смущават. Всички вие имате противоречия. В какво седят тия противоречия, аз зная. Вземете който и да е философ, вие може да го изненадате; който и да е поет, вие може да го изненадате; който и да е проповедник, вие може да го изненадате; който и да е свещеник, което и да е духовно лице, вие може да го изненадате. И в какво може да го изненадате? – В неговите очаквания. Вземете

онзи човек, който поддържа, че животът има смисъл, че по-благородно, по-добро същество от човека няма и т. н. Представете си, че той отива да се венчава и изведнъж неговата възлюбена изчезне, откраднат я някой. Какво ще бъде неговото състояние? – Веднага той ще се разочарова. Животът не седи вътре в самата форма. Ако аз се върна хиляда – 10 хиляди – 50 хиляди години или 10-15-20 милиона години назад във вашите минали съществувания и виждам, че сте били тогава дребни същества като инфузориите, трябва ли днес да се спра на тогавашното ви развитие? Казвам: Не, това малко същество, което преди 20 милиона години беше една инфузория, сега е една окултна ученичка.

Някой казва: Е, аз първоначално излязох от Господа. От Господа дошъл най-първо! "Ами нали в Битието беше, че имаме Дух от Бога." Да, но ти имаш ли тази опитност? – Не. Ти със заблуден ум разсъждаваш тогава. За пример аз декламирам: "О, парице, парице, всесилна царице, с теб в рая, без теб накрая." Туй стихотворение мое ли е? Аз може да съм едно малко дете, не съм опитал това, което декламирам. Туй го казва П. Славейков, той го опитал, има право да го каже. Казваш: аз съм излязъл от Бога. Кога излезе, я ми кажи! – Не зная. Е, като не знаеш, защо говориш? Като дойдем до окултната наука, ние трябва добре да разбираме фактите. Излязъл съм от Бога, но кога? – Някога, забравил съм. Като се връщам 20 милиона години назад, аз виждам някой от вас във вид на малки инфузории. Ще кажете: "Е, тия инфузории!" Като не разбирате този окултен език, ще кажете: Ето на, направи ни на такива малки същества. Но това не е разсъждение. Инфузория, това е един зародиш, който изисква условия да се развие. То е едно малко семенце като ябълченото семе, което иска само почва да расте. И следователно преди 20 милиона години вие сте изисквали условия, за да се развият сегашните ви форми. И питам ви: След 20 милиона години какви ще бъдете? Ако пак се намерим в една окултна Школа като тази, върху какво ще разговаряме тогава?

Това са само ред разсъждения. Тия разсъждения може да бъдат верни, може и да не бъдат верни. Но математически отношенията, които имат те, принципите, на които се основават, са верни. Вие може да се съмнявате, ще кажете: Преди 20 милиона години по-важен е този въпрос – дали Земята е съществувала, или не, а не това, че аз съм бил една инфузория. Може да не е съществувала Земята, но казвам: Ако преди 20 милиона години вие сте били като инфузория, и сега, след 20 милиона години ви срещам тук; какви ще бъдат отношенията във вашето развитие. Разбира се, същите, т. е. ако преди 20 милиона години сте били една инфузория, то и днес по отношение следващите 20 милиона години ще бъдете пак като една инфузория в развитието си. Днешното ви положение по отношение бъдещето ще бъде такова, каквото сте днес по отношение миналото – като една инфузория.

Та в самия живот се крият ония вечни възможности, в които човешкият дух, човешката душа растат и се развиват. И помнете онова правило, което казах в една моя беседа:

Ученикът трябва да има едно сърце – чисто като кристал; един ум – светъл като слънцето; една възвишена, благородна и широка душа – като цялата вселена и един крепък дух – като Бога! Само така може да бъдете ученици. Това са окултни принципи, които трябва да приложите. Ще кажете: Без чистота не може ли? – Не може. Ще помнете това изречение! Във вас трябва да се създаде стремеж. Вашият стремеж всеки ден трябва да се увеличава. Вие седите в Школата и си казвате: Толкова време откак сме тук, остаряхме вече, на младини можахме да работим, но сега вече нищо няма да излезе. За старост не мислете! За старини също не мислете! "Ама как да не мисля, когато главата ми е побеляла?" Да не мислите, че в съвременната окултна наука няма начини за подмладяване! Там когото и да е от вас в 20 минути отгоре може да го обновим, да стане млад. Човек може да се постави в хипнотически сън, и в 20 минути отгоре под тази интензивност на законите в

Природата може да се измени съвършено формата му. Костите му, и черепът му, и ушите му, всичко може да се измени и като стане, той сам ще се уплаши. Може да се измени и неговото сърце. Ако го измениш тъй, той, като стане, ще полудее от страх. Като се види в огледалото тъй изменен, ще се уплаши, ще каже: Какво стана с мен? Там е опасността! Представете си следния факт: вие с понятието си за една 45-годишна жена ви поставя тази Школа, и в 20 минути отгоре се видите едно малко момиченце на 10 години. В себе си вие се знаете голяма, запазено е съзнанието ви, но погледнете в огледалото, казвате си: Сън ли е това? Веднага вътре във вас ще стане едно сътресение, едно стълкновение. Много пъти при такива сътресения хората полудяват, затуй Природата не обича бързите промени. Всичко трябва да върви бавно. Някои казват: как ще стане възкресението? Господ не иска хората да полудяват, като възкръснат, затова възкресението е един бавен, вършен процес в човешката душа. Господ не иска, като ти даде едно велико благо, ти да считаш, че то е едно голямо нещастие. Мислиш ли така, ти не разбираш нещата.

Следователно първото нещо: ще примирите всичките противоречия в себе си! Аз ви казвам великата истина: Не мислете зло в себе си! Всичко в света е добро. Като казвам "всичко", разбирам вътре всичко е добро. Не мислете за външните проявления на живота. Учете се от Природата и вижте как някой път тя изказва най-хубавите неща с най-нечистата материя. Представете си някой човек, на когото дъхът мирише. Той държи някаква проповед за Любов, братство, равенство. Които го слушат, казват: Днес проповедникът говори много чиста, отлична проповед. Но казвам, ако тази проповед я слушаше един ангел, той трябваше да си запуши носа от миризмата, която излиза от устата при изговарянето на тия думи. И затуй дълго време, след като някой ти каже някоя любовна дума, ти усещаш една неприятност. И всеки, който ти каже "Аз те обичам", ти възразяваш: Той ме лъже. Лъже, разбира се, тази дума е облечена с нечиста дреха. Това е факт! Ти ще се заемеш да

очистиш тази дреха. Най-първо тия думи трябва да се пре-
педят. И затуй някои велики автори, след като са писали
своите произведения, остават неразбрани. Те трябва да
умрат, да минат ред поколения, докато ги разберат. Хората
трябва да се молят дълго време, да плачат дълго време в
душата си и тогава тези книги на великите автори ще имат
за тях смисъл. Всяка мисъл е силна дотолкова, докато не я
изкажеш. За Любовта не говори. Мисли я, чувствай я, но
не говори за нея. Когато сърцето ти стане чисто като крис-
тал, умът ти стане светъл като слънцето, душата ти – въз-
вишена, благородна и широка като цялата вселена и духът
ти стане крепък като Бога, само тогава кажи нещо за Лю-
бовта! Това не е за обикновените хора, то е за учениците.
Учениците трябва да бъдат такива. Нищо повече! "Може
ли?" – Може, може. "В колко време?" – В 1/2 час. Някои
могат в 1/2 час отгоре да бъдат такива, а някои могат да
бъдат такива и след 20 милиона години.

В окултната наука ние с време и пространство не се
занимаваме. Времето и пространството е в рамките на на-
шия дух. Време и пространство, това е само едно условие,
с което ние си служим. Времето и пространството нас не
ни ограничава. Време и пространство, това е една възмож-
ност, в която душата и духът могат да се проявят. А при
вегашните условия на живота времето и пространството са
ограничения. Някой приятел ти обещае да дойде след 5
минути или след 1 час. Ти седиш, чакаш, чакаш, той не
дойде, закъснее нещо. Ти се нервираш, ограничаваш се.
Досле като дошъл, забравил нещо. В духовния свят няма
такива работи. В духовния свят две същества помислят ли
нещо, стане; пожелаят ли нещо, стане. Там всичко веднага
става. А тук ще си определят рандеву, но единият от тях
ще заболее, ще се яви главоболие или ред други препятст-
вия, които ще спънат реда на нещата. Аз забелязвам, вие
често казвате: Ама ние, учениците в класа, ще може ли да
изпълним условията? Някой ученик си мисли: Аз имам
мъж, какво ще правя, мъжът ми не ми позволява да след-
вам Школата. Друг някой си мисли: Аз пък жена имам, тя

не ми позволява. Ами когато Господ ви прати на Земята, вие какви бяхте? Господ създаде ли мъж и жена в света? – Не. Той създаде две същества, две форми: едните същества, мъжете, да носят мисълта в себе си, да бъдат слуги на Неговата мисъл, а другите същества, жените, да носят съдържанието на живота в себе си. Слуги са и едните, и другите. Мъжете взеха шишето от Господа, казаха: "Туй шише е наше." А жените взеха живота и казаха: "Това е наше." Мъже и жени днес почнаха да си разменят шишетата. Мъжът казва: "Я ми дай чашата, налей ми от твоята бутилка!" И двамата се лъжат. На единия капне повече, на другия – по-малко, и постоянно има спор. Нямаме право да изпразвате тия шишета! Туй трябва да го разберете! Във външния свят може да правите опити, но в Школата – не! Окултният ученик трябва да има една здрава философия, с която да се съгради бъдещото общество. Туй не е в стълкновение със сегашното ви състояние. Ние трябва да имаме правилно схващане, да знаем какви сме в света. Вие трябва да знаете какво е вашето отношение към тази първична форма, която ви е пратила на земята. И всеки един от вас, като стъпи на този свят, трябва да знае какво трябва да прави, какви са неговите отношения към Бога, към своята душа и към ближните си. Това трябва да знаете правилно, положително. Съзнаете ли го, влезете ли във връзка с тази първична причина, вашият живот ще се измени и вие ще нареждате живота си по друг начин.

Аз ще оставя сега тази философия, да изпеем няколко упражнения!

(Изпяхме: "Сила жива", "Изгрява слънцето", "Венир Бенир", "Сладко-медено", "Блага дума", "Духът Божий".)

Да направим едно упражнение за три минути! Представете си, че тръгваме към Слънцето по един гладък път, и се движим с една бързина 5 пъти по-голяма отколкото бързината на слънчевата светлина. Значи с бързина около 1 1/2 километра в секунда. Вие ще си представите, че се качвате в една светла каруца. Тогава колко секунди ще ви са нужни, за да идете до Слънцето? – Всичко една минута

и 6 секунди. В три минути отгоре ще направим един кръг – от Земята ще минем през центъра на Слънцето и ще се върнем тук. Сега представете си, че се намирате в една каруца, която се движи с 1 1/2 милиона километра в секунда. Тъй щото за 1 минута и 6 секунди вие ще влезете в диска на Слънцето и ще излезете. Каквото видите за това време, добре. След 3 минути ще бъдем пак тук. Знаете ли защо ние ще се движим с бързина, 5 пъти по-голяма от тази на светлината? Ако се движите със същата бързина на светлината, вие сте във физическия свят, но понеже се движите 5 пъти по-бързо, вие сте в духовния свят, дето се движат мислите и чувствата на хората.

Сега ще бъдете внимателни, никакъв багаж няма да имате. Най-малкият багаж е опасен. Никакъв багаж, нищо! До Слънцето за 3 минути не ви трябва багаж, ще бъдете свободни. Една приятна разходка е това!

Ще започнем вече упражнението. Ще сложите волята си на работа! Кашлиците, всичко ще оставите настрана. Защото тия пространства, през които ще минете, ако речете да кашляте, кондукторът ще ви спре насред пътя и ще ви свали.

Мнозина от вас кашляха, затова кондукторът ги върна назад.

Тези от вас, които кашлят, един цяр ще им дам. Ще настържете черна ряпа и от сока ѝ всяка вечер ще изпиете по една кафейна чашка. Отлично действа и за стомаха. Ще взимате и по една скилидка чесън с малко солчица. Това ще правите всяка вечер, докато кашлицата престане.

Когато имате болки в сливиците, взимайте лют чесън! Това е един добър начин за лекуване на сливиците и хубава дезинфекция на гърлото. Те са отлични хапчета, пилюлетата. Една глава чесън ви стига. А иначе, трябва да дадете 60–70 лева в аптеката за лекарства. Чесънът действа отлично и за тези, които страдат от безсъница.

В Школата ще бъдете сериозни, ще се учите да ме слушате и ще се съмнявате в мене само тогава, когато от 100 направени опита, 99 излязат несполучливи. Тогава ви

давам пълно право да се съмнявате в мене. Окултната наука е наука на опита. Учителят в окултната наука не върви отзад, а отпред. Когато се правят опити, той е в лабораторията си. Тогава и ученици, и Учител са заедно. Той няма да каже: "Направете вие опита." Не, Той ще направи сам опита и ще присъства през всичкото време, докато трае задачата.

Няма по-грубо нещо от съмнението! Най-голямата грубост в света, това е съмнението. Най-голямата подлост в света, това е лицемерието! Няма по-голяма подлост от лицемерието и по-голяма грубост от съмнението! Тия два гряха аз ви забранявам абсолютно да ги имате. Не позволявам да си служите с тях! Разсъждавайте, но да се съмнявате, да лицемерите, ни помен да няма! Тъй е писано! Няма нищо по-жестоко от това да се съмнявате! Нали ние ще се приближаваме към една наука на опитите, а не тъй, както вие си мислите. Ученикът трябва да бъде буден. Казано – свършено! Щом се каже на ученика нещо и той си туря уговорки, той не е ученик.

Щом ми напомните, следващия път ще ви дам кои са положителните черти, които трябва да имате. Сега ви казвам кои са отрицателните черти, за да ги избягвате. Защо не трябва да ги имате? С вашето съмнение и с вашето лицемерие вие отблъсквате всички ония творчески сили на Природата, които ще ви помогнат. Вие сами себе се опропастявате. Нищо повече!

Може да излезем на разходка някой път както вчера например. В това време някому започват да изстиват краката. Ние знаем причината. Студът е качество на електричеството. То е, което изстудява. Обаче това не е студ, който умъртвява, а студ, който изцелява. Например, когато човек има огън, висока температура, какво трябва да се прави? – Да се намали топлината, защото има топлина, която не е свойствена на организма. Аз виждам, има една топлина, която е много приятна. Някоя ръка е гореща, като я пипнеш, причинява нещо неприятно; пък има ръка, като я пипнеш, толкова приятна е, усещаш, че излиза живот от

нея. Това става и в Природата. По някой път, като отиваме
всрещ Природата, най-първо минаваме през процеса на из-
студяването. Който не разбира, ще каже: Почват да ми
изстиват ръцете. У вас ще се зароди едно желание на лице-
мерие. Недоволен сте, казвате: "Какъв е днешният ден!" –
По-добър ден от днешния няма! Ама сняг вали! Кажи: А,
отличен е денят, по-добър сняг от този няма. В себе си
трябва да го кажеш, но трябва и да го преживееш. Пък ако
в душата ти влезе страх, ще се уплашиш и ще си кажеш:
Може тук да ме хване главоболие, може да изгубя здраве-
то си, да стана някой инвалид. Такъв един глупав опит не
правя. "Още веднъж баба на такова хоро не се хваща."
Природата не търпи никакво лицемерие. Всяко лицемерие
тя го наказва най-строго. За съмнението и за лицемерието
в Природата има най-тежко наказание. Тия, които са се
съмнявали в мене, тя ги прави невалидни. Не ги уморява
изведнъж, но в продължение на 20, 30, 40, 50 години ще те
направи инвалид, ще те прекара през всички страдания,
които знае. Тя си има колела, и като минеш през тия коле-
ла и тия зъбци, пак ще те пита: Обичаш ли още да се
съмняваш? Окултните ученици трябва да знаят това. Хора-
та на земята, това са галени деца. Ами чи тъй е! Туй, което
вне си позволявате да правите, до е доказателство, че сте
галени деца. Това ако го направи един ангел, биха го изпъ-
дили от небето. Вие хванете някоя кокошка, сложете я в
тенджерата. Хванете някоя лястовичка, отрежете ѝ крило-
то. Видите някое цвете, откъснете го. На вас нищо не каз-
ват, но ако един ангел откъсне едно цвете, ще го изпъдят,
не признават туй. Към вас имат голямо снизхождение.
Затуй аз наричам хората "галени деца". Досега е било та-
ка, но вече сте влезли в един период, когато започва прило-
жението на първите педагогически правила. Майката е из-
лязла с една тънка, тънка пръчица, че като ви шибне някъ-
де... Най-първо майката казва: "О, моето пиленце, моето
ангелче", а после тази пръчица играе безпощадно по него.
Целта на Природата не е наказанието, но изправленията да
ни застави да зачитаме нейните свещени закони. В това се

крие нашето благородство! Защото в Природата няма нищо, което да е извън нея. Всяко нещо е на мястото си. И ние абсолютно нямаме право да се съмняваме! Туй, което съвременните хора наричат Природа, това не е Природа, това са изопачени неща, които се дължат на хората. Когато влезем в някоя къща, която първоначално е добре инсталирана, но отпосле се развалят водопроводите и всичко друго, кой е виновен? А истинската Природа е всякога девствена, тия нейни непослушни деца не могат да си играят с нея.

Та искам, млади и стари, да знаете едно свещено правило: абсолютно никакво лицемерие като ученици! Какви са вашите отношения към света, то е друг въпрос. Като ви говоря за живата Природа, разбирам какви трябва да бъдат отношенията ви спрямо нея. Ще бъдете според правилото абсолютно искрени, чистосърдечни и никакво съмнение! Трябва да разбираме вътрешния принцип. Този е живият принцип. Докато не разберете този принцип, другите отношения не може да се оправят. Ние започваме с основния закон. Приложим ли него, всичко друго ще сполучим да разрешим. Но не сполучим ли там, нашите отношения към света ще бъдат такива, каквито са.

Истинският път е : Вътрешна връзка с живата Природа. Тъй го наричам аз, защото, ако кажа "връзка с Бога", опетнено е Божието име. И затова аз казвам: Истинският път е връзка с живата Природа, име, което хората не са произнасяли, то е още девствено. Нека оставим другото име да се очисти, защото, като сме произнасяли туй име, ний сме го опетнили. И сега, като кажем Господ, като Го призоваваме, Той не ни чува вече. А живата Природа, тя е най-близо до нас.

И тъй, да няма никакво лицемерие! Всякога можем да бъдем в контакт с туй, от което имаме нужда. Сега ние ще имаме нужда за съграждането на нашия ум, за съграждането на нашето сърце и за съграждането и развитието на нашата воля. Тия неща са необходими в градежа на нашия живот още сега, още днес.

Аз вярвам, че вие ще приложите това нещо. Не само че вярвам, но зная, че ще го приложите. Два начина има за приложение. Вие знаете и двата начина. Няма човек, който да не приложи. В края на краищата всички ще приложат туй, което Природата изисква. Единият начин е по закона на свободата, а другият начин е по закона на необходимостта. Но колкото по-скоро, толкова по-добре.

Т. м.

*

23 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
19. III. 1923 г
София

ТОЧНОСТТА

Прочете се резюмето върху темата "Влиянието на планетите върху човека".

Прочетоха се няколко теми върху "Първата съзнателна мисъл".

Упражнение:

Прострете дясната си ръка напред. Опнете я хубаво, без да се свива. Ще се стараете да проектирате вашата воля в ръката и ще мислите само за нея, за нищо друго. Ще направите едно малко движение към ляво, после към дясно, пак вляво и пак вдясно.

Сега, като движите ръката си полека, ще проектирате мисълта си във всичките пръсти и като връщате ръката си към дясно, ще направите пак същото. Движението ще бъде в две посоки: към ляво ръката, а умът се движи от палеца към малкия пръст; после ръката вдясно, а мисълта си ще прекарате от малкия пръст към другите пръсти. Е, какво забелязвате? *(Особени струи се усещат в пръстите, сила, успокоение.)* След това ръката се поставя отпред пред другата ръка.

С мисълът на живота седи в малките работи. Природата, за да ни застави да се концентрираме, за да ни накара да се повърнем към себе си, да мислим, тя е създала болестите. За пример ти си търговец, имаш да мислиш за 100 души: този има да ти дава, онзи има да ти дава, умът ти е разсеян. Върнеш се вечер, не можеш да се помолиш, не

можеш да си помислиш за децата си, за приятеля си — също. Дойде една силна болест или в окото ти, или в стомаха, веднага ти се концентрираш, забравиш всичките си длъжности и почнеш да мислиш само за себе си. Нашата цел не е да ви освободим от страданията, ни най-малко — но искам да видите ползата от тия страдания. Днес всички вие искате да бягате от страданията. Не, първото нещо: човек трябва да бъде концентриран, да може съевременно да насочва ума си правилно, накъдето иска. За да разберете закона, умът ви трябва да дойде в стълкновение с друг ум. Защото два ума могат да дойдат в стълкновение един с друг. Две сърца също могат да дойдат в стълкновение едно с друго. И две воли също могат да дойдат в стълкновение една с друга. Всичко може да дойде в стълкновение. Ако туй стълкновение е неправилно, често произлизат катастрофи, неприятности.

Сега за пример вас може да ви се вижда чудно защо трябва да правим упражнения. Природата изисква от нас упражнения във физическия свят. Тя ни заставя да правим движения. И ще забележите, когато някои хора имат нужда от упражнения, какво правят вечер, когато спят? Наблюдавайте ги! Току свиват десния си крак, левия пръст; след туй прострат десния си крак, свиват лявата си ръка. После простират лявата си ръка, свиват левия си крак и т.н. Всичко в тях се движи. Вие може да мислите, че тия неща са произволни. Не, не са произволни. Всяко едно движение, всеки ъгъл, който прави тялото, е във връзка с известна електрическа енергия, която действа под разни ъгли. И вечерно време, когато човек е в сънно състояние, Природата го свива по един или друг начин. За да познаеш дали един човек е нормален, т.е. уравновесен, виж го вечерно време как спи. Който е уравновесен, той спи спокойно, а онзи, който не е уравновесен, ще го забележите какви свивания прави. Той ляга ту на корема си, ту на гърба си, ту на едната или на другата си страна — до сутринта все се премята. Туй движение е потребно за него.

И тъй, концентрирането е потребно за вас. За пример аз ви казах и по-рано, че всички, които сте в Школата, трябва да бъдете точни. Първото нещо: ние изискваме абсолютна точност от вас, каквато Природата ни представя. Природата е точна, определена, абсолютна. Тя е израз на Божествената абсолютност. В нея има една абсолютна мярка, която е потребна за нас. Когато нашите мисли и действия съвпадат в тази абсолютна мярка, ние веднага ще усетим в себе си един мир, едно успокояване. За пример решавате да станете точно в 4 часа. Ще си внушите тази мисъл да станете точно в 4 часа. Събудите ли се, няма да се въртите насам-натам, но веднага ще станете. Не станете ли, почнете ли да философствате, че има още една минута време, законът ще се измени. В Природата има друга една противодействаща сила, която веднага ще се прояви. Тя е леността, мързелът, от който вие трябва да се избавите. Щом решиш да направиш нещо, мързелът ще дойде, той е един съветник. Казва ти: "Има още време, почакай още малко." Не, не се поддавай! После идеш някъде на гости, решиш да си вървиш вече. Станеш изведнъж, но те поканят да постоиш още малко. Не изменяй първото си решение! Станеш ли веднъж, върви си. Станеш ли и после пак те върнат, непременно работата се разваля. Щом си решил в 6 часа да си отидеш, върви си, не отлагай! Всички трябва да разбирате, да се учите на точност. Точността, туй е първото нещо, което се изисква от ученика. Само така ще бъдете точни в мислите си, точни в чувствата и желанията си и точни в своите действия.

Живата Природа обича акуратността. Тя е много изискателна в това отношение. Обещаеш ли нещо, ти не можеш да го отлагаш. Като четете притчите, там се обръща внимание на това, като обещаеш нещо на Господа, да не го отлагаш. Господ не благоволи към онези, които не изпълняват. Онзи, който обещае и не изпълни, за него имаме много лошо мнение. Човек, който обещава и не държи на думата си, в небето той е последен, не минава за човек там. За всички ви в небето държат сметка. Там в тефтера

се пише за всички. И ако ти си един от тези, които обеща-
ват и не изпълняват, за теб е писано такова нещо: "Той е
един от непостоянните. От него нищо не може да излезе."
За някои от вас е писано: "Той обеща и свърши." Всяко
дадено обещание е дадено в живата Природа. Животът,
който имате, желанията, действията, на всичко това ние не
сме напълно господари. Защото, ако кажа, че аз мога да
направя каквото искам, то значи, че се считам за Бог. Не,
има и друг Бог с нас и ако ние влезем в стълкновение с
Неговата воля, ще понесем последствията от това нещо.
Няма човек досега, който да е влязъл в стълкновение с
Божията воля и да е спечелил. Яков се бори с ангела Гос-
поден до зазоряване. Като не му надви, докосна се до става
на бедрото му и Яков окуця. Ангелът му рече: "Остави ме
да си отида." Не, няма да те пусна да си отидеш, ако не ме
благословиш.

Знаете ли какво значи "бутна го"? Някои хора хванат
Господа и искат от Него пари, пари, пари. И Той ги бутне в
хълбока, даде им пари, но те окуцеят. Не мислете, че бла-
гата, които съществуват вътре в Природата, се дават без-
разборно. Не, те са определени. Всяко благо има своето
предназначение. И тъй, в Школата ние ще се учим да бъ-
дем точни. За пример ние ще имаме един опит, ще напра-
вим една екскурзия, в която ще измерим нашата точност.
Да кажем, ще определим точно в 4, в 5,30 или в 6 часа
всички да се намерим на сборното място. Трябва да изпъл-
ним тази задача съзнателно. Ако не можете да изпълните
тази задача, тогава как ще изпълните другите задачи, кои-
то са по-важни? Как ще ги изпълните, ако нямате тази
точност?

Второто нещо, което искам от вас, е всички ученици
да издържат на обещанията си. Дума дадена, обещана – да
се изпълни! Малко ще говорите, а повече ще изпълнявате.
Дадена дума на известно място – да се изпълни. За пример
на вас като ученици може да ви дадат такава една задача.
Ти искаш да станеш окултен ученик. Ще ти дадем една
задача, да спечелиш за един месец хиляда лв., а нямаш

нито 5 пари. Ще кажеш: "Трябва да ги открадна." Не, няма да ги откраднеш, ще ги спечелиш. Ще каже някой: Ама как ще ги спечелим? Е, това е една от задачите. Може да дадем някому задача да нарисова една картина или в една година да се научи да свири на цигулка. Вие сте чудни! Ще ви се дадат невъзможни неща и ако ги превъзмогнете, това показва, че имате воля и можете да събудите ония скрити окултни сили във вас да работят.

Сега ние ще пристъпим към някои от тия задачи. Ще ги даваме не безразборно, на когото и да е, но когато някой дойде при мене и го видя, че искрено желае това, тогава ще му разкрия нещо. Аз съм готов, гледам какво му не достига. Виждам го, не може да рисува, ще му кажа: В една година отгоре ще нарисуваш една хубава картина. Ако не можеш да нарисуваш тази картина и аз няма да ти разкрия нищо. Ако ти можеш да нарисуваш тази картина, и аз мога да ти доверя, да ти разкрия нещо. Сега не мислете, че това е излишно. Туй са ред малки задачи, от които зависи цялото ваше бъдещо развитие. За пример някой път се дава известен наряд за молене. Вие го взимате буквално. Що е молитвата? – Молитвата е едно упражнение, да знаеш кога да ставаш. Като станеш, да знаеш какво да мислиш; после, да знаеш какво да чувстваш и най-после какво да действаш и най-после какво да действаш в даден случай. Трябва да знаеш как да се поляризираш. Станеш сутрин, неразположен си, казваш: Когато ми дойде разположение, тогава ще се моля. Не, не, ще се молиш без разположение, ще превърнеш тия сили. Един прост пример. Вземете у нас ритмическото дишане. Как става то? – Равномерно и непрекъснато. Може ли да спреш дишането, че си разгневен? Не можеш да спреш дишането, ще дишаш. Не си радостен, ще дишаш. У някого дишането се ускорява, но не може да го спре. По този начин ние може да развием силата на нашата воля и много от невъзможните задачи, които сега имате, ще станат възможни.

Сега аз забелязвам някои от учениците са почнали добре, но някои не вървят правилно. Някои от учениците,

които са придобили малко знание, употребяват това знание да противодействат. Имайте едно нещо предвид, че тия противодействия ще бъдат спрени. В Школата вие ще забележите един закон. Ние, т. е. Бялото Братство, сме поставили в действие този закон. Целият съвременен културен свят ще се намери пред този закон като пред една диамантена стена. И за да не се сблъскат в тая стена, всичките им действия, всичките им намерения ще трябва да се превърнат, да се спрат. Не че Природата иска да ги спре, но една диамантена стена се изправя отпреде ни и тя дава насока, в друго направление да се движим.

Аз желая всичките ученици да се самонаблюдават, вашият живот да стане разумен. Не трябва да се спъвате на думата. Аз от няколко време наблюдавам, за пример проявяват се известни психически сили в някой брат или в някоя сестра, става повишение на чувствата и те се проявяват особено ексцентрично. Няма спокойствие, страхува се. Защо? – Не разбира закона. Какво има да се страхувате? Ама тези духове тук в света, те ли са, които управляват живота? – Не. Вие можете да изпратите на този брат или на тази сестра една добра мисъл. Помолете се за тях, пожелайте изпита, който имат, да го минат добре. Някой е обезсърчен, не разбира закона. Обсебили са го духове и не може да издържи изпита си. Но знайте, че ще стане повишение на чувствата ви. Не мислете, че вие ще бъдете толкова солидни. Не, ще се понагорещите, тъй с 400 градуса, 500 градуса, 1000 градуса, 2000 градуса температура и ще се намерите в едно напрегнато състояние. Туй не трябва да ви плаши. И първото нещо – всички трябва да си благопожелавате, да мислите добро един за друг.

Сега тази вечер аз забелязвах този брат, като четете резюмето, а то беше малко дългичко, понеже планетата му е такава, в такава зодия се е родил, вие, като седите, не можете да слушате спокойни, казвате: "Кога ще свърши, стига, стига вече." Тревожите се. Той може да чете един час и вие да не се безпокоите. Но вие казвате: "Той взима времето на Учителя." Разсъждавайте философски! Ако ние

искаме да спрем тази енергия, ще завъртим ключа и ще се спре всичко. Но не, той е взел работа и вие трябва да се научите на търпение, ще се учите да издържате. То е най-малкото зло. Сега в класа ще се учите на търпите. Днес ще дойде едно, утре ще дойде друго, после трето и т.н. Някой може да говори глупаво според вас, ще търпите. Учете се на търпение! Защото знанията на всинца ви какви са? Онези, които знаят повече, и онези, които знаят по-малко, все такива ще бъдат отношенията помежду ви. Но в света, когато Любовта царува, макар че нещата са казани по един нехармоничен начин, те са търпими. Детето, когато говори на майка си, все умни работи ли говори? Може много глупави работи да говори, но майката казва: "Много хубаво говори моето дете." Защо? – Защото го обича, у нея има желание то да се оправи и то се оправя. И аз вярвам – все всинца имате много благородни желания, но щом се дойде до изпълнение вашите благородни желания, вие се обезсърчавате. Не сте точни, няма постоянство у вас. Вие правили ли сте някакви научни наблюдения, с които да развивате търпението си? Аз съм изучавал характера на българите цели 11 години. Правил съм най-щателни измервания на главите им с пергел. Всеки ден съм измервал по 10 души. Това се продължаваше цели 11 години. А за това нещо търпение се изисква! Цифри, цифри, изчисления, цели таблици. Мерили ли сте 11 години наред глави? Търпение трябва! Природата обича постоянството. Вие искате много лесно да разрешавате въпросите, но някои задачи са мъчни за разрешаване. За да разрешите някои задачи, трябва ви може би 1 – 2 живота. Те не са за сегашния ви живот и не можем да ви говорим за тях. Обаче има задачи, които още сега може да се разрешат. За пример има задачи, които може да се разрешат в един ден, в два, в седмица, в година, в две, в 10 години, а има задачи, които ще останат за разрешение, като минете в другия свят. Вие сега мислите, че като заминете за другия свят, ще заспите. Не, знанието, което сега учите, когато идете в другия свят, ще го продължите, още по-добре ще го учите. Ние искаме

тази Школа, която сега имате, да се продължи и по-нататък. За сега тя е в елементарно състояние. Днес ние не можем да употребим всичките окултни методи, защото има такива методи, които, ако ги приложите, знаете ли какво би станало? – Вашият организъм – мозъкът ви, мускулната ви система, артериалната ви система, нервната ви система няма да издържат, не са пригодни. Индусите имат специални методи, които прилагат, но те с хиляди години са се упражнявали върху тях. Например един от тия методи е методът за дълбокото дишане, който западните народи не може да употребят. Обаче тия методи са изкуствени, но ние имаме други, естествени методи. Бялото Братство си служи с тия естествени методи, които са отлични. Аз искам да приложа тези естествени методи. Те са нови методи и не са прилагани досега. Ние ще ги приложим само на онези от вас, които, като ги поставим на изпит, издържат. Ще опитате вие тия методи. С всеки един метод вие ще разрешите една ваша задача в живота си.

Та сега първото нещо: ще изучавате точността, тя е необходима. Точно на време ще ядете, точно на време ще лягате, точно на време ще ставате – ще се научите на точност. А сега казвате: Както духът каже. Какъв е този дух? – Той е мързелът. И всичките ученици, доколкото съм ви наблюдавал, казват: "Ние слушаме нашия Учител." Не, аз зная доколко слушате. Досега вие сте изпълнявали моята воля дотолкова, доколкото тя е била в съгласие с вашата воля. Аз съм проверявал. Щом влезе моята воля малко в съгласие с вашата, казвате: Ние сме на особено мнение. Тогава казвам: И аз ще остана на особено мнение. Ако вие като ученици може да останете на особено мнение, и аз мога да остана на особено мнение.

Сега вие мислите, че като седя така естествено между вас, на същия уровень с вас, че и аз съм като вас. Казвате: И Учителя е като нас. Тъй като ходя с вас, казвате: Учителят, и Той е забатачил като нас. Много се лъжете. Аз обичам естествения живот; но не забатачвам. Защо обичам естествения живот? – Той е живот на Природата. Естест-

вен трябва да бъде човек! Аз зная всички възли в Природата, та като вляза в течението на тази, живата енергия, веднага моето състояние се трансформира. И вие всички трябва да се познавате. Не мислете, че при туй състояние, при което сега се намирате, сте много добри. Аз не си правя илюзии. У вас има добри състояния, но има и лоши. Например някой път някой от вас не може да мисли. Това е едно особено състояние. Той е попаднал в едно неблагоприятно течение. Но ако поставите този човек в благоприятно течение, неговата мисъл ще светне. Туй е доказано в окултизма. Който и да е от вас, ако се постави в магнетичен сън, веднага умът му ще се проясни и той ще предвиди да бъдещето, ще разсъждава много правилно. Отвлечени философски въпроси ще решава правилно. Ще може да стане не медик, ще вижда причините на някоя болест, ще може да предпише цяр, но като се събуди, пак нищо няма да знае. Значи у човека има нещо непроявено. И ние в този живот искаме да ви съединим с туй, непроявеното. Искаме да ви свържа по един естествен начин, както се казва в Писанието: "Да станете сънаследници с Христа." Да станете сънаследници по естествен път, та туй наследство, което ще приемете, да може добре да го използвате, да ликвидирате правилно с вашата карма. Ако не го използвате правилно, може да си натрупате още една излишна част към вашата карма.

Та сега първото нещо: трябва да се създаде хармония между вас. Всички трябва да направите едно усилие, да се създаде една хармонична атмосфера вътре в Школата. Като дойдете в Школата, всеки един от вас, за един час поне, да се почувства свободен, спокоен, като на почивка. Такова състояние трябва да се образува вътре в Школата! И при това всички ученици трябва да се стремят към тази хармония. Имайте предвид, че външният свят върху вас сипе много лоши мисли, желания и всички тия неща ние трябва по един разумен начин да ги изолираме, а можем да ги изолираме. Ще бъдем точни, ще имаме силна вяра! Това, което обещаем в Природата, ще го изпълним.

После ще дойдем към онзи стих от Писанието, който гласи: "Надпреварвайте се да си давате почит един на друг." Ако почиташ другите, ще почитат и тебе. Като почиташ другите, ти развиваш едно благородно чувство.

Сега в Школата имаме за цел между другите задачи да пристъпим към тия малки практически задачи, които трябва да се реализират. Ако ги приложите, вие няма да съжалявате, ще благодарите после.

Сега аз бих ви попитал: Утре да ви дадем ли една малка задача или да ви оставим свършено свободни? (Както вие кажете.) Аз имам думата наполовина, 50 % аз желая, 50% трябва и вие да желаете и като ги съберем, ще имаме 100%. Е, тогава ще имаме една малка задача: ще излезем на изгрев точно в 6 часа сутринта. Там няма да стоим дълго, най-много два часа, след два часа всички ще се върнем назад. Ще гледате на мястото да пристигнете точно в 6 часа. Не е в тръгването, а в пристигането. От всички места може да заобиколите, да минете покрай семинарията или откъдето и да е. Хубаво е да бъдем всички точни. Това ще бъде едно упражнение върху точността.

Вие ще си кажете: Искам да бъда в 6 часа там. Има едно съзнание у човека, което ще измери времето. Ще направим сега един опит. Първият опит може да не е толкова успешен, но ще видим каква разлика ще има. Ще видим колко минути ще има закъснели – може 1, 2, 3, 4 па може и 10 минути. Всеки да си отбележи в колко е пристигнал там.

Може да има някои, които не ще могат да дойдат, нека се извинят. Тях ще извиним, но които кажат, че ще дойдат, непременно ще дойдат. Те са длъжни да изпълнят задачата.

Размишление.

*

24 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
8. IV. 1923 г.
София

ОКУЛТНА МЕДИЦИНА

Размишление

Прочете се резюмето върху "Произход на музиката".
Прочетоха се няколко теми върху "Произход на мисълта".

За следващия път ще пишете върху темата "Произход на религиите".

Упражнения:

1. Прострете дясната си ръка напред. Дръжте я в това положение 5 минути, без да се движите. Ще концентрирате ума си към ръката.

2. Поставете двете си ръце пред гърдите, като допирате големите пръсти. Постепенно ще отдалечавате ръцете си настрана, като че ли срещате голямо съпротивление. По същия начин бавно ще поставите ръцете си пак отпред гърдите. Не бързайте, имате голямо съпротивление насреща си. Когато разтваряте ръцете си, поемайте дълбок дъха си. (Това упражнение ще направите няколко пъти.)

След това, както са били ръцете отпред на гърдите, простирате ги напред, като се допират с показалците си.

Отпред гърдите, ръцете се изправят нагоре, пак с допирани пръсти. (Няколко пъти, ритмично, но по-бързо.) Най-после ръцете настрани, отпред на гърдите (няколко пъти.)

3. Едно – дясната ръка нагоре;

Две – дясната ръка надолу;

Три – лявата ръка нагоре;

Четири – лявата ръка надолу.

(Това упражнение се направи няколко пъти.) Тия упражнения можем да ги направим на открито.

4. Прострете лявата ръка напред, а дясната сложете на лявото рамо. Прекарайте леко дясната ръка по продължение на лявата и после я поставете успоредно на лявата. След туй лявата ръка се слага на дясното рамо и се прави същото, каквото дясната ръка. *(Това упражнение се направи няколко пъти.)*

5. Двете ръце настрани, после нагоре над главата, надолу покрай главата – обливане. *(То се направи няколко пъти.)* След туй ръцете се поставят на гърдите, като се изговаря три пъти сричката "ху".

(Всички упражнения извършихме седнали.)

Имате ли някакво упражнение за вечерно време? – Последното упражнение беше "Бог е светлина, ангелите са топлина, а всички хора са добрина".

Упражнение:

Това упражнение ще бъде за една седмица. Всички ще го изпълнявате само вечерно време, точно в 10 ч преди лягане. То ще се прави по следния начин: ще седнете комфортно на стола си, а който иска, може и на земята – ще прекръстоса краката си. Ще се обърнете към изток, ще останете спокойно. И в туй спокойно състояние веднага ще отправите ума си към далечния запад. Ще наблюдавате дали, като препращате ума си, ще видите някоя светла точка или някое светло огнище, което да привлече вашия ум. Тъй ще проектирате ума си, ще почнете по права линия. Гледайте какво ще забележите. След туй ще обърнете ума си към юг. Пак ще го проектирате по права линия. Пак ще забележите дали има някаква светлина, която да привлече ума ви. После ще обърнете ума си към север и ще забележите има ли някоя светла точка там. Накрая ще обърнете на изток и ще свършите упражнението.

Ще видите към коя от четирите страни на Земята светлината е по-голяма: към запад, юг, север или изток. По 10 минути ще правите упражнението, един опит ще направите

на вашия ум. Сложете по 2 или 3 минути за всяка страна. Всичко 12 минути: три минути на запад, три на юг, три на север и три на изток. Ще се стараете да бъдете точни. Ние ще започнем с точността. И излетите ще правим точно. Това упражнение ще правите точно в 10 часа. Вкъщи ще го правите. От тази вечер може да започнете.

Сега аз пак ще ви кажа: Онези, които остават на особено мнение, които няма да правят упражнението, нека си кажат, нека седят вън, защото всяка мисъл, че не мога, противодейства. Онзи, който не може да прави упражнението, да не влиза, да си каже още сега, защото става разкъсване. А онези, които обещаят – да бъдат точни. Защо? – Когато правите онези окултни упражнения в Школата, и от невидимия свят взимат участие. Тия същества ви дават благоприятни условия. Невсякога може да ви се дадат тези упражнения, защото със силите на Природата не може да разполагаме всякога. За всяка сила, която се употребява, се води сметка. Нещата не са в излишък, но не са и в недоимък. Всяко нещо трябва да се използва разумно.

Сега за пример вие имате толкова кашлици. Аз бих желал да зная колко души от вас имат кашлица. Защо страдате от кашлица? – Гледам, постоянно пиете студена вода, и то тъй, както не е позволено да се пие. Всичките ученици ще пиете водата на глътки. Никой от учениците няма право да вдигне чашата със студена вода и да я изпие изведнъж. Туй ще имате за правило! Ще се учите на търпение. В туй отношение кокошките са по-умни. И кокошката дава пример. Кокошката пие много добре. Млекопитаещите защо страдат? Те смучат, смучат водата изведнъж и умират. А кокошката – глътне, спре, глътне, спре. Ако те страдат, то е благодарение на това, че някой път им дават нечиста вода, от която умират. Иначе, тъй както пият водата, те не биха страдали. Тук като сте, можете да пиете по една студена вода, но всеки трябва да си носи по една чашка. Пък като влезем в нашия салон, самоварите ще се сложат и ще избегнем кашлицата. Първото нещо: ще има топла вода в изобилие.

Природата е жива, тя не е механическа. В Природата механическо дишане няма. Тя е органическа и съзнателна. Изисква се и у нас съзнанието ни да е будно, сърцето ни да е будно и волята ни да е будна. Природата долавя всичко и щом не се подчинявате на нейните закони, тя ще ви научи как да пиете вода. Ние имаме пример, гдето от малки работи стават големи пакости. Отива един приятел, който се помина сега, при един зъболекар да му вади зъба. Заболи го, иска да се отърве от тази мъчнотия. А този зъб трябва да го боли. Той трябва да изтърпи това наказание, но не можа и плати с живота си. Лекарят потегля зъба, счупва го. Изважда го най-последно, но инструментът бил нечист, инфектира се мястото, подува се. Вика други лекари, нарязват го и го изпращат на онзи свят – заради един зъб. Този човек не трябваше да си вади зъба. Сега и вие понякога искате да бягате от страданията. Аз ви казвам: Малките страдания приемайте на драго сърце! Бягате ли от тях, ще дойдат по-големи страдания. Понякога се яви у вас кашлица. Сложете волята си в действие. Борете се с кашлицата. Ето как да се лекува кашлицата: веднага пратете в дробовете си светлина. В гърлото пратете портокалените лъчи, после сините, зелените. Прекарайте ги, какво ще ви коства? Кашлицата всякога детонирва организма на човека. По този начин ще се ускори лекуването. Гледайте да я стимулирате. Кашлицата е жива, кажете ѝ да излезе, да ви напусне. По този начин ще упражнявате волята си. Трябва да докажем, че умът има сила да лекува. Ако с ума си ние не може да лекуваме, къде е силата ни? Ще гледате да упражнявате ума си. Сега аз забелязвам някой ваш приятел, заболел ли го крак, веднага при лекаря и той бърза да направи инжекция. При лекар в краен случай се отива, а първа помощ ще си дадете вие. Няма защо да бягате при лекаря. Вие сте ученици, заболете ли, дава ви се задача, лекарят няма да реши задачата за вас. Ако той трябва да я реши, той ще ви прати на онзи свят. За пример заболел този наш приятел, като го заболел зъбът – можеше да си сложи компрес и щеше да се спаси. Инфекция станало! Можеше да

му поставят млечен компрес и инфекцията щеше да спре. Или той можеше мислено да огради зъба си – инфекцията щеше да спре. Може да направите опит: имате един цирей, появил се на бута ви, на дебелото месо. По-нагоре се образува друг. Вие ще кажете на втория: Ти ще излезеш пред първия – и той ще излезе. Ние имаме опит. Тук една сестра синът ѝ имаше цирей. Първия път му направиха операция и цели два месеца се лекува. После втория път като се явиха циреи, направи тъй, както казах – през първия излязоха. По този начин минаха много лесно. Тия два цирея са като скачени съдове. На втория цирей ще кажеш: Моля те, през тази отворена врата ще излезеш. Ако не му кажеш това, той ще направи втора врата. После ще дойде трета, четвърта, ще надупчат тялото ти. Колкото циреи се зародят, кажи им да излязат през първата врата.

После друг опит може да направите. Имате треска. Вие можете да покажете на тази треска едно място откъде да излезе. Може да ѝ кажете да излезе някъде зад ухото в едно малко цирейче или на устата отстрани. Тъй стават тези работи. При болестите се зараждат известни нечистотии, които може да излязат по един правилен начин. У вас някой път се заражда страх и вследствие на това се явяват много неприятности за малки работи.

Всичко туй е първата помощ, която трябва да дадете на себе си. Заболи ви гърлото, простинали сте, веднага си сложете един млечен компрес или от маслини. Аз ще ви препоръчам друг един лек. Ще вземете квас, ще направите тархана, ще турите изобилно черен пипер, тъй, да ви текат сълзи. Щом ви заболи гърлото, вземете туй, хем тарханата хубава, хем лековита. Като ядете тарханата, този черен пипер ще образува едно голямо сгорещяване. Той е едно хубаво лекарство, антисептично. Едновременно ще имате едно приятно ядене, а при това и лечебно. Ако някой страда от нещо, простудил се, вземете тархана един, два, три пъти наред и ще избегнете много усложнения. И тъй, ще знаете: или млечен компрес, или компрес от маслини, или тархана най-после; тарханата ще я ядете топла. Вие сами

ще си счукате черния пипер. Не ви препоръчвам да вземете от бакалина счукан пипер; вие сами ще си го счукате. Тази рецепта няма да я давате навън. Тя е един специалитет. Ако вие я изнесете навънка, лекарите ще се хванат за корена от смях, ще кажат: "Бива, бива, ама толкова голямо невежество!" Вие ще направите опит един, два, три пъти, на децата си направете опит, на някой ваш приятел, ще им кажете: имате ли квас? Да направите тархана, опитайте и вижте как действува тя. Ще има изключения, гдето навсякъде тя не ще може да лекува. Не казвам, че във всички случаи лекува. Някъде 50%, някъде 75% може да лекува. В употребата на всички лекарства умът трябва да играе важна роля. Едно правило спазвайте: щом направите тарханата, ще мислите за нея, че действа добре. Ако вашият ум е разтревожен и си кажете: "То няма да ми помогне", и в ума си имате друго лекарство, вие ще си противодействате. Киселото изобщо отнема възпалението, действува успокоително малко. А пък черният пипер действува съгриващо. Българите изобщо турят черен пипер, масло и спирт, някой път турят камфор и с това лекарство разтриват.

Колко души страдат от кашлица сега, я пребройте! – 19 души. Тази кашлица може да я премахнем вътре в 24 часа, но трябва да се образува една абсолютна хармония. Тази кашлица показва, че между вас няма хармония. Но ако ми обещаете, че в един месец отгоре ще въдворите хармония, ще пратим тока. Законът е такъв: не мислете за болните хора – нищо повече! Изхвърлете всички болни хора от ума си. За болни хора не мислете. Мислете за здрави хора, за здравата Природа.

Е, добре, сега вие, болните, слушайте ме! Аз ще оставам здравите, с вас, болните, ще се занимая. С вас ще се позанимая ден, два, да видя дали сте послушни. След като си направите упражнението през тази седмица, тогава 10 минути ще дойдете вие, всички кашличави, за лекуване. Ще видим следващата седмица колко ще оздравеят. Най-първо ще отправите ума си, ще се съсредоточите, да видя дали ще се излекува вашата кашлица. Ще употребите по 10

минути в продължение на 7 дни. Ще видим може ли да проработи този ток за лекуване на кашлицата ви или не. Онези, които кашлят, ще се молят. Ще кажете: "В името на Любовта, Мъдростта и Истината заповядвам на кашлицата да си иде." Да иде на работа, понеже тя е влязла като един банкер вътре във вас, на лихви живее. Ще я помолим да си излезе. Всякога кашлицата иде от демагнетизиране на организма. Демагнетизирането може да бъде частично и общо. Ако един орган заболее, той се демагнетизира; може да се демагнетизира гърлото, дробовете или цялото тяло. Тогава усещаме една голяма слабост и трябва да се възстанови магнетизмът на организма. Разбира се, при сегашните условия на живота, както живеем тъй интензивно, има условия да заболее.

После за тия, кашличавите, ще направим една специална екскурзия. Ама слушайте, на всички кашличави казвам: по две ризи ще носите. После, като идем на Витоша, ще сложите по 20 кг на гърба си, че като излезете горе, всички ще се изпотите, но трябва един слънчев ден, когато няма вятър. Ще си носим двата чайника, че като идем, всеки ще изпие 2-3-4 чаши топла вода. Всички ще носят чайниците, ще се редуват.

Ще направим няколко опита, ще видим как ще се лекува кашлицата, но се изисква топло време.

Т.м.

*

25 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
15. IV. 1923 г
София

ПРАВИЛНИ ОТНОШЕНИЯ

Размишление.

Прочете се резюме от темите "Първата съзнателна мисъл, която се появила в човешкия живот".

Прочетоха се няколко теми върху "Произходът на религиите".

Сега ще направим едно упражнение: Лявата ръка нагоре, а дясната надолу. Ще се постараете умствено да възприемете двете течения. С дясната ръка ще възприемете течението от Земята, а с лявата – течението от Слънцето. В това положение ще седите три минути, гледайте да усетите влиянието на теченията по ръцете си.

Вие ще видите, че същият закон се спазва и по отношение на мисълта. Безжичният телеграф приема звуковете чрез въздуха, има си един път, чрез който превежда своите вълни. И ние имаме един безжичен телеграф, по който предаваме мислите си. С ръката, дигната нагоре, аз мога да изпратя своята мисъл оттук чак в Америка, в Япония. И онова същество, което е нагласено като мене, ще възприеме моята мисъл и с време ще отговори. По същия закон може да изпратите мисълта си където пожелаете. Следователно у нас всяко действие при упражненията има смисъл, затова не трябва безсмислено да дигате ръката си. Гледам ви, сега вие правите безсъзнателни движения на ръцете си. Вие сте под влияние. Не, никакви такива движения. Вие се контролирайте с очите си. Най-после нека да заспиш, но

със съзнание. Туй значи един час съзнателен живот. Всяко движение, което правите, трябва да знаете защо го правите. Защо трябва да се почешете или защо трябва да си кръстосате ръцете. Нали всяко движение трябва да има смисъл? Всяко нещо у нас трябва да има смисъл. Някой седи и подпира брадата с ръцете си. Защо? Ние трябва напълно да осмислим нещата.

Сега кое е най-естественото положение? – То е това, което продължава най-дълго време. За пример кое е естественото положение на един ученик в клас, как трябва той да седи най-естествено? Следили ли сте вие, учениците, кое е най-естественото ви положение? Как трябва да седи ученикът? Ние ще направим един опит да може да се владеете в клас за един час. За пример аз ви следя очите. Тук вие се наблюдавате, не внимавате, някои постоянно се наблюдават, като че детективи има. Един гледа в една посока, друг го наблюдава. Тъй не се учи. Седите, аз ви гледам, че се наблюдавате един друг. Няма какво да се наблюдавате. В какво ще се наблюдавате вие? Сега за пример, ако искате да знаете истината, да знаете кой какво върши, ще ви науча на един начин. Ще си сложите едно огледало вътре в ако искате да знаете кой какво върши, ще гледате в огледалото, в себе си, а не навън, защото, ако гледате вън, ще се разсипете. Например там някой се почесал, вие го следите и вследствие на това в класа се заражда една дисхармония. Вие не седите като някой благочестив, тъй захласнат в своята мисъл, че като ви попитат: Ти видя ли еди-кого си, да кажеш: Не го видях, имах една велика мисъл. Трябва да имате дълбоката мисъл на Едисон. Знаете ли онзи анекдот за него? Той не мислил да се жени, но най-после го убедили неговите приятели да се ожени. Обаче той бил зает с велики открития, тъй че като дошъл деня на женитбата, той забравил, че ще се жени. Те завеждат булката, чакат, чакат – няма го. Отиват да му кажат: "Нали днес ще се жениш?" – Как ще се женя? Чакайте, тук има нещо важно да разреши. Забравил, че ще се жени. Значи неговото откритие е по-важно от женитбата. Мнозина от вас не са тъй

предадени на мисълта си. Всички, които се заемат да изучават окултната наука, трябва да умеят да се концентрират в даден момент. Без туй концентриране вие не може да минете нито една крачка напред.— За пример как да премахнете любопитството? За един час се направете, като че сте слепи, като че нищо не виждате в света. Представете си, че седите тук и затваряме всичките лампи. Вие пак ще изпаднете в изкушение, ще си кажете: дали няма някой да се пошегува, да се закачи? У вас няма чистота. За ученика не е тъй. Чистотата трябва, но у вас я няма! Това нещо ви спъва при общата работа, разберете. Че си могъл да закачиш някого, да го бутнеш за ръката, какво си добил? Какво печелите? Какво от това, ако хванеш една ръка? Ръката, това е материя. Реалното не можеш да го хванеш, не можеш да го ограничиш, то никога не се лови. Вие хванете някого, мислите, че го държите. Нищо не сте хванали! Този живот си минава, заминава, а душата е по-тънка, ти си нищо не можеш да я уловиш. Тия неща само отвличат ума. Говоря ви като на ученици, любопитството не е за вас. Вие може да го казвате любознателност, приемам, но такъв род любознателност не може да ви ползва. Един ден аз ще ви пратя някъде като детективи, да идете да наблюдавате нещо, знаеш да наблюдаваш и наблюденията ти да бъдат верни, и това е наука. "Блажени чистите по сърце!" Вие ще се стараете като ученици да бъдете чисти, защото във вас има стари навици. Аз знаая, че ги имате. Вашите стари, нечисти навици не са изчезнали, те са затаени вътре във вас, но при даден момент може да се появят. Тъй стои Истината. Ако някой закачи, ощипе някоя своя сестра, какво иска да каже с това? Едно ошипване за ръката в старо време е било наука. Когато атмосферата е била такава, че хората не са могли да си говорят, те чрез разни щипания са предавали своята реч. Това са били ред култури, които се разбирали по този начин. Туй щипане е остатък от една стара култура, съществувала още преди милиони години. Някой ще те щипне по гърба, за врата, те са все остатъци от тия стари култури. Тогава са имали смисъл, но днес?

Днес те са архаистични неща, изостанали. Вие трябва да знаете техния смисъл.

Тук има една сестра, която като седи, прави разни движения, маха с ръцете си, хваща лицето си, челюстта си и разни други, духовете я карат. Някои неща, някои движения имат смисъл, а някои, понеже не знаете значението им, остават безсмислени за вас. Всяко движение представлява геометрически ъгли, които са математически изчислени. Следователно речта днес е минала в нова форма, от движения в говор. Казва някой: Защо ме щипеш? Той ти говори на стария език, на който някога си е говорил. Тогава да ощипеш някого се считало за привилегия, а сега да ощипеш някого е престъпление. Било е време, когато човек с очите си е давал сигнали, а сега това е престъпление. Тогава, ако някой ти мигне 3–4 пъти, това изразява нещо, а сега, ако ти намигне някой, ти оставащ недоволен. Ученикът не трябва да намига, не трябва да щипе, ще говори по новия начин.

В окултната наука се стремят да докарат всичките мозъчни центрове в хармония. Когато някой път кръвта нахлуе в мозъка, у вас се събуждат тия стари навици. Вземе някой да се моли, но веднага му дойде на ум, че трябва да яде кисело зеле. Ще напусне молитвата, ще отиде да вадя кисело зеле. Пак започне да се моли, ще му дойде на ум да пийне малко винце. Ако не се моли, няма да му дойде тази мисъл. Решите ли се да живеете благочестив живот, веднага всичките дяволи ще дойдат отгоре ви. То е закон. Това ще се предизвика, няма какво да се сърдите. Щом решите да живеете добродетелен живот, ще предизвикате противоположното – омразата. Искаш да живееш с Истината, ще дойде лъжата. Ще знаете, щом дойде противоположното, значи у вас мисълта се е събудила.

И тъй, ще гледате първо да надделявате любопитството си. Ще работите още върху концентрирането. За пример някой път може да направим следния опит. Ще изкарам тук един от учениците и ще ви кажа: Познайте какво мисли в дадения момент този брат! Той ще сложи в ума си извест-

на скрита мисъл, без да я знаете вие, и ще видим вие ще може ли да я откриете или не. И тогава, като правим тия опити, ще знаем научно доколко вие може да схващате мислите. За пример, да кажем, че вашата дъщеря или вашият син, като ви видят, веднага си прехапват устните. Как ще изтълкувате туй? Защо дъщеря ви си прехапва устните? Защо децата ви си прехапват устните? Вие поне сте имали деца. (Искат да скрият нещо.) Защо трябва дъщеря ви да вкара именно долната устна под горната, а не горната? Защо? (Казала е нещо, което не е трябвало да каже.) Психологически има много причини. Тази гримаса е много естествена. Всяко прехапване на устната се предизвиква от някаква изненада, учудване. Когато разправяш някому нещо чудно, той си прехапва устните и широко си отваря очите. В такъв човек има две идеи: прехапването на устата – едната идея и разтварянето на очите – другата идея. Значи тия две противоположни идеи в неговия ум се изразяват с две противоположни движения. За пример друг някой седи, слага си пръстите на челото при слепите очи. Какво показва това? – Той иска да свърши някоя работа, но този център на ред и порядък е слабо развит в него. После той свива веждите си тъй надолу, зажумява с очите си, за да възприеме по-малко светлина, та външният свят да не отвлича вниманието му. И тъй, помисли, помисли си малко и най-после каже: "Разреших този въпрос!" С туй поставяне на пръстите върху този център се събужда и после усилва дейността му. Някой път някой иска да си спомни нещо. Поставя си 5-те пръста на средата на челото и се концентрира.

Първо ще се учите да владеете своите мозъчни центрове. Считайте, че всичко, което се върши около вас, не ви засяга. Много пъти в ума ви има подсъзнателни действия, които изразяват, че чрез вас духовете си говорят. И ти току си пипнеш главата, почешеш се. Ако те питат защо правиш това, ще кажеш, че не знаеш. Всички хора си чешат главата, но попитайте ги защо – те не знаят. Не, чрез

туй чесане или пипане по главата други същества са, които се разправят със стария език.

В една Школа трябва да се освободим от тия неправилни движения. Ние ще изолираме тия влияния и всички приятели трябва да ги държим вън от Школата. Тъй трябва да бъде, ако искате да получите посвещение в Божията истина. Всички трябва да знаете в даден момент известна мисъл дали е ваша, или не. Ако е ваша, трябва да знаете как се е появила, а ако е чужда, ще знаете каква е, откъде е, какво е нейното произхождение. Ученикът трябва да знае всичко това точно. За пример, ако вие седите и някой съсредоточи ума си отзад на тила ви, вие несъзнателно ще се обърнете. Като влезете в театъра и поискате някой да се обърне, насочете погледа си към него и той ще се обърне, без да знае защо. Вие го карате да се обърне, но не владее те закона, не знаете кога трябва да го правите. Да кажем, че ти си заставил някой да се обърне към тебе, какво печелиш от това? – Нищо. Той се спира временно, обърне се и после си каже: Що си губя времето? Ако ти си силен, ето как трябва да постъпиш: виждаш, че един човек отива да напакости някому. Ти няма да го спреш, но ще насочиш своята мисъл към него и ще му кажеш: Слушай, приятелю, ти отиваш на едно място, но ти нищо няма да спечелиш. Предадеш тази мисъл и се върнеш. Този човек поседи, помисли, помисли малко и се върне у дома. Да го спреш и да му говориш – това не е наука. Ти си направил едно добро. Аз считам юнак този, който може да упъти някого в правия път, да употреби тази сила за добро. Трябва да дадем нова насока на мисълта на хората. Ако може да сполучим в туй, това е наука, ако не можем, всички тия мисли, които предаваме и приемаме, са несъзнателни мисли. Сега тия неща ни са потребни в дадения момент, когато сме в Школата.

Пазете се да не раздвоявате ума си. Всяко раздвояване на ума, на сърцето или на волята ви действа вредно. Ще се стремите да обединявате ума, сърцето и волята си. Как? – Мислете за Бога, мислете, че в Неговите чувства няма

раздвояване. Мислете, че в Неговата воля няма раздвояване. Най-благородното нещо е в даден случай мисълта да бъде обединена. Първото нещо, щом се раздвои мисълта, стане дисхармонична, вие ще усетите едно налягане при слепите си очи. След туй ще ви обхване една дрямка, едно хипнотично състояние и почвате да се унасяте. Туй може да действа зле върху вашата нервна система. Така за пример котките разбират този закон. Една котка като гледа в очите друга някоя, предизвиква сътресение в слепите очи. Тя започва да трепти, опашката ѝ се подвижва, почва да мяука и полака-лека нервната ѝ система отмалява. Тази, която ѝ предизвиква туй състояние, мине покрай нея самодоволно. За котките това нещо има смисъл, но ако ти омаломощиш един човек в разумния живот, ти сам вредиш на себе си. Ако аз имам 10 души работници и ги пратя на лозето си да копаят и накрай погледна на лозето, а то седи лебутнато, това нещо има ли смисъл? – Няма никакъв смисъл. Котките, като нямат работа, да се занимават с тия работи, да се плашат, това нещо може, но ние като разумни същества имаме една по-висока задача. Следователно никога не прекарвайте енергията си в слепите очи. Тази енергия е свързана със стомаха ви. Щом прекарате енергията си в слепоочните места, вие въздействате на стомаха си, а той е съставен от хиляди такива нервни ганглии. По този начин вие се обезсилвате, изтощавате енергията си, демагнетизирате се. След това вие ще почувствате едно изпразване във вашия мозък. Винаги пращайте енергията си към горната част на челото, не я оставяйте в задната част на главата си.

Някои хора за пример имат навик да си въртят очите ту към едната страна, ту към другата; други хора много си разтварят очите. И то не е хубав признак. Когато човек почне много да си разтваря очите, той не е на правия път; когато почне много да ги свива, пак не е на правия път. Има едно естествено състояние – очите трябва да бъдат елипсовидни и гледецът да е в нормалното си състояние. Половината от гледеца на сегашния човек трябва да е зат-

улен, като че мисълта му е насочена нагоре. Това показва, че той е съсредоточен към една дълбока мисъл. Каквото възложиш на такъв човек, той всичко може да изпълни. Онези, на които очите са много валчести, много отворени, у тях чувствителността е много развита. Когато вие изразявате любопитство, отваряте очите си, пулите се. Не, ако искаш да наблюдаваш добре, трябва да се съсредоточаваш, да възприемаш правилни мисли, а не да си разтваряш очите. В света има два вида вибрации от светлината, които математически се различават. Едните са вълните на черната светлина, другите – на бялата. Вълните на черната светлина се различават от вълните на бялата светлина. Някой път те се прекръстосват. Когато черните лъчи засягат окото, деформират лицето. Пък тия вълни на бялата светлина, дето казват, че Бог е светлина, като достигнат до нас, те образуват други движения, лицето образува друга форма. Движенията на черната светлина правят хората нервни. Наблюдавали ли сте какви движения правят тия хора? Те като седнат, слагат си краката един върху друг, после ще ги пуснат долу, свиват си ту едната, ту другата ръка и т.в. Разправяше ми една учителка: едно дете излиза да разправя урока си и постоянно си дига и пуца рокличката. То като разправи три урока, ще скъса рокличката си. Учителката го гледа, не ѝ идва на ум да каже на детето да не прави така. Та трябва да има тук такива, които да отбелязват някои движения. Има някои движения, които трябва да се отбележат, искам да ви се кажат те. Когато седите в клас, има известни движения, които не са правилни, и тях всички трябва да ги премахнете. Аз ще ви науча кои движения са правилни и как трябва да седите. Трябва да имате известна поза, да знаете как трябва да седите. За пример някои от вас седят тъй, клюмнали. В клас, ако искате да се ползвате, има само една правилна поза по отношение центъра на Земята и центъра на Слънцето. Нямате ли добро разположение, тогава тия два центъра ще произведат у вас известна дисхармония.

Питам ви сега: Как се молите? Молитвата е насочване на сърцето към Бога и концентриране на ума, за да можеш да възприемеш известни Божествени течения. След като възприемете тия течения от небето, вашето сърце ще стане център на Земята. Други течения ще минат през сърцето ти нагоре. Има ангели, които отбелязват и знаят от какво се нуждаете. Тия течения трябва да минат през сърцето ти, да ги почувстваш и тогава ще можеш да се молиш. Ако ти не допуснеш тия течения да минат през сърцето ти, ти можеш пак да се молиш, но няма да имаш полза. В Божественния свят знаят кога тия течения са минали през тебе. Те знаят от какво имате нужда и веднага задоволяват тази ви нужда. Затуй сърцето трябва да бъде горещо и отворено, за да минават тия Божествени течения и да се проникират твоите нужди и горе, и долу. Ангелите, които живеят в тебе, те ще покажат от какво имаш съществена нужда. Вие може да се молите за това, за онова, но туй не се взема предвид. Тия течения, които минават през вас, те могат напълно да определят и задоволят нуждите ви.

Сега вие считате някои неща маловажни, нали? По-назад обаче ще нагазим в по-дълбока вода. То е както шугларят си има правила как да движи своя лък, художникът – как да движи своята четка и т.н. Както всяко изкуство и изкуство имат своите правила, по-леки и по-мъчни, така и окултната наука. Аз искам всички вие да бъдете художници – да работите върху вашия характер. Всеки от вас, като дойде в клас, трябва да има своя четка и свои бои. Най-първо ще поправяте очите си, т.е. върху истината на работите. Ще коригирате очите си, после ушите, устата, носа, всичко, докато най-после си създадете един характер. Тогава ще имате условия за онази положителна наука. Е, добре, допуснете сега, че вие искате знания. По който път аз нямам време, тогава ще покана един жител от невидимия свят да дойде, той да ви държи една лекция вместо мен. Ще кажете: Една привилегия е това! Да, но времето на този, който ще дойде, е скъпо и знанието, което ще ви предаде, трябва да го възприемете. Ако не сте

готови, какво ще се ползвате? Ще дойдат от невидимия мир много такива същества. Това е, дето се казва там, "Духът ще те научи". Ще бъдат изпратени много такива висши същества, както тук изпращат някои професори по естествените науки, по музика, по математика. Те, като дойдат, ще държат своите лекции и ще си заминат. Онези, които са способни, възприемат лекциите. Така и в окултната наука: ще дойдат някои професори да държат лекциите си и който разбере – добре. Окултната наука поставя за цел учениците да бъдат крайно изправни. Това е за самите вас. Сега, разбира се, аз не искам да отидете в другата крайност на самоосъждане. Да се самоосъжда човек, то е остаряване, а да се поправя човек, то е подмладяване. Онези човек, който постоянно се изправя, той е постоянно млад. Който спре да изправя своите погрешки, той остарява. Внасяш ли нови мисли, нови желания, разширяваш ли този кръг, ти всякога ще бъдеш млад. Поставиш ли в ума си мисълта: Е, тази работа е за младото поколение, ти си остарял, ти сам си се отписал от тефтера.

Упражнения

1. Двете ръце малко напред, пръстите свити, само палците и показалците отворени.

Какво усещате – хармония или усещате, че ви липсва нещо? Това е едновременно знак и на възприятие, и на противоречие.

2. Показалците се затварят, само палците остават отворени нагоре.

Каква разлика чувствувате? *(По-голямо спокойствие.)*

3. Сега само показалците нагоре, а другите пръсти са затворени.

Онези от вас, които са по-чувствителни, какво чувстват? *(Като че нещо влиза в пръстите.)*

Добре, съединете двата показалеца, палците не съединявайте. Какво чувствате сега? Преминава ли нещо във вас, в етерния ви двойник става ли някаква промяна?

4. Лявата ръка напред, дясната отгоре ѝ, после обратното, раздалечават се и пак се прибират – едната отгоре, другата отдолу, и все по-бързо. Какво чувствате сега? (Една хладина.)

5. Сега ръцете една над друга, без да се допират, и се обикаля в кръг отвътре навън – по-бързо и после по-бавно. Усещате ли едно съпротивление? – Като че една гъста маса има. Сега правете туй полека. Същото, само че ръцете по-настрани. От нас излиза известна енергия, нали?

Ръцете се раздалечават настрани, нагоре над главата, надолу около главата и по тялото.

Сега произнесете формулата: В името на Любовта, в името на Мъдростта, в името на Истината, всичкото Божие благо да се всели в нас!

Задача: в сряда, точно в 6 ч сутринта целият клас ще се намери на "Изгрева". Точно в 6 часа! Вие може да идете и по-рано да посрещате слънцето, може да бъдете нейде из гората, но точно в 6 часа ще бъдете на мястото. Там ще си направим упражненията.

Т.м.

*

26 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
22. IV. 1923 г.
София

РАБОТА НА ОКУЛТНИТЕ СИЛИ

Размишление.

Изпейте няколко от окултните упражнения!

Всички пеем! "Сила жива изворна течуща", "Изгрява слънцето", "Венир Бенир", "Сладко медено", "Блага дума на устата". Още един път изпейте, но много тихо "Блага дума на устата".

Прочете се резюме върху темата "Произходът на мисълта".

За следния път ще имате темата "Отношенията на светлината и тъмнината" и втората тема "Старост и младост", т. е. отличителните черти на старостта и на младостта.

Аз ще ви попитам: Желаете ли идната седмица да направим една екскурзия, или да останем в София? Знаете ли какво ще бъде правилото за тази екскурзия? Ще бъдете наредени на триъгълници, и то така: двама ще вървят от зад, един – отпред. Значи трима по трима, триъгълници ще образувате. Ще вървите в права линия, но във вид на такива скачени триъгълници. Двамата ще вървят на една права линия, те ще образуват основата на триъгълника, а единият ще върви напред, той ще образува върха на триъгълника. От един триъгълник до друг ще има едно малко разстояние, около 3–4 метра. Понеже ще искате да се разговаряте, то двамата, които са на една линия, на основата,

само те ще се разговарят, а този на върха няма да говори. Този, който е на върха, после ще отстъпи своето място на един от другите двама. Тъй последователно ще се сменят, ще се въртят тия триъгълници и в същото време ще се движат напред.

За един окултен ученик думата "не може", "не е възможно" не съществува. Ще преодолеете всички спънки, мъчнотии, нищо повече. *(Откъде ще тръгнем тъй на триъгълници, по трима?)*

Ще тръгнете така на триъгълници от кладенчето още от сутринта. Ако някои са с автомобил, то е друг въпрос, но ние говорим за тези, за които не е необходим автомобил. Тъй естествено ще се наредите двама отзад, един напред. Ще тръгнете от къщи в 4,30 ч с., та около 5,30 ч да бъдете всички събрани. Тия, които носят самоварите, ще вървят напред.

Сега ще спазвате един закон: в екскурзиите важи концентрирането на мисълта. Ние отиваме в Природата, на Витоша. Като влезем в Природата, нашата мисъл е концентрирана, ние можем да използваме енергиите на Природата, те всякога може да се привличат. Тия енергии са във възходяща степен. Разбира се, може да има известни дисонанси, но с тях ще се борите, те са потребни, обаче вие сами не си създавайте изкуствени мъчнотии. Ако Природата създаде дисонанси, то е друг въпрос. От тия мъчнотии не се плашете, но вие сами не създавайте дисонанси. Христос казва на едно място: "Достатъчно е на деня неговото зло." Всеки ден си има своите злини, своите дисонанси, но ние да не ги притуряме, достатъчно е да се справим с тях.

После всички онези от вас, които са слаби, нервни, могат да си носят по една риза за преобличане, та ако е хубаво времето, да се преоблекат. Защото, ако се остави там тази пот да изсъхне на тялото ви, тя се връща назад през порите и не само че не ще имате полза, но дори вреда ще имате. Които са изпотени, здравословно е да се преоблекат. Това се отнася до ходенето. На тази разходка ще

има някои задачи, които ще трябва да решим. И висшите духове правят по някой път екскурзии. Когато ги пращат на Земята да минават през гъстите ѝ пластове, те трябва да преодоляват известни мъчнотии. Какви мъчнотии? – Когато минават през Земята, тази гъста материя е образувана от нисшите човешки мисли и тия духове трябва да ги преодоляват. Тия спънки служат за развитието на ума. Сега някои казват: Защо да не премахнем тази мъчнотия? Има мъчнотии, които колективно трябва да се премахнат; има мъчнотии, които индивидуално трябва да се премахнат. Има племенни мъчнотии, които вие сами не можете да премахнете, племето може да ги премахне; има мъчнотии, които целият народ трябва да ги премахне, но затова той трябва да дойде в съзнание. И тъй, мъчнотиите, това са една спирачка. Знаете ли какво е да се премахнат мъчнотиите на един народ? Вие още не сте влезли в дълбочината на тази Божествена мъдрост. Аз искам с тия въпроси да се занимавате; изучавайте ги, проучвайте ги, не бързайте да се произнасяте, защото грешно е за всяка една дума, която е напразно казана. За пример често казвате: Защо Господ е създал така света? "Проучвайте го, не е ваша работа, не казвайте защо Господ е създал така света. Вие станете един критик. Ето аз сега ви давам правото, като казвам: Нека един от вас, който е недоволен от живота си, да ми даде един проект как иска да бъде нареден животът му, и аз ще го изпълня точ в точ. Но после няма да искате да се отмени. Каквото ви се даде, ще го понесете, да видите какъв е вашият проект. Да не мислите, че този проект, който дадете вие, ще бъде по-хубав. Не, той ще бъде хиляди пъти по-калпав, отколкото този, сегашния проект. Той е избрал най-хубавия, най-добрия от всички други възможни, които могат да бъдат. Всички други проекти в света, за които можете да мислите, това са проекти с много по-големи мъчнотии, отколкото сегашните.

Сега у вас е създадена мисълта защо не може без мъчнотии. Мъчнотиите са толкова, колкото можете да издържите. Испитите ще бъдат толкова, колкото могат да издър-

хат вашият ум, сърце и воля. Така е. И като ученици тази мисъл трябва да залегне коренно у вас, да не мислите, че може без мъчнотии, та тази мисъл да ви спъне като у някой противоположен лагер. Не, светът е умно направен. Има причини защо някои неща спъват живота ви, защо страдате. За пример вие сте възрастен, окултен ученик сте и дойде един ваш приятел, изважда един хубав пръстен с диамант и го дава пред вас на един ваш познат, а после на вас дава друг. Ако онзи пръстен е по-хубав, ще ви се скоси сърцето, защо на вас да не даде по-хубавия. Ако пък вашият е по-хубав, на другия ще се скоси сърцето. Човешкото естество е такова. Добре, този въпрос може да се разреши по следния начин. Да допуснем, че единият пръстен е направен от злато и на този златен пръстен е сложен един малък диамант, а другият пръстен е сребърен и на него е сложен един диамант, по-голям и 10 пъти по-хубав от този на златния. Сега, ако ви дадат да избирате, кой пръстен ще си изберете? Ето вашето съждение сега. В дадения случай има съвсем други причини, които ви карат да вземете сребърния пръстен. Ами ако този, по-малкият диамант е по-хубав? Възможно е, някой път този процес е обратен. Ами ако онзи, по-малкият диамант има някаква по-голяма целебна сила, макар че е по-малък? Качествата на този диамант може да са по-ценни, може да се съсредоточават в него известни целебни сили и да е по-ценен. Интелигентността на слона зависи ли от големината му? Колко пъти тялото на слона е по-голямо от нашето тяло? От материята на един слон колко хора могат да се направят? Но големината на слона ни най-малко не показва, че той стои по-горе от човека. Трябва да се научите да разсъждавате. От вас се иска една строга, една чиста мисъл. Ние ще ви дадем задачи и тия задачи трябва да ги разрешите. Вие трябва да разрешите закона на поляризирането. При известни изпити може да се раздвои умът ви – раздвояваш се и изгубваш мярката на живота. Следователно тези задачи ви се дават от невидимия свят. От невидимия свят всякога ще ви създават задачи, и то тъй правилно, тъй последовател-

но, неочаквано ще дойдат. И да не мислите някой път, че се ви забравили? Ни най-малко, ще дойдете на ред. За всинца ви има задачи, които ще трябва да разрешите. Ако ги разрешите правилно, в анализите на тяхната книга ще запишат това и ще ви дадат други, по-големи задачи.

За пример сега у вас минава мисълта: Защо Учителят допуснал толкова ученици, защо не тури един ценз? Аз нарочно ги допуснах, за да ви опитам. Ако всинца сте свети, няма какво да се опитвате, да се учите, да се урегулirate. Мъчнотията е там. Но всъщност няма никаква мъчнотия, няма никакво противоречие. Аз за пример ще взема някой от вас тук, които не могат да се спогаждат, и един ден, когато съм по-свободен, ще ви създам една задача, ще ви поставя в известно положение на неразбиране, и веднага всички дисонанси, които съществуват помежду ви, ще изчезнат. Тия дисонанси, това е преплитане на енергиите. Тъй щото от вас се иска да разрешите една задача. Вие сте се изместили и всеки трябва да си знае номера и да си отиде на своето място. Нали, като отивате на някой концерт, всеки си има номер, всеки трябва да е на мястото си? "Моля, кой номер е вашият?" Ако не си седнал на своя номер, ще те изместят. Ще седнеш на друг стол, където не ти е мястото, ще те преместят, ще трябва да станеш. В Природата всеки един човек е сложен на своето място. Сега за пример вие, като дохождате тук, всеки гледа да седне на първите редове. Ами кое ви дава право да седнете на първите редове, имате ли билети? Една от главните мъчнотии е, че вие се стараете да поправяте неща, които не се нуждаят от поправяне. Вие искате да сложите ред и порядък на туй общество, когато не се нуждае от ред и порядък. Това общество си има свой ред и порядък, то си има ръководство от друго място. Сега вземете за пример защо вие не харесвате туй общество? Вие казвате: Какво ще кажат хората, какъв е уставът на това общество? Я вижте как е нагласен светът! Ами че какво се нуждае туй общество от устава? Като имат другите общества устава, защо не седите при тях? Цялата ви грешка е в това, че вие

Искате, като дойдете тук, да се проявите като в света. Не, тук ще се проявите най-естествено, по Божествено. Ти искаш да кажеш нещо, кажи го, но тъй че да се почувства, че дълбоко си го преживял. За пример ти излизаш в света като някой автор, който иска да учуди хората и започва тъй, бомбастически. Така и вие сега искате да кажете нещо, както светът казва. Не, вие ще кажете една мисъл, която дълбоко сте изживели. Изпитайте една радост, кажете я и бъдете уверени, че туй, което вие сте дълбоко почувствали, и другите ще го почувстват. Ако не сте почувствали дълбоко тази мисъл и я изкажете, никой не ще може да я почувства. Да бъдем естествени! За пример искаш да прокараш ръката си през челото, какво искаш да изразиш с това, туй Божествено ли е или човешко? Защото някой път, ние, като не можем да разрешим един въпрос, искаме да замаскираме положението и правим туй движение с ръката. Някой автор не може да разреши задачата, той взима чаша, пълна с вода. Защо не говори без чаша с вода? Тази чаша замаскира положението. И всички автори, които стоят с чаша вода, то е, защото нямат какво да кажат, нямат идеи. Изсъхва гърлото му, Природата казва: Замълчи, престани, не говори! Казват: Дайте му водица! В Америка е така. Проповедниците имат чаша с вода на амвона. И тук също. Всички хора без идеи винаги имат чаша с вода. Може, не е грях това, но когато ние влезем в една Школа, аз искам да бъдем естествени. В Писанието се казва не естествени; но свободни да бъдете. Свободни да бъдете в своите вътрешни проявления. Под проявления разбирам проявление на вашето сърце, проявление на вашата душа, тъй както в Природата може да се проявят. Тази свобода е потребна за всинца ни. Не говоря за свобода, която пречи на другите, но в свободата си мога да изразя своята мисъл. Сега тия състояния са необходими, те ще внесат едно здраве, една приятна мисъл, едно приятно състояние. Всякога, когато чувствата се ограничават, това носи болести. Ограничаването на чувствата носи едно болезнено състояние. Това ограничение има лоши послед-

ствия. Е, разбира се, онези, които ще говорят на няко- общество, трябва да бъдат много внимателни, та, ако то не иска да ги слуша, да намерят друго общество, което иска да ги слуша, та нему да се изкажат. Да бъдем свободни! И после, когато почнеш да говориш, трябва да знаеш колко време да говориш. Ученикът всякога трябва да знае колко време да говори, защото всяка ваша мисъл се проектира в пространството, тя се предава и ще бъде или за ваша полза, или за ваша вреда. Та не е все едно да се говори или да не се говори, да се пише или да не се пише. Ние, съвременните хора, много говорим или много пишем, но за всяка празна дума, за всяко празно написване ни държат отговорни, не можем да си играем с нещата тъй, както искаме.

Та всички ще знаем, че трябва да имаме свобода, да знаем, че между нас действа един велик закон. И този закон можем да го проверим. Ние ще направим един опит да докажем този закон. За пример между учениците има по естество с разни темпераменти и изглежда, че тъй както са различни, като че всички не вървят в правия път. На един от тях ще казваме: Тъй не прави, иначе не прави, ще ги морализираме. А на другите нищо няма да им говорим, само ще се молим за тях, и да видим след един месец какви ще бъдат резултатите. Трябва да направим този опит за една цяла година и ще видим резултатите. Ако на един ученик направиш един силен упрек, ще се минат 1, 2 или 3 години, докато разбере твоите думи. Най-първо за една цяла година той ще ти се разгневи, после ще ти прости и най-после ще те разбере. Ще каже: Този човек има право. Не мислете, че е лесно за онзи, който се наема със задачата да коригира хората. Той си създава големи мъчнотии вътре в себе си. Знаете ли какво са теглили еврейските пророци? Няма между тях такъв, който да е умрял от естествена смърт. Най-първо той ще изобличи еврейските свещеници и те ще му кажат: "Ти на нас не можеш да говориш, не можеш да ни учиш ти, ще си вървиш." Сега, разбира се, хората имат по-голямо съзнание. Когато искаш да направиш една бележка комуто и да е, трябва да я

направиш от съзнание и от любов, както към себе си, за да даде добри резултати. Е, представете си сега, че един от учениците каже: Аз научих вече един от окултните закони. Тогава ние ще ви създадем един изпит върху този закон. Да кажем, вие сте пратили сина си в странство да се учи, а ние изпратим някой да ви каже, че синът ви вчера си замина, ще ви трепне сърцето. Ако сте научили и разбрали добре закона, вие ще кажете тъй: Ако не е определено за сина ми да умре, той не може да умре преждевременно. Когато аз сам проверя, тогава ще повярвам, иначе това е само слух. Според нас никой не може да умре преждевременно. Аз знам, че синът ми е жив. Добре, друг случай. Имате 100 хиляди лева капитал внесени в банката. Кажат ви: Знаете ли, че парите ви са пропаднали, загубени са там? При всички тия случаи трябва да спазите едно състояние на пълно хладнокръвие, тихо и спокойно, окото ви да не мръдне. И от там насетне може да ви се преподават някои малко по-сериозни уроци. Тия работи са трудни, да издържите на всичко това не е лесно. Да ви кажат, че баща ви умря, майка ви умря, синът ви си счупи кракът или падна от някое здание, или се удави, тия случаи произвеждат цял преврат във вас. Един от вашите братя, който е сега в другия свят, прави сеанси в Горна Оряховица и дохожда един дух, че му казва: "Какво си играеш тук, правиш си сеанси, не знаеш ли, че синът и жената ти умряха?" Затупка сърцето му и веднага отива да телеграфира, да разбере как са всички у дома. Запитва и те му отговарят, че всички са здрави. Знайте, че на всички ви духовете ще говорят. Сега много от вас са под влиянието на духовете. Говорят им те. Даже и най-големите материалисти са под влиянието на духовете. Те се скриват и им казват: "Духове не съществуват, всичко е материя." Това са пак духовете, които ви нашепват. И тъй, те те заблуждават, ти им изпълняваш волята и вярваш, че си господар. Не, той е господарят, той е прехвърлил ремъците върху тебе и ти казва: "Тази книга няма да я четеш, онази няма да я четеш." Те ти казват, че няма никакъв Господ. Едни духовете проповядват, че няма

Господ, други – че има Господ. После ще ти кажат туй направи, онуй направи, ред такива мисли ще ти внушават докато най-после дойде време да се разберем, да се пробудим, да разберем къде сме, на кое място. И аз ще ви кажа правата мисъл, къде си ти. Може да направим един опит, той е следният: решил си да станеш сутринта във 4, 30 часа. Станеш, но нещо ти казва: Можеш да си поспиш още 5–10 минути. Тази мисъл не е на място, не я слушай. Щом ти каже така, стани, не отлагай! Искаш да направиш някому добро, нещо ти казва: Отложи го! Не, направи доброто! Направиш ли точно противоположното, на права посока си, тия са твоите мисли. Ти казваш тъй: Не искам да го срещна, няма да му говоря. Нещо ти казва: Напротив, говори му. Тогава ти си на правата посока. Ами че ти си носител на чужди мисли! Без да ти е казал нещо лошо, може ли да не му говориш. Някой ти казва: Това говорят за тебе, онова говорят за тебе. Чакай, провери тази работа, защо се произнасяш толкова бързо? Ти сам нищо още не си чул, не си проверил фактите и бързаш. Сега дойде някоя сестра при мене и ми казва: Еди-коя си сестра говорила по мой адрес. Питам я аз: Ти сама провери ли това? Не, но еди-коя си сестра ми каза, а аз ѝ вярвам. Не, ти сама провери. Аз те ублажавам, че имаш толкова вяра, да приемеш противоположното. Дойде друга и казва: Еди-коя си сестра казала така за мене. И туй минало през три сестри, предава се от една на друга, тъй казала едната, иначе казала другата. А като се провери, тази работа не съществува. И тогава дойдат тия лъжливите съвпадения. Има такива лъжливи съвпадения. В Америка един проповедник имал навика да мига с очите си. Това там не считат за хубав навик. Отива в едно общество, срещу една госпожа, и тъй, както говори с нея, мига с очите си. Най-после мъжът ѝ се възмущава и казва: "Господине, ти правиш такова безобразие, най-после не е прилично за един проповедник да мига така с очите си". "Че как?" "Ами аз нали те видях?" – Това е един навик, с този навик аз от толкова време се боря. Ще кажете: Проповедникът не трябва да намигва. Това е един недъг, от

който трябва да се освободи. После други недъзи има между вас. Седне някой да се разговаря с тебе, извади клечката за зъбите си и почва да си чисти зъбите. Не, не си чисти зъбите пред хората, дръж клечката в джоба си и после, като си излезеш, тогава си чисти зъбите.

После в нашата Природа има ред дисхармонични състояния, които са във връзка с известни течения и които ви заблуждават. Всички тия неща като ученици трябва да ги знаете. Вие седнете да се разговаряте с някого, дигнете си единия крак върху другия, после ги променяте, не седите спокойно. Не, седнете така, че половин час или един час като седите, да запазите една поза. Това е самовладеене, поне за един час самовладеене. Ако тия, малките неща не можем да ги направим в клас, как ще можем да направим в света тия неща, които изискват много повече воля? Там има много по-сериозни неща. Не че тия неща трябва да ни направят да застанем неподвижни като едно дърво, но всяко нещо трябва да става доброволно, по закона на свободата.

Тия, малките неща са, които спъват окултните сили вътре в нас, да можем да работим. Често най-добрите намерения, най-добрите желаниа, чувства се парализират и плодовете на тия чувства се повреждат от такива дисхармонични мисли, чувства, желаниа, действия или постъпки, които изпъкват в един даден случай. Това са правила вътре в Природата, които трябва да знаете, понеже когато и да е, вие ще се натъкнете на тях. Пътят, по който вървите, е толкова строг, не механически, но разумно строг.

Първото нещо: от ученика се изисква точност, съобразителност, подчинение на Божествените закони, да ги изпълнява, да прави опити и след като придобие знания, тогава да се произнася за тия работи.

Гледам, между учениците се раждат някои дисхармонични неща. Не мислете, че това е правилно. Окултният живот е хармоничен живот, разумен живот. Всички неща, които са определени, трябва да станат и всички неща, които не са определени, не трябва да стават. Във всеки живот

има неща, които са определени да станат и са неизменяеми, а има неща, които са определени, но може и да не станат. Те зависят от нас, ние можем да ги изменим. Има за пример такива хиромантически знакове по ръцете, които ние можем да изменим. Ако линията на живота в едната ръка на някого е скъсана, а на другата е цяла, значи, че около 40–50-годишната си възраст той ще умре. Но, ако реша да живея един добър, хармоничен живот и взема мерки за това, тогава ще мога да измени тази скъсана линия на ръката си и ще мога да продължа живота си до 60 години. Следователно има неща, които могат да се избягнат. Следователно сегашната карма, която имате, може да я измените, да я преодолеете, да я смекчите. Мога да ви кажа, че 9/10 от мъчнотиите, които имате, можете да се справите с тях, остават само една десета, с които мъчно можете да се справите. Но за да се справим с известни мъчнотии, непременно трябва да имаме едно хармонично разположение на духа. Без това хармонично разположение на духа не може да се постигне нищо. За да може една окултна сила да работи, за да може да добием нещо, трябва да имаме един дълбок мир вътре в душата си. Но размъти ли се нещо в душата ни, окултната сила не работи. Най-първо, ще възстановим вътрешния си мир. Възстановим ли го, окултната сила работи. Не го ли възстановим, тя не работи.

После между учениците има друг един недъг. Той е следният: вие поддържате онова, старото учение, че раните се превързват с бандаж така, че да не ги вижда светлината и да не стоят дълго време на слънцето. Сега някои от вас имат грешка и казват: Аз моята погрешка няма да я изложа въвн пред другите, не искам да я знаят. Не, сегашното ново лекуване е такова, че трябва да се извади на слънце. Ти ще извадиш тази погрешка пред Божественото съзнание, пред своето съзнание, ще я изложиш на светлината, ще я погледнеш трезво, и тя ще оздравее. Може да мине ден, два, три, месец, година, но най-после ще оздравее. Ако държите тази погрешка зат-

ворена като рана, тя ще се превърне на една живеница и ще се яви проказа.

Сега мнозина от вас са много любопитни, искат да знаят погрешките на другите хора. Много от вас си имат тефтери, с тях ходят и казват: Колко дълг, колко борч има този? – записват всичко. – Е, около 25 хиляди лева. И той пише: Иван Стоянов или Драган Стоянов има толкова и толкова дълг. Е, питам, след като обиколи толкова души и знаеш техните дългове, какво те ползва всичко това? Това наука ли е? – Не е наука. После някои обичат обратното, да знаят, т. е. искат да знаят, колко е богатството на този, на онзи. Добре, знаеш това, какво те ползва? Хубаво, ако ти искаш да знаеш еди-кой си колко дълг има, какво богатство има, колко деца има, значи ти постъпваш, както постъпват в света. Ако искаш да знаеш колко пари има, то е, за да разбереш колко сделки да направиш с него. Не, един окултен ученик трябва да се занимава със себе си. Най-опасното за един окултен ученик е да се занимава с погрешките на другите хора. Ти като окултен ученик вътре в една Школа, ако се занимаваш с погрешките на другите, ти ще си напакостиш. Щом искаш да се занимаваш с чуждите погрешки, ще излезеш вън от Школата, но вътре в Школата това не се позволява. Може да мислиш за техните погрешки, но в дадения случай, когато ние се занимаваме с Божествената любов, с погрешките на хората не можем да се занимаваме. За ученика това е вредно.

Сега често между учениците се нарушава хармонията. И то как? – Започват да разправят една чужда погрешка на този, на онзи. Тия погрешки се разправят все в тайна. Вън може да се разправят, но вътре в Школата, ако искате да се разправяте правилно, избягвайте това по закона на Любовта. Тия погрешки ще започнем да изправяме по следния начин. Аз ще избира десет сестри и десет братя за образец, а то най-напредналите, най-интелигентните, най-добрите, да покажат пример. След тази група от двадесет души ще избира друга такава група, след тях трета група и т. н. По

този начин в продължение на една година ще поправим целия клас. Тогава ще се породи спор кой е влязъл пръв в групата. Пръв ще влезе онзи, който има най-малко погрешки и който най-лесно изправя погрешките си. Но онзи, който има най-много погрешки, той ще влезе последен. Много от тия неприятности, които имаме, само по този начин ще можем да ги изправим, само по този начин ще можем да ги отстраним и да създадем една благоприятна атмосфера. Тя ни трябва и за физическа работа, и за умствена работа, и за духовна, и за културна работа. Само тъй можем да се оправим. Ами че как? Всеки от нас трябва да бъде умен във всяко отношение.

Вие сега имате едно желание: всички искате да се правните, да заприличате един на друг. Ако всички се правним, ще заприличаме на една гладка топка. Ние ще оставим всеки да се проявява такъв, какъвто си е. Ще работим тъй, както Духът работи в нас. Когато Божественият дух работи у нервния човек, той си остава пак нервен, само че се явява у него по-голям подтик за работа. Онзи, който е флегматик, като дойде Духът у него, пак си е флегматик, само че у него се заражда по-голямо желание за работа. Божият дух не изменя хората, но създава подтик у тях. Даровитият човек си е даровит и въвн от Духа, но като дойде Духът, той само усилва способностите и силите. Тия пък, които имат малки способности, като дойде Духът у тях, ще им създаде по-голям подтик за работа. Духът е като учител, който засилва способностите. Вие сте на крива посока, ако мислите, че като дойде Духът, всичко ще знаете, и че като вас втори няма да има. Вие ще се учите, ще четете, а Духът, като дойде, ще ви научи какво трябва да правите. За колко време ще ви научи? Аз бих желал да дойде някой да ми каже, като е дошъл Духът в него за колко време го е научил. Дали изведнъж е научил всичко? Духът, като дойде, ще ви създаде такива мъчнотии, ще ви прекара през толкова страдания, че главата ви ще побелее. Ако не забравиш това, много добре ще живееш, но като дойдеш отново на земята и забравиш всичко, главата ти

отново ще побелее. Ако не забравиш, няма да остарееш. Духът работи в света. Аз виждам, че Духът вече работи у някои, но като заработи Духът, тази енергия идва в друго направление.

Сега аз искам вашият живот да не бъде натегнат, защото ще изпаднете в друга една крайност, ще идвате със страх в клас. Не, искам всички, които идвате тук, да идвате от Любов. Ако от Любов изпълнявате всичко, ако от любов можете да учите, чудеса можете да направите, но ако учите с принуждение, нищо няма да стане от вас. Искам да идвате тук и да се учите със съзнателна и висока Любов и Мъдрост. После ще направим разлика между тези, които работят с Любов и тези, които работят без Любов. За пример дойде един млад и ще направи една бележка за нещо на някой от по-старите. Той ще се докачи и ще каже: Аз съм по-стар от тебе. Не, той трябва да каже: И това дете даже, като ми прави бележка, аз трябва да го слушам. Туй дете, макар и малко, казва ти нещо, слушай го. Ти ще му бъдеш признателен и ще кажеш: Едно дете ми казва истината, аз ще го слушам. Отде знаеш, ти вървиш по един мъчен, опасен път, по който има разбойници, мечки, вълци, и туй дете ти казва нещо. Послушай го! Смирение трябва да имате всички! И аз забелязвам, между учениците, между възрастните и младите има такива отношения, че веднага можете да избухнете. Смирение се изисква, голямо смирение от всички. Ще обмисляте и тогава ще действате. Сега има друга опасност, която може да се яви у младите. Ето къде е опасността. За пример, когато някой от младите направи една бележка на някой от старите и последният се поправи, младият се огружава и казва: И на другиго ще направя бележка. И ще почне без сапун да бръсне. Не, ако дойде от любов, любовно да говори, всички ще го слушат. И старият, като дойде да каже една истина на младия, да има едно почитание помежду към него. Ние трябва да сме готови за приемем Истината, от когото и да е казана тя. Млад или стар, който и да е, като дойде да говори Истината, на

когото и да е, трябва да Го почита. Вън от Божествената любов, вън от Божествената мъдрост, вън от Божествената истина всичко друго ще избягваме. Това са правила, които всички трябва да спазват. Колко мъчнотии биха се избегнали, ако ние действахме по този начин! Все ще останат около 25%, но те са в реда на нещата, с тях лесно ще се справим.

После аз виждам, че някои от учениците са обеднели органически. Аз мога да ви помогна, искам естествено да ви предам един начин да черпите енергия от тази жива Природа, да се въодушевявате. Засега с нашите разходки ние засягаме само физическите влияния на Природата; после ще засегнем чувствителните влияния на Природата и най-после ще трябва да направим разходки, с които да засегнем сърцето, ума и волята на Природата. Затова трябва да сме готови, да приемем всичките нейни благословения. Достигнем ли това нещо, да черпим енергиите на нейното сърце, ум и воля, ние ще бъдем хора на друга култура. И тогава Природата ще ни даде много нещо. Когато ще искаме да се тонираме, ще можем да придадем на сърцето, ума и волята си какъвто характер искаме.

Сега някои казват: Дали ние ще можем да владеем природните сили? Да допуснем, че вървим по пътеки, по които има много камъни. Ние можем да преместим тия камъни със своята мисъл. Ще съсредоточим мисълта си по пътеките и тия камъни, тия препятствия ще се премахнат. Един път, два пъти, три пъти ще съсредоточим мисълта си и на четвъртия, на петия път камъните ще изчезнат. Тия големите камъни на египетските пирамиди са дигани по този начин. Туй е най-голямата техника, която е съществувала в света.

И тъй, в морално отношение трябва да се коригират всички недостатъци, които съществуват. Всички трябва да станат силни, да работят, да бъдат полезни за своето си време, полезни на царството Божие, полезни на Новата култура.

Много от авторите, които четете, загатват за тия сили, но нито в една книга, нито в един учебник не се дават методи за работа. Едно пробуждане се иска от всички! Всички казват: Не може без Учител! Какво се разбира под Учител? Под думата "Учител" в окултната наука се крие съвсем друго нещо.

Размишление.

*

27 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
29. IV. 1923 г.
София

ПРАВИЛНО РАЗПРЕДЕЛЯНЕ НА ЕНЕРГИИТЕ

Т. м.

Прочете се резюмето от темите "Произходът на религиите".

Прочетоха се няколко от темите "Отношенията между светлината и тъмнината".

За в бъдеще всеки да си слага името под работата отдолу. Тъй просто да е като ученици да не се криете. Ще си напишете името и ще четем работите ви според списъка на номерата, така че в един урок ще се четат темите на около 10–15 души, в друг урок ще се четат темите на други 10–15 души, тъй че през годината да се четат темите на всеки едно по 5–6 пъти.

Сега трябва да напишете една жива тема за светлината. Знаете ли как се пишат живите теми? Живата тема се състои в изкуството на писането, тъй да напишеш едно твое преживяване, че всеки, който го прочете, да преживее същото. За пример вие описвате как сте се освободили от един ваш порок, от пианството например, но тъй живо да го опишете, че който е пияница и го прочете, да каже: И аз се отказвам. Ако не е живо описано и някой го прочете, ще каже: А, това е само така написано. Да допуснем, че тряб-

да да напишем една жива тема върху милосърдието. Ние можем да напишем много красиви поетически изражения върху милосърдието и като го прочете някой, да не му въздейства, а пък може да напишем едно просто изложение върху милосърдието и като го прочете някой, да постъпи тъй, както ние сме постъпили в дадения случай.

Имайте предвид, че окултната Школа е опасна в едно отношение: опасна е по своите енергии. Аз ще ви разправам сега защо е така. Като ви казвам, че е опасна, то не е, за да се страхувате, а искам само да ви покажа къде лежи опасността, за да не си правите илюзии, да не се самозаблуждавате. Опасността седи в устройството на нашето физическо тяло. Нервната система е една инсталация, а мозъчните центрове са инсталатори, акумулатори на тези идеи. Има случаи, когато тия идеи са с толкова силни трептения, че като се възприемат чрез мозъка, тази инсталация изведнъж усеща едно запълване, едно омаломощаване, а някой път може да усети едно изгаряне.

Сега някой казва: Защо да не възприемем едно вдъхновение от Бога? Ако дойде едно такова вдъхновение, може би твоята нервна система да не е толкова силна и не ще може да издържи този ток. Когато дойдат тия силните течения, това става често. Има две течения, два вида енергии, които идват едновременно. Когато идва слънчевата енергия, т.е. течението от слънцето, листата добре се развиват, клоните растат – изобщо има растеж нагоре. Когато течението на земята е по-силно, тогава корените се развиват добре. Пъпът на човека представлява физическият център и като завъртите човека около този център, около пъпа, образува се един правилен кръг, в който дължината на великия човек е диаметърът в този кръг. От пъпа надолу, това е физическият човек, това са всички течения, които отиват към центъра на земята. И когато тия течения взимат надмощие в човека, тогава в него се образува едно благоутробие. Всичката тази енергия почва да се пренася надолу. Някой път е обратно: енергията от тялото може да се пренесе към раменете. Тия, у които енергията се прена-

ся към духовния свят, раменете им нагоре стават широки, а когато енергията отива към умствения свят, главата постепенно се разраства. Всичко зависи от това, какви са теченията.

Та във всяка една окултна Школа може да имаме добри резултати, когато умеем да направляваме тия течения, а тия течения са от разни степени, от разни калибри. За пример често в Англия, в Америка някои са употребявали като методи за развиване концентрирането на мисълта, обаче тия методи са дали лоши последствия. Защо? – Вие с това спирате мисълта си, а като не знаете как да възприемете тази енергия и как да я препратите към тялото си, във вас става едно подпушване. Вие се концентрирате, концентрирате, подпушвате вашите чувства, спирате тази набрала се енергия и ставате ексцентрични. После започвате да скачате, да играете, да лудувате, явява се истерия. Природата не обича да я възпирате. Затуй усетиш ли изблик на някаква енергия, излез всред Природата, играй, скачай там. Ако почнеш да играеш всред София, ще минеш за ексцентричен, но иди на Витоша или нейде из Борисовата градина далеч от хората и там си подекламирай, поскачай, поиграй, помахай с ръце и ще се върнеш обновен. А сега ние се страхуваме, като войници сме, срам ни е какво ще кажат хората и въздържаме мисълта и чувствата си, ставаме ексцентрични. По такъв начин страхът взима надмощие. Вследствие на това в Америка има следните случаи: на някой религиозен човек му дадат възможност да поговори уж само 5 минути, а той, като започне, че 1/2 час, че 1 час, че 2, 3, 5 часа, отпуснал енергията, че не спира. Такъв бил евангелистът Муди. Той като започвал да говори, трябвало да му се каже: Спри, стига вече, не искаме да те слушаме – той все продължавал. Та аз гледам, у всинца ви се набрала достатъчна енергия, у някои даже умствена енергия. Какво да прави? – Да взема перото да работи. У някои се набрала физическа енергия. Какво да прави? – Да вземе мотиката да копае. Ако вървите тъй, ще станете едностранчиви. Не мислете, че трябва да станете едностранчиви.

Защо ви извеждам на екскурзии? – За да не станете едностранчиви, а това е опасно. Аз искам да насоча ума ви във всички направления, да станете всестранно умствено активни, във всяко отношение да се произведе във вас и проза, и поезия. При това вие трябва да станете активни, а после – пасивни. Някой път може да се развие у вас Любов, но не тази едностранчива любов, любов към одного. Едностранчивата любов е опасна. Изключите ли одного от вашата любов, започват шушукания, препращания на мисли и отзад на главата, в мозъка, усещате едно загорещяване. Изобщо тази любов трябва да се разпространи навсякъде еднакво.

Та в Школата има ред закони, които трябва да се изучават практически. Не трябва само да казвате, че сте окулист, но ще ви дадем задачи да превръщате тази енергия. За пример сиромаш сте, без пари сте, нямате средства, не ви достигат 500 лв. в месеца и правите дългове. Имате един център в главата, който показва, че обичате парите, а пък ги нямате. Значи имате един любовник – парите, когото очаквате, но не идва на време и говорите за него. А сега вие трябва да се справите с този любовник. И майката, и бащата, и децата все за него говорят. Ученикът казва: Сто лева не ми достигат. Как ще се справим с него сега? Тази енергия се набира, набира и тогава какво става? Кражбата се ражда. Ще ви приведа един факт: Какво стана в нашата къща, в комуната. Изчезват от къщи 150 лева. Навярно някой брат, който много обича парите, ги е взел. И сега аз мога да намеря този, който ги е взел, но оставям онзи, който има нужда от пари, сам да си каже, че има нужда. Ако той има нужда, ще му дадем и 200 лв. Тази година в събора също се загубиха толкова неща! Ние това не обичаме. Този, който се нуждае, ще му помогнем, кражбата, това е един занаят днес, но всъщност това е една извратена енергия, извращение на чувствата.

И тъй, сега ще знаете как се раждат пороците. Пороците се раждат от натрупване на известна енергия, която трябва да се употреби.

Аз искам нашето общество да бъде идеално! От кражба ни помен да няма! Разбирате ли? Аз съм готов да дам хиляда – 2 хиляди лева на онзи, който има нужда от пари, но кражба не се позволява. После изгубена е една книга сега. И две такива книги ще дам, но кражба да няма. Кражбата, това е стара култура. Когато хванем в престъплението, ще го пратим към центъра на земята. Нищо повече! Днязнае това нещо. Ами че тук се образува едно общество, трябва да покажем на света, че може и без кражби. Този, който е взел парите, ако мисли, че по любов го е сторил, трябва да знае, че и по любов, и по какъвто и да е начин абсолютно никакво пипане се не позволява! Като се оставят парите на масата да лежат, и 10 месеци да лежат отгоре, да не изчезнат. Туй общество считам за честно, но щом се оставят парите на масата и изчезнат, туй общество не може да мине за идеално. Сега няма да си правим илюзии, да се спираме върху това, кой бил този, който ги взел. Безразлично е кой е – който и да е, въпросът не е там, принципът е важен. Този принцип може да повреди общо на всинца ни, а добродетелите общо помагат. Онзи ученик, който имал нужда от тия 150 лв. и ги взел, може да иска да се оправдае и да каже: Аз исках да направя един опит, да изпитам доколко имате любов помежду си, та като взем парите, дали ще можете да ме търпите помежду си с моите недостатъци. В Школата вътре не е позволено на учениците да изпитват Учителя си. Това е един закон. Вън от Школата може, но вътре в Школата – не може. Вътре в Школата Учителят изпитва, ученикът учи. Вътре в Школата никакви опити не се правят от ученика. Ученикът трябва да изпълнява честно и справедливо всички свои задължения и да бъде образец. Сега аз знам, че тази наклонност у вас е стара. У някого се набира повече енергия, която той трябва да обуздава. Най-първо, в него се роди едно желание да вземе парите – взима ги, после ги оставя, пак ги взима, оставя ги, взима ги и най-после казва: Е, нека Господ да ме прости! Нито кражбата, нито взетите пари са някакъв голям грях. Че някой взел парите, това не е един от много

големите грехове, но последствията му отпосле са лоши. Освен кражбата има и други пороци. За пример, ако у някои от вас е чрезмерно развит мозъчният център на благоговение и Любов към Бога, а разсъдъкът му не е развит, за да може да прокара тази енергия в умствения свят, тогава туй чувство ще се изроди във фанатизъм. Всеки един фанатик е човек без разсъдък в своите убеждения. Туй чувство инстинктивно се проявява, той мисли, че като неговата Любов към Бога няма друга. Не е тъй. За да бъде Любовта ни към Бога съвършена, човек трябва да пожертва всичко, което има. Не само това, но Любовта към Бога трябва да се изрази в жертвата за цялото човечество – да станеш слуга на човечеството и да му дадеш своето знание. Само един велик човек, у когото умът е развит, у когото всички способности са развити, само той може да слугува на Бога. Че аз мога да направя едно добро дело, това още не е доказателство за служене на Бога. Не, за всеки даден случай ние трябва да постъпваме разумно! От това се нуждаем всинца. Още много време има, докато се развият нашите глави. Много нещо още липсва. Че ни липсва, това всеки ден можем да проверяваме. Нашето милосърдие също е един център, морално чувство е, но ако то е чрезмерно развито, а разумът не е развит, ние ще гледаме каквото имаме да го раздадем без оглед, там където не му е мястото. Ако пък у нас е силно развит разумът, то ще раздадем всичко точно на мястото си. Не е въпросът да се раздаде всичко, че каквото стане. Аз съм правил опити и съм видял, че благодеяние с пари никога не води към добри последствия. Ако на един човек се създаде работа, да бъде самостоятелен, да може да работи и да счита, че каквото е изработил, е негово, не му е дадено даром, това има много добри резултати. Това е една система на американците. Много практична е тя. Добре е даже и ние да я приложим помежду си, да създадем работа за всеки. И като работи човек, знае, че туй, което яде, го заслужава, работил заради него.

Друго нещо: в Школата трябва да се създаде известна хармония за развиване на нашите умове. Засега, ако дойде някой между вас, той ще почувства ли в себе си един подем да мисли? Някои ученици, приятели идват при мен, оплакват се, че усещат едно ограничение. Даже явиха се при мен две ученички и ми казаха: Искаме тъй, да се поотстраним малко. Какво показва това? Или че тази набрана се енергия в мозъка им не може да намери място да се пласира и търси друго място, или че средата, в която живеят, не е в състояние да им помогне. Между нас ние трябва да насърчаваме музиката и изкуствата, всички работи и най-малките дори трябва да ги поощряваме. И физически труд, всичко добро трябва да поощряваме. Само че за по-грубите работи ще определим по-малко време. Някой, който ми е дъски, ще му определим един час време. Един час миене дъски, това е равносилно на 6 часа умствена енергия. А сега е обратно. Един цигулар, като свири 3 часа, взима толкова пари, колкото ти ще вземеш, ако работиш 3 години физическа работа. Значи трудът на едни се възнаграждава повече. В моралния свят такава аномалия не се търпи.

После между вас, учениците, има някои, които още обичат да попушват тютюн. Колко души има още, които пушат тютюн? *(Станаха четирима.)* То е значи почти на 100 души 1%, нали?

Колко души има между вас, които изкривяват фактите? Аз съм казал, че в Школата ще пазим следното правило. Ти говориш нещо, ще говориш само туй, което си видял и констатирал. Някой ти разправял нещо и ти го предаваш, значи ти си под сянката му. Щом той ти говори нещо, ти ще го провериш и ще го изнесеш тъй, както си е. Провери го и туй то. Много пъти се разпространяват такива лъжливи слухове. Един предава, друг предава, трети, четвърти и фактите се изкривяват. Аз съм ви казвал: Аз съм за Истината, нека се изнесе Истината, но тъй както си е. Това е правило. Някой път Истината трябва да се изнесе, а някой път може и да не се изнесе, но когато се изнася,

трябва да се изнесе тъй, както е. Колко от вас говорят Истината тъй, както е? Не искам да си налагате да говорите Истината, но искам в туй отношение да бъдете свободни, да знаете, че ако не употребите закона на свободата, у вас ще се набере излишна енергия, която за в бъдеще, за цял един живот ще ви се наложи да изплащате. Законите на Природата не се шегуват, с тях не се играе. Не мислете, че някой може лесно да се провре през Божественото сито. То е толкова ситно, че всичко ще пресее много хубаво. Добре, сега туй правило е да се предпазвате от лъжата. Колко от вас обичат да казват Истината тъй, както е, т.е. колко от вас има, които обичат бялата лъжа? Разяснението, което тази сутрин ви дадох, че вятърът гали, че произвежда двойна пневмония, а слънцето милва и здраве дава, може да се отнесе и до бялата лъжа – някой път и тя гали. Някой път, за да избегнем някои нещастия, прибягваме до нея. Правило е: **Не можеш ли да говориш Истината, по-хубаво мълчи!** Кажете: Не съм разположен, не мога да говоря и нищо повече!

Запитват пушенето на тютюн позволено ли е на един окултен ученик или не? Щом е ученик, не е позволено. Вредно е в този смисъл, че уврежда неговите способности за работа в Школата.

Бялата лъжа аз наричам съзнателна лъжа. Тя не принадлежи прямо пакости. За пример в Стария завет Давид, като се намери в опасност, престори се на луд и почнаха да му текат лиги. Царят рече: "Какво сте ми довели този луд човек? – Пуснете го!" Аврам, като се намери в големи изпитания, рече: "Кажете, че си ми сестра!" После каза: "Убоях се да не ме убият." Това е въпрос на схващания, то е морал на времето. Сега вие ще се определите в отношенията си. Лъжата е само по отношение към един Божествен закон, написан закон, който съществува и към който ние имаме задължения. Ще говориш Истината. Кому? – На този, когото обичаш. Първият закон: ще говориш Истината на този, когото обичаш. Когото обичаш, лъжа не може да му говориш, а когото не обичаш, лъжа може да му

говориш. Лъжа и любов са несъвместими, вибрациите им са несъвместими. Съвършената Любов изключва всеки страх, казва Писанието. Щом изключва страха, тя изключва и лъжата. Лъжата е едно последствие на страха. Сега дойде някой и те пита: Кажи какво мислиш? Ти не си длъжен да му кажеш какво мислиш. Дойде друг – кажи си мнението! Не си длъжен да му казваш мнението си. Ето в какво отношение не трябва да лъжем. Аз имам нужда от 100 лв. и казвам на един господин: Дай ми 100 лв. назаем, след 3 месеца ще ти ги върна. Дойде ли определеното време, не манкирай, не ходи да го залъгваш с някакви бели лъжи, че жена ти болна, че туй-онуй. Ако не можеш да платиш на този срок, кажи му истината. Имаш ли задължение, не манкирай, не ходи да се извиняваш! Бъди смел да си кажеш погрешката. Ще кажеш: Не можах да издържа на задължението си, ще имаш ли добрината да ме почакаш още 3 месеца? Туй разбирам честен човек! А някой ще почне да увъртва. Като се признаеш, не само че няма да ти падне кредитът, но ще се повдигне. Имаш задължение към един човек, бъде верен на думата си! И Христос говори на учениците си за един чист, идеален живот и даде образец за това със своя живот. И тъй, в обещанията да бъдем искрени. Често децата обичат да скриват истината. Така постъпвате и вие. За пример ние имаме самовари, с които си служим. Тия самовари имат ремъци за носене на гръб. Да допуснем сега, че дадем някому, който е дежурен, да накладе самовара, обаче той забравил да свали ремъците и един от тях поизгаря малко. Този дежурен предава самовара на друг и не казва, че изгорял ремъкът. Запитват: Кой изгори ремъкът? Той мълчи. Не, този, който беше дежурен и изгори ремъка, трябваше да каже: Аз направих една голяма погрешка, бях невнимателен, забравих да извадя каша. Той трябва да се изповяда. Друг случай: Дадем някому самовара да го носи. Той се препъне някъде, изпети самовара – премълчава. Даде го другиму да го носи. Питат: Кой изпети самовара? Първият мълчи. Нека бъде смел и решителен да каже: По невнимание паднах еди-къде си и

го изпетих. Ще кажем: Нищо, ще изправим самовара. Защото, ако той от страх скрие истината, този страх за бъдеще се създаде по-лоши последствия, по-големи нещастия.

Та всякога, когато имаме заблуждения, има и страх, а когато нямаме заблуждения, ние сме свободни. Дойде някой, иска от тебе хиляда лв., казва ти: Ти нали си християнин, послужи ми! То е друг въпрос вече, това е изнудване. Може да имам 10 хиляди лв., но те са обещани вече на други 10 души. Нямам пари за тебе. Ние трябва да дойдем до някои правилни разбирания. Има неща, които трябва да се разберат правилно.

Един брат запитва: Учителю, аз съм пенсионер, получавам 800 лв. пенсия. При една справка, направена от едно учреждение, ме запитват колко пенсия получавам, за да ми се наложи да платя съответно на нея нещо, аз можех да излъжа, да кажа, че получавам по-малко, за да платя по-малко. Аз обаче реших да кажа истината. Можех ли да излъжа или трябваше да кажа истината? – Ти каза истината, нали? – Да. Е, много добре постъпи. Ти си се лишил от едно нещо, а спечели друго. Позволена ли е лъжата или не? – На един окултен ученик лъжата не е позволена. Учителят запитва: ами вие как намирате? – Не трябва да лъжем. Това нещо, именно, в живота си трябва да го прилагаме. Има обаче някои, които изкривяват истината несъзнателно, не могат да я предадат. – Е, ако някой несъзнателно изкриви един факт, то е друго нещо, ние говорим за съзнателното изкривяване на истината. Правилото е: когато кажеш истината, да не съжالياваш; ако съжالياваш, по-добре кажи лъжата, нищо повече! Като кажеш истината веднъж, колкото и да си изгубил, да си радостен. Туй е изпълнение на Божия закон! Ако кажеш: Защо бях толкова глупав, та казах истината, по-добре не я казвай, ти вече си допуснал лъжата. Изпитвай себе си! Човек трябва съзнателно да прави нещата. Като направи нещо, да счита своята постъпка права, да се радва, че е постъпил тъй и да не съжالياва. Ние изтъкваме общия принцип, но има второстепенни въп-

роси, които няма да разрешим сега. Искаме засега да научим само основните принципи, а отделните постъпки за втори план ще оставим. Ако ги засегнем сега, те са трудни въпроси. Има общи принципи, които са необходими още сега, тях може да приложим.

Като говорим "вън от Школата" и "вътре в Школата", трябва да се знае, че щом някой е ученик, той и вън, и вътре е ученик, не може да лъже. Някъде той може да поизлъже, но веднъж има съзнание, той може да поправи грешката си. Като се уплаши от нещо, той може несъзнателно да подхлъзне езика си и да каже лъжа, но после ще се бори със себе си и ще си поправи грешката. Само че след като говоря на тия ученици върху този морал, утре пак ще си кажат на общо основание някоя бяла лъжа. То е естествено, но после започват да мислят. Не, ние трябва да започнем да се борим разумно с този вътрешен недъг, да разберем причините, по които той се проявява, а не само да кажем: Аз се отказвам отсега вече да лъжа, а утре – пак излъгвам. За пример смешно ще бъде сега някой да каже: Аз обещавам, че като срещна мечка няма да ме е страх. В момента, когато говори, да, той е прав, но я го изведи утре в гората да види мечка, ще го видиш страх ли го е или не. Той може да обещава, но между онова предполагаемо юначество и между същинското има грамадна разлика. Ще видиш доколко можеш да издържиш, доколко си смел. Много пъти има случаи, когато можеш да издържиш, възможно е, но някой път не можеш да издържиш. При плътта възможно е и едното, и другото.

И тъй, вие трябва да знаете, че и в живота сте ученици. Вземете сега за пример този приятел са го поставили на изпит върху Истината. Щом те поставят на изпит, тогава законът те задължава да говориш истината и ти трябва да изпълниш закона точно. Щом законът не те задължава, можеш да минеш свободно. Е, да допуснем сега, вие вървите по улицата и намерите 100 хиляди лв. В тия времена на нужда трябва ли да кажете, че сте намерили парите или трябва да си премълчите? Ще кажете, Представете си, че

вие кажете само затова, защото този господин, който е загубил парите, публикува това във вестниците, че ги е загубил, и обещава добро възнаграждение на този, който ги намери и му ги донесе. Обаче да кажем, че вие държите тия пари в себе си и следите по вестниците, никакъв глас не се чува, че ги е загубил някой. Тогава какво трябва да се прави?

Запитват: Ако се намери едно богатство в земята, което принадлежи на човек, който не е жив сега, длъжни ли сме да го съобщим или не? Някой от вас намерил ли е такова богатство? Сега аз ще поставя въпроса малко по-другояче: дядо ти умрял преди 30 години и той заровил, да кажем, 2 хиляди или 3 хиляди наполеона в някое гърне. Вие, след като намерите парите на дядо си, трябва ли да съобщите за това на държавата? Дядо ви ги оставил там за този, който ги намери, като оставил бележка, че са негови пари. – Според законите на държавата една част от парите тя задържа, а другата част дава на този, който ги намерил.

Запитват: Тия, които пушат тютюн, трябва ли временно, докато надделеят тази слабост, да напуснат Школата? Не, за тия ученици това ще бъде една задача да се справят сами с пушенето на тютюна. Ние ще им дадем най-първо една година срок да се справят с пушенето; след това ще им дадем още една година и ако пак не могат, още една година, 3 години срок, и ако пак не са се поправили, ще питам класа: Да продължават ли да стоят в Школата или не? Сега въпросът е принципиален, той е вътре в самото желание на човека. Недъзите, които съществуват, аз не считам за някакво нещастие, те са уроци, задачи, да видим каква воля имате вие. Защото вие сами сте създали тия недостатъци, вие сте техни творители, вие сами трябва да ги изправите. Следователно ще видим обратното действие на вашата воля, вие да се справите с тях. Така ще придобие по-голяма енергия за работа. Тия недъзи няма да изкорените, но ще ги използвате за работа.

Сега, ако един ученик се изпъди вън от Школата, това е един метод, който няма никакъв педагогически смисъл.

Не, ще се справяте с недъзите си. Недъгът, това е един придобит навик, може да се справите с този навик, като присадите на него нещо добро. Като продължавате Школата, ние ще ви дадем методи как да се борите с много ваши недъзи. Ще употребите един метод, втори, трети, и то не само да корените лошите навици, но и да ги присаждате с добри присадки. След туй ще ви дадем методи за развиване на онези възвишени ваши чувства, които не са се проявили още. Те трябва да се проявят, за да се предизвика у вас нещо възвишено, благородно.

Аз имам един метод против пушенето на тютюн, но досега още не съм го употребил. Аз ще го приложа за онези, които са страстни пушачи, само те ще го опитат.

Запитват: Може ли да се препоръча този метод и за някои близки? – С външния свят засега няма да се занимаваме. Те нека си пушат на общо основание. Ние ще се научим как да не кади нашата къща, че като изправим това, тогава ще мислим за другите къщи. Окултен закон е: Не можеш да помагаш на другите, докато те съзнателно не вярват. Да кажем, ти дадеш някому едни наставления за поправяне на известни недъзи, но ако той не повярва, и ще ти отправи обратни мисли. Не е така лесно да поправиш недъзите на хората, понеже онзи, който ги лекува, най-после те ще излязат през него. За пример лекуваш някого, но ако не разбираш законите, ти сам може да пострадаш. По закона на внушението ще почувстваш същата болка. Трябва малко да уякнете, че тогава да лекувате другите, затова в Школата ще ви дадем методи. В Природата има известни сили, които са опасни, не са за игра, затова, като манипулирате с тях, трябва да бъдете внимателни. А сега лесно е да се говори за вяра, надежда и Любов. Вие казвате: Господ е Любов. Любов е Господ, но за уредения свят. Неговата Любов някой път се проявява и по друг начин.

Сега да поговорим за екскурзията, която ще бъде в четвъртък. По-силните от вас, онези, които искат, могат да тръгнат още от сряда вечерта. А тези, които ще тръгнат в четвъртък сутринта, ще излязат от домовете си по-рано от

4,30 ч, около 4, 15 ч и ще бъдат най-късно 5 ч на кладенчето. Вечерният бивак ще бъде там, на Желязната врата. Тия, които ще тръгнат вечерта, могат да тръгнат в 7, 8, 9, 10 или 11 часа, когато искат. През деня ще имат една нова задача, която ще трябва да изпълните. От селото нагоре ще вървим на триъгълници, било през нощта, които ще пътуват, или тези през деня. Тъй че този път триъгълниците ще се образуват по планината нагоре. Чайниците ще носят от вечерта, ще има дежурни за това, за да има гореща вода както за тия, които ще пристигнат през нощта, така и за тия, които ще пристигнат през деня. Това е за екскурзията.

Сега да направим няколко упражнения!

Първо упражнение:

а) Лявата ръка напред простряна, а дясната ръка така прегъната, че дланта да допира до рамото на лявата ръка. И двете ръце напред прострени. Дясната ръка напред, а лявата над дясната в положение (а). Двете ръце напред. Дясната над лявата в положение (а), лявата над дясната в положение (а), дясната пак в положение (а). Двете ръце напред, а после двете ръце прегънати при лактите и поставени една над друга.

Двете ръце наред прострени, допират се с върховете на пръстите, а после и двете ръце прострени настрана.

б) И двете ръце горе над главата с пръстите допрени и после настрана прострени. (3 пъти положение (б))

в) Двете ръце над главата горе, допрени с върховете на пръстите и после раздалечени, пак горе над главата изправени с дланите навън – същото положение (в) 8 пъти. Същото положение на ръцете (в) 30 пъти, само че много по-бързо.

Постепенно разтваряне на ръцете и преминаване от положение (в) до настрана и бавно прибиране отпред с допиране на пръстите до върховете.

Изправяне ръцете горе над главата с дланите напред близо една до друга, при което се движат само китките

нагоре и надолу (така се движат китките много пъти, около 50 пъти, с постепенно ускоряване).

Настрана прострени ръцете, като се движат изцяло (около 30 пъти) с постепенно спиране.

Ръцете малко напред, с бавно движение надолу-нагоре, надолу-нагоре (5 пъти), постепенно ускоряване в движението (15 пъти). (Забелязвате ли някаква хладина в ръцете си? – Да.) Бавно, постепенно намаляване движението на ръцете (няколко пъти), при което движението става по-бавно, по-бавно, замира, спира. Ръцете се свалят бавно до долу.

Второ упражнение.

Ръцете се издигат ниско пред лицето, с допрени върхове на пръстите, като се отварят (с дланите навън) и затварят (с върховете на пръстите сближени). В първо време ръцете са по-наблизо и после постепенно се разширяват и пак отново сближават.

Туй упражнение е за успокояване.

Ръцете в хоризонтално положение; постепенно, бавно издигане ръцете до височина на главата и движение на ръцете като хвъркане. В това положение на ръцете, с дланите надолу и на височина до главата, ръцете се спират и после бавно се спускат надолу.

Т. м.

*

28 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
13. V. 1923 г
София

ЗАКОН ЗА КОНТРАСТИТЕ

МАЛКИТЕ ПОГРЕШКИ

Размишление.

Прочете се резюмето върху темата "Отношението между тъмнината и светлината".

Прочетоха се няколко от темите върху "Отличителните черти на младостта и старостта".

За идния път ще напишете нещо върху "Ползата от предметното обучение".

В прочетените теми има много нещо, казано за старостта и младостта, и то почти в същия тон. Разликата между младия и стария е тази, че младият постоянно слиза и възлиза, а старият постоянно се променя. В какъв смисъл? За пример някой стар дядо дойде до някоя река и реши да я прескочи, но като дойде до реката, седи, седи, казва: "А, то на млади години бива!" После дойде до някой мост, казва: "Ще го премина." Но после се размисли: "То не е моя работа, за младите е." Значи постоянно решава и не изпълнява, а младият реши и изпълни – падне, не падне, скача. Психологически туй е вярно, констатирано е. Щом почувнеш да чувстваш, че трябва да станеш по-добър, ти казваш тъй: Аз ще стана по-добър – решаваш. Но като дойде време да станеш добър, казваш: То не е за този живот, като дойда следващия път на земята, тогава. Друг път решиш да напишеш нещо, но си казваш: То е философски предмет, не е за мене. Някой път дойдете до музиката,

решите да учите, но трябва ли приложение, казвате: Е, то е за младите, техника трябва! Младият пък, макар и във водата да падне, реши ли да скача, скача. Аз съм виждал как някое дете дойде до водата, скочи в нея и казва: Хопала! – Няма нищо, втори път ще го направя по-хубаво. Стариият казва: Що ми трябваше да скачам, то е толкова глупава работа! Тъй щото в туй състояние почвате ли да решавате и да отлагате, туй е старостта. Това можете да го проверите практически. Младостта и старостта, това са две съществени качества или две прояви в човека. Стариият човек всякога гледа да използва другите. За пример, като мине някое младо момче покрай стария, той казва: Хайде, дядовото, вземи стомничката! – туй-онуй, все да му донесат нещо. Той почва да чувства нужда от услуги. Туй, което сам можеш да го направиш, никога не желай другите хора да ти го направят. Това е едно от правилата за младите. Туй, което можеш сам да направиш, направи го, а само невъзможните неща остави другите да ги направят. Само така ще спазиш духа си. Никога не влагай в себе си идеята да казваш: Това не мога да направя, то е невъзможно за мене. Макар да не е възможно, ще кажеш: Мога да го направя. Постави в себе си мисълта, че за в бъдеще ще можеш. "Можеш" – туй е първото правило.

Ние от дълго време не сме пели. Аз забелязвам, че гласовете ви са се малко поразвалили. (*Учителя поставя сурдинката си върху цигулката.*) Защо се слага сурдинката, гребенчето на цигулката? – За да не се вдига много шум. Някои от вас трябва да имате такива гребенчета, за да не вдигате много шум. Когато трябва, ще извадите гребенчето.

Правили са опити с кучета и с други животни, да видят как им действа цигулката и другите инструменти. Забелязвали са, че от звуковете на тръбата кучетата вият.

Да изпеем сега "Сила жива, кажи ми где вода извира".

Изпейте първото упражнение: si, mi, do, si. (*След това изпяхме същото упражнение една гама по-високо.*)

За да може музиката да произведе ефект или за да може да си въздействате с нея, трябва да имате два противоположни тона по сила. За пример, ако вземете два тихи тона или изсвирите два пасажа с еднакви по сила тонове (*Учителя взима на цигулката два еднакво силни тона*), те няма да произведат никакъв ефект върху вас, върху ухото ви. (*Учителя свири една мелодия, при която взима два тона с противоположни сили.*) При изсвирването на два противоположни тона се забелязва една дълбочина, която не може да се изрази на цигулката. Това е закон на контрастите в музиката. И в музиката, и навсякъде трябва да има силни контрасти, за да си въздействате. Ако в един момент в живота ви за пример вие сте тихи и добри, това са тихите тонове. А някой път в някои моменти от живота ви вие сте гневни, възбудени, считате, че сте лоши. Това е един контраст, туй са силните тонове. Не считайте това състояние на душата си като нещо лошо. Това са контрастите в живота. Между тия контрасти се явява един трети тон, посредством който ще разберете Божественото. Туй третото не се предава на цигулката. Това, което разбирате, което схващате, то не е изразено с цигулката. (*Учителя свири същата мелодия с контрастите в тоновете, а после свири нещо като акомпанимент, тихичко.*) Такова едно тихо душевно състояние има и у вас. Туй състояние се подготвя постепенно, но то може да се превърне в караница или от караница може да се превърне в един сладък разговор. Значи, в живота ви трябва музика. И тъй, за да избегнете караницата, прибегнете към живата музика. (*Учителя свири нещо весело като хороводно.*) То е един вид музика в Природата. Като дойде туй настроение, казваш: какво ми се доигра нещо! Идва ви едно желание да играете, а вие подпушвате туй желание. След това дойде ви на ума нещо, някоя мисъл, вие я подпуштите. Никога не подпушвайте енергията на вашия мозък! Дойде ви едно желание да поскачате, да си поиграете, не го подпушвайте, дайте му ход! Вие казвате: Е, стар човек съм, що ми трябва! Не се подпушвайте! Природата не обича подпушване.

Всеки, който се подпушва, Природата разваля бентовете му. Никакво подпушване! Най-първо, живата енергия трябва да се използва. Не се ли използва тази енергия, тя донася всичките злини в света. Ще я използвате. В туй отношение трябва да научите елементарните тонове: силните и тихите тонове. За пример някой път сте възбудени. Тогава употребете един силен контраст в музиката. Ще кажете: Време за пеене ли е? Ами че как ще се упражните вие, как ще си въздействате, как ще калите вашата воля? Време за калене е, да калите вашата воля, да трансформирате енергията си, защото вашата енергия от която и да е част на мозъка се отразява върху музикалните ви центрове. Всинца не сте еднакво подготвени за тази музика, но за в бъдеще с нея все таки ще може да си въздействате във възпитателно отношение, за да можете да регулирате вашата енергия.

Да изпеем "Сладко медено". (*Изпяхме го няколко пъти.*) Да го изпеем пак, но много тихо! (*Учителя свири едно упражнение, като започва от по-ниски тонове и свършва с по-високи, а ние пеем след него.*) И това упражнение е за контрастите. (*Учителя свири и пее едновременно едно упражнение с контрасти.*) Туй упражнение ще произведе едно вътрешно успокояване. Ще засегне душата ви малко по-дълбоко.

Да изпеем сега тихо "Бог е любов"!

Опитите, които се правят с пеенето и музиката, са дали чудни резултати, особено когато при туй пеене и свирене душата взима участие. Ето защо знаменити цигулари никога не дават своите цигулки да ги пипат други. Като пипнеш цигулката на когото и да е, можеш да познаеш какво е неговото естество. Тъй както е направена цигулката, тя може да приеме и да предаде вибрациите, трептенията на всяка една душа. И цигуларят, като пипне някой път цигулката си, може да познае своето настроение. Пипне цигулката си и я оставя, сложи я настрана, не свири – няма настроение. Цигуларите всякога свирят по вдъхновение. Понеже те не са окултисти, не могат да предадат всякога

вибрациите си на своите инструменти. Сега по същия закон вие искате да говорите някому, искате да го убедите в истинността на нещата, в истинността на вашите преживявания. Но вие като говорите, трябва да предадете трептенията на душата си върху ципицата на гърлото, за да може той да ви слуша. Само тогава ще бъдете убедителни. Като говорите Истината, най-първо трябва да я прекарате през вашето гърло, през вашия ларинкс и тия отмерени вибрации ще се предадат до ухото. Да знаеш да говориш Истината, това е най-голямото изкуство! В говоренето трябва да има музика – говориш най-първо на себе си, ще пееш на себе си. Да допуснем, че искате да убедите някого в милосърдие. Убеждавали ли сте себе си в милосърдие, да видите колко мъчно се убеждава човек! Дойде някой беден човек, кесията ти е пълна, но не ти се дава. Вътре в тебе един ти казва "дай", друг ти казва "не давай" – ти се раздвои. Кое е тогава човекът? Човекът не е там, в тия двамата, които спорят. Ти казваш: Аз имам разположение. Не, в разположението не си ти. – Нямам разположение. И в неразположението не си ти. Не се лъжете. Ако ти си в разположението и ако ти си в неразположението, ти си раздвоен. Онзи, който седи и наблюдава разположението и неразположението и може да ги възприема, това е човекът. Щом искаш да помогнеш на някой беден човек, ще кажеш: Да, аз съм разположен, но ще направя обратното, ще дам. Някой път си разположен, ще кажеш: Аз ще дам не защото съм разположен, но защото е право да дам. Да кажем, че дойде някой мой приятел, който ме е угощавал, и аз кажа: Не го угостя, защото и той ме е угощавал. Не, правило е: да го угостя заради Любовта. Любовта изисква, без да ме угощавал някой, да му направя една услуга. Туй е Божественото. Значи в даден момент, като имаме едно разположение, то ни спомага да изпълним волята Божия. Изпълним ли волята Божия, тогава ние сме на правия път. Туй е, което казват простите хора, че ние имаме попътен вятър, който ни подтиква напред. Някой път имаме вятър, който ни тласка назад, но дали имаме попътен вятър, или заден

вятър, и в двата случая трябва да изпълним волята Божия и все таки ще постигнем целта си. Ако имаме попутен вятър, той ще ни помага, а ако имаме заден вятър, ще ни спъва. Сега, някои от вас казват: Не му е дошло времето. Щом човек прави разлика между разположение и неразположение, той всякога ще закъснее в своя избор. За пример Бог, Който е абсолютен, в Него няма никакво колебание. Той казва и свършва. Колебаем ли се, ние не сме на правия път.

Сега аз забелязвам една черта у вас. За пример много пъти вие се въодушевите, но след туй въодушевлението постепенно се намалява, намалява и казвате: Нямам въодушевение, не може да се направи това. Не, всякога трябва да имате въодушевение. Не се водете по настроения. Настроението е един особен свят, свят на илюзии. Някой казва: Днес аз съм вдъхновен. Да, но вдъхновението никога не се мени. Някои смесват вдъхновението с настроение. Обектът на вдъхновението не се мени, а обектът на настроението се мени. Казва се в Писанието, че Духът Божий, като влезе един път във вас, не се връща. Като влезе Господ един път във вас, Той не е от тези слабодушните да се връща. Стъпи ли Му крака веднъж някъде, Той не се връща вече. Въодушевението си е въодушевение. Сега мнозина християни казват: "Духът може да се отнеме." А, да, обикновеният дух може да се отнеме и може и да се даде, но Божият дух никой не може да Го отнеме и да Го даде. Обикновеният дух може да се махне и даде, но когато дойде Великият Божи дух, Духът на слънцето, аз със своите грехове не мога да Го изпъдя. И никой друг не може да Го изпъди. То си върви по определения път. Не се самозаблуждавайте! Великият Божествен дух като посети човека един път, делото е свършено. Роденият от Бога грях не прави, а щом не правиш грях, не можеш и да паднеш. Сега ще кажеш: Знаеш ли какво нещо е да не правиш грях? Да нямате желание да правите грехове, значи да считате, че всичко, което имате, всичко, което правите, е за общо доб-

ро. Всичко това не ви спъва и в каквото положение да ви сложат, вие ще може да се справите с него.

Някои съвременни християни, даже и ученици на окултизма, считат, че Духът може да дойде когато и да е. Не, за да те посети Духът, ти трябва да завършиш средното си образование в окултната Школа. Само така ще остане туй посещение в тебе. То е едно състояние, когато съзнанието се е разширило и душата е готова да разбира какво ѝ се говори. Този, който се ражда от Бога, той е готов да приеме посещението на Духа. Казват за някого: Прост човек е той. – Не е прост, той е много учен, той е човек, който разбира Божия закон и ходи по Божиите пътища. Трябва да знаете какво нещо е Божественият език, Божествената логика. Съвременните християни казват, че и на простия човек Господ може да говори. Не, не е така. Когато ние говорим за Божията любов, ние подразбираме тази готовност на душата – да слуша, да възприема и да изпълнява. Когато ние говорим за общ живот, за общение на души, ние разбираме туй, което в даден случай можем да възприемем, трябва и да го приложим, да се създадат правилни отношения между Бога и нас, защото между Бога и нас може да има правилни и неправилни отношения. Бог може да ни обича и същевременно да съзнава, че ние не използваме Неговата Любов и Му противодействуваме, без Той да реагира. Той е всемогъщ. Той съзнава, че ние не правим добро, но не реагира, оставя ни. Кажете ни веднъж, два пъти и най-после отстъпва. Да не мислим, че ние сме спечелили в този случай нещо! Нищо не сме спечелили. Правилни отношения са: да знаем и аз, и Бог, че моите отношения към Бога са прави и отношенията на Бога към мен са прави – между Бога и мене да има една обща хармония. По какво ще се познаят тия правилни отношения? В Стария завет е казано тъй: "Преди да поиска, аз ще му дам." Господ разбира твоите нужди и година преди да се помолиш, Той ще ти даде. Кога? – Преди да се помолиш. А след като се молиш 10 години и Господ едва ти отговори, значи не си от много праведните. След като 10 години си се молил за

нещо и Господ едва ти отговори, значи не си и от много умните. Не знаете ли у дома ви как е? Онова дете, което обичате, преди да ви поиска нещо, вие сте му го приготвили, а онова дете, което не обичате, трябва да ви врънка с месеци за туй-онуй, че хайде за Коледа, хайде за Великден и едва най-после ще му го пригответе, ще се откъсне нещо от сърцето ви и за него. Защо? – В единия случай ние следваме Божиите закони, а в другия случай – не. В последния случай ние спъваме своя прогрес, създаваме в съзнанието си големи препятствия и тогава Бог ни оставя. Тия наши състояния се отразяват към Бога и после по обратен път те се връщат към нас – жънем своите последствия. Ние се спъваме така и в своите мисли и желания. Тогава какъв е законът, каква е философията? – Да отстраним сами препятствията, които ни пречат да живеем в Божественния закон. Туй е задачата на учениците. И сега мнозина казват, че влизането в една окултна Школа е опасно. Да, всеки, който е влязъл в окултната Школа и противодейства на нейните методи, пътят му е много опасен. Най-първо в такъв човек трябва да има чистота във всичките му намерения и каквото прави в името Божие, да е доволен от себе си. Няма по-хубаво нещо от това да си доволен от себе си и да се радваш, че изпълняваш волята Божия. А не, след като напишеш нещо, да питаш другаря си: Хубаво ли свиря? Нима аз като свиря за себе си, та трябва да излизам на сцената и да питам публиката в София как свиря? Аз зная колко и как свиря. Как свиря, аз това зная по-добре от критиците. Аз зная това според моето ухо как въздейства цигулката върху ми. За пример някой път съм настроен зле, искам да направя пакост някому и взема цигулката, изсвиря нещо. Ако се измени настроението ми и вместо да направя зло, направя добро, значи добре свиря, добър цигулар съм. Щом свиренето ми не може да измени моето настроение, аз не съм добър цигулар. Туй разбирам музика! Всеки един от вас трябва да упражнява пеенето си. Ние сме правили опити, но и още трябва да правим. Не мисле-

те, че нещата може да ги придобием даром. Не, работа трябва!

В окултната наука към дребните, към малките работи ще бъдете много взискателни, няма да ги пренебрегвате. За пример вие като окултни ученици ето какво пренебрегвате. Станете сутрин и виждате, че на обувката ви има едно малко леке. Вие използвате случая други да ви услужат и казвате: А, жена ми, децата ми не ми изчистиха обувката. Не, ти ще вземеш една кърпа и ще си изчистиш обувката. Не жена ти, не слугата ти, а ти сам ще си ги изчистиш. Ще си кажеш: Тая работа е моя. Излязъл си на пътя, забелязваш на дрехата си прах, няма да звъниш на слугата да дойде, а сам ще си я изчистиш. Тази работа е твоя. А ти ще направиш цял въпрос. Туй, което виждаш в дадения момент, то е за тебе. Тези са погрешките, които вие постоянно правите. Шапката ти е нечиста, ще я свалиш и ще си я изчистиш. Туй, което ти виждаш, то е твоя работа, а туй, което не виждаш, то е работа за другите хора. За пример вървя и някой приятел види, че имам едно леке отзад и ми каже: Имаш едно леке. Ще му кажа: Изчисти го, това е твоя работа. Някой път аз виждам, че някой има леке някъде, ще взема да го очистя. – Какво правиш? Казвам: То е моя работа. Туй са малките работи. Сега вие се занимавате с велики идеи, нали? Но ако спазвате малките правила, те ще произведат големи ефекти. Колко пъти малките работи, за пример едно малко леке на шапката ви, развалят настроението ви за цял ден! Как, туй леке? Или как да остане на обувката ви това леке? Не прави въпрос, вземи, очисти го и си върви напред! Това са правила, които трябва да спазвате. Всички окултни ученици трябва да бъдат пример, образци на чистота! Всяко нещо у вас трябва да е чисто. Ноктите ви трябва винаги да са чисти, макар и да сте работили нечиста работа. Някой си погледне ноктите, каже: Няма нищо. Не, щом има кал, вземи, та ги изчисти хубаво. Ти казваш: Ама то време се губи. Не се губи време. Защото, като оставиш тази нечистотия днес, като я оставиш утре, у тебе се образува един психологически на-

вик и тогава от най-малките погрешки в твоите мисли, желания и действия се раждат лоши последствия. Туй, което виждаш в себе си като лошо, изправи го. За пример: някой път виждаш косата си разчорлена, настръхнала, вземи малко вода, намокри я. Много електричество има. Вземи малко топла вода, заглади я – хем приятно, хем лекуване. После, ако имаш гребен, вчеши я. Това са навици. Гледайте да не станете педанти, но разумно въздействайте върху себе си. Ще пазите като правило следното: Косата ви трябва да бъде гладка, да не стърчи.

Много от вас кривите токовете на обувката си. Аз няма да се спра да ви разказвам какви са недъзите, които предизвикват това изкривяване. Като ученици на окултната Школа вие се старайте да няма никакво изкривяване на токовете. Учениците от окултната Школа не трябва да носят тесни и високи токове. Широки и ниски токове на обувката си! Туй като правило разбирате ли го? И който от вас си криви крака наляво или надясно, навътре или навън, ще внушава на крака си да не се криви нито наляво, нито надясно. Ще гледа да изправя обувката си. Ако вие не можете да заповядате на вашия крак да ходи правилно, как ще заповядате на други неща, които са извън вас? Този изкривен ваш крак е свързан с известни течения в Природата. Щом измените външно това, ще срещнете тия течения. Направете опит! Ще ви кажа една от причините, отгде идва туй изкривяване. Вървите правилно по един стръмен път и ви дойде на ума за някой човек, когото не обичате, и казвате: Какъв човек е този Иван! И като вървите тъй, хоп на задницата си! Да кажем, че е някой си Иван или Петър, когото не обичате, безразлично е – не мисли за него. Ти с това вредиш и на себе си, вредиш и на него. И тъй, щом помислиш за него, падаш на задницата си. "Той не е късметлия човек." Не мисли за него. Така се образуват лошите отношения между хората.

Първото нещо: като ученици на окултната Школа ще се стараете да бъдете изправни към вашите мисли по отно-

шение на Бялото Братство или по отношение на вашия Велик учител, който се намира в другия свят.

Често онези, които си кривят обувката навън, са несправедливи към своите ближни, а които си кривят обувката навътре, са несправедливи към себе си. Аз онзи ден на екскурзията гледах, на мнозина от вас бяха изкривени токовете. Трябват ви широки токове, за да не ги кривите. Ако не вярвате в това, направете опит. Когато човек стане критик на себе си повече, отколкото трябва, той започва да криви токовете си навътре. Онзи човек, който изпилява токовете си назад, той е твърд и по-скоро магарето ще влезе вътре, отколкото той, а онзи, който изпилява токовете си отпред, той е изменчив. Някои ги изпиляват и отпред, и отзад, значи такъв човек някой път е твърд, а някой път изменчив, страхлив. Та първото нещо: ще гледате да не изкривявате обувката си, да ходите нормално, защото тия състояния, които идват несъзнателно, ще се отразят в общия ви живот. Колко пъти тия криви токове може да станат причина на нещастия, да се изкриви, да се навехне кракът ви. А онзи, който ходи правилно, той не е изложен на това. Има изключение и от това правило. Често изкривяването на токовете може да се предаде на другите хора. В Америка в един град имало един владика, който си държал главата изкривена на лявата страна. Всички проповедници в този град си държали главата като него. Туй е подражание по симпатия. Така по симпатия може да се изкривят и токовете. Казвам: Ние не трябва да седим под сянката на когото и да е. Имаш един навик – то значи, че си под сянката на някого. Следователно всички тия аномалности, всички лоши навици, които имате, ще се стараете да отстраните. Сега, като тръгнете по разходки, да не казвате: Чакай да видим кому са изкривени токовете. То е друг лош навик. Да гледате погрешките на другите хора, без да ги използвате, вредите на себе си, създавате си лоши последствия. "Не съдете, да не бъдете съдени!" – казва Христос. Щом гледаш погрешките на другите хора, ти ги съдиш, а щом ги съдиш, и тебе ще съдят. Щом гледаш погрешките на

другите хора, трябва да изправиш една своя погрешка и да кажеш приятелски на този човек: Имаш една лоша черта, гледай да я изправиш. Аз се възползвах от този твой недостатък и се изправих. Та първото нещо: ще започнете с общата си. В една година отгоре учениците от окултната Школа да са с изправени токове! Криви токове да няма! Вие сами ще ги изправите. И ако някой си изкривява тока на една или друга страна, аз ще му дам правило как да си го поправи. Ще дадете общата си на някой общар и ще го помолите да направи с 1/2 см по-висока тази страна от тока ви, която изкривявате, за да стъпвате тъй както трябва. Изправете ли краката си по този начин, вие ще дойдете до едно правилно разрешение на онези психологически процеси, които стават в мозъка ви. Защото някой път най-красивите ни мисли в света се повреждат от едно криво движение. За пример аз тръгвам от дома си с добро разположение, но някъде из пътя падна, хлоцна, казвам си: Не ми върви работата – и се върна вкъщи. И тъй, на когото от вас общата са изкривени, ще ги изправи. Ще започнем по закона на Природата – широки токове! Има хора в света, които ходят с остри, високи токове, но това е друго изкуство вече. Сега ние ще учим закона на Природата. А туй да ходиш с високи токове, за това нещо се изисква особено концентриране на ума. И действително аз гледам тия дами, които носят високи токове, не ги изкривяват. Казвам: Тази дама, като стъпва с тия токове, постоянно мисли за тях, не ги изкривява.

И тъй, ще започнем най-първо от видимите, естествените погрешки, с които започва Природата, докато дойдем до по-големите, за които се изисква по-голямо изкуство. Ако можем да изправим видимото, с това ще придобием повече вяра в себе си, за да изправим по-големите недъзи, за които се изискват по-големи тънкости. А това, че човек изкривява едната или другата страна на токовете си, това е една от малките погрешки, един от малките недъзи.

Упражнение:

Двете ръце се поставят пред лицето с дланите навън, като се допират с пръстите и после се отдалечават, пак се събират, и отново отдалечават, при което отдалечаване се поставят настрана. Същото упражнение се прави още два пъти.

След това ръцете се изправят нагоре и там се срещат с допрени пръсти. Бавно се спускат настрана, с дланите надолу. Постепенно се изправят горе над главата, после – поставят се напред, с дланите надолу, пак над главата, изправени горе (без допиране с пръстите), с дланите навън, като се прегъва само китката. Ръцете напред, пак нагоре, с дланите навън, прегъване само на китката, напред ръцете. ръцете нагоре, с дланите навън, напред, бавно отдалечаване, до положение ръцете настрана, после нагоре над главата, с допрени пръсти и бавно обливане до раменете. Ръцете отново нагоре над главата и после бавно обливане до раменете. Ръцете прострени напред, приближават се с пръстите, прострени пак напред, приближават се с пръстите и бавно се разтварят настрана, с дланите нагоре. От това положение ръцете се поставят на раменете (както при V упражнение от тазгодишните сборни), настрана ръцете, пак на раменете, настрана, на раменете и най-после горе над главата, във вид на триъгълник. В това положение се задържат малко.

В туй положение на ръцете направете една тайна молитва!

Бавно разтваряне и спускане ръцете до долу.

*

29 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
20. V. 1923 г.
София

ВЯРА И СЪМНЕНИЕ

КРАТКО СЪЗЕРЦАНИЕ

Прочетоха се няколко теми върху "Ползата от предметното обучение".

Прочете се резюмето върху темата "Отличителни черти на младостта и старостта".

Тема за следващия път: "Разликата между добро и правда". Ще определите какво нещо е доброто не само теоретически, но какво вие схващате под "добро". После, ще определите какво нещо е правда, а не какво нещо е право, защото правото е излязло от правдата. Добро и правда, това са два принципа, които докосват материалния и духовния свят.

Ще имате и още една тема: "Задачата на ученика във Всемирната Бяла Школа".

Сега ще направя малки бележки върху "Вяра и съмнение".

Вие всинца се спъвате от съмнения и от вяра. Вяра, която носи след себе си съмнения, е пресилена вяра. За пример вие като дете може да мислите, че вашият баща е най-силният, най-умният човек, че всичко може да направи. Туй е вашата положителна вяра. Но при един изпит вие виждате, че баща ви не може да издържи изпита. Тогава вие виждате, че баща ви не е такъв, какъвто сте го мислили. Вашата вяра претърпява едно малко отклонение и започвате да се съмнявате и виждате, че баща ви не е това,

което сте мислили. Следователно всеки ученик трябва да има вяра, която да вижда съмнението, но да не го ражда. Злото не е там, че можем да се осъмнем в Бога, в нашите близки и в приятелите си, но в това, че можем да се осъмнем в себе си и да се спрем в развитието си. Ние мислим, че всичко можем да направим, но при един голям изпит осъмнем се, падаме духом и веднага изгубваме половината от своята вяра. Вие като ученици ще помните един факт: на земята няма силен човек. Човек, облечен в материално тяло, е едно слабо същество. Туй е първото нещо. Не по душа, но по тяло човек е едно слабо същество. Туй трябва да го знаете и винаги трябва да го имате предвид. Силен може да бъде човек само тогава, когато е свързан с онези вечни принципи на живота, когато е свързан с Бога. Тогава неговият дух владее законите на живата материя, защото ние сега сме в мъртвата материя, а трябва да я одухотворим. Трептенията на тази мъртва материя са много слаби. Като влезем в нея, нашият дух веднага се ограничава, губи и ние изгубваме половината от своите знания. Когато слезем на земята, пред очите на нашите по-напреднали братя ние ставаме като малките деца. Някой може да е бил голям човек, да е писал големи книги, да е свършил 10 факултета, но после, като слезе на земята, той е като малко дете и трябва наново да се пробужда. Майката го къпе и то плаче, гриви се, сърди се, не знае да ходи. Ама че ти някога си бил стар философ!... Може да отворите анализите на миналото, да видите как някога е бил цар, владика, философ, как е бесил и заповядвал, какво не е правил. А сега той е едно слабо дете. Защо? Щом един ученик престъпи духовните закони, слагат го в закона на забравата. Това е наказанието му. Влезеш ли в закона на забравата, върху ти ще дойдат всички слабости на света и ще изпиташ всички несгоди на живота. Ще изпиташ всички закони на необходимостта върху си, за да се учиш постепенно да служиш на Бога.

Често у вас има едно криво понятие. Схванали сте, че може да насилим нещата, че можем да направим това-онова. Не, истинските неща в света стават точно на своето

време. За пример, ако пробудя вашето съзнание преждевременно, аз ще ви осакатя. Има много ученици, много религиозни хора, много учени, които от обич към науката са осакатени, те са преждевременно събудени и вследствие на това са осакатени. Човек трябва да се събуди точно на време, когато са най-хубавите условия. Следователно от невидимия свят, където познават Божествените закони, то когато дойде дреме да се роди човек, всички Иерархии, през които той ще премине, трябва да дадат съгласието си за това негово раждане, за това негово идване на земята. Всички тия Иерархии, всички тия същества, които са минали нашата еволюция и които направляват Вселената, трябва да дадат съгласието си. Във всички трябва да има съгласие дали една душа да дойде да се въплъти на земята, или не. Туй е най-щастливото раждане. Туй астролозите го наричат щастливо съвпадение на планетите в живота. За пример, ако във вашия живот има щастливо съвпадение, тъй че вие да сте под щастливото ръководство на Венера или да сте под щастливото ръководство на Юпитер, или да сте под щастливото ръководство на Слънцето, или да сте под щастливото ръководство на Меркурий, или да сте по някой път под щастливото ръководство на Сатурн, което е рядко изключение, то е голямо благословение. Особено голямо благоволение е някой път Сатурн да има доверие към тебе. Той на много малко хора се доверява. Следователно да имаш неговото доверие, това е едно изключение, тъй го наричат астролозите. Затова астролозите казват, че за да се смекчи неразположението влиянието, което Сатурн има към някой човек, трябва да влияе върху него или Венера, или Юпитер. Като ви говоря по този въпрос, вие ще кажете: Ние сме родени вече. Тъй, физически сте родени. Да допуснем, че досега вашият живот е бил нещастен, отсега нататък вие можете да го направите щастлив. Как? Вие можете да се родите духовно и вашето духовно раждане да се съвпадне с едно щастливо благоволение на съществата от по-висшите Иерархии. Туй е което Христос нарича "новораждане" – може да се родите, без да умрете,

и пак да живеете в тялото си. Целият ви живот ще се измени, всичките нещастия ще ви напуснат и отгоре започва едно благоволение. За да дойдете до това щастливо съчетание, под ръководството на тия висши Йерархии, които да се заинтересуват от вас, вие трябва да намерите вашия Учител и да нямате абсолютно никакво съмнение в Него. В небето, в този висшия живот, съмнението е изключено. Защо? Ученикът като оглашен има право да се съмнява, да мине този период на съмнение. И като мине съмнението, ще добие знанието. Какво има да се съмнявате? Съмняват се само онези, които нямат истински познания. Които имат познания, няма какво да се съмняват. Идете в Америка, там има двама-трима видни френолози, те могат със завързани очи да ви определят всичко. Искате да имате някой приятел или да вземете някоя слугиня, или да започнете каква и да е работа, идете при някой от тях, и той ще ви даде такива точни определения за вашия характер, че вие ще се учудите. Ще опише каква е вашата професия, свършили ли сте висше училище или не. Значи всичко е написано вътре в човека, няма нищо скрито-покрито. Най-първо всички вие трябва да се научите да изучавате себе си. Няма по-хубаво нещо от това да изучава човек себе си в обективен смисъл. Във всеки един от вас има заложени красиви черти, но се изискват условия за развиване на тия дарби. Туй, което спъва сега учениците, аз намирам, че е в тяхното люшкане и колебание. Питам: Тъй както сте поставени тази вечер, има ли по-учени хора от вас в България? Вие казвате, че не сте учени. По-учени хора от вас има ли? Вие заставате привидно тъй, като че нищо не знаете, но в себе си всеки мисли, че знае нещо. Тъй седи истината. Ако някой по някаква слабост не признае вашето учение, вие веднага са докачвате. Как трябва да се прояви туй зачитане на вашето учение. Вие дойдете тук в салона, поставили сте си един стол на едно място, дойде друг, премести стола ви, вие се докачвате, казвате: Аз съм учен човек, не смей да отместваш стола ми, не смей да коригираш моите работи! На какво основание правиш това? И веднага почвате да

спорите. И действително, като дойдете в окултната Школа според законите на висшата математика всеки един ученик в даден момент не може да седи на кое и да е място в този салон. От невидимия свят, от тия по-висши Йерархии има определени течения за всекиго едного и всеки един трябва да намери своите течения. Когато отидете в един салон и намерите там своите подходящи течения и седнете на това място, то като започнете да си мислите, веднага ще се въодушевите. Седнете ли на чуждо място, веднага усещате като че нещо ви стиска и виждате че не сте на мястото си. Този закон като окултни ученици вие ще го изпитате. Отивате да си купите хляб. От всяка фурна не можете да си купите хляб. Ако разбирате закона, трябва да знаете, че на всеки един от вас като окултен ученик е определено отгдето може да си купува хляб. Защо? – Вибрациите на този фурнаджия, който е месил хляба, съответствуват на твоите вибрации и като купиш хляба, ще усетиш едно разположение, едно въодушевление. И сега вие като ученици идвате в салона, седнете кой където завари, после купувате хляб откъдето и да е, и става една каша във вас, а после казвате: нашите работи не вървят добре. Някои ще кажат: а, това не зависи от тия неща. Не, туй е съществено в света. Има и други важни неща. За пример всеки ден ти е определено с кои хора ще говориш и с кои не. Не можеш да се срещнеш с когото искаш, определено ти е с кого да се срещнеш и с кого не. Ти можеш да престъпиш закона, да го измениш и можеш да се срещнеш с когото трябва и с когото не трябва, но щом престъпиш закона, веднага усещаш една тъга, една скръб, че денят не е минал тъй, както си желал. Сега вие ще кажете: Много тънки работи са тия. Действително много тънки са, но са много съществени работи и вие трябва да ги проучите, за да може да се ползвате.

Сега аз като ви говоря върху този предмет, искам да ви избавя от вашия стар страх, да не се безпокоите как ще прекарате деня. Вие ще учите онази велика наука, в която нещата са точно определени. За всеки ден е определено какво трябва да направиш, но е оставено на твое разполо-

жение да възприемеш и изпълниш или не. Този закон е тъй както в училищата. Баща ти те праща в училище. В училището има определени предмети, които ще учиш днес: история, география, математика, старобългарски език и други някои предмети, но ти изклинчваш, не ходиш на училище. Отидеш си вкъщи, баща ти те пита: Ходи ли на училище? – Е, малко бях болен – излъгваш. Излъжете баща си една лъжа. После излъжете учителя си – втора лъжа. Две лъжи казвате и тогава всичко изгубвате. В живота ви стават много такива пропусциания и вследствие на това нашият сегашен живот е съграден върху множество такива малки погрешки. Затова днес сме дошли до това състояние. За пример на някои от вас челата са много малки. Защо? – Причини има. Изклинчвали сте да учите в Божественото училище и сте слезли надолу, челото ви е слязло надолу. У някои религиозни хора главите им горе не са развити. Защо? – Не сте ходили в миналото на църква, не сте мислили. И вижте, главата на някой човек е станала такава, каквато не е трябвало да бъде. Като погледнеш главата на някой човек, виждаш неговия минал живот напечатан върху нея. Ние трябва да се върнем, да изправим живота си от всички тия недъзи и да се свържем със съществата от тия висши Йерархии, защото иначе няма отгде да черпим сила, а животът на земята е скачен с тия Йерархии. Ние не можем да прогресираме, без да спечелим благоволенieto на когото и да е от тях. Да не мислите, че можете в света да си пробиеете път другояче. За да си пробиеете път в света, в каквото и да е направление, непременно трябва да имате едно горещо желание за това. Освен туй трябва да придобиете Закона на пълното смирение и само така да искате да придобиете туй знание, да искате да се учите. Някои от вас имат горещото желание да са богати. Имате ли туй горещо желание, ще станете богати. Някои имат горещото желание да бъдат добри и стават добри; някои имат горещото желание да бъдат чистосърдечни и стават чистосърдечни. Не мислете, че добродетелите, че учението може да се добие в един живот – нито в един, нито в два,

нито в десет, нито в двадесет живота. Това е един дълъг процес. Туй знание, което сега добиете, то ще е за в бъдеще като основа на други едни знания, които ще се добият.

Та, казвам: при сегашното състояние, в което сте, ще се явят много съмнения у вас. Например тия съмнения често се зараждат и у теософите, и у спиритистите. Последните често извикват духовете и се разговарят с тях. В Англия в една теософска ложа се явява един махатма в плът и казва на теософите: "Тук в Англия аз бих ви открил много тайни, но условията не спомагат, затова вие трябва да си продадете имането и да отидете в Мадагаскар, там ще ви открия големи работи." Това е един действителен случай. И наистина, около десетина души видни теософи продават имането си. "Яви се – казват те – в нашето общество един махатма, който ще ни разкрие велики работи. Ние сега отиваме в Мадагаскар, а след това ще реформируем Англия." Отиват там, хващат ги болести и един след друг всички измират, остава само един и той се връща в Англия. Сега и в България може да се явят много махатми, които ще ви кажат: "При тия условия ние не можем да ви открием великите тайни, но идете в Америка и в Индия при индусите, които с хиляди години са развивали своите способности, та дано ви разкрият много неща. Ще отидете там да придобиете своето първо посвещение." Какво ще бъде то? За да ви приемат в школата си, какво ще ви правят? Ще те турят на един каменен кръст да стоиш вързан там 5 – 6 дни, за да видиш какво можеш да научиш от камъка. Някои ще отидат, ще се върнат в Европа така инициирани, ще кажат: Ние минахме през кръста. Индусът може да види нещо на този камък, но европейецът само ще се въодушеви, че стоял на него 5–6 дни, ще си мисли, че е посветен, че е видял нещо, но на този камък няма никакви знания. Тия посвещения, които могат така да се дадат, това са външната страна.

Туй посвещение на този камък изисква да знаеш свойствата на органическата, твърдата материя, за да можеш да видоизмениш своите кости. Първото посвещение

се дава, за да можеш да научиш онези закони, чрез които да видоизмениш своите кости и мозъка, който се намира в костите. Следователно при този нов строеж на твоя мозък в тебе ще нахлуят нови енергии. Знанията ти ще се разширят, умът ти ще се опресни. Туй състояние наричат "възраждане" или опресняване на човека. А така можеш да седиш и 10 дни на кръста и нищо да не научиш. Христос беше разпнат на кръста, но след като слезе от него, възкръсна и тогава научи нещо. Кога? – Като слезе в ада. Там Той научи една от великите тайни на живота. И Христос не беше сам, двама бяха. Този, Който Го учеше, Учителят Му, Го заведе там долу в ада, да научи първите уроци. Христос, като слезе долу на земята, каза: "Не дойдох да изпълня моята воля, но волята на Отца си, Който ме изпрати долу в ада." Той слезе долу, в ада и Неговият учител Му предаде първия урок. По какво? – Първият урок на абсолютна забрава, а то значи да дадеш живота си напълно в ръцете на Бога и да не се роди в душата ти никакво съмнение. – Господ да постъпва с тебе тъй, както иска. Ни капка съмнение! Ако Учителят ти те заведе в ада и ти се усъмниш, ти си затворен там и там ще останеш. Следователно в душата си Христос беше чист и тъй чист излезе от ада. Ако не си чист, не можеш да излезеш. Докато човек не слезе долу в ада, той няма да се качи горе. За да се качим на небето, необходимо е да слезем долу, да оставим там своите съмнения. Мястото на съмненията е адът, там ще ги оставим. Следователно всички ние имаме съмнения. Аз зная свойствата на съмнението, то изпъква много естествено. Пътят, по който вървите, има толкова съвпадения, та мнозина от вас, като имат толкова прозорлив ум, нека видят дали туй, в което се съмняват, почива на някакъв верен закон или не. Не трябва само да се съмнявате, но трябва да определите причината на туй съмнение. Туй съмнение се явява като една спънка във вашето развитие, а същевременно става спънка на общия вървеж на развитие с известни души, с които сте свързани. С вашето съмнение по някой път вие косвено въздействате и на Христовото

тяло, понеже сте удове на това тяло. И Павел казва на едно място тъй: "На мъки съм аз още, докато се образува у мен Христос." Как ще се образува Христос? – Докато Любовта вземе надмощие, понеже Любовта е Първият Божествен образ. Щом Любовта вземе надмощие, тя остава като един господстващ закон над вас и всяко съмнение ще се изхвърли навън. Щом дойде Любовта, идва и светлината, и тогава ние познаваме нещата тъй, както са.

Като ученици на Школата ще знаете, че в която школа и да влезете, принципите са едни и същи. В черната школа, в черното братство ако влезете, там пак не търпят съмнение. Вие няма да се съмнявате във вашата кауза. В черното братство искат, като правиш зло, да мислиш, че то е необходимо, че то е доброто в дадения случай. Ти няма да се съмняваш върху принципите. Те казват: "Ти трябва да вярваш и да не се съмняваш." Щом се усъмниш, те веднага те хващат и ти налагат най-голямото наказание, ще оковат ума и сърцето ти във вериги, докато се примириш. В Бялото Братство като се усъмниш, няма да те изключат, но ще те извадят навън, да понесеш последствията на своите съмнения. Във всичките спиритически сеанси са проверили този факт. Дойде на сеансите една душа, която е излязла от черното братство, и като каже някоя истина, уплаши се и казва: "Идват, ще ме затворят сега." Издала е някоя истина. Следователно не мислете, че в света, в който живеете, можете да бъдете свободни. Не! Този свят, дето живеем, е свят на борби, такива преплитания стават, че вие не можете да бъдете абсолютно самостоятелни. Вие мислите, че можете да бъдете самостоятелни във вашата мисъл. Не, вие се лъжете. Борбата е от толкова векове, от толкова хиляди години и вие можете да бъдете под хиляди преплитания. За вас е важно само да знаете кои влияния да използвате. Тук е вашето спасение. И казано на християнски език, за вас е важно да познаете в дадения случай една мисъл на вашия Учител ли е или не, на Христа ли принадлежи или не.

Тази сутрин аз ви казах, че зад всяко явление седи една разумна сила. Ако искате да използвате каквато и да е сила в Природата, в окултната наука на Бялото Братство, трябва да имате разрешение дали да употребите тази сила, или не. Може да я употребите, но непременно трябва да имате едно вътрешно решение. Сега аз ви говоря върху този въпрос и той трябва да се реши между вас. Знаете ли защо? Ако в Школата се допусне една мисъл, противна на другите, веднага отвън, от противоположния лагер ще дойде едно течение, на което мнозина от вас ще станат жертва. Коя беше причината, че Христос стана жертва? – Юда, който внесе отвътре отрицателни идеи. Отвътре стана предаването. Защо трябваше Юда да стори това? Имаше ли нужда да го предаде той. Не можеше ли друг някой да предаде Христа? Предаването на Христа беше един вътрешен процес. Крепостта се предаде отвътре. Следователно в Школата, в която ние живеем, трябва да има единство в принципите. И тия принципи не са наложени, аз съм ви говорим толкова пъти. Туй е по свобода. Знайте, че ако вие злоупотребите с тази свобода, вие ще злоупотребите спрямо вашата душа.

Туй, за което ние сега работим, е за Бога. То не е нито за мен, нито за вас, нито за България. Ние работим за една Божествена кауза. Ние имаме един план, за който сме дошли на земята, и казваме: Вие ще свършите това, вие ще свършите онова и т.н. Дава ви се една задача, която дали ще свършите или не, дали ще приемете или не, то е друг въпрос, но това е една зададена задача, за която, като се върнете назад, ще ви питат: Защо не изпълнихте задачата? В тази задача, аз съм казвал, ще имаме всичкото съдействие на невидимия свят, на видимия свят.

Аз сега желая между вас да се създадат по-меки отношения. Знаете ли по какъв начин? За пример вие не можете да търпите някой брат, нали? Аз ще ви дам един начин как да търпите този брат. Аз не ви съдя, защото не можете да го търпите, но ще ви кажа кои са причините за това. Стечение на обстоятелствата е, че и двамата сте положителни и

двамата сте с излишна енергия и не можете да се търпите. Какво ще направите? Вие ще намерите един брат, когото той обича, и ще му кажете: Моля, запознай ме с този брат. Той ще ви запознае с него. Вие веднага ще го обикнете, но прямо с него няма да имате съобщения. Направете опит. Нека тия братя и сестри, които имат антагонизъм помежду си, си дадат тайно кандидатурата. Ще направим един опит, да видим до колко е сполучлив. Ще сложим една среда, втора среда, да видим тази енергия право ли работи. Тия енергии на противодействие трябва да се прекарват през тия благотворни среди, за да се породи една вътрешна хармония. Има и друг начин, той е духовен начин, за да можеш да търпиш брата си. Той е следният: ще се обърнеш към Христа и ще кажеш: Господи, заради тебе, застави сега между мен и моя брат, превърни неговото и моето сърце, да се опознаем. Този е най-добрият метод. Само така ще се обърнат сърцата ви, душите ви ще просветнат, става ви леко и вие се поляризирате. Единият става положителен, другият – отрицателен. Веднага почват да се изменят и между вас се поражда почит и уважение. В какво седи почитта? Ето, аз ще ви моля едно нещо. То е следното: понеже желанието на всеки ученик в Школата е той да бъде изслушван, когато говори, то щом двама измежду вас водите разговор, постарайте се да се изслушвате внимателно, да влезете в думите и да се разберете. Туй е едно от условията за почит. Изкаже ли се единият и бъде внимателно изслушан, то, като говори вторият, първият ще има желание да го слуша. Прекъснеш ли го и казваш: Чакай аз – у него се появява едно подпушване. И той "чакай аз", и ти "чакай аз", чакай, чакай, излезе едно "пфиу". Ще стане само на "чакай". Трябва да бъдете много внимателни помежду си! Говорите ли на някой брат, наблюдавайте лицето му. Почне ли тъй малко да се мърда, спрете разговора. Това мърдане показва, че не може да ви слуша, но го е срам да ви каже. Тогава у вас пък се набира енергия, заражда се едно още по-силно желание да му говорите. Не, спрете да говорите и кажете: Братко, друг път ще

продължим разговора, ще извините, че може би говорих повече, отколкото трябваше. В училището непременно трябва да се отнасяте вежливо помежду си, ако искате да бъдете ученици. Ако не спазвате тия закони, ще се натъкнете на големи мъчнотии, които ще ви наведат на големи неприятности в живота. Аз съм казал много пъти на годишните събрания, че това ще направим, онова ще направим, но трябва да пристъпим към един опит. По някой път, като погледна лицата ви, хваща ме една тъга. Знаете ли защо? Лицата ви са тъй омърлушени, като че казват: То нашето се свърши, нас няма да ни бъде. Обезсърчени, обезкуражени сте. Вие сте под закона на мая, но това е една илюзия. Когато дойде една отрицателна мисъл да ви казва, че от вас нищо няма да стане, при вас седи друг един велик закон, вие сте при един възел на най-големи възможности и от черната ложа искат да ви отнемат възможността, да ви отвлекат вниманието. Преди няколко дни един млад брат ми разказваше: "Идва ми една мисъл, зная, че не е моя, но ми подшушва: излез от това Братство, не ти е тук мястото." А, казвам, те знаят, че тъкмо сега трябва да си тук. Те ти казват да излезеш, че като изгубиш условията, пак да влезеш. Не, не, ще седиш вътре и ще чакаш. Нали ние искаме да опитаме Господа, Великия учител в живота?

Сега между по-младите и по-старите ученици аз искам да се установят едни правилни отношения. Има философски работи, които аз съм зачекнал, някои от младите след 4-5 години ще бъдат в състояние да ги разберат. Някои от по-старите ученици, като мислят, че знаят, че разбират великия закон, те са на друга опасност. Ще започнем от А, В, това да го знаете. Не считайте туй за докачение. Всички от А, В! В Бялата Школа е тъй. Някой може да е свършил три факултета, нищо от това – ще почне от божественото А, В – и бързо ще прогресира. Ще започнете основно и няма да пропускате нищо. Всичко във вашето съзнание ще бъде тъй, че да не става никакво пропукване. Ще кажете: Учителя ни връща към А, В. Не, не ви връщам, аз ви тикам

напред. Знаете ли какво нещо е Божественото А, В? Няма по-велика сила в света от тази, да придобиеш съзнанието, че Бог е с тебе! Да знаеш, че като седиш на бойното поле, той ти казва: "Стой, не бой се!" Изпитва те Господ. Господ казва: "Стой!" Гранатите падат пред тебе 4–5–10 м. – Ще стоиш, няма да те повредят. Около тебе навсякъде ред гранати падат, но ти ще седиш и ще чуваш Божия глас: "Не бой се!" Да не бягаш! След туй ще ти каже: "Премести се на 100 крачки!" Веднага ще се преместиш. Ще ти каже: "Стой тук!" Веднага започва другото обстрелване. Пак ти казва: "Премести се на още 100 крачки." Пак обстрелване, но от тебе няма да падне нито един косъм. Ще опиташ един велик закон. Питам, след като те прекара Господ през бойното поле, минеш през тия шрапнели и останеш здрав, в тебе няма ли да се зароди онова съзнание, че има една сила, на която можеш да разчиташ? – Ще се роди туй съзнание.

Втори опит. Ще прострат един тънък конец от макара, който само от тежестта на 1/2 кг може да се скъса, и ще ти кажат: "Мини през този конец!" Ти ще минеш, без да се скъса той. Ще минеш един път, ще минеш два пъти, три пъти, ще се хоскаш на конца и той няма да се скъса. Десет пъти ще минеш през конца. Питам: След като направиш този опит, няма ли у тебе да се засили вярата, че има нещо в света, което в най-слабите случаи в живота ни поддържа?

Трети опит. Господ ще те прекара да минеш през всичките твои неприятели, всички те вардят с пушка, всички се ококорили и ти казват: "Не можеш да минеш от тук." Ще минеш един път, два пъти и никой няма да те види. Питам: няма ли у тебе да се зароди вяра, че има сила, която те пази? – Ще се зароди. Туй е положителна вяра, положително знание. Няма да се съмняваш, ще минеш, а като ти каже: "Спри!" ще спреш и ще опиташ, че в думите Му няма никакво изключение. Ще знаеш, че ти си свързан с Онзи, Който ръководи съдбините. И от главата ти няма да падне нито един косъм. Аз бих желал, като ви каже: "Направете това" и вие да го направите. А сега често опитът излиза

несполучлив, защото, когато Господ ти говори, ти не слушаш, а после се зароди желание да изпълниш волята Му, но Той казва: "Сега ще чакаш." Знаете ли какво е туй говорене? Аз ще ви говоря някой път за него. Някои казват: Духът ми говори. В Цариград на един осиромашел евангелист проговорил Духът и му казва: "Ще отидеш при един от мисионерите, ще му поискаш 3 хиляди лв. и той ще ти даде." Отива при един мисионер и му казва: "Духът ми каза, че ще ми дадеш 3 хиляди лв." – Криво си дошъл до мене, напразно ти е говорил, защото, ако ти беше казал така, аз щях да имам 3 хиляди лв., а всъщност нямам такива. Връща се той дома си, почесва се, поседял малко, отива при друг мисионер и нему казва същото, но той му отговаря: "Не, аз нямам пари, ти не си разбрал." Най-после, като излиза от там обезсърчен, среща го един ходжа и му казва: "Ефенди, защо си така обезсърчен?" – Остави се, Духът ми говори да отида при един от мисионерите да ми даде 3 хиляди лв., но не мога да разбера при кого да отида. "А, напразно си отишъл при мисионерите, аз съм този човек, ела, аз ще ти дам." – изважда 3 хиляди лв. и му ги дава. Аз съм човекът, за когото ти е казано, не са те. Ние мислим, че онзи, който трябва да ни помогне, трябва да е от нашето верую. Туй не е право схващане. Един ходжа срещаш и виждаш, че той е човекът, който може да ти помогне. Та, ние трябва да различаваме Божественото от човешкото. Има начини на различаване. Божественото не говори отгоре, от главата ти. Някой път казвате, че Духът ви говори, а усещате едно стягане при слепите очи. Внимавайте, вие сте на едно изкушение, вие сте на крив път, 99% е лъжа. Говори ти: "Това ще стане, онова ще стане." Не вярвайте, вие сте на изкушение. Доктор Миркович правил един сеанс в Пловдив и духовете му казвали: "Иди до Сливен, че като се върнеш в Бургас ще ти разправяме големи работи", щяло да вали дъжд от жаби. Отива до Сливен, връща се в Бургас, няма никакъв дъжд. Това са символи. Той ми разправяше тия анекдоти. Аз му казвам: Блажен си, че имаш такава вяра. Той е много лъган от тия духове.

Той имаше един стиснат характер за пари, петаче не даваше, но щом говорят духовете, отваряше кесията си. Кажеш ли: "Аз искам пари", той отговаряше: "Е, не може, тук има сметка." Но като му говорят духовете, широко отваряше кесията си. Дойде при него един изпаднал евангелист, младо момче, и духовете му казват: "Да помогнеш на това момче." Викна го той вкъщи, цял месец го храни, прати го на баня, даде му пари, стана му гарант да му дават книги да чете, да се развива. Казва: "Духовете тъй казват, не може другояче." Този, на когото стана гарант, изяде парите. "Е, няма нищо" – казва, – "духовете тъй казаха, ще го търпим." Дойде онзи книжар, който му давал книги, казва му: "Или да платиш, или да се закълнеш." Щом духовете казват ще платя, няма да се кълна. Аз харесвах тази черта у него, че има голяма вяра. "А – казваше той – духовете не могат да лъжат, будала съм аз, че не съм ги разбрал право." Той не казваше: "Тъй рекъл Господ", но – "тъй рекли духовете". Блажени верующите! Аз бих желал всички да имате тази детинска вяра. Той беше отличен човек във всяко отношение, разсъждаваше философски, но дойдеше ли до духовете, казваше: "Тук разсъждения няма. На нас говорят по-висши същества, аз съм ученик и ще изпълня всичко." Щом няма духове, той казваше: "Аз съм лекар" и тогава сам по своите медицински познания предписваше лекове. Щом дойдат духовете, пита ги: Какво да се даде на болния? – Намагнетизирана вода. "Слушай – казва на болния, – има една медицина по-висока от нашата, тя е медицината на духовете. Като пиеш намагнетизирана вода, ще оздравееш." И действително той лекуваше добре. Дойде някой болен при него, даде му намагнетизирана вода и след един месец оздравява. Той казваше: "Трябва да знаете, че когато духовете намагнетизират водата, всичките болести се лекуват." Той лекуваше по два начина. Всякога запитваше духовете: Как да лекувам, по научно-медицински начин или чрез намагнетизиране? Ако му се кажеше, че трябва да лекува по медицински начин, той даваше хапове, доста вещ медик беше, но щом му казваха да лекува

по начина на духовете, веднага даваше магнетическа вода без никакви хапове. И казваше: "Тази магнетическа вода е хиляди пъти по-силна от нашите лекарства."

Следователно съмнението се заражда още от неразбиране на нещата. Съмнението ще дойде, но пазете се да не се подхлъзнете, да не влезете в примката му. "Всичко изпитвайте – казва Писанието, – доброто дръжте". Само така ще добиете сила за постигане на желанията си. Но, за успеха в науката е потребно сила в мозъка. За успеха във всяко едно изкуство, за успеха в каква и да е област на живота се изисква също сила.

Вие, учениците в тази Школа, напразно харчите излишна енергия. За пример учениците с речено-казано харчат грамадна енергия. Туй е демагнетизиране. Щом одумваш един човек, ти му правиш услуга. Ти се свързваш с него и се демагнетизирваш. Защо? Защото, когато говориш за него, законът те свързва. Та като ученици ще гледате да не се свързвате, да не си правите излишни връзки. Може да одумвате колкото искате, то е за вас, за мене е безразлично. Аз зная, че ако се откажете поне в най-минималната степен, то е пак полза. Да кажем, че днес можеш да одумаш десет души, постарай се утре да одумаш само одного. И аз забелязвам, често правя опити, отивам в някоя къща и опитвам дали там хората одумват, или не. Има един закон на противодействие. Едва седна, почне нещо да ме шушка да ми казва: Кажи де, кажи де. Първото нещо: ще се въздържаш. Има неща, които трябва да казваме, но има неща, които не трябва да казваме. Спрете ли одумването, то ще се изроди в следното: Направете опит! Седнете за 1/2 час тихо и спокойно и си кажете: Няма да мръдна. Веднага почва щипене оттук-оттам. Не правите ли никакво обещание, нищо няма да ви щипе. Дадете ли обещание да сте спокойни за 1/2 час или 20 минути и седнете на стол, всичките щипения ще дойдат. Вие ще седите спокойно и всички тия щипения за 20 минути време ще ги изтърпите, като че нищо не е станало. Ако искате да се занимавате с тях, ще изброите колко щипения са били. Туй щипене е на

физическо поле. Ако успеете да не му се подадете, то ще влезе във вашето астрално тяло и ще ви подшушне: Кажи, кажи онова, което ти казаха. Туй подшушване ще бъде нито в клин, нито в ръкав.

При съмненията се явява и нещо друго. Ние направим една погрешка и търсим причината извън себе си, казваме: Аз я направих, защото тъй и тъй беше. Не, ти просто ще констатираш една своя погрешка и ще кажеш: Аз в дадения случай имах слаба воля, не устоях. Сърцето ми не устоя, умът ми не можа да схване нещата. Съзнай и се помоли, не съжалявай за първата погрешка, защото няма да се мине много време, ще дойде и втора погрешка. За нея трябва да бъдете готови. За втората се помолете. Ако и втората не можете да издържите, пак се помолете. Молете се за всяка една грешка. Цял ден ще водиш борба, 99 сражения, ще имаш и като направиш 99 сражения ще кажеш: Победата е моя. Но 99 пъти трябва да се молиш, да се свържеш с Бога. Знаете ли какво нещо е да се свържеш с Бога? За това нещо се изисква постоянство от ученика. Ученикът трябва да бъде като октопода – ти пускаш, той не пуска.

Сега някои от вас искат да влязат като ученици, но като претърпите 10 несполуки, вие сте готови да се усъмните. Даже и във в света да сте, вие ще имате същите изпити. Нима Стамболийски нямаше изпити? Нима неговите ръководители не му подшушнаха: Напусни властта! Колко пъти му подшушнаха, но той не слушаше. Той се самозабрави във властта, мислеше, че е силен, че всичко може. Не се самоизмамвайте! Всички хора на земята са слаби. Когато мислите, че сте най-силни, да знаете, че се намирате пред най-голямата опасност. Туй да го имате като закон. Когато мислите, че сте най-слаби, тогава имате най-голямото Божие благоволение. Затуй в Писанието се казва: "Господ на смирените дава благодат, а на горделивите се противи." Проверявайте закона! Насилието ражда насилие. Ако Стамболийски би вървял по пътя на Христа, ако в своето управление не би допуснал нито една капка кръв, нямаше да има никакво отклонение и неговият

живот нямаше тъй да се изложи, но понеже той допусна това, допусна се и този край. Казвам в Школата: Допущат се тия неща, обаче не трябваше да го убиват, защото българите се свързват с него и за в бъдеще ще изплащат. Те нямаха право да го съдят. Ако бяха просветени, трябваше да оставят да го съди невидимият свят, той да му наложи наказание, каквото знае, та да се опомни, да се разкае и да се обърне към Бога и да каже: "Господи, ще изпълня Твоята воля." А при това разрешение на въпроса, което дадоха българите, от чисто окултно гледище той влиза сега в невидимия свят и там може да направи сума пакости, докато дойде в съзнание.

Сега вие може да имате и други изкушения – такива, каквито имаше Стамболийски, и втори, и трети. Всеки може да попадне в тях, да иска да си отмъсти. Не си отмъщавайте! Казва се в Писанието: "Отмъщението е мое." Вие ще живеете без отмъщениа! Светът може да живее по свои закони, те имат право да постъпват тъй, но ние ще постъпваме според нашия закон. Нашият закон е законът на Любовта, ние трябва да вървим по този закон и ще имаме Божието благословение. Ако вървим по Божия закон, нито един косъм няма да падне от главата ни. Защо? – Защото сърцата на всички хора, на всички управляващи в света седят в ръката на Господа. Той управлява всички хора сега. И тъй, досега в Школата трябваше да воюваме с ред съмнения.

После друго нещо трябваше да знаете и да го спазвате. Аз не мога да говоря, когато вие искате или когато аз искам. Това е по човешки. Аз искам да спазвам онзи Божествен закон, според който мога да ви говоря в най-благоприятни случаи, тогава, когато от Божествения свят искат да ви предам една истина, която да ви ползва, защото, ако във вашите умове и сърца не е този Божествен дух да разбере туй, което ви говоря, какво ще ви ползва то? Ако не е Той, който да ви разясни и хвърли светлина, за да се ползвате, тогава говоренето няма да има смисъл. Туй е Божествено. Щом няма този Божествен дух да ви говори,

семето е паднало на лоша почва. Не само аз, но и вие трябва да спазвате този закон. По някой път вие ме виждате не такъв, какъвто искате да бъда. Защо? Вие още не разбирате какво нещо е отговорността в света. Да кажем, имате отговорност за нещата, които са важни и в един даден момент се решава една такава важна съдба в света, дето аз трябва да внимавам, а вие се занимавате с посторонни въпроси. Има време за философските въпроси в света. Та и вие като ученици в Школата всеки си има свои задължения.

Казвам ви: Втори път, когато влезете в този салон, седнете тихо и спокойно на един стол, според това, където е влечението ви. Всеки да седне там, гдето теченията са най-благоприятни за него. Нека се намести всеки където иска, за да видим как ще излезе работата. Е, тогава стенографите къде ще бъдат? – Стенографите ще си преместят местата, и масите където искат. И те могат да се местят. Аз искам всички да станете чувствителни, възприемчиви, да използвате закона. По този начин ще се избавяте от много неприятности. Тия 10 години, които сега минавате, ще трябва да се калите, да бъдете силни, защото след тия 10 години ще има един такъв велик изпит, какъвто светът не е виждал. Вие ще трябва да бъдете герои. Този изпит ще бъде не само за вас, но и за целия свят. Вие трябва да бъдете герои, да посрещнете този момент. Ще има едно таково силно проявление на духовния свят, таково мощно сътресение по целия свят – и вън, и вътре, че всички глави ще узреят. Даже и най-заспалите хора ще се пробудят. Не мислете, че тъй лесно ще мине. Ние сме вече в края на тази епоха и всички ще минете през 35 милиона градуса топлина. Разбирате ли? Този ток ще премине през този свят и той ще бъде пречистен. Не отлагайте, не си правете илюзии. Вие не казвайте това на света. Ще мълчите, то е за вас. На света може да кажете: Ние знаем нещо много хубаво, което ще се случи след 10 години. Ами че хубаво е, как не! Светлина ще дойде! Затуй именно сега ние в Школата искаме да ви калим, геройски да посрещнете нещата и да

се ползвате от тях. Няма да казвате: Ще умрем. Не, ще минете от едно съзнание в друго и пак ще се срещнем. И тук, и там пак ще се срещнем. Не мислете, че втори път като дойдете на земята, пак ще се трудите да ме намерите. Не, и тук на земята, и там горе в духовния свят светът е един. Горе и долу било, като ви срещна, ще ви кажа: Добре издържахте изпита си, радвам се, туй е хубаво. Аз желая всички вие да издържите туй изпита си. И всички може да издържите този изпит. Ако не е така, аз не бих си отворил устата да ви говоря и да ви казвам, че всички можете да си издържите изпита. Това не е само за насърчение. И тия малките спънки, които ще дойдат, те са като тия щипения, не ги считайте за нещо голямо. А това, речено-казано, това са малки закачки. Ще вървите напред. В тия 10 години вие трябва да научите нещо.

В Бялото Братство не трябва да бъдем слаби. Ние ще воюваме. Как? Ако вие бяхте готови ученици, щяхме да прекараме една електрическа вълна от няколко милиона волта и с нея да нагорещим всички пушки и топове на неприятеля. Какво ще правят те след това, как ще воюват? — Ще отстъпят настрана и ние ще бъдем свободни. Ще нагорещим всички камъни по пътищата. Как ще минат? Ще нагорещим всички земни течения, че като минат, краката им ще се спънат. Кого ще гонят? Никого няма да гонят. Туй ще бъде, като дойде Бялото Братство. Ще видите какво ще стане на земята. Белите Братя ще пуснат такава артилерия, каквато светът не е виждал. Ще пуснат тия подземни токове, та всички хора да познаят, че има един Велик закон, на който всички същества трябва да се подчинят. Няма да остане човек, който да не каже: Господи, да бъде Твоята воля! Ние сме хора неразбрани, ние досега не изпълнихме Твоята воля, но отсега нататък трябва да бъдем честни и справедливи. Такова желание трябва да се зароди у всички хора, у жени и мъже, у млади и стари, у професори и всички на един глас така ще викат. У всички ще се зароди такова желание. Сега се приготвявате. На всякъде трябва да дойде едно такова учение. Всички учени-

ци на окултните братства в Индия и в Англия – навсякъде сега се обединяват. Туй обединение става вече в духовния свят, а за тази физическа връзка, те ще почнат да пращат свои депутации да се опознаят. Оpozнаването сега ще става бързо. Дойде един брат от Чехия и разказва, че там се интересуват за окултните братя в България. Запитват какво е нашето верую. И от Америка вече се интересуват. Един наш брат ми разправя, че намерил там братя. Аз му казвах: Като отидеш в Америка, и там ще намериш братя, а той ми пише, че не ги е намерил още и ме пита къде са. Но сега ми пише вече, че ги намерил, как ги намерил, какво е тяхното мото и т.н. Те му казват тъй: "Ние държим запалени нашите факли на пътя, по който ще минат нашите братя, за да може да ни видят и дойдат при нас."

Следователно Бели Братя има навсякъде, но ще ги търсите. Ще ги намерите, ще се запознаете с тях, но трябва да бъдете добри, примерни ученици, да изправите живота си, да проверите, да опитате всичко. Аз искам да опитате всичко туй, което ви говоря и да кажете: Всичко туй, което нашият Учител говори, е вярно. Искам да се уверите, че това е една велика Истина. Туй е моето желание. Като се уверите в истинността на думите ми, да кажете: Учителя е бил нещо по-хубаво, отколкото в постскриптума. Сега разбираме вътрешния, скрития смисъл на живота и можем вече да започнем една нова работа. Само по този начин ще се осмисли вашият живот. И в душата на млади и стари нещо ново ще прозре. Тогава всички ще говорите от изблика на сърцето си, ще бъдете радости и весели и ще кажете: Минахме през най-големите страдания, но най-после добихме това, което търсихме. Сега ще работим за Господа. Не само тогава, но и сега ще работим за Господа. Аз ви казвам: Ще дойдат съмненията, но чрез вяра трябва да победим!

Аз трябва да ви запозная с Бялото Братство. Вие още не го познавате. Искам всинца вие да се наричате ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава. В себе си тъй ще кажете: Ние сме ученици на Всемирното

Бяло Братство, на което Христос е глава. И на другите същото ще казвате: Ние сме ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава. Бъдете смели в себе си и ще видите дали ще пострадате или не. Пък на външния свят може да казвате, че сте окултисти. Теософите казват: "Ние сме ученици на Бялата Ложа." Кое е по-съществено – Бялата Ложа или Бялото Братство? "Бялото Братство" – това е първото име, но то има по-свещено име, което сега не смея да го произнеса. Дръжте туй име в себе си. Има имена, които не е позволено да се произнасят. Къде е туй Братство? Ще ви кажем къде е. Църквата казва: "Вие сте еретици!" Не, ние сме членове на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава. Ако Христос е глава на църквата, и ние сме ученици на тази глава, значи имаме една глава, няма какво да ни злословите, няма какво да ни гоните. Този, който е ваша глава, Той е и наша глава. – Следователно една обща глава имаме. Вие наричате Христа глава на църквата, а ние – глава на Всемирното Бяло Братство. Кое е по-ефикасна дума? Всемирното Бяло Братство е по-ефикасна дума. Защото думата "братя" означава живи същества, а "църква" подразбира хора на съдържанието. И едното, и другото са важни.

Тогава ще имате предвид следното: във Всемирното Бяло Братство употребяват три метода за работа. Единият метод е методът на Любовта, по който метод Христос сега работи. Вторият метод е методът на Мъдростта, а третият метод е методът на Истината. Това са три метода, три Школи, които Бялото Братство употребява едновременно. Следователно ние боравим и с Любовта, и с Мъдростта, и с Истината едновременно. Християните боравят само с Любовта, теософите – с Мъдростта, а йогите употребяват Истината за услуга на волята и нейното физическо проявление.

И тъй, в Бялото Братство изучаването на Любовта, Мъдростта и Истината са методи за работа, за да се образуват онези духовни връзки за служене на Бога. Казва Христос: "Търсете Царството Божие в Неговото проявление"

ние и всичко друго ще се приложи." Тази е идеята. Христос казва: "Който се отрече от мене пред човеците, и аз ще се отрека от него пред ангелите." Белите Братя са служители на Бога, те са ангелите. Това е, което се подразбира в стиха. И аз ще се отрека от него не пред Бога, но пред тия братя. Вие трябва да казвате: Ние се готвим за ученици, да влезем в туй Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава, и в стремлението си няма да отстъпим нито една крачка, няма да се отречем от принципите Любов, Мъдрост и Истина. Само така ще станем Негови членове. Станем ли Негови членове и ще започнем истинския живот. Аз ще се спра някой път да ви поговоря върху Бялото Братство, има много да се говори върху него, да се запознаете със законите на тази Божествена наука. Постепенно ще ви въведа, не изведнъж. Ако бяхте готови, трябваше да ви приведем между тия Бели Братя, да ги видите, но те не пускат когото и да е. Разбирате ли?

Та сега няма да се обезсърчавате. Имате една велика задача и не трябва да напуснете живота си. Аз съм бил толкова снизходителен, толкова внимателен, никога не съм изисквал да напуснете жена си и децата си. Но един ден ще кажа някому да напусне жена си, децата си. Сега се приготвявате. Но кога? Когато ми се каже отгоре. Каже се някому да напусне жена си. "Какво ще правя?" Ще идеш да извършиш такава и такава задача. Че щели да станат раздори между тебе и жена ти... Сега ти ще се отделиш сам и ще отидеш в Америка. Може да отидете и двамата заедно, а може и мъжът, и жената поотделно, но като дойде този момент, трябва да бъдете готови да изпълните една заповед. Ако дойде този важен момент и се даде тази заповед, пригответе се да изпълните всичко, което ви се каже. Поколебаете ли се, вие се спъвате. За пример на някой ученик аз заповядвам да си извади един билет и да отиде в Америка. Дава му се един затворен плик и макар че не знае езика, казва му се: "Ще отидеш!" Няма по-велико нещо от това! Как на Йона за пример Господ каза: "Иди в Ниневия да проповядваш!" Можа ли да избяга? Отиде в

Испания и после се върна. Казваше: "Мъчно е да риташ срещу остен"... После отиде в Ниневия и много време проповядваше там. На всеки един ученик ще се даде една задача и в тази задача се решава неговото инициране, да мине от една степен в друга, да мине от един клас в друг. Будни трябва да бъдете сега, та ще учите. И тия неща ще дойдат, за някои ще дойдат по-рано, за някои по-късно, но все таки ще дойдат в живота ви. И казвам: Да се не обезсърчавате, много минало, малко останало. Апостолите, които живееха преди 2 хиляди години, казваха: "Близо е денят Господен", а това беше преди 2 хиляди години. Какво търпение имаха те! И пророците, и те също. А сега ние казваме: "Денят Господен е на нашия праг." Братя, първият звънец е ударил, остават още два! И като ударят последните два звънца, всичките царства на земята ще бъдат царства на Бялото Братство. И ще има само едно царство на земята, царство, а не република. Царство ще има! Всички хора тогава ще бъдат царе и свещеници на Бога.

Тия са великите мисли, великите идеи, които бъдещето носи в себе си. Засега имаме още някои мъчнотии, които трябва да преодолеем. Аз ще ви кажа какви мъчнотии са те. Те са известни задачи, които трябва да решите. Друг път ще ви кажа какви задачи има да решавате и трябва да ги решите правилно, разбира се, всеки човек според това, което има – някой повече, някой по-малко!

Размишление.

*

30 школна лекция
на Общия окултен клас (II година)
17. VI. 1923 г.
София

БОЖЕСТВЕННОТО И ЧОВЕШКОТО.

ДНЕС, А НЕ УТРЕ

Т. м.

Прочете се резюмето върху темата "Ползата от предметното обучение".

Да се изпее "Духът Божий".

Прочетоха се няколко работи върху темата "Разликата между добро и правда".

За слевация път ще имате темата "Предназначението на братя и сестри".

Ако бих ви задал един въпрос: Защо човек не се ражда научен, защо Природата е изключила това, как бихте отговорили? Може ли човек да се роди учен?

Ще ви задам друг въпрос. Когато се създаде някой инструмент, като пиано или орган, този инструмент създава ли се съвършен? Не, трябва да има някой, който да умее да свири, и той ще види какво му липсва. Следователно човек се ражда не учен не само в потенциално отношение като органа, а и кинетически – значи трябва да се прояви, както музиката в органа. Като дойде онзи артист и се съединят двамата – артистът и органът, тогава излиза нещо. Ние наричаме умен човек този, който се проявява.

Сега в окултната Школа има едно твърдение, че всяка душа вечно носи всичките свои способности и качества, но

ги проявява само тогава, когато дойде в съприкосновение с Божествения дух. Тъй щото, ако в някои отношения вие сами себе си не познавате, то е по простата причина, че човек може да се познае само когато до него се докосне Божественото. Но да слезем малко по-близо до живота. Какво е предназначението на една Школа? Може да ни запитат: Какво е предназначението на писането? Защото има изкуства като писането или като рисуването или орането, копането, шиенето, готвенето и т. н. Това са все изкуства, от които човек се ползва. Говорът, това е едно изкуство. Да мисли човек, и това е едно изкуство, само че не принадлежи на физическия свят, а на един по-висш свят.

Често някои от вас се спират и казват: Защо не съм добър? Аз ще ви запитам: откъде знаете, че не сте добри? За да познаеш, че си лош, трябва да си познал по-рано, че си добър. Не можем да отречем нещо, преди то да е станало. Следователно били сте добри, а сега сте лоши. Добре, ако пък твърдим, че сме добри, значи били сме лоши, та сме станали добри. Тази вечер ще имаме малко контрасти. Има ли нещо лошо в това, ако кажа някому, че е лош? Ако кажа някому, че той е едно празно шише или едно пълно шише, какво обидно има в това? Ами ако аз нося на гърба си едно празно, чисто шише или едно пълно шише, какво обидно има в това? Ами ако аз нося на гърба си едно празно, чисто шише и дойда до един чист извор, доближа се и го напълня, какво лошо има в това? Ако този човек е празен, виновен ли е? Но ето да ви покажа къде седи погрешката на вашата философия, особено на вас, учениците. Представете си, че вашият господар ви праща на работа, но трябва да минете през една пустиня, дълга 50–60 километра, и в нея няма никакъв извор. Той ви дава едно шише с 5 килограма вода, но по едно време то почва да ви тежи и вие казвате: "Дали няма някаква възможност да се освободя от този товар?" Дохожда ви на ума да отворите запушалката, изливате водата и оставяте в шишето само 1/2 килограм вода и казвате: "А, сега намерих една философия, освободих се от този товар." Но през деня слънцето

ви напече, дойде жаждата и гърлото ви засъхне. Тъй че вие, като искахте да се освободите от този малък товар, от туй зло, се освободихте, но то дохожда отвътре. Сега вие, умните хора, които искаме да се освободим от този малък товар отвън, налитаме на по-голям – отвътре. По-добре да носиш туй шише с 5 кг вода на гърба си, отколкото да усетиш тази вътрешна жажда. Следователно вие не можете да избегнете туй вътрешно противоречие. Ще дигнеш шишето на едно място, ще пиеш една глътка и ще се ободриш. На друго място друга глътка, после трета, четвърта и т. н. Следователно пълните шишета, които ви са дадени, изпразвайте! Сега да ви приведа този пример. На какво да уподобя туй шише? Вие сте дошли в този свят и Господ ви е дал 10 души приятели, но вие обидите едного и веднага изгубите всичките други ваши приятели. Те за вас са празните шишета и като минавате през пустинята, те не могат да ви помогнат. Питам: Какво сте спечелили? И тъй в живота си не обиждайте, не изпразвайте вашите приятели! Приятелят ти може да е един съдружник. Не изпразвай съдружника си, имаш нужда от него. Добре да допуснем сега, че твоят господар ти е дал 10 празни шишета, всяко от които тежи по един килограм, а ти трябва да ги носиш през пустинята. При това той ти дава един ключ и ти казва: "Иди на еди-кое си място в пустинята, там ще намериш една плоча, ще я отключиш, ще я дигнеш, вътре има един извор и ще напълниш всички тия 10 шишета от тази вода. Всяко едно от тия шишета събира по 10 килограма вода. Можеш ли да носиш тия 100 килограма вода? Не можеш да я носиш. И тъй, отворите вие тази плоча на извора, седнете и мислите какво да правите. Ето, 10 души ваши приятели идват. Те са изгубени из пустинята, имат голяма жажда, а не знаят къде има вода. Едно време те са били ваши неприятели и са били толкова гневни спрямо вас, че в друго време биха ви изтрепали, но сега гърлата им тъй изсъхнали за вода, че всичко това са забравили и ви питат: Нямате ли малко вода? Дадете им шишетата, обърнат ги, задоволят се и казват: "Много благороден човек сте." Тъй

се ликвидира вашата стара карма. След това си тръгнете в пътя и се върнете в местожителството си примирен вътре в себе си. Следователно навсякъде в живота – и в едно, и в друго отношение, и в училището, и вън от училището, и в пустинята, и вън от пустинята, и в смъртта, и вън от смъртта, трябва да прилагаме един и същ закон, защото не мислете, че след като умрете, няма задачи. И в смъртта има задачи, и в страданията, и в радостите, навсякъде има задачи, които трябва да разрешавате. Онази философия, която ви казва, че след смъртта няма живот, няма задачи, не е верна. Това е вашата крива философия. И след смъртта, и в тъмнината няма освобождение. Освобождение има само когато изпълниш волята Божия. Не я ли изпълниш – няма освобождение. И в ада, където и да отидеш, няма освобождение. Следователно ще кажеш: "Аз съм изпратен и в тъмнината, и в ада, навсякъде да изпълня волята Божия." Това е философията, това е учението на Бялото Братство – да изпълним волята Божия. а всяко друго учение, което не изпълнява волята Божия, не е верно учение. Туй е правата философия. Казвате: Ще умра' и всичко се свършва. Не, и там не се свършва, и там има мъчения. След смъртта именно започва мъчението. Знаете ли какви добри учители, какви лаборатории има там. Като те турят ония учители там в този огън вътре! Следователно ние сме изпратени на земята да изпълним волята Божия.

Сега друго заблуждение между учениците е това, че те всякога търсят една Школа, където могат лесно да минат. Че то лесното минаване в едно отношение е мъчно минаване в друго отношение. Нали знаете онзи разказ за щуреца и мравките. Щурецът цяло лято пял, ял и скачал, не мислил за зимовище. Идва студена, люта зима, отива при мравките, казва им: "Малко житце ми се ще." "Какво прави цяло лято?" – го запитват те. – "Играх, пях и скачах." "Иди пак поскачай и не яж." – Но гладен не се скача. Лятно време може да се скача, да се играе, но зимно време не може. Следователно лесният път не е правият път.

В тази Школа вие трябва да прибегнете до всички методи за прилагане. Да кажем, тази вечер всинца не сте еднакво разположени духом. Туй не е грях, че не сте еднакво разположени. Това е естествено, понеже заемате разни положения в живота. На одного мозъкът е възбуден отзад, на другиго – при ушите, на трети – отгоре, на четвърти – отдолу, отстрани, навсякъде е възбуден. И всеки, където е възбуден мозъкът му, такива проявления има. Важното е да намерите метод да се хармонизирате. Онзи, у когото мозъкът е възбуден при ушите, той седи като курдисан пищов. Нали има такива малки момчета работници при сарачите, които шият настрана, а майсторът им следи и който от тях не знае да шие, щом е близо до него, той току го бодне изведнъж с иглата. Това е състояние, което произтича от напрежение на енергията зад ушите, но заблудението е там, че някои, като мислят да те ударят, искат да ти внушат, че ще те убият. И ти вземеш пушката и чакаш. Излезеш навън – няма никой. Цял час седиш тъй с пушката, мислиш, че някой ще те убие. След това едновременно очакване ти цял ден си възбуден, подпушен си и през него дең виж, че си се скарал с някого. Тази лъжа, че щял някой да те убие, е проработила вътре в тебе. Ние, съвременните хора, 95% страдаме все от такива лъжи. Вие имате 25 хиляди лева в Народната банка и дойде някой да ви каже, че Народната банка е понижила шконтото, няма да изплаща, че вече е на фалиране. Веднага сърцето ви се обръща, става цяла една пертурбация. Върнете се у дома си, пак не вярвате. Действително тази банка е спасителна банка, но някой път така спасява хората, че завинаги са спасени. Как? Фалира тази банка. Изяде парите и нищо не ви плаща, а вие започвате отново. Та всинца ние на земята идваме все с превзети идеи, които сами сме създали, и от това страдаме. Правото учение е това, че ние трябва да се повърнем към живота с онези идеи, които Бог е вложил вътре в нас, и да започнем с тия Божествени идеи.

Сега аз ще ви приведа този пример за Шлятер, който се явил в 1895 г. в Америка. Той бил обушар, човек тих и

спокоен. Тръгва за Западна Америка и там се прочува като лекар на разни болести. При него се стичат около 50 – 60 хиляди американци от цяла Америка да ги лекува. Всеки ден той стоял на вратата си и по 15 хиляди души минавали през ръцете му. Той само ги хващал и пускал, и така ги лекувал. Започвал работата си сутрин от 4 часа. След като седял така няколко месеца, Шлятер пише в своя дневник: "Понеже мисията ми се свърши, аз се връщам при Отца си." И досега не знаят, къде е изчезнал Шлятер, питам: "Защо Шлятер се яви и защо изчезна? Какво придоби той с лекуването на тия американци?" Никаква религия, никакво учение не остави. През цялото време той е мълчал. Той казвал: "Втори път като дойда, ще говоря. Сега съм пратен само да лекувам. Нищо повече!" Шлятер е разбирал своето предназначение. Казва му се: "Ще лекуваш." Хваща болните за ръцете и ги излекува. Той не е бил учен човек, не е свършил три факултета някъде, прост обущар бил, но дава един отличен пример на послушание.

И сега на всинца в Школата казвам, че ви липсва послушание. Като ви дам една задача, вие така ще я изопачите, такива качулки ще ѝ сложите, че какво съм искал да кажа, не се познава. Вие ще я обърнете с главата надолу, и след туй, като не я направите, казвате: "Нищо не излезе от тази работа, Учителя е прост, не разбира от това." Да, прост е Учителя, а този ученик е от учените. Само учените хора могат да критикуват, но тия учени хора, като отидат в Бялото Братство, връщат ги назад. Пращат ги на земята да станат от тия животни за впрягане, да орат нивите. Тия животни там са все учени хора, които критикуват своите Учители. Всички са критикували своите Учители и Бог ги е пратил на земята да орат, като им казва: "Нали сте учени хора, задавам ви следната задача: повикайте вашите господари и ги научете на това, което вие намирате за право." Не мислете, че не е възможно това. Вас ви се вижда чудно, че тия учени хора днес работят по нивите. Ако краката на ангелите се обърнаха на копита и на задниците им израснаха опашки, а на главите им израснаха рокове, мислите ли,

че на синовете Божии тук на земята, съдбата им ще бъде по-добра? Защото рогата е изопачение на човешката воля. Опашката у животните е изопачение на човешкия ум, а копитото е извращение на човешката сила. Следователно когато тия сили се отнемат, от туй идват страданията. Променете духовния стремеж в себе си, веднага ще се измени и формата ви.

Сега ние казваме, че Господ ще оправи света. Ами как ще се оправи? Ние разваляме света, а Господ да го оправи. *Не, разваления свят ние ще го оправим.* Няма защо Господ да оправя този свят. За Бога е по-лесно да създаде един нов свят, отколкото да оправя стария. И когато човешкото тяло стане много грешно, на Господ е по-лесно да направи ново тяло, отколкото да поправя това грешно човешко тяло. И не мислете, че Господ ще поправи това тяло или ще поправи този свят. Не, Той ще създаде нов свят. Да се поправим! Няма какво да се поправяте, не мислете за поправяне. Ама ще ме схващате добре, на вас говоря така. Тази дума "поправяне" употребете я не в обикновения ѝ смисъл. Вземете да разбирате Божествено нещата. Думата поправяне е малко нещо, то е обикновена работа, а животът никога не се поправя, той се обновява. Не мислете за поправяне на живота, а търсете обновление в живота. Вие не знаете какво да искате. Искайте великото от Бога – да се обновите! Бог, който е толкова велик, не искайте от Него малки, дребни работи. Отивате при Господа, казвате: "Моля Ти се, дай ми 10 лева!" Че 10 лева да искаш от мене, лесно мога да ти ги дам, от Драган – също, но като отидеш при Бога, от Него ще искаш нещо, което никой човек на земята не може да ти го даде. И тогава, като поискаш от Бога туй великото, Той ще ти обърне внимание и ще ти го даде. Туй е учението на Бялото Братство. А сега вие седите и очаквате дребни работи, с тях се занимавате. Двама души се скарали, речено-казано. Е, сестра ти казала, че си била едно празно шише. И започваш: "Ти, Господи, не чу ли, че сестра ми ме нарича празно шише?" И сега Господ ще се занимава с това, че ти си била едно празно шише. На

друга някоя казали, че била пълно шише. Друга някоя казала на сестра си, че била черна. Тя ѝ казала, че ти си бяла и т. н. Сега Господ ще се занимава с тия неща. Не, Господ се занимава с велики, със съществени работи. Че то ще бъде смешно – ти си в един театър, дали ти да играеш на сцената една роля на графиня и ти казваш: "Защо Господ не ме вдъхнови да изиграя добре тази роля?" Хубаво, като те вдъхнови, и ти изиграеш добре ролята си, с това ще оправиш ли света? Един карагосчия иска да изиграе добре ролята и Господ му помогне. Какво от това? Това не са прави съждения. И тъй, вие ще вложите една велика идея и ще желаете онова възвишеното, благородното, мощното. Ще отправите вашия ум към Бога, да ви благослови и да ви даде това, което никой друг не може да ви го даде: Щом разберете този велик закон като ученици, това ще желаете, да искате от Бога невъзможното – невъзможното за хората, а възможното за Бога. Сега всички казват: Защо да не живеем братски? Не, вие искате малкото. Идете в света, там всички живеят братски. Това изкуство аз го знам, да ви дам на всички правила. Това е най-лесното изкуство – да живеете братски. Не, искайте от Бога Той да се всели във вас, Неговата Любов да дойде у вас, да опитате каква е тази Любов. Всички други въпроси се разрешават лесно. Искайте да имате тази Любов още сега, в този си живот. И после като ученици има само едно "сега", "днес", не казвайте "утре"! В Божественния свят кажеш ли "утре", ти влагаш човешкото в Божественото. Кажеш ли: Аз туй ще го направя, но после добавиш "утре", тази идея е напълно парализирана. И с вашето незнание как да говорите вие парализирате онези благородни начинания в себе си. "Утре", това е човешкото. "Днес", това е Божественото. Писанието не казва "утре", но "днес". "Ако чуете гласа ми, не ожесточавайте сърцето си"! То значи: не губете онези хубави условия, посейте доброто в себе си и то ще се благослови. Туй правило може да се приложи. За пример вие сте художник, имате дарбата на скулптор или сте поет, писател, земеделец или железар, или каквото и да е друго

изкуство имате, колкото и да е малко то, използвайте го! Условиата, които ви се дават, колкото и малки да са те, използвайте ги. Сядали ли сте в най-голямото си отчаяние, когато мислите, че всичко с вас е свършено, да опитате, че има един закон, който следи всичко туй? Този закон е наречен закон на Ополенс. Ще ви обясня какво нещо е законът на Ополенс. Законът на Ополенс казва, че условията или най-хубавите елементи, или най-хубавите средства за вашия живот са вложени някъде в България или във Франция, или в Германия, или най-после някъде в Америка и вие трябва да отидете точно на време на това място да си ги вземете. Не трябва да отидете преждевременно, защото ще чакате, но не трябва и да закъснете. Точно на време трябва да отидете, тия неща ви очакват там и ще си ги вземете. Един американец от Ню-Йорк, търговец, който изучавал окултните науки, изучавал и този закон на Ополенс, случва му се, че по едно време пропада в търговията си. Най-после той иска да опита този закон. Слага в ума си една доста крупна сума и настоява, търси тия пари, иска да му дойдат отнякъде. Той си казвал: Аз искам по силата на този закон в продължение на два месеца тия пари да ми се донесат тук. Но тия пари след определените два месеца не дошли. Тогава той казва: "Ритам този закон!", и тръгва за един малък градец. Качва се на трена и стига в града. Щом влиза в града, явява се една буря, една такава голяма хала, че почти половината от този град бил унищожен. Едно голямо здание се съборило и както минавал покрай него, един камък удря крака му, счупва го и цели 4-5 часа той бил в несвяст. Събужда се после и до крака си вижда един чек от 10 хиляди долара на неговото име. Парите дойдоха, но и кракът отиде. Та сега този закон действа навсякъде. Някой министър от някое министерство ще му се дадат по закона на Ополенс тия 10 хиляди долара, но и кракът му ще отиде.

Не, по законен начин ще използваш тия блага. Не чакаш ли по законен начин или вземеш ли повече от туй, което ти се пада, или искаш ли го ненавреме, ще ти дойде

някое нещастие. И сега от 20 години насам учениците искат незаконни неща. Те казват: "Учителю, дай ни сила да лекуваме, дай ни тази Любов, че като излезем пред българския народ всички да потреперят, да познаят, че туй учение е Божествено." Знаете ли тогава на какво ще прилича българския народ? Ако аз бих ви дал тази сила, положението на българския народ ще се влоши 10 пъти повече, отколкото е сега. Не е позволено да се лекува който и да е. Има престъпници, убийци, които по никой начин един духовен лекар не може да ги лекува. Ако един духовен лекар освободи един престъпник, той ще носи неговата карма. Не трябва само да го освободиш, но ще трябва да извършиш цял един преврат вътре в него и да му кажеш: "Слушай, ти си един престъпник – убиец, ще идеш да се молиш, и когато се разкаеш, ела при мен!" А сега тези ученици, ако имат сила да лекуват, ще отидат надясно, наляво и най-последно ще кажат: "Да отворим очите на този." На кого? На онзи престъпник. Знаете ли на какво прилича това? Един учител праща децата от своето училище при друг свой учител, който живее при един модерен пчелник, и им казва да наблюдават и изучават там живота на пчелите. Тръгват те, но си вземат по едни тънки пръчици. Били около 10-ина деца. Стигат на пчелника и веднага започват да бъркат вътре в кошерите със своите тънки пръчици, пчелите обаче хубаво ги нажулват. След един час децата се връщат при учителя си, но на някои от тях очите подпухнали. Защо? Учителят ги пита: "Наблюдавахте ли пчелите?" Мълчат всичките. Да, някои, като влязат вътре в Божествения свят като тия малки деца, не отиват да наблюдават работата на пчелите, ами ги бъркат с пръчицата си. Пчелите имат такива малки кила, с които учат непослушните деца какво трябва да правят.

Сега в Школата вие трябва да знаете едно нещо: според вашите мисли, според вашите желания някой път вие привличате същества от по-висока йерархия, а някой път привличате същества от по-нисша йерархия. Туй трябва да го знаете! Нито един от вас не е свободен. Щом дойдат при

вас същества от по-низша йерархия, те непременно ще донесат по-лоши последствия, ще донесат нещастия. А щом дойдат другите същества, от по-висшата йерархия, те ще донесат блага. Следователно, щом дойдете в Школата, непременно трябва да бъдете чисти! Като дойдат по-висшите същества, те ще донесат по-висши неща, вие ще почнете да се повдигате и вашият живот ще се урежда по един естествен начин. Следователно има милиони работници, които работят за човека. И вие, като работите, ще проверите този закон.

Разправят за онзи, който дошъл сега в Бургаско да лекува болни, че като дойде някой болен при него, в първо време той седи и чака. Питат го: Какво чакаш? Той казва: "Не са дошли още моите помощници, не мога да лекувам." Щом дойдат те, и той започва да лекува. Следователно, щом си отидат те, ще спреш. Има помощници на човешката мисъл. Туй всички поети, всички писатели го знаят. Той седне и чака. Като ги няма помощниците, той дращи, дращи, нищо не излиза. Когато дойдат те, всичко е гладко, тъй като по масло върви, всичко се нарежда. Всички вие сте изпитали това. Имате работа в къщи. Когато тия работници са с вас, работа за 10 часа се свършва в един час, всичко бързо върви. И тъй, запомнете този закон: всички трябва да имате предвид Божественото, да не го пренебрегвате, а да знаете, че у всинца ви има хубави зачатки. Аз не искам вие да бъдете фонографи – като курдисат един фонограф, като него, да даде отглас. Не аз искам вие да приличате на една насадена градина и туй хубавото, красивото у всички ви да се прояви – у всекиго одного от вас да се съградят Божествени мисли. Всяка една Божествена мисъл, която идва сега в света, може да стане като един подбудителен принцип в ума ви. Вие пренебрегвате този закон и вследствие на това у вас се ражда един песимистичен дух и казвате: Тази работа няма да излезе. Коя работа? Работата на Школата отлично ще се свърши. Работата на Бога в света отлично ще се свърши. Новият свят, който идва сега, тия светли духове, ще съградят един отличен

живот и вие, като дойдете, ще намерите един отличен свят, ред и порядък ще има в него и Школа ще има. Вие пак ще влезете в тази школа. Та казвам: Сега това е само едно начинание, но вие не се съмнявайте в Бога! Трябва да имате една непреодолима вяра без съмнения. И като дойде някой да ви говори за каквато и да е религия, вие като ученици на Всемирното Бяло Братство казвайте: Този въпрос ние го изключваме, ние за религия не говорим. Заговорят ви за някои обществени въпроси, за някоя партия. "Не, ние и за това не говорим. Това са стари неща, а ние с вектори не се занимаваме." Туй да го знаете! На всинца ви казвам: Със стари работи не се занимавайте! Тъй трябва да бъде със всинца ви. Някой казва: Какво да направим, че да бъдем по-благоприятни на българите? Ако речем да бъдем по-благоприятни на българите, нашата работа е свършена. Аз искам всинца да бъдете по-благоприятни на Господа – нищо повече! Да имате благословението на този, живия Господ, който е създал всичко, да имате Неговото съдействие, Неговата Любов, Неговата Мъдрост, да изпълнявате Неговата воля – има ли нещо по-хубаво от това? – Няма.

Сега, вашата минала карма да не ви плаши, да не ви смуцава. Казвате: Какво да се прави с кармата? Да имате да плащате, това е най-приятното нещо. Аз съм се посветил, искам да служа на Бога, но имам да давам някому. Какво трябва да направя? – Ще отида при него и ще искам да му се отплатя, но той ми казва: "Братко, срещна ме Господ, Той поговори с мен, и аз искам да ти простя. Дай полицата тук!" – вземе я и я скъса. В теб има желание, искаш да си платиш, но другият ти прощава. Тогава ще намерим място на тия пари. След това ще отидеш на второ, трето, четвърто място, събираш полиците. На всички тия, на които дължиш, парите са готови, но те се отказват.

Запитват: Какъв ще бъде новият порядък в света? – При новия порядък ще има каси. Ти се нуждаеш от хиляда лева. Ще вземеш ключа, ще отвориш и ще си извадиш хиляда лева. Ще оставиш една бележка, че си взел 1 хиляда

лева. След като си послужиш, ще сложиш парите на място. В Бургас нашите приятели правят един опит. Доколко е верно това, не зная, но тъй, както ми разказват работата, те направили един шкаф и сложили в него всички окултни книги. Поставили шкафа във нейде, близо до дюкяна на един наш познат. На шкафа писали тъй: Кой каквато книга иска да си вземе, нека отвори шкафа и си я вземе. Да обърне книгата и да види цената на гърба ѝ. Да сложи парите в шкафа и да го затвори. От три месеца е този шкаф и парите не са взети, никакъв дефицит няма в касата. Минава един анархист и като вижда това, казва: "Е, имало още хора, които вярват", купува си книги за 27 лева, слага парите на място и си отминава. Ние мислим, че само сегашният порядък на нещата е верен. Не, има има и по-добър ред на нещата от него. Трябва да съберем всичко положително. В туй хубавото, красивото има нещо идеално. Някои казват: Да поддържаме стария ред на нещата! Не, от стария ред на нещата няма нито помен да остане. Знаете ли как са живели вашите прадеди според древната история? Ако хората са произлезли от маймуните, знаете ли как са живели маймуните в горите? Какво казва Мойсей? Адам първоначално е бил гол в рая. Каква е била неговата култура тогава? Ние казваме: Голи били, но престъпления нямало. Ние сега сме облечени, но престъпления има. Питам: Кой порядък е по-добър? Порядъкът на голия, но без престъпления, или порядъкът на облечения, но с престъпления? Разбира се, порядъкът на голия, но без престъпления, е за предпочитане, отколкото порядъкът на облечения, но с престъпления. Не мислете, че тия здания, които сега имаме, са израз на някаква особена култура. Всички тия здания, които сега имаме, са само разсадници на болести. Нима вашите кухни не са разсадници на болести? Нима вашите хали за месо не са разсадници на болести? Къде са хигиеничните ви къщи? Има ли пред всяка една къща градинка? Пред всяка една къща трябва да има градина. За в бъдеще, като дойде шестата раса, пред всяка една къща трябва да има една градина най-малко от хиляда м

в тази градина да има нещо посадено. Та казвам, според вашите идеи вие седите и казвате: Светът е тъй. И по някой път седите и ме критикувате. Ако е за знания, аз зная много, но щастието в живота не седи в многото знание. Ако аз проявя своето знание, ако аз прекарам през себе си, през своята нервна система 2 милиона волта електричество, питам: Къде ще бъдете вие, ще може ли да седи някой при мене? Я ми кажете кой от вас, като мина покрай него, ще може да се приближи при мене да ми целуне ръката? Ще седите най-малко на 10 метра разстояние от мене. Аз свободно ще заобикалям и през където мина, път ще ми се отвори. Където ходя из града, път ще ми се отваря, и когото докосна, ще се стопи. Като докосна вашата дъщеря, тя ще се стопи. Ще кажете: Много добър човек е този, но за небето, там нека си седи, да се не доближава до дъщеря ми. Затуй всичките висши духове, които идват от висшия свят, взимат енергия от земята, за да се приравнят с вас, а Божественото носят в себе си.

И тъй, без критика в живота! Разбирате ли какво значи без критика? Ако е за величието, не търсете величието другаде, погледнете в Природата. Ако искате да знаете колко е велик Бог, погледнете на всички същества! Ако искате да знаете колко е велик Бог, погледнете хората! Хората, това са проявление на онова величие, което е Бог. Те са проявление на туй великото, мощното. А всичко това е само един момент на проявление на Божиата любов. Това е само един миг от Божието величие. Тогава какво мога да ви говоря? За да ви говоря тъй съзнателно, за да разберете Божието величие, всинца трябва да ви вдигна от тука, да ви заведе на Слънцето. Да ви казвам, че аз имам тази сила – всичко е напразно, това са само думи, аз не искам да се занимавам с това. За да ви покажа самата действителност, трябва да ви вдигна всинца и в продължение на 1/2 час да бъдете на Слънцето и като се върнете назад, няма какво да ви говоря повече. Дела! Един факт струва повече, отколкото цели томове с философски разсъждения. Величието на Бога не е в прославянето на хората в

света. При сегашните условия на живота името Божие трябва да се изяви и Бог трябва да се прослави в света. Това е задачата на всички видни Учители. Всеки Учитель колкото и да е велик, Неговата задача е да прослави името на Бога и тогава Той да се прослави чрез Бога. Христос казва: "Отче, аз прославих името Ти, от нине Ти ме прослави със Своята слава." Славата, която носи Христос, в нея е идеята. И ако има нещо в живота, с което Христос се отличава, то е тази велика Любов, която и вие трябва да имате като ученици. Христовата любов трябва да имате! Знаете ли каква непреодолима Любов имаше в сърцето на Христа?

Та сега на всинца ви трябва едно, най-съществено нещо: то е характерът, Любовта, която Христос имаше към Бога, към своя Отец. От тази Любов всички имате нужда. И тази Любов всинца трябва да я имате. Още сега може да я имате, а не утре. И туй "сега" не го прекъсвайте, казвайте "сега". Утре е "сега". Като си лягате, не казвайте "утре" защото ти ще прекъснеш Божественото. Лягайте си с тази мисъл в ума "сега". Аз бих желал да държите тази мисъл в ума си за 2-3 седмици, да видите какъв ефект ще има тя. Та по този начин именно у вас ще се яви една нова интелигентност, която носи светлина. При тази интелигентност няма да бъдете така раздразнителни. Аз като ви говоря ще поизменя моя език, няма защо да ви нападам, да ви обиждам. Аз съм решил да залича от своя ум погрешките на всички хора, да не мисля за тях. Мене не ме интересува туй ни най-малко. Туй, което ме интересува за вас, туй което ви желая, то е само онова, което е добро, възвишено, благородно – то ме интересува, а за другите неща, за вашите погрешки, аз съм свършено сляп. И ако някой път вие видите моята ръка оцапана, що от това? Това е вашият свят. Светът, в който живеете, може ли да бъде чист? Може ли някой от вас да маже и дрехата му да остане чиста? Може ли някой от вас да готви и тази дреха за готвенето да не се промени? Може ли някой да пуши тютюн или да пие винце и да не остане този дъх у него? Следователно вие

живеем в един свят, който не е чист. Не искайте да бъдете светии в света, не е възможно това. След като умрете, можете да бъдете светии, но приживе – никога! За Христа се казва, че Той носил греховете на света. Е, човек, който носи греховете на света, светия ли е? "И с неговите болки – казват – ние се изцерихме."

Вие сте ученици на тази Всемирна Бяла Школа, затова ще имате трезви, философски мисли. Ще бъдете безпощадни към Истината: и към себе си, и към другите. Аз някога ще ви държа една беседа, ще ви изтъкна, че най-големите врагове на себе си, това сте вие единствени. Вие дадете едно обещание и после казвате: Много обещах, 10 хиляди лева ще дам. И почнеш да хитруваш, да си служиш с бели лъжи, за да се оправдаеш. Казваш: Аз съм честен човек. После се усъмниш и правиш известни изменения. Щом се усъмниш, ще се опорочиш. И тогава казваш: Аз съм грешен човек, оглупял съм. Не, казвам, ти си благородна душа. А, благородна душа: Най-после, казвам, Господ ще те направи честен човек. "А, отгоре и честен човек!" Ти не вярваш в себе си, в Бога не вярваш и изпадаш в противоположности. Бъдете изпълнителни! Преди да дадете обещание, мислете, но дадете ли едно обещание, една дума, стойте на тази дума, изпълнете я и ще видите какво благословение ще дойде. После вярвайте във вашата интелигентност, вярвайте в благородството на вашата душа, във вашето добро, понеже туй добро, туй благородство и тази интелигентност не са ваши, те са Божествени. Следователно, ако вярваме в туй добро у нас, ние вярваме в Бога, във великото, благородното, което движи света. Като ученици вие само по този начин може да изпълните тази задача. Да кажем, че сега се даде някаква заповед от Бялото Братство, или от Господа, колко от вас ще изпълните заповедта? Знаете ли, че вие ще се намерите в едно голямо противоречие? В 905 г. в Англия по време на Галското движение една англичанка се молила цели 10 години да я благослови Господ, да ѝ даде сили и възможност да бъде полезна на своите ближни и най-после ѝ се явява Христос и ѝ казва:

"Туй, което ти искаш, не е определено за тебе, но от едикога си е определено за друга, която се е молила по-отдавна за същото. Затова стани рано сутринта и иди да ѝ кажеш това нещо." Тя става рано сутринта и омъчнена в душата си, отива при тази жена и ѝ казва, че Христос я праща да ѝ каже това и това. Тя се уплашила и казва: "Не съм готова." Първата казва: Е, тогава аз ще взема делото, аз съм готова. И цели чудеса се започват в Англия. Следователно, ако дойде сега Христос и ви каже да започнете работа, вие ще кажете: "Е, още не сме готови", и изгубвате случая. Като дойде тази заповед, вие трябва тъй, като войници да кажете: "Мобилизация, мобилизация, пушките, раници, патрони, една-две ризи и хайде на бойното поле!" Ето един пример – нищо повече.

И вие като ученици на тази Всемирна Бяла Школа трябва да постъпвате така, а не да се занимавате с известни философски системи. Ако е за философски системи, ние имаме отлични системи, но всичко се крие в изпълнението. Аз може да имам много мълчани пиеси, но трябва свирене. По-добре е да имаш само едно хубаво парче, което да можеш да свириш, отколкото да имаш 100 парчета и нищо да не можеш да свириш. Малко, но хубаво, отколкото много, но развалено.

И тъй, вярвайте в думите си, вярвайте в своята доброта, вярвайте в своята интелигентност, вярвайте в благородството на душите си, вярвайте във вашето смирение! Само по този начин ще минете, понеже сега наново ви записват. Вие свършихте вече първия курс на отделенията, сега ще ви приемат в първи клас на прогимназията на окултната Бяла Школа. Там е малко по-строго, затова няма да влезете тъй лесно, както по-рано. Макар и малко по-строго, но и там ще влезете. Като ви дадем смирение, честност, доброта, крайна интелигентност, благородство на душата, това са необходимите качества, за да влезете, като ученици в първи клас на тази Божествена окултна школа. Тия качества не трябва само да ги познавате в тяхната пълнота, но отгдето минете, да ги носите – да са написани

и в сърцата, и в умовете, и в душите ви. И тогава ще пристъпите при новите условия, в новата наука, да изучавате окултните, природните закони в тяхното приложение.

Мнозина от вас боледуват: някои имат ревматизъм, някои – сърцебиене, на някои очите са отслабнали и какво ли не още, но тия неща между вас не трябва да ги има. Глухи хора не трябва да има между нас, слепи не трябва да има. Между учениците, които ще постъпват в първи клас на окултната Школа, там не се позволяват никакви дефекти. Без дефекти! Казват някои: Без дефекти не може. Всичко може. който вярва, всичко може, който не вярва, нищо не може. Това е закон. Вярвате ли, ще може. И един ден аз ще направя един опит. Той ще бъде следният: ще ви пратя да съберете из София всичките хилави хора – не само неврастеници, но паралитици и от други болести, те ще изпълнят тогава салона, а не вие, от вас ще има само около десетина души, и на тия хора ще държа една кратка беседа, ще ги питам: Вярвате ли сега? – Вярваме. Добре, ще бъде според вярата ви. Ти, вярваш ли? – Вярвам. "Хайде, стани и си върви, да бъде според вярата ти." Някой ще каже: "Е, възможно ли е?" Тогава ти ще си останеш тъй. Всички, които повярват, ще оставят патериците си и ще излязат навън. Тъй ще се прояви Господ и ще проверим, че в света има един велик закон. Ще убедим всичките хора, че вън от света има нещо по-велико, отколкото всичко друго. На новите, които идват тук от 6–7 месеца, ще им поставим същата диагноза: Ти вярваш ли? – Вярвам. "Стани и си върви!"

В живота на всеки човек трябва да стане едно преобразование, да посвети живота си на Бога, да отиде дома си и да не греши вече. А стария живот ще го заличи. Като се върне дома си, ще обърне един нов лист и ще каже: "Аз и домът ми ще служим вече на Бога. Нищо повече!"

Туй ще бъде новото учение, което ние ще носим на този свят. Туй е учението, което вие ще носите навсякъде. За това учение се пригответе! Ако нямате тази идея в себе си, тогава ще бъдете оглашени ученици.

Сега, няма какво да се обезсърчавате. Разбирате ли?
Без обезсърчение! За всинца ви има възможности, а не
само за вас. И за вас, и за всички ваши приятели има
всички възможности.

*

31 лекция на
Общия окултен клас (II година)
28. VI. 1923 г.
София

ПРОЯВА НА РАЗУМНИТЕ СИЛИ В ПРИРОДАТА

Т. м.

Прочетоха се няколко теми върху "Задачата на ученика във Всемирното Бяло Братство."

Първо упражнение. Лявата и дясната ръка напред, след това дясната се движи бавно над лявата ръка догоре, над рамото. После минава пред гърдите, близо до врата, до лявото рамо, след което се изнася и тя напред.

Двете ръце остават успоредно, след което лявата ръка минава бавно над дясната ръка – същото положение, каквото заемаше дясната ръка. Това упражнение се прави няколко пъти, ту с лявата, ту с дясната ръка.

Във всяко движение на ръцете вие можете да концентрирате ума си и да привличате силите на Природата.

Искате ли да уякчите силите на сърцето и ума си, кажете тъй: Моето сърце ще се изпълни с Божествената любов и ще бъде устойчиво във всяка Правда и Истина (лявата ръка над дясната).

Моят ум ще се изпълни с Божествена светлина и аз ще възприемам в себе си всички Божествени мисли и ще ги насаждам в света (дясната ръка над лявата).

Двете ръце нагоре: Амин, тъй да бъде! (3 пъти), (свалени ръцете долу).

Земният живот на човека се изразява чрез движения. Всяка една мисъл, всяко едно ваше чувстване ще се изяви чрез какво и да е движение: или чрез движение на вашите уста, или чрез движение на вашите очи, на вашата дясна или лява ръка, на вашия десен или ляв крак, на веждите, на главата – все ще заемете каквато и да е поза. Ако наблюдавате себе си, от движенията си ще можете да познаете какво е настроението на душата ви, в каква посока вървите – надолу или нагоре. Следователно най-първо е необходимо да възпитаваме тялото си, да имаме пластични движения, т. е. като ходим, при всяко едно движение кракът ни да стъпва тъй, че да има едно устойчиво движение, да няма клатушкане, несигурност. Като стъпваш, да имаш всичката увереност на крака си.

Има една цяла наука, според която хората се познават в движенията си. Някой човек като върви напред, по движенията му отзад, от гърба можеш да го познаеш какво мисли, какъв е характерът му, накъде отива и какви са неговите приятели. Тия хора, на които мислите са много дребни, те вървят тъй тий-тип, бързи са те, бързи крачки правят, но ситнички, много ситнички. А онези хора, които са аристократи или хора с идея, вървят полека. Бързото ходене и плавното ходене са две крайности.

Питам ви: Как трябва да стъпвате при ходенето си – на петата си трябва да стъпвате първо, а после на пръстите, или първо на пръстите, а после на петата? Всичките съвременни хора изобщо стъпват първо на петата после на пръстите, затуй, като вървят, има едно тропане, вследствие на което гръбначният стълб изпитва едно сътресение, а в задния мозък се усеща едно тегнение, поради което всички хора са нервни. По закона на ходенето гръбначният стълб усеща едно голямо сътресение, което някой път ни създава най-големите нещастия. Следователно на пръстите ще ходиш и ще стъпваш леко и плавно. Няма да ходиш тъй, като някой автомобил, да се тресеш цял. Не, леко трябва да стъпва човек, едва да се допира. Лекото движение на краката зависи от човешката мисъл. Щом мисълта ти е мате-

риалистическа, тъй ще стъпваш с краката си, че цялата земя ще трепери, като ходиш. Туй показва, че човек е свързан повече с центъра на земята, отколкото с центъра на слънцето. И в дадения случай трябва да знаете закона как да се развързвате. Трябва да знаете начина на движението. За пример магнетизаторите, като знаят закона на движението, могат лесно да приспят някого. Започват да му правят движения, тъй от горе на долу веднъж, дважд, три пъти, докато го приспят – с дясната ръка на дясната страна, с лявата ръка на лявата страна. После правят движения с ръцете настрана и духане, които имат разбудително влияние. Когато някой човек направи срещу вас движение с ръцете си от горе на долу, вие току-виж погледнете го и заспите. Някой човек ви погледне и веднага си отнеме очите. Какво изразява туй движение? Това е едно неправилно движение. Може да кажете: Какво било, че човекът погледнал отгоре? Ако този човек е със силна зла воля, то, като те погледне отгоре 3–4 пъти, може да те приспи. Всеки човек не може да те приспи. Този, който може да те приспи, той притегля токовете от тялото ти, изменя електричеството и магнетизма ти, изменя кръвообращението ти, пулса ти и те приспива. Чудни сте, като казвате: Как може да ме приспи? Ако стисна някого за артериите на врата, на гушата, няма ли да го приспа? Ако ви стисна тъй, щото със силата на моя ум да изменя направлението на вашата кръв, няма да ви приспа ли? Туй го правят съвременните магнетизатори. Хората на света са повече майстори, отколкото набожните, духовните хора. Сега вие ще кажете: Ама Господ ще му позволи ли? Чудни сте, като питате, Господ ще позволи ли? Когато онзи паяк хване някоя муха, Господ ще му позволи ли? Когато онази жаба дойде до мравуняка и почва да гълта мравките, Господ ще ѝ позволи ли? Когато мравките дойдат до твоя хамбар и почнат да ядат житото, Господ позволява ли им? Всички същества вършат тези работи, без да им позволява Господ. Като питате така, вие сте прави, по моралния закон трябва позволение. Ако е по моралния закон, то е друго нещо, трябва да искаме разре-

шение, но ако не постъпваме по този закон, всичко вършим без разрешение и вследствие на това ние сме отговорни за своите постъпки. Защо? – Понеже Бог не взема участие в нашите постъпки. Всяка постъпка, в която Бог не взема участие, е лоша постъпка, а всяка постъпка, в която участва Божественото съзнание, Божествената мисъл, тази постъпка е добра, морална. Сега пак се заражда у вас мисълта: Как може да се знае в даден момент дали една мисъл е Божествена, или не? Всяка една мисъл, в която участва Божественото съзнание, в която е будно то, тази мисъл има една мека и приятна светлина в себе си. Всяка една мисъл, в която Божественото съзнание не е будно и не взема участие, е тъмна. Не само това, но правете следните наблюдения. Някой ваш приятел е намислил да направи някакво добро, ще забележите на неговото лице една мека светлина, която отпосле се изгубва; а онзи, който е намислил да направи зло, на неговото лице веднага минава една тъмна сянка. Тази сянка минава и заминава. Правете наблюдения и върху себе си. Често гледайте вашето лице в огледалото, защото във вашето подсъзнание има едно хипнотическо състояние. За пример 5–6 хиляди души някъде са намислили да правят зло, и вие по едно стечение на условията във вашето раждане попаднете при тия условия, и вижте, че у вас се яви такова желание да участвате в извършването на туй зло. Или някъде една тълпа от няколко души искат да направят едно зло на някоя печатница, искат да чупят прозорци и вие минавате покрай тях. У вас веднага се заражда едно желание да направите вие това същото нещо, тази тълпа ви увлича. Силният човек трябва да се отдалечи от това течение – нищо повече!

Сега вие, като следвате Школата, може да ви се дадат много формули, много теории, но ако не ги прилагате на време, няма нищо да ви ползват. Аз съм виждал мнозина, които са чели разни окултни книги, разполагат с много формули, но има закони за приложението на всичките тия формули. Иначе те само на книга могат да ви помогнат. За пример, ако вие сте яли един много добър обяд, разнообразен,

жен, с месо или друга някоя храна, много пишна, и усещате впоследствие една тежест – ако след това искате да приложите някоя окултна формула, тя ще бъде безполезна за вас, тя не влиза в живота. После вие можете да приложите една окултна формула, ако сте гладували 10-ина дена. Има известни състояния, в които силите на вашия организъм се уравновесяват, т. е. негативните и кинетическите сили се уравновесяват в положителни и потенциални. Значи в даден момент вие може да употребите каква и да е окултна формула в границите на нейната възможност.

За да познаете дали вашата воля се е развила, т. е. дали имате воля да приложите една окултна формула, най-добрият опит е следният: някой път ви заболи коремът, усещате едно въртене вътре. Опитайте си волята! Сложете си лявата ръка отзад на гърба, а дясната – отпред на корема, съсредоточете ума си и произнесете следната формула към стомаха си: Моля, болестта да престане! Ако тази формула не помниш, кажи: Болестта е престанала. Ако след като кажете формулата в единия или в другия случай и се подчините на волята си, вие сте послушни и волята ви е силна. Но ако след като кажете едната и другата формула, болестта ви остане, волята ви е слаба. Друго нещо. За пример имате някой ваш приятел, искате да знаете дали този ваш приятел ви мисли доброто. Сега това са тайни, секрети, които не трябва да издавам, но аз ще ги издам, защото не е за зло. Тия неща не се поверяват. И тъй: стомахът те боли. Ще повикаш в дадения момент на помощ някой твой приятел, за когото мислиш, че те обича. Ще повикаш неговия дух и ще му кажеш: Моля ти се, приятелю, ела, кажи на болестта ми да престане. Като дойде той и болестта ти не престане, ще извикаш втори, трети, до 10 души. Ако болестта ти мине, всички ти са приятели, ако не мине, те са ти приятели само на думи. Ами че тъй е! Ако каже: "В името на Господа Исуса Христа болестта да изчезне" и тя изчезва, приятел ти е този човек. Ако съзнанието ти е будно и се обърнеш за помощ към този твой приятел, веднага ще се прояви неговата воля. Онзи, който

лекува там, в Бургаско, Иван Томов, казва на една еврейка, която дошла при него на лечение: "Вашите евреи разпознаха Исуса Христа, ти вярваш ли в Христа?" – Вярвам. Тогава в името на този Исус Христос тя оздравя. Но едно нещо трябва да знаете: Вие не можете да приложите една формула на Всемирното Бяло Братство вътре в живата Природа, ако имате прегрешения и неразположения. Не се ли свържете със законите на Бога, с тия велики сили на Природата, тия формули не струват нищо, тия формули тогава ще имат обратни резултати върху вас. Туй да го знаете!

Правете опити с вашата воля, да видите каква е тя – силна ли е или слаба. Толкова пъти аз съм ви говорил как да лекувате болестите си! За пример имате някакъв ревматизъм. Всички тия болести не са нищо друго освен случай, съзнателно изпратени от Бялото Братство, за да упражнявате вашата воля. Вие за тази си болест ще посетите най-малко 20 доктори и ще се върнете пак с вързана ръка. Това е една задача. Е, хубаво, вие отивате при един лекар. Колко му плащате? – Сто лева. Извади тези 100 лева и кажи така: В името на Този лекар, при Когото отивам да се лекувам и Който единствено може да ме излекува, аз ще сложа тия 100 лева в Божествената каса и в Неговото име заповядвам на тази болест да изчезне. Сложи в ума си тези лекарства, които би ти препоръчал лекарят, и чакай да видиш резултата. Ако не ти помогне този пръв опит, иди при друг лекар. Той взима 200 лева. Представи си, че си отишъл, сложи тия 200 лева в Божествената каса, намажи се с туй лекарство, което този лекар би ти дал. Ако и той не ти помогне, иди при трети, четвърти, а парите, които би им дал, внеси в Божествената каса и най-после кажи: Господи, Исусе Христе, обръщам се към Тебе и в Твое име да се махне ревматизмът ми, всичкото си имане давам. Като го дадеш, ревматизмът ще изчезне. Като кажеш, че всичкото си имане даваш, трябва да го дадеш. Ще го дадеш, разбира се, защото този ревматизъм коства живота ти. Аз ще ви дам един пример. Едного заболява зъб и той отива при

един зъболекар. Той изважда зъба му, но става инфекция на кръвта и болният умира. Сега, ако не дадете имането си, този ревматизъм ще ти коства живота. Казваш: Как тъй да дам имането си? – Ще го дадеш за откуп на живота си, ако искаш да живееш. Всички ученици трябва да разбират тези закони и да ги прилагат съзнателно. Туй е крайният предел. Казано е в Писанието: "Двама или трима души, събрани в мое име или в името на този велик закон, там съм и аз." Може да опитате закона, но трябва да бъдете чисти, не тъй обикновено чисти, но вътре във всичките свои намерения, във всичките свои помисли и желання. На повърхността на вашето съзнание може да дойдат най-отвратителни мисли, аз не говоря за тях, но в дълбочината на вашата душа вие трябва да бъдете чисти. Много пъти по повърхността на съзнанието ви ще станат пертурбации, това е в реда на нещата, но в дълбочината на вашето съзнание трябва да има единство. Да се усъмниш в справедливостта на Бога, дали Той е добър или не, това не е правилно. Тогава ти ще усъмниш във всичко положително. Защото злото е нещо случайно, нещо изключително. Злото е едно проявление на повърхността, следователно ние не трябва да го туряме вътре в нашето съзнание.

И тъй самия живот се изразява в движения. За пример когато вие се разсърдите някому, обидите се крайно, не искате да го погледнете, очите трептят, държите си погледа надолу към земята. Защо? Защото тия течения ви свързват с центъра на земята, вие сте свързани с черното братство. Вие сте свързан човек, не сте господар на вашите клепачи, затова, като погледнете, очите ви трепват, искате да прикриете нещо. Така и детето някой път се сърди, не иска да погледне майка си. Вие се смеете на малките деца, но сте такива малки деца. "Присмял се хърбел на щърбел."

Сега ние ще дойдем до правилните движения. След като направиш едно движение, ако то е правилно, ти ще усетиш в себе си една приятност. За пример туй упражнение, което тази вечер направихте, то е едно много хубаво упражнение. Разсърдил си се някому, искаш да си отмъс-

тиш, направи туй движение и си кажи: "Чакай, чакай малко, какво мислиш да правиш? Чакай, ти обмисли ли, като кажеш това, какви ще бъдат последствията, обмисли ли хубаво? Ако искаш да го нахукаш, знаеш ли какво ще стане?" При правенето на туй упражнение веднага у теб се зароди едно противоположно желание и си казваш: Чакай да отложa. Не, не да го отлагаш, но ще бъде тъй, както Господ е казал. Какво е казал Господ? – Всичките ни дела трябва да бъдат изправни. Значи, на този, на когото искам да направя зло, ще му направя едно добро, ще му напиша едно хубаво писъмце и ще го зарадвам. Тъй ще бъде! Ще водиш един разговор със себе си, и като те видят от небото, че постъпваш тъй, ще хроникират това в Бялото Братство. Ще кажат: "Един приятен инцидент се случил с един от учениците, имал един приятен разговор, написал едно приятно писмо." Те ще хроникират това в техните вестници. Ще кажете: "А, с такива работи ще се занимаваме!" Едно приятно упражнение е това. Най-учените, Белите Братя, като ви видят, спират се и казват: "Тъй, тъй, много хубаво, много добре постъпи, според нашите закони." И няма да се минат 5–10 минути, ще се изпълниш с радост. Ще кажете: Без движения не може ли? – Не може без движения. Как без движения? Ще седнеш на земята, ще прекръстосаш краката си, натук-натам, все ще вземеш някоя поза. Или ще седнеш в килията си, все по някакъв начин ще сгънеш ръцете си, те все ще заемат някакво положение. И светии да имаме, пак ще имат някакви движения. Разправяше ми един господин, че не можал да си обясни, защо Иван Томов, той го наблюдавал, под каллака си имал скрита една шарена шапка, със златни нашивки, като с гайтани. После под съдраното му кюлче имал един шарен колан. Един ден отиват някои млади, искат да го бият, да му направят някоя пакост. Той сгъма кюляфа си, остава шарената шапка, изважда колана и почва да лекува. Като престане опасността, пак слага кюляфа си. Това е символ. В Писанието няма ли такива символи, формули? Вземете 119 псалом, в него е турена цялата еврейска азбука, той е

образуван от 22 части. Това са все магически формули. Следователно всинца трябва да имате такива магически формули. Но всичките магически формули не важат еднакво за всички. Всеки един от вас трябва да има по 1–2 формули, които да му са в полза в дадения случай. И всички, които влизат в Братството, трябва да имат красиви движения. За пример аз съм говорил толкова пъти да се премахнат гърбиците ви. Защо? Онзи, който има стеснени гърди, всякога е неразположен духом. Тесните гърди произвеждат неразположение на духа, нищо повече. Когато човек е стеснен, той е неразположен духом, затуй ще внесете вярата в себе си. Разширение ви трябва. Никога не се стискайте! Туй стеснение ще дойде. Винаги имайте едно разширение на вашето сърце, разширение към Бога. Туй е първото нещо.

Когато седите, аз по някой път ви наблюдавам, да видя на коя страна си държите главата. В какво положение трябва да държите главата си? Българинът казва: "Тази работа тъй ли е?" – наведе главата си на лявата страна. Друг път той си сложи дясната ръка на сляпото око и казва: "Гледай си ти ума!" Ами че ако цял ден си държиш главата в туй положение, ти губиш от своето достойнство, ще се изменят всичките ваши магнетически влияния. Винаги ще държиш главата си перпендикулярно към центъра на слънцето, нищо повече. И вечерно време, като седнете, направете си един смет днес дали главата ви е била свързана с центъра на слънцето, с този магнетически или разумен център, дали тези течения са били правилни. По този начин много от вашите състояния, които създават нервността, неразположението на духа у вас, ще се изгладят. Тези малки грапавини, тези препятствия, които сега се зараждат, ще изчезнат. И тъй, от черната ложа, от центъра на земята, постоянно изменят движенията ви. Наблюдавайте какви движения имат добрите хора. Аз бих желал да наблюдавате главно движения на светски хора, които са добри, и на светски хора, които са лоши. Това е едно приятно наблюдение. Така ще можете да си дадете един вътрешен отчет за тия

течения, които стават. Онези по-способни ученици от вас, които искат да се занимават със себе си, да се изправят, които искат да се занимават с окултната наука, нека правят тия наблюдения, а които не искат, те са свободни. Но да не влезе у вас един страх, да не знаете где да сложите ръцете си. Ако се оставите в едно естествено положение, вие ще знаете къде да ги сложите. Ако не знаете къде да сложите ръцете си, поставете ги на масата, попейте си 5–10 минути да си починете, поставете си краката успоредно, малко разтворени, отпуснете после ръцете си и ще имате известна почивка. Каквито мъчнотии да имате, знайте, че вашите мъчнотии са предвидени, 75% от мъчнотиите, които имате, са преувеличени, остават само 25%, а това е закон, който можете да носите.

И тъй, щом сте много разтревожени, преди да си легнете, направете си таз вечерното упражнение, изговорете и формулата, която ви дадох тази вечер, поприказвайте си. Или като правите упражнението, като прекарвате лявата ръка над дясната и дясната над лявата, може да вземете един стих от Писанието и да го прочетете. Това са елементарни упражнения. Вие казвате: без тях не може ли? – Не може. Е, да допуснем че някои от вас имат бръчки по лицето си. В нашата Школа влиза като задача за една година да изправите тези бръчки. Да кажем, че вие сте стар, на 60 години, за една година трябва да изгладите тези бръчки. Това са натрапени, излишни същества у вас. Ако ти посветиш живота си на изправяне, няма да остане от тях нищо, за една година ще премахнете всичките тия излишни вещества от вашето лице. Нали жените употребяват козметически средства за това? Туй, което ви препоръчвам аз, то не е за красота, но за усилване на волята, да премахнете всички чужди вещества от лицето си. Ами че ако не сме господари на своето тяло, на своето лице, на туй, което Господ ни е дал, на туй, което е наше собствено, а не чуждо, друго какво можем да направим? Ако не знаете как да владеете главата си, как да владеете ръцете и краката си, как да владеете вашите мускули, всичките ваши думи

ще бъдат празни. Туй е здравословно и за мислите, и за чувствата, и за волята ви. Знаете ли това нещо за вас, за в бъдеще ще знаете как да възпитавате децата си. Децата много се лесно подават. Ще кажете: Ела мама! Ще направите едно движение, друго движение и те ще възприемат. Защо да взимате пръчка? Има ред упражнения, при които и вие ще се упражнявате, и детето заедно с вас. Ще кажете: Ами че ние възрастните хора с такива работи ли ще се занимаваме? Ами мислите ли, че тия наши движения, които сега вършим са на мястото си? Не. Има морални движения, но има и неморални движения. Едните носят добродетелите, а другите носят злото в света. Наблюдавайте само онзи, които мисли да убива, какво се крие във свиването на неговите вежди, какво изразява неговото чело, неговите мускули. После вземете какви движения има кучето, което мисли да ви ухапе. Може да наблюдавате мечката. Посетете някой път зоологическата градина и ще видите, че когато мечката иска да изяде някого, тя почва да заглажда кожата си, прави движения като някоя змия. Значи тя е намислила да направи някое зло. Ако си в гората, ти трябва да се качиш на някое дърво. Но идва ли мечката тъй насреща ти, с настръхнала козина, това значи, че тя идва да те плюе и казва: "Ти не заслужаваш да се занимавам с тебе, аз такъв човек не ям." Е, питам: Защо, когато мечката не иска да яде някого, козината ѝ настръхва, а когато иска да изяде някого, заглажда космите си? Вземете човека, когато пипне някоя кокошка или агънце, тъй се глади по корема и си казва: "Ах, хубаво, хубав кебап става." И мечката също. Улови някого и казва: "А, хубав кебап става от този човек." И в живота е същото. Когато някой човек почне да ти говори много гладичко, като мечка, това значи: онези сили, които вървят по този начин, те имат обратни движения против нас. Трябва да знаете, че хората в даден момент могат да попаднат в отрицателните сили в Природата. Вие трябва да знаете, че имате много врагове, хиляди същества, които всеки ден ви дебнат, всеки ден ви устройват капанчета, навсякъде в обществото, навсякъде в

Природата. Където и да минавате, те все гледат да ви устроят нещо, камъни почват да падат върху ви, или каквото и да е друго. Но има други същества, които ви предпазват. Това са вашите приятели, които ще им противодействат. Кой са причините, то е друго нещо. В Природата има много разумни сили. Много от нашите нещастия се дължат на тия невидими врагове в живота. Те са много опасни. Това са факти. В живота има такива невидими врагове, има и видими врагове, които не могат да се избегнат. Те всички си служат с известни хипнотически движения. Те постоянно ти внушават и почват да ти предават известни форми, днес една, утре друга. За пример те искат да ти уморят някое дете, започват да ти казват: "Туй вашето дете ще умре." И ти повтаряш: То ще умре. Повтаряш, повтаряш и няма да се минат четири-пет месеца, туй дете се разболява и умира. В дадения случай туй нещо във волята на Бога не е предвидено. Туй дете няма да умре, но ти се съгласяваш и го предаваш. Ще кажеш: Няма да умре туй дете. Ако това не е волята Божия, ти ще усетиш едно раздвояване в себе си. Онези неща, които трябва да станат, които са Божествени, за тях Провидението не те предупреждава. А когато вашето дете трябва да умре, смъртта идва, без да я знае някой, идва тъй незабелязано, внезапно. Това става извън вашата воля, но във всички случаи, когато дойде да ви предупреждават, трябва да упражните вашата воля, за да бъдете чисти.

И тъй, да се върнем към красивите движения. Трябва да знаете, че има красиви движения в света. Аз желая учениците на тази Школа да се отличават с тия пластични движения. За пример викате някоя ваша приятелка. Вие как я викате? Тъй с показалеца, движите го. Туй движение не е красиво. Как ще повикате един ваш приятел? Не с пръста си. Ето една задача. Аз казвам: Повикайте отдалеч вашия приятел! Кое е най-красивото движение, с което ще можете в дадения случай да обърнете вниманието на вашия приятел? Толкова време сте живели на земята, кажете как ще го извикате? Тъй с цялата ръка? И с цялата ръка да викаш,

това не е красиво движение. Тъй може да те вика един стражар. Това движение не е за приятел. Е, тогава как ще повикате един приятел когото обичате? Ще отидете при него и нищо повече. Ще го хванете за двете ръце и ще му кажете: Моля, ела на гости у нас!

Запитват: Ако нямаме възможност, как ще отидем? — За приятели всякога ще имате възможност. В този случай няма изключения.

Ами, ако единият е на единия бряг на една река, а другият — на другия? — Ще има мост или лодка и тъй ще отидеш. Законът е такъв: между двама приятели никога не може да се изпречи една река. Може да опитате това нещо. Никога не може да се срещнете с един ваш приятел през една река, всякога ще се намерите на един възел, откъдето ще можете да минете свободно. Това е Божествено. Никога не могат да ви поставят на едно противоречие. Щом обичта ви е непреодолима, противоречия няма.

И тъй, аз искам като ученици да спазвате тия, красивите движения, с едно морално вътрешно убеждение. Ако за вас всичките неща са маловажни, трябва да знаете, че няма маловажни работи. Разбира се, вие трябва да се пазите, като правите тия движения, да не ставате прозвище, да не произвеждате смях. Когато осмивате някого за неговите криви движения, вие всякога ще попаднете под същия закон. Аз забелязах някои ученици, на които съм казал някои неща, те се смяха и попаднаха под същия закон. Не се смей, ти ще се свържеш с тези отрицателни движения. Първото нещо: не е право да се смееш!

Второ упражнение. Двете ръце напред успоредно. После се дигат нагоре, свалят надолу, нагоре, надолу, тъй няколко пъти ритмично движени. Пак нагоре, но само китките се движат нагоре, надолу. След това и двете ръце се движат нагоре и надолу (много пъти), и спират в хоризонтално положение.

Ръцете настрана, напред — китките една върху друга и пак настрана.

Повторете първото упражнение няколко пъти.
Ръцете над главата раздалечени, и после спущане
долу, от страна покрай тялото (няколко пъти). Ръцете на
ред (няколко пъти).

*

32 школна лекция на
Общия окултен клас (II година)
1. VII. 1923 г.
София

УПЪТВАНЕ

Т. м.

Сега ще направим едно кратко упражнение: Ръцете напред. Дясната ръка се поставя върху лявата, бавно се тегли нагоре до рамото, после отива пред главата в кръг и пак напред успоредно с лявата; след това лявата ръка се поставя върху дясната и се прави същото, което и с дясната. След това ръцете отпред бавно отиват настрани, нагоре и надолу.

Лявата ръка опъната напред, дясната се поставя на рамото на лявата, тегли се по лявата до пръстите и се снима надолу. Същото се прави и с лявата ръка.

Прочетоха се няколко теми върху "Предназначението на братя и сестри".

Изпейте Духът Божий!

Второ упражнение. Дясната ръка право напред. Палецът на дясната ръка хваща малкия пръст на същата ръка, пуска го; след това палецът и безименният се допират, отпускат се; после палецът и средният и най-последно палецът и показалецът и се отпускат. Педята широко си отваря.

Палецът, малкият пръст и показалецът се съединяват, след това и безименният се присъединява, само средният пръст остава прав, после и той се присъединява. След това показалецът се отделя, после средният, безименният и малкият, ръката се слага отпред на масата. Същото се прави и с лявата ръка.

Като правите тия упражнения, умът ви трябва да се концентрира в пръстите. На пръв поглед това ще ви се види детинско упражнение, но в дадения случай, когато

концентрирате ума си, ще видите, че то има добри резултати. Всеки един пръст е свързан с известни течения. За пример, вие искате да образувате в себе си една черта на достойнство и благородство. Ако искате да работите над ума си, съединете палеца и показалеца си много бавно, а другите пръсти да останат свити. Съсредоточете ума си върху тази група пръсти (палеца и показалеца съединени). Искате да развиете самосъзнанието, съединете палеца и средния пръст, и ще възприемете онази необходима енергия, която ще въздейства на съзнанието ви. Искате да развиете изкуството, обичта към Природата, съединете безименния с палеца. Искате да бъдете тактични, ще съберете палеца и малкия си пръст, защото някой път вие постъпвате нетактично, сприхави сте. Сутрин и на обед ще правите това упражнение и ще видите какво влияние ще окаже. Това са елементарни упражнения.

Имайте едно нещо предвид: ако вие отидете да разправяте тези неща другиму, този ключ е изгубен. Знаете ли защо е изгубен? Този, който ще прави упражнението, ще мисли за вас, ще си казва: Чакай, какво ли прави онзи? И като мисли така за вас, веднага ще се прекъснат съобщенията. Ако вие кажете тези упражнения някому, той ще каже: Аз с тия залъгалки с пипане на пръстите не се занимавам, това е глупава работа. Ти ще се върнеш дома с едно прекъсване на сърцето. Не трябва така да постъпвате. Най-първо вие ще проверите тия работи сами. Ще направите туй упражнение веднъж, дважд, и като видите резултата тогава може да го препоръчвате и на другите. Тия упражнения може да ги употребите и за възпитание на децата си. Ще кажете на детето си: Ха, татовото, ха да направим едно упражнение. Някой път майката не може да умири детето си. Ще вземе да направи туй упражнение с детето си и то ще се умири. Някой път се скарате в къщи. Ще правите упражнението с пръстите, то е свирене, и ще се свърши работата. Едно отлично упражнение е то. Ако някой път не си разположен духом, прави туй упражнение, и ще видиш, че няма да минат 5–10 минути, и ти ще имаш едно прекрас-

но разположение на духа, иначе ще мислиш защо светът е тъй създаден, и какви ли не други въпроси. А тъй, ще си побуташ пръстите и туй, което ти трябва, ще го приемеш. Някой път има изключения, но все-таки ще гледате всякога умът ви да присъства, в правенето на упражнението, да вярвате, но твърдо да вярвате, а не само някаква глупава вяра да имате. Опитайте един закон, да видите има ли резултати или не. Последователност се иска в това, затуй Природата е създавала ръцете, известно предназначение имат те.

Трето упражнение. Ръцете отпред, с включени пръсти и дланите обърнати навън. Малките пръсти се отделят, след това безименните, после средните, накрай показалците, само палците остават допрени. Ръцете се обръщат напред като букет, пръстите се допират. След това дясната ръка се тегли по лявата до рамото, минава пред лицето, над главата, от дясната страна, слиза надолу, отива напред, палците се допират, после показалците, след това средните пръсти, безименните и малките пръсти. Така ръцете минават над главата, отпред над главата и в туй движение се произнасят формулите:

В единството на Божията Любов (ръцете надолу) и Мъдрост (нагоре) Истината (надолу) постига своите цели (нагоре).

В името на Божията Мъдрост (надолу) и Божията Любов (нагоре) Истината (на долу) постига своите заветни цели (нагоре) и после бавно се спущат надолу.

Дочетоха се останалите теми.

Прочете се резюмето върху темата "Разлика между добро и правда".

За идния път ще имате темата "Отношенията между въздуха и водата".

Най-първо, умът на окултния ученик трябва да се научи на разграничение, да знае да разграничава нещата. Аз бих желал, без да се самокритикувате, да знаете в даден момент към коя категория спадат състоянията, които прекарвате, и да видите какви резултати има. Да кажем веднъж през деня имате едно меланхолично състояние, туй не

трябва да ви плаши, туй е в реда на нещата. Или някой път може да имате едно весело състояние, това не трябва да ви радва, вие не знаете кое е по-хубаво, кое от двете състояния ще произведе по-добър резултат. Възможно е едно добро, приятно състояние да е по-хубаво, но възможността в единия, и в другия случай се равнява на 50%.

Окултният ученик трябва да следи постоянно състоянията си. Вие ще се учудвате на вашите състояния. Някой път се намирате в положение, като че отсъствате, усещате се изпразнени, умът ви не работи, и не само това, но идвате до едно състояние, да изгубите вашето съзнание, като че някоя друга сила взима връх над вас. Даже ако изгубите съзнанието си, не се плашете, понеже и вечерно време, като заспivate губите вашето съзнание. А окултният ученик трябва винаги да има будно съзнание. Вие сега не знаете как да заспivate, там е всичкото зло – вие заспivate несъзнателно, а като станете ученици, ще заспivate съзнателно и ще се събудате съзнателно. Следователно ще имате една отлична опитност за вашите състояния. Да се добие такова едно будно състояние на душата, се изискват доста упражнения. За пример нека някои от вас се опитат да заспят съзнателно – като да знаят, че заспиват. Ще ви дам едно малко обяснение какво ще се случи с вас когато заспivate. Да кажем, седите, съзнанието ви е тихо и спокойно. Изведнъж усещате, че вътре в мозъка ви става едно шумолене, като че нещо ви сграбчва и вие не можете да се върнете назад и във вас се заражда един вътрешен страх. В такива случаи някои хора усещат едно мъчение и почват да викат. Стойте тихо и спокойно, защото щом се уплашите, настава един момент на помрачаване и вие изгубвате съзнанието си и в тази тъмнина ще се намерите в една тъмна зона. Вие трябва да пазите мисълта за себе си, да се познаете, за да излезете благополучно от тази тъмна зона. Няма да се мине дълго време, веднага ще влезете в духовния свят, и ще правите разлика, ще знаете, кога спите, кога сънувате, кога ходите, ще различавате нещата. И после като се върнете от духовния свят, по същия начин пак

може да се събудите. Работата е, че като дойде туй шумолене, тогава се намесват тия гъсти магнетически състояния, при които човек изгубва съзнанието си, не се познава, всичко за него е разбъркано, всички предмети, положения, които вижда, всичко туй представлява за него една фантазмагория, но щом влезе в съзнанието си, ще види, че между всички неща има една вътрешна връзка. За да надделее, изисква се много голямо усилие, защото някои от вас, които се концентрират, заспиват. Заспиването е един метод на Природата. Няма по-лесно нещо от това да заспиш, но в туй лесното нещо, нищо човек не може да научи. По някой път и в съня се пробужда съзнанието ви, когато искат да ви предпазят от някое бъдеще събитие. Онези, които те ръководят, ще събудят съзнанието ти, като ти дадат някой жив сън. Внимавай да запазиш този сън. Някой път човек запомни някой сън, дълбоко се вреже в ума му и може да се предпази от някоя беда. Разбира се, това съставлява една част от окултната наука, един от трудните въпроси, да може да регулирате вашите енергии. Тия енергии идват от центъра на земята, вървят по гръбначния стълб и във вид на едно голямо течение нахлуват към централната мозъчна система. В тия течения съвременния свят е изгубил своята контрола. Има и друго едно течение, което иде от слънцето. То върви по обратна посока, от мозъка към симпатическата нервна система или към стомаха.

И тъй, ние днес се намираме между две вълни, които постоянно ни пискат. Ние се намираме в положението на една черупка, хвърлена във водата, която се блъска от вълните ту на една, ту на друга страна. Когато имаме благото, което Бог ни е дал, не знаем как да го използваме, и когато дойде страданието, пак не можем да го използваме и се лъкатушкаме. Тия страдания са необходими, понеже, като влезете в духовния свят, като се освободите от тялото, ще трябва да знаете как да контролирате вашето духовно тяло. Това нещо трябва още отсега да го научите. Малки опити може да се правят. Аз съм правил такива опити при сегашното ви състояние. За пример срещате човек,

който ви е неприятен, и при тази неприятност, понеже неговите магнетически и електрически течения са гъсти, вие не искате да си вдигнете очите нагоре да го погледнете, но искате да избегнете неговия поглед, защото в погледа всякога става съединение. Злото не е в това, че не искате да го гледате, но злото е в това, че у вас се заражда страх и отвращение. Тия неща са вродени в човека. Следователно представете си, че Господ е между вас и този човек, когото не може да гледате. Или представете си, че вашият ръководител или вашият Учител или най-добрият човек е между него и вас, и гледайте да се примирите с туй състояние. За да ликвидирате с кармата си, трябва да се примирите с всичките хора. Докато са живи, по-лесно може да се примирите, щом идат в другия свят, по-мъчно може да се примирите, изменят се вече условията, и вследствие на това кармата по-мъчно се ликвидира. Ще гледате по възможност бързо да изглаждате всичките си отношения. Ако това не можете да направите, тогава защо ни е Школата? Като влезе в другия свят, той трябва да представя за вас само една почва. Онзи, който не е работил в този свят, след като замине, дълго време ще дреме или ще чака кармата му да узрее в чистилицето. Пък няма нужда да чакате с години да ви пържат в чистилицето. Тук в Школата, в половин година може да минеш чистилицето, а там може да ти вземат 4–5 години. Защо ще чакаш 4–5 години, докато минеш чистилицето, когато тук на земята може да прекараш този курс в 6 месеца. Казват: Каква придобивка има един окултен ученик в Школата? – Придобивката е тази, че три години и половина спестявате. А знаете ли на какво се равняват тия години? – Те се равняват на много години. Туй е хубавото на всички окултни Школи, които вървят по методите на Бялото Братство, че приготвяват своите ученици да бъдат готови, за новите условия, при които животът може да се прояви. Туй е смисълът на Школата. Щом има условия, и знания може да придобиеш. Знанието не се придобива на физическото поле. Знанието е смес от всичките светове. Човек трябва да разбира свойствата, качествата на материята

във физическия свят; той трябва да разбира още и свойствата, качествата на астралната материя, на материята, с която ума работи и най-после – на материята, с която душата борави. Това са все знания, това са закони така преплетени, че има човек какво да учи. За учениците има много неща да учат, а за онези, които са деца, те още може да се занимават с физическия свят. По-напредналите ще се занимават с другите светове, с по-тънките материи.

Ако аз бих желал да ви придам повече интелигентност, ще избира срядата, като ден на събрания в Школата. Ако искам повече да ви предам благородни качества, ще избира четвъртъка. Ако искам да се усили Любовта в Школата, ще избира петъка. Ако искам да се развие трезвата мисъл в учениците, ще избира съботата. Ако искам да се развие тяхното въображение, ще избира понеделника. Ако искам да се развие в тях войнствения характер – вторник. Ако искам да се индивидуализират – неделята. Всеки един метод има свое приложение. Питат някои защо събранията стават неделя вечер? Има си причина, то не е току-тъй. Ние ги изменихме от четвъртък в неделя вечер. На Школата ѝ липсва едно: трябва да се създаде разположение в чувствата. У вас, учениците, липсва разположение на чувствата. За да придобиете това разположение, трябва да посветите цяла една година, усилено да работите, за да изправите чувствата си, хармонично да действат. Това е цяло изкуство, а сега, по нямане на това изкуство, ония енергии, които придобивате в разходките, ги изгубвате. С един замах изгубвате богатството, което имате и после страдате. Трябва да имате разположение на чувствата. Вие сами може да се упражнявате в това.

Ще ви дам едно упражнение за разположение на чувствата.

Упражнение. Сутрин, като станете, ще седнете на земята на левия си крак, а десният с коляното нагоре. Лакътът на дясната ръка се опира на дясното коляно, а показалецът и средният пръст подпират челото от страна. Лявата ръка свободно надолу. Това е едно отлично положение за

съзерцание. Отправете ума си нагоре към вечното, към Бога и същевременно мислете за онзи мир, където царува хармония. Там е действителният живот. Това упражнение може да го правите на обед и вечер, ако искате, но един път – сутрин, непременно. Сутрин ще го правите преди молитвата. То ще внесе разположение на чувствата, и през целия ден ще имате едно прекрасно настроение.

Това упражнение може да го правите 4 седмици наред по 5 минути. То е едно отлично положение за съзерцание.

Сега, помнете, че всяка една поза има свой смисъл вътре в Природата. То е наука. Всяка една поза на мускулите, на веждите, всяка поза изобщо, в даден момент, става по един азбучен геометричен ред. Следователно, когато дойдем до положение да владаме себе си, ние веднага ще преустроим геометрически мускулите си. То е задача.

Има някои хора, които не могат да контролират очите си, ушите си, веждите си, устата си. Всяко нещо за ученика трябва да бъде осмислено. Много движения в човека са предизвикани от големи мъчения. Някой човек, след като се мъчил много, станал е нервен, някой човек като го гълчат много, в него стават известни спазми. Когато децата се възпитават добре, или когато някой човек е религиозно настроен или има добро душевно разположение, мускулите на лицето му стават пластични. Щом се постави в ненормални условия, тогава се изисква от него воля, да се самовлада. Например при една обида или при страх, човек веднага трепва и хуква да бяга. Не, като ти трепне сърцето, веднага трябва да се самовладееш. И бягането е хубаво, защото, ако човек не бяга, може да го сполетят нещастия, а тъй като бяга, той се спасява. Всякога обаче умът трябва да присъства в главата, понеже ако не присъства, човек може да бъде изненадан. Щом човек трепне, като подскочи и избяга, това е една спасителна мярка. Вземете един войник. Ако умът му присъства, когато ще гръмне, той ще запази присъствието на духа си и няма да пострада. Хубаво е да имате туй хладнокръвие. Има ученици от Индия, които специално ги изпращат в Европа, за да участват

на бойните полета, и с мисълта си да може да отклонят страха. Много пъти някои адепти специално образуват войни, за да представят един действителен урок на своите ученици. Те създават една война между два народа, за да падат изпит на учениците си. Ами че какво мислите? Вие се биете, а истинските ученици се учат, шрапнелите минават покрай тях, а те седят тихо и спокойно и се учат. Туй е свещен егоизъм, това е геройство! А пък вие тук трябва да използвате условията. Хората създават войни, те са отговорни за тях, а вие, покрай тях, ще държите изпитите си. За пример една самарянка да отиде на бойното поле, дето падат шрапнелите, да вземе един ранен и да го изнесе извън бойната линия, това е един изпит за нея, съзнателно или несъзнателно. Може наскоро да стане една война, най-късно в срок от 10 години, а може и по-рано от 10 години да стане тази война. Та някои от вас ще ги пратим да си държат изпита там, на бойното поле. Ние ще използваме всички условия. Ние не създаваме войните, но вие като ученици трябва да се изпитате.

Запитват: Може ли без война? – Има само един начин. Когато хората възприемат Любовта в сърцето си, с войните е ликвидирано. Ще стане още една война, и тогава хората ще поумнеят. Тази война е натрапена. Има условия сега, само чакат някой да запали.

Великият закон, който управлява света, не се отнася до нас. Има други разумни същества, които се грижат за съдбините на човечеството. Ние само ще използваме условията. Какви ще бъдат резултатите, други са отговорни за това. Ние сме зрители на туй което става, и трябва само да използваме условията, при които Бог ни е поставил.

Т. м.

*

33 школна лекция на
Общия окултен клас (II година)
8. VII. 1923 г
София

АБСОЛЮТНО МАЛКОТО И АБСОЛЮТНО ВЕЛИКОТО

Т. м.

Животът може да се прояви само между две абсолютни величини: първата величини е крайно голямата, абсолютно безграничната величина, а втората е абсолютно малката, ограничената величина. От тия две величини се зараждат всичките благости, всички противоречия на света.

Когато великото в живота иска да се вмести в крайно малкото, се зараждат всичките страдания. То е много естествено. Ако вие искате да поместите най-хубавите си дрехи в куфара, какво ще стане с тях? Всичките им гънки и панделки ще се смачкат и като ги извадите, ще ви се счупи кефа. Тъй казват турците.

Благото в живота е в това, когато малкото се вмести във великото, тогава настава хармонията в живота. И тъй, като ученици на Всемирната Бяла Школа, по закона на Мъдростта, в даден момент, трябва да знаете посоката на вашето движение. Животът може да се прояви в две величини, в две насоки, и то, според това, в каква насока живеете: в движение към малкото или в движение към великото. Следователно ще имате два резултата. Когато се движите към абсолютно малкото, всякога ще усещате нещо ужасно, едно безсилие в живота, което не може да си обясните на какво се дължи. Веднъж подвижени от великото към малкото, вие не може да вземете обратно движение назад. Обратно движение в Природата няма. По посоката, в която вървите, вие трябва да минете до абсолютно малкото, трябва да изпи-

тате безсмислието на живота, защото тъй малкото ще ви даде една нова идея. От друга страна, щом усещате веселие и радост, вие се движите към великото.

Сега, няма да се спирате да питате защо са тия страдания, или да питате, защо са тия радости. Радостите и страданията са резултати от тия две насоки. За да може да живеете, за да има каквото и да е съзнание във вас, непременно трябва да имате или едната или другата насока. И всеки философ, който се е опитал да коригира тия два закона, всякога е полудявал. Според тия два закона ти ще приемеш страданията тъй, както са. Нищо повече! Защо и за какво, философия няма там. Там има само едно мнение. Когато седиш при абсолютно малкото, ще страдаш; когато дойде до крайния предел и минеш от абсолютно малкото към абсолютно голямото, веднага твоето състояние ще се измени. От гледището на хората тук на земята абсолютно малкото произвежда всички нещастия в живота. В небето законът е обратен; великото е, което произвежда страданията, а крайно малкото произвежда щастието. Следователно, туй, което за нас на земята е най-голямото нещастие, на небето е най-голямо щастие, и туй, което за земята е най-голямото щастие, за небето е най-голямото нещастие. Е, как ще разберете това противоречие сега? Вие сте нещастни, понеже нямате нищо, а като направя паралел, един велик дух в небето става нещастен, когато е богат. Тогава в него се ражда желание, всичко, което има, да го раздаде, за да стане щастлив. Вие ще кажете: Ама защо е така? Аз ще ви задам друг въпрос: Защо да не е така? Колкото единият въпрос е силен, толкова и другият е силен. Това не е разрешение на въпроса. Защо е така, или защо не е така — тия въпроси не разрешават същността на живота. Ако обясним едното, или другото положение, ни най-малко няма да изясним самия живот. Туй, че ние скърбим, това са наши субективни схващания. Ако някой човек страда, то се дължи на частично състояние на индивида. Ако у един велик дух се зароди едно малко страдание, то е негово субективно, не е страдание на целокупното човечество, защото

животът сам по себе си няма тия съотношения. И тъй, тази философия е необходима за вас. Щом идват страдания, значи вие се движите към абсолютно малкото, а то е необходимо, за да определите същността на вашия живот. Тази абсолютна малка величина е Божествената величина, с която трябва да се мерят всички неща. Само като дойдете до абсолютно малкото, ще имате мярка да мерите всички величини и ще разбирате смисъла на живота. И когато разберете тази абсолютна малка величина, вие сте господари на всички положения.

Привидните обяснения в живота всякога ни водят към една крива посока. Вземете всички ония съвременни духовни и религиозни твърдения, кой е на правата страна. Дават се само частични обяснения на ония съвременни философи, които са създали почти всички нещастия в живота, но те са само палиативни обяснения. За пример кой от вас не може да проповядва морал? Какъв ли не морал вие проповядвате на вашите деца? Проповядвате им, как трябва да живеят, за да бъдат щастливи. Питам: Къде има поне един от тия щастливи хора, който да е написал своя биография и да покаже, че е бил щастлив и в раждането, и в умирането си? Значи там не е смисълът на живота. Има друг смисъл в живота: да влезеш в тялото си и да излезеш от тялото си, без да се мъчиш.

И тъй, всяко едно криво желание е една крива връзка, която свързва душата на материята, а всяка връзка ограничава човека. Желанията, които имате, всякога трябва да бъдат свободни, да не ви връзват. Имайте желания, но не се връзвайте! Никога не оставяйте да ви връзват други в живота. За пример имате едно дете, казвате: Аз без туй дете не мога. Детето пък казва: Аз без майка си не мога. То е една крива насока. Детето без майка си може. Чудни сте вие! Майката не може без детето. Ами ти, преди да се ожениш, когато нямаше деца, как живееше без тях? Защо се държиш в тази крива философия? Някои казват: Аз без радости в живота не мога да живея. – Можеш. Всеки иска да живее в радости, а без скърби. Не, ако щастието е една

необходимост, тогава и скръбта е друга необходимост. Не е вярно, че щастието е една необходимост за душата. Душата може и без щастие. Ще кажете: Какво ще бъде състоянието на душата тогава? Да кажем, че ти имаш един обект, който ти причинява известно приятно настроение, но ти искаш да го хванеш с ръцете си и да го стиснеш до гърдите си. Ти мислиш, че само като го стискаш, само тогава живееш. Туй е най-глупавото състояние. Туй, което можеш да стискаш, и далеч от тебе да е, пак вложиш да живее без него, обаче в дадения момент туй е едно твое състояние, но там е всичкото заблуждение. Този предмет може да бъде неодушевен, може да бъде и одушевен, законът е все същият. Важното е какви трябва да бъдат отношенията ви към предмета.

Някой път казваме: Как е възможно човек да живее без тяло? – Може да живее без тяло. Под думата "тяло" разбирам ограничение. Ако ние кажем, че без тяло не може, значи тялото е една абсолютна реалност, на която душата е сянка. Не е така. То е все същото, ако кажем: Аз без къща не мога да живея. Как не можеш? Птиците как могат да живеят? Значи те са по-умни от теб? Може без къща да се живее. Не е къщата, която дава живота. Къщата е само един резултат. Ние създаваме къщите, а може да създадем къщи, каквито искаме. Може да им турим два, три, четири, пет етажа, ние сме господари на положението. Казвате: Какво ще стане като загубя тялото си? – Ще почнеш да мислиш как да създадеш една по-добра къща. Като изгори първата ти къща, ще направиш втора, по-хубава, по най-модерен начин, и ще благодариш на Бога, че първата е изгоряла.

Сега необходимо е за всинца ви да схванете абсолютните величини. Бог всякога се стреми към нас, а ние се стремим към Бога. Значи, смисълът на нашия живот е в стремежа ни към Бога, но имайте предвид, че вие не можете да обхванете Бога. Абсолютно голямото не може да се добере в абсолютно малкото, и абсолютно малкото не може да изпълни абсолютно голямото. Те са две невъзможности, и между вас и Бога всякога ще има следната разли-

ка: вие никога в живота си няма да знаете туй, което Бог заема, и Бог колкото и малък да стане, Той няма да бъде като вас. Схващате ли каква е мисълта? Цялото не може да се превърне на една своя част, нито частта може да образува цялото. Във висшата математика доказват, че частта е равна на цялото. Това са математически твърдения. В какво отношение частта е равна на цялото? То е следното положение: Ако абсолютно малкото и абсолютно великото имат един и същ стремеж един към друг, то в дадения момент, когато абсолютно великото се движи към абсолютно малкото, и абсолютно малкото се движи към абсолютно великото, ако силите, с които се движат един към друг са равни, в туй отношение казваме, че абсолютно великото може да бъде като абсолютно малкото. В даден момент, ако стремежът на човека към Бога е толкова силен, колкото стремежът на Бога към човека, в туй отношение казваме, че те са равни, а не по своята есенция, не по своята същина. В този стремеж трябва да се зароди тази хармония между Бога и нас – да изпълним Неговата воля. Като се зароди у нас силно желание да изпълним Неговата воля, и в Бога се заражда желание да изпълни нашата воля.

Може ли абсолютно малкото да изпълни волята на Бога? – Не може. То може да я прояви. В абсолютно малкото може да се зароди силният стремеж да изпълни волята Божия, тогава и абсолютно великото ще изпълни неговата воля. Да кажем, ти желаш Бог в тебе да стане велик, и в туй величие ти се разширяваш. Понеже Бог е велик, като Го повикаш, Той дойде и ти казва: "Твоята колибка е малка, да я разширим!" Ти отговаряш: "Малка е, но паря нямам." Тогава Бог влага средства. Ти градиш, Той влага, Той влага, ти градиш, Той влага и така ти създаде работа. Ти трябва да Го повикаш. Той ще ти даде план, начин за работа, а ти ще почнеш да реализираш Неговия план. А сега, като дойде Господ, вие казвате: Я ни съгради къщата! – искате той да гради, а вие да гледате отстрани. Не, абсолютно малкото всякога гради, то слага камъче по камъче, а Бог, в своята премъдрост наблюдава градежа, както това

става и в космическия живот. Много пъти ви нападат противоречия, съмнения, като че нищо не сте постигнали. Това са преходни състояния. Някой път мислите, че никой не ви обича, не мисли за вас, считате се като едно микроскопическо същество, а някой път мислите, че сте много голям, цялата земя може да разтърсите. Колкото е вярно едното състояние, толкова е вярно и другото. Вие се движите едновременно между тия две величини, за да създадете една нова мисъл. Щом мислите за Великото, вие сте във връзка с Бога. Когато не мислите нищо, тогава Бог мисли за вас. Господ се обърне, тури си микроскопа и започва със своите клещички. Ти дигаш шум, Той те хване, пита те: "Какво ти е?" – Много ми е тясно тук. "Тя е лесна работа." И ти тогава казваш: ето спасението. Значи само Бог със Своята Мъдрост е в състояние да те извади от абсолютно малкото. То е едно от най-опасните състояния в живота. Няма по-голямо страдание от туй, да се намериш в абсолютно малкото! Който се намери в клещите на абсолютно малкото, той знае какво нещо са страданията. И когато Бог иска да смири един дух, който мисли, че е велик, туря го в абсолютно малкото. Той се спира там и почва да се моли и тогава Господ дойде, хване го с щипците си и казва: "Позна ли сега, че не си онзи великият?" Само в абсолютно малкото човек може да се смири. Затуй ние в живота си минаваме от вечния живот към временния, за да научим абсолютното смирение. Господ иска, щото всичките същества, колкото и да са големи да разбират тия два велики закони. И всеки, който в най-малкия смисъл пристъпи закона, само като помисли, че е безграничен, трябва да влезе в абсолютно малкото, да се смири. Безграничен е само Един Бог! Всички ние се стремим към Него. Щом някой помисли, че е безграничен, той влиза в стълкновение със закона и трябва да вземе обратно движение, към абсолютно малкото. Като стигне дъното, от тук вече човек започва да се възражда наново. Като стигнеш до абсолютно малкото, Бог ще те посрещне, ще те спре и в този момент на крайно отчаяние, когато ти искаш да се самоунищожиш,

Той ще те запита: "Ти разбра ли безкрайното величие на твоето съществуване?" Ти ще кажеш: разбрах. Тогава Той ще те вземе в друга посока и ще ти покаже абсолютно великото. Той ще те понесе на своите крила, ще те разведе из цялата вселена и ще ти каже: "Ако ти ходиш в съгласие с моите закони, всичко туй ще бъде твое, но денят, в който ти направиш най-малкото престъпление, ще се намериш в положение на последен слуга."

Някой път вие искате да правите инат на Господа, не искате да Му говорите, искате да Го заставите Той да ви проговори. Това с хората е лесна работа. Ако мълчиш при един човек 10 години, той ще ти проговори. Но с Бога не е така. Мълчиш 10 години, 100 години, 1000 години и пак ти ще заговориш пръв, Господ няма да ти заговори. И като заговориш, Господ казва: "Добре че заговори нашето гневливо дете." И всички тия хора на земята, както ги виждате, все са такива гневливи деца, паднали от небето. Те се разгневили за много малко нещо и с хиляди години мълчат, от дома си бягат и казват: аз за дома не искам да мисля. Ама сега се затъжили вече, като са дошли до дъното на абсолютно малкото и питат: Какво ли правят горе? Те са дошли до едно умиление и разкаяние. Тогава почват ангелите да слизат отгоре, да носят писма от къщи. Те четат писмата, текат им сълзи и питат: "Какво прави моята сестра?" – Мисли за тебе. Ами ти? "Аз мисля да се върна назад, познах погрешките си." И Христос казва: "Голяма е радостта на ангелите горе на небето, когато една душа се обръща към Бога." Човек минава през абсолютно малкото и отива към абсолютно великото, безграничното. Само в този момент ще дойде Божествената любов.

Сега вие ще кажете: Тия работи ние ги знаем. Да, но тази философия има приложение. Някой ден сте разтревожени, може би случайно, гледайте в една минута да измените състоянието си. Тази философия, според която сега вървите, изискват се години за да станете добри. Добрината на човека зависи от момента. В един момент човек може да стане добър, а хиляди години се изисква да се прояви

добродетелта в своята същина. Това вече е за проявление-то на доброто, като Божествено начало, но изменението на човека става моментално.

Има тъй наречените Божествени минути. Често аз ви говоря за думата "сега", като ви казвам никога да не слагате в ума си момента "утре". Между "сега" и "утре" има един промеждутък, има тъмнина, земята се е завъртяла веднъж, и в тази тъмнина ти ще заспиш, връзката между твоето сегашно и утрешно съзнание ще се измени. Ти, като започнеш някоя работа, кажи "сега". Вечерта, като си лягаш, няма да кажеш "утре", ще кажеш пак "сега". Станеш, пак кажи "сега". Сложиш ли в мисълта си думата "утре" веднага в съзнанието ти ще се зароди една междина, ти ще загубиш съзнание и трябва да си спомниш това нещо пак наново. Някои казват: Утре ще направя тази работа. "Утре", това е човешко, "сега" е Божествено. Ние трябва да започнем с човешкото и да свършим с Божественото в живота. И тъй, животът трябва да се разбира от тази дълбока, философска страна. В живота трябва да има философия. За пример често вие плачете, и всеки ви вижда. Когато плачете, влезте в стаята си, наплачете се и като излезете, никой да не знае, че сте плакали. Щом плачете пред хората, те ви плащат вече. Пък ако вие имате тъга, нека остане тази тъга за вас, да не я плащат хората. Изражение на тъгата може да има отвън, но сълзите да останат вътре в тебе. Плачеш ли отвън, тия сълзи ще направят тиня, кал, а колко е по-добре те да влязат в почвата! Вие забелязвате ли какви стават тия деца, които много плачат? Идете в училището и вижте дали някой ученик, който е започнал с плач е станал велик човек в живота! Не. Следователно скръбта трябва във вашия живот. И аз бих желал, скръбта ви да тъй дълбока, че който влезе вътре във вас и погледне скръбта ви, да му настръхнат косите. Като съзре тази ви скръб да не се отчайва, но да каже: в този човек има воля. Какво геройство е, когато видиш един човек, срещу когото всички се опълчват, носи големи несгоди, неприятности, беднотия, недоразумения и всички тия,

страдания понася мълчаливо, с радост в живота си! Каква велика гледка представлява такъв човек! Това е живот! А когато всички ви видят, че плачете, те ви водят за ръка. Този ви утеши, онзи ви утеши. Е, кой няма да ходи така? И децата могат тъй да ходят.

Днес, Петровден, времето е хубаво, ние сме на "Изгрев". Миналата година на Петровден бяхме на Мусала. Тази година сме при малкото, миналата година бяхме при великото. Учим един и същ закон. Там горе беше тихо и при малкото сега е пак тихо. И абсолютно малкото има добри страни, и абсолютно великото има добри страни. Защо до днес валеше, а днес не вали? Господ казва: "Днес няма да вали, защото този дъжд в абсолютно малкото няма къде да влезе, ще изподави всички деца." Ако излееш един котел с вода върху един човек, то е цяло благословение, но за нравките то ще бъде цял потоп. Тия течения, които стават отвън, в Природата, предизвикват известни промени на състоянията и в нас. Като вали дъжд, някой път усещате нещо мрачно във вас. Тия течения създават цяло наводнение във вас, а някой път като вали дъжд вие усещате едно приятно настроение. Тогава вашето движение е към Бога. Всички ще гледате да се поляризирате да имате стремеж към Бога. Не сте ли добре настроени, изменете настроението си, сложете в ума си мисълта, че в света има само Едно Същество, което ви разбира. Неговото съзнание е всякога будно. Когато дойде да се справяте с Истината, никаква друга философия! Някой път може да ви изоставят и ангели, и богове, и вашите ръководители, вие ще се спрете върху великата Истина и ще расте само на Божието съзнание; то никога не спи, всякога е будно. Само така ще придобиете една вътрешна опитност. Следователно в едно голямо страдание, при най-голямото безсмислие на вашия живот има едно съзнание, което ви разбира. То се интересува от вас толкова, колкото и вие. То е Божието съзнание. Бог мисли по най-добрия начин за вашето избавление. Той върви и ви среща, Той е зад вас. Вие сте тъжни, не виждате нищо и си казвате: Свърши се с тази работа. Когато всичко

за вас се е свършило, Той върви зад вас и мисли да употреби най-добрия начин, за да ви избави. Той мисли, как може да ви зарадва, но трябва да идете до дъното. Той намира план, как да ви се обади. Както не се надяваш, току ти подшушне нещо, почне да ти говори, ти чуеш първия глас, но мислиш, че в тази пустиня на живота, около тебе няма никой, че си сам, но изведнъж чуеш този глас, казваш си: значи тук имало и друг някой. Гласът започне да ти говори, а ти се ослушваш. Чуеш един глас, втори, трети, четвърти, всичко туй оживява, и около тебе ще дойдат Белите Братя и ангелите, ти ще се зарадваш и ще кажеш: не съм сам, другояче не би останало нищо от мене. Те ще те вземат, ще ти говорят, ще ти дадат един добър обяд, после ще легнеш да поспиш. После ще те заведат при баща ти, при майка ти. Ти ще си въздъхнеш свободно и ще кажеш: "Заслужава да се живее за Бога!" Смисълът на живота е в това. Вие сте минали много опасни места в живота. Някои имат още да минават, а някои са ги минали. Всеки трябва да мине през това опасно място. Това е обръщане към Бога, покаяние, спасение, и какви ли още имена не му турят. То е възстановяване на онази вътрешна хармония между Бога и нас, а тя трябва да съществува всякога. Всяко разединение между абсолютно малкото и абсолютно великото създава страдания, а образуването на тази хармония създава щастие. Тази връзка може да се образува мигновено. Ще се спреш и ще кажеш: Ще ида при Баща си да поправа погрешката си.

Сега да обясня моята идея. Богат господар, с прецизен характер, има 10 души слуги. Един ден посажда орех в градината си, обаче там, където не би трябвало да го посади. Израства орехът. Той пита: кой го посади тук? Вика първия слуга. Пита го, хока го, кара му се – не е той. Тъй изрежда всичките 10 слуги – никой от тях не го е посадил. "Че кой го е посадил, вие всички сте се сговорили да ме лъжете. Не знаете ли, че тук има план! Кой ви позволи да посадите тук орех?" Хока ги, бие ги, всички мълчат, никой не го посадил. Господарят развълнуван, върви и си

мисли как тъй израснал този орех! Тъй като седи при ореха, изведнъж си спомня, че този орех го посадил сам той. А сега белята! Божественният закон какво изисква от господаря? Той може да заглади работата, като каже на слугите си тъй: "Аз ще ви простя, но още веднъж да не ме лъжете." Това е по човешки, обаче Божественният закон казва друго: ще събереш слугите си и ще им кажеш, че този орех ти си го посадил. Той ще се изповяда пред тях и ще им целуне ръка. Божественният закон така урежда нещата. Като направиш един грях на брата си, ще се извиниш пред него ще му кажеш: Братко, аз съм забравил, аз посадих този орех. Като направи господаря тъй, той веднага ще се реабилитира пред очите на слугите си, но ако не си признае погрешката, те ще кажат: "И той е като всички." Иначе те ще знаят, че техният господар е справедлив и честен. И кой ли няма такива орехи посадени в градината си? Всеки един от вас има посят по един такъв орех. И там е спорният въпрос, кой го е посадил. Не е лошо, че ти си го посадил, но кажи: Аз го посадих, и въпросът е уреден. Нали всинца искате да бъдете господари?

Сега аз бих желал да си признаете пред слугите, че вие сте посадили този орех и въпросът между господари и слуги веднага ще се разреши. След като господарят направи своето извинение, ще трябва да повика всичките слуги да им даде едно угощение, да си хапнат приятелски, всички заедно и да кажат: "Хайде да живее орехът!" Този орех стана причина господарят и слугите да се разберат. Така всичките противоречия вътре в живота стават причина да се опознаем и разберем повече, и кажем: Да, животът; тъй, както се проявява, е добре уреден.

Т. м.

*

34 школна лекция на
Общия окултен клас (II година)
12. VII. 1923 г
София

УЧЕНИКЪТ ТРЯБВА ДА РАЗБИРА

Т. м.

Едно от съществените качества на ученика, това е разбирането. В разбирането има три степени – три фази. Първо: чрез обхващане предметите. То значи, че нещата, които съществуват в живата Природа, ученикът трябва да ги обхване в тяхното външно проявление със своя физически поглед, или, ако са такава вещ, той може да обхване вещта с ръката си.

След схващането иде втората фаза: чувстването. Ученикът ще почувства какъв е този предмет, какви са неговите отношения, какви са качествата му, топъл ли е или студен. И след туй идва третата фаза на разбиране: да се схване съдържимото. То значи да се разбере дадено нещо, дали има живот в себе си или не.

Ученикът трябва да знае, че може да изучава само живата Природа. Единственото достъпно нещо за нашите чувства, за нашия ум е само живата Природа. Мъртвите неща ние не можем да изучаваме, те нямат абсолютно никакъв изглед. Туй, което е мъртво, то е безобразно, а туй, което е красиво, то съдържа живот. Следователно, като говорим да изучаваме Природата, значи да разбираме живота в неговото първично отношение, а животът в неговото първично проявление подразбира, обхваща всички ония същества, които са излезли от Бога. Те не са се отдалечили от аурата на Бога, те са останали да работят с Бога. Ние ги наричаме светлите, чисти духове, духовете на свет-

лината. Едни от тия същества са отишли малко по-далече, отколкото светлината е отишла, понеже те са духовете на материалния свят. Те са излезли извън светлината и са се превърнали на тъмнина. Като казвам, че са се превърнали на тъмнина, разбирам, че светлината е останала отвън, а тъмнината – отвътре, и за това са останали недоволни от живота. Някой богат човек деца има, жена има, власт има, всичко има, но той е недоволен от туй положение, има нещо, което му липсва. Всичко има, но същественото няма. И обратно: друг човек няма нищо, но неговата душа е радостна – той има същественото.

Сега има два вида ученици: едни са богати, талантиливи, гениални, силни, способни ученици. Тях постоянно ги хвалят, те обещаваат много и свършват с отличие. Другите ученици са бедни, посредствени, с тройки минават, по някой път имат и двойки, и в края на годината едва поправят двойката в тройка, и казват: "Слава Богу, намерихме смисъла на живота." За тях тройката е смисълът в живота. Под "живот" разбирам стремежа на човека.

В живота има две крайности от които трябва да се пазите: едната крайност, е крайното тщеславие. Такъв човек иска да придобие всичко и като го придобие, в него става едно пресищане – най-лошата болест, която съществува. И като го хване това пресищане, тогава идва духовното разстройство. Такъв човек не може да седи в къщи, излиза, влиза, иска да се освободи от пресищането. Тъй, че пресищането е най-лошото състояние за човека. От пресищането се ражда жестокостта. Хора, които се пресищат стават много жестоки.

Другата крайност е лишението. Ученикът може да е толкова индиферентен, че да се лиши от единственото благо, което му се пада. Следователно в него тогава идва отчаянието. Щом дойде отчаянието, в него се заражда желанието да се самоунищожи, да се самоубие, да напусне живота, но и това е невъзможно. Това са засега двете крайности в живота на окултния ученик. Тия две крайности се явяват и в живота и на обикновените ученици, и на окулт-

ните ученици. Окултният ученик, който не е готов, ако в него чувството за гордост не е възпитано, черното братство непременно ще присади в него една малка присадка и ще му създаде най-лошото състояние. Ако у него липсва вяра в живота, тогава пък ще му присадят чувство за разрушение и у него ще се роди лъжата. И тъй, човек като отслабне, в него се ражда лъжата.

И тъй, баща на лъжата, това е най-слабият, а баща на Истината е най-силният. Тогава, ако сложите лъжата в живота си, тя навсякъде не може да ви помага. Тя е като леда, има временна устойчивост, но всичко това скоро изчезва. Учениците често си служат с лъжата, особено тези, които нищо не знаят. Те се преструват, че много знаят, а тези, които знаят, някои път се преструват, че нищо не знаят. Но и учителите хитруват. Често те вдигат този ученик, който нищо не знае, но се преструва, че много знае. Учениците, като излъжат учителя си, радват се и казват: "Излъгахме го." Когато пък учителят хване някои от тези "смелите" ученици, тогава той излиза с едно удоволствие, а ученикът е сърдит.

Сега и живата Природа ни хваща тъй. Тя постоянно ни следи. В нея има отлична педагогия. Тя понякога остава да я излъжем, но знаете ли какво става после? Ти отиваш при Бога, тя поставя пред тебе едно сито с големи дупки. Ти ще минеш през него, но когато стигнеш до царството Божие, ще видиш едно друго сито, много ситно. Ти се връщаш назад, обаче Природата поставя пред тебе едно сито два пъти по-ситно от предишното и пита ученика: Защо влезе тук, в този път? Най-хубавото е всяка душа да се стреми към Бога с ония чувства, които са събудени в нея при даден момент. Тя никога не трябва да се приближава с чувствата на другите хора. Едно дете храни по-други чувства от един възрастен човек. Всичките хора от разните степени на развитие, имат различни чувства. Не мислете, че ние като се приближаваме при Бога, се ръководим от едно и също побуждение. Не, разни реалности ни движат. Няма два момента, които да са еднакви. Тази опитност,

която сега имате в живота си, следващия път няма да я имате. Тя сега образува само един род връзка, но следващия път ще образува друга връзка. И вие трябва да направите един избор, той е следващият. Ето на какво ще го уподобя и какво трябва да правите. Допуснете, че вие пътувате, имате да извървите, известна местност. Мястото, което трябва да извървите е пустиня. Вие сте в една страна с много плодове и разни продукти. Тези продукти трябва да вземете със себе си, за да може да минете пустинята. Значи вие трябва да вземете от изобилието на тази опитност при днешното ваше разбиране. При други условия ще учите друга опитност в пустинята. Само в пустинята вие може да научите, да добиете добродетелите. Пустинята е място на чистота. Там, дето има растеж, има и нечистота, а пустинята, дето има пясък, там всичко е чисто. Ученик, който минава през пустинята, трябва да научи, какво нещо е добродетелта.

И тъй, щом се намерите без храна, вие ще кажете: животът ни е пуст. Аз ще ви попитам: Ако бихте се намерили на земята преди 300 милиона години, мислите ли, че бихте намерили такива растения, каквито има сега? Тогава земята имаше съвсем друга форма. Туй, което сега виждате по земята, беше ли първоначално в самата Природа или отпосле дойде? На земята най-първо съществуваха кристалите, след тях – растенията, после се развиха малките животинки, големите животни и най-после се яви човекът. Кристалите слязоха от света на Мъдростта, растенията слязоха от света на ангелите. След тях дойдоха синовете на архангелите – животните, и най-после дойде човекът, по образ и подобие на Бога, но за него нямаше условия да се развива и затова се направи сегашният човек, който е една друга фаза. Човекът по образ и подобие Божие сега ще дойде. И човечеството, което сега се връща към Бога, ще подемe човешката еволюция. Тия души са сега на път и ние ще се срещнем с тях. Всичките религии ги очаква преобразование на съзнанието. Сега всички вие се приближавате към света на синовете Божии. Когато вие влезете в

техния свят, във вас ще стане същото, каквото с животните. Когато човек е минал през света на животните, той е взел толкова животни, колкото му трябваха, а другите остави по горите. Туй, което сега се проповядва на хората: любов, религия, възпитание и т. н., то е все приготвяне за това време. Като дойдат тия светли души, те ще се вселят във вас. И вие, и те заедно ще живеете. Те ще внесат във вас туй новото, което всички очаквате. Ако някой ученик седи дълго време при някой знаменит учител, нали той ще добие това изкуство, което и учителят му има? То е същият закон.

Вие търсите щастието в живота. Но кой може да бъде щастлив? – Само ученикът може да бъде щастлив. Щастието е качество само на ученика. И на земята, най-щастливи са учениците. Вкъщи децата са най-щастливи, те са учениците. Щом пораснат, няма вече туй щастие. Ученикът, у когото се е вселил един от Божествените духове, забравя лошия живот и злото се заличава от него. То остава само като една привидност, а туй, което остава за вечни времена, то е доброто и истинското знание. Ще каже някой: не трябва ли да си живея на широко? – Умрелият живее на широко, но там, в смъртта има такова разпъване, каквото човек не може да си представи. Само съвършеният човек се отделя от смъртта, а ученикът, който не е научил този урок, докато се освободи от смъртта, ще види как се живее на широко.

Вие не трябва да мислите, че щастието е в света. Може да минете и въвн от ученичеството, но никакво щастие няма да намерите. Затуй в окултната наука, от учениците се изисква един пълен и съвършен живот, за да може да използват знанията и силите си.

Да бъде човек съвършен, то е най-лесното нещо, защото ние сме създадени съвършени, но не се развиваме правилно и оставаме недоразвити. Сега вие с всичките знания и дарби, които Бог е вложил във вас, започвате това-онова, но не го довършвате. После, като сте научили закона на присаждането, присаждате това-онова, но си служите с не-

доброкачествени присадки и после казвате: Тъй ни е създала Природата. Не, Природата ни е създала съвършени, но ние сме изменили своето естество.

Ученикът трябва да има едно правилно разбиране върху живота и законите на живата Природа. Той трябва да има качествата на добродетелите. Вие сега не правите грехове, отдавна сте грешили, сега нямате възможност да грешите, а се изправяте. Аз ще ви кажа, откъде идат греховете. Ти взимаш от 100 души пари на заем. Дойде време да ги връщаш – нямаш пари, но никой не ти вярва, че нямаш пари. Дойде първият заемодавец, казва ти: "Дай парите!" Ти нямаш пари, и почваш да лъжеш. После казваш: огрешил съм се. Не, то е миналото, което те лъже. Грехът излиза от момента, когато си направил всичките тия погрешки. Ти още тогава не си се спрял да изправиш погрешките си, както Божественият закон изисква, но прибегваш до лъжата. Едно магаре често носело на гърба си сол. Един път, като прегазвало една река, ударило се в един камък и клекнало във водата. Като станало, забелязало, че товарът му олекнал малко, част от солта се стопила. То си казало: "А, лесна работа било, ще зная за друг път как да си облекчавам товара." Слугите разказали за случилото се на господаря си. Друг път господарят натоварва магарето с вълна. То, като минавало и този път през реката, казало си: "Пак ще клекна"... Та, някой път лъжата като солта може да ни помогне, но някой път като вълната ще затрудни доста много положението ни.

Ученикът, щом влезе в Школата трябва правилно да различава нещата, не по форма, а по дух, по смисъл. В съзнанието на ученика не трябва да има и помен от лъжа. Лъжата се отличава по следното качество. Да кажем, че ти имаш 10 светилника. Щом кажеш каква да е лъжа, единият светилник ще изгасне. Ако кажеш две лъжи, два светилника ще изгаснат, три лъжи – три светилника ще изгаснат и т. н. Остава ти само един светилник, питаш: какво трябва да правя? – Тръгни по обратния процес назад: изхвърли 9-та лъжа, веднага светилникът ти ще се запали. Изхвърли 8-

та, 7-та лъжа и т. н., докато всичките ти светилници пламнат. Тогава ще кажеш: аз говоря истината. Откъде знаеш? – Всичките ми светилници светят. Целият свят може да ме обвинява, че лъжа, но аз зная че говоря Истината, защото светилниците ми светят.

У човека има 10 първични способности, които са вложени в душата му за работа на земята. От тия способности са произлезли още 10. И когато човек сгреша, всеки един грях временно неутрализира проявлението на тия способности. Ето какво показват съвременните наблюдения: ако вие във волевия или в разумния свят почнете да грешите, волята ви в ангелския свят почва да се деформира, вашата брада губи красивата си форма. Ако грехът ви се увеличава, брадата ви поляга малко назад и става по-малка. Тогава устата излиза навън, и тежестта от предната част на мозъка се пренася назад, за да се пази равновесие. Понеже между разумния свят и волята има съответствие, то и челото се изменя – горната част отива назад, а долната част се издува напред. Ако продължаваш да грешаш, носът ти се спитява и се сраства с челюстта. Ако вървиш по този път на греха, ще се образува една муцуна, ще ти израснат косми, които ще покрият цялото ти лице. Това вече е тъмният живот. Там се намират животните. Това е едно от най-ужасните положения. И които попадат в това положение, няма спасение за тях. Те има да чакат много, докато дойде една вълна да ги подигне. И животните, с това голямо пожертвуване постепенно се приготвяват за този момент. Това, дето ги колят, е едно щастие за тях, но човекът от това се спъва.

Живата Природа, с която ние се занимаваме, е една безплодна, неподражаема за нас учителка. И тъй, ще помните, че само ученикът може да бъде щастлив. Щастието не е нещо, което трябва да придобивате с векове. Ти можеш да го придобиеш моментално, и пак моментално можеш да го изгубиш.

Сега туй, което ви говоря, то се отнася до външната страна на живота. Искаш да си поправиш носа, ще трябва

да поправиш погрешката с. Тъй както е създадена човешката ръка, тя има едно отлично устройство. Колкото човек е морално по-развит, толкова и палецът му слиза по-надолу. Китката представлява интелектуалната страна на човека. Тази част от китката до лакета – чувствената страна, а от лакета до рамото – материалната страна у човека. Колкото повече палецът слиза надолу, толкова човекът е по-духовен, той слиза надолу, за да обхване материята, да я владее. Като изправите трите си пръста, след палеца, образува се една дъга, която показва степента на вашето развитие. Пръстите, това са известни величини, за измерването на които са правени ред математически изчисления. Показалецът е една величина, от която изтичат разумните сили. В палеца е проявление Бог. Големият пръст е родил първия пръст. Той е първият син. Следователно с явяването на този пръст, у човека се явили личните чувства. Тогава Провидението създаде втория брат, за да изправи погрешката на брата си, понеже той станал егоист. Този брат е най-скоро роден, затова е най-висок. Ако искате да знаете, пръв е роден най-малкият пръст, но понеже бил много непослушен, баща му го изпъдил. Той напуснал баща си, и отишъл да яде и да пие с жените. Той е секретар на боговете. След туй баща му ражда показалеца, после третия – Аполон и последен ражда четвъртия пръст. Това са пръстите на дясната ръка. След туй се родили сестрите на лявата ръка. Тези неща, които ви говоря, са символи, вие ще мислите върху тях. Пръстите изразяват известни сили. Никога не дръжте големия пръст сам отворен. Това е лош признак. Ако искате, хванете палеца и показалеца си леко, нежно, тъй ще може да получите отговор на някой въпрос. Възбуден си, искаш да узнаеш дали нещо е право, хвани нежно средния си пръст и палеца! Най-чувствителното място след окото и устните, това е край на пръстите. Средният пръст представлява ония водители, които се занимават с Божествената правда. Искаш ли знание, хвани безименния и палеца и съсредоточи ума си. Природата по този начин ще ви научи много неща. Това са начини за

самовъзпитание, сами да си въздействате. Онези, които не са готови, ще кажат: Аз с такива работи ли ще се занимавам? Някои, като не могат да разрешат някой въпрос, кършат си ръцете, стискат си главата като цудилка. Тия действия не са разумни. Хвани двата си пръста, съсредоточи ума си, и въпросът ще се реши много лесно.

Ако искаш да бъдеш мъжествен, гледай горната част на ръката си, а ако искаш да разрешаваш нещо разумно, гледай вътрешната част на ръката си, тя е по-разработената част.

Първото нещо: ученикът трябва да разбира! Представете си, че вие сте одърпан, окъсан и гладен човек. Отивате при един богат човек, той казва на слугите си да ви измият и облекат хубаво. Вие седите чист, облечен, но не ви питат, гладен ли сте. Казват ви: Поогледай се на огледалото. Вие се оглеждате. "Е, как се усещате?" – Отвън съм много добре, но отвътре... срам те е да кажеш, че си гладен. Заведат ви на представление, и след това ви питат: "как намирате представлението?" – Много хубаво, обаче не можах нищо да науча. "Защо" – Има нещо, което ми липсва. Богаташът все още не пита за глада. Казва: "Я му дайте една хубава книга!" После: "Заведете го в училището да се учи! Как сте сега?" – Много хубаво е всичко и театърът, и училището, но липсва ми нещо. Тези неща са важни, но в дадения момент трябваше най-първо този човек да се нахрани. Тъй и ние, всичко имаме, но едно нещо нямаме. Понеже богатият не е гладувал, чуди се, какво ли липсва на този човек? Слугата казва: да го нахраним! Дават му да яде, и след това го питат: как сте сега? – Всичко у вас е прекрасно, аз съм много доволен. Това са символи. Преведете ги и ще разберете мисълта. Това са начини на разсъждения.

Ученикът трябва да разбира! Той трябва да бъде още честен, добър, крайно интелигентен, великодушен и благороден.

У човека има едно чувство на скритност, и от там се зародила лъжата.

Важно нещо за вас: не искайте да бъдете еднообразни! Еднообразието не носи нито интелигентност, нито доброта. То носи всякога слабост. Ако един човек почне да се проявява точно като тебе, ти ще изпиташ отвращение от него. Ти сега го харесваш, защото има нещо, което не е като твоето, различава се от тебе.

Кое е най-същественото нещо за ученика? – На ученика трябва разбиране. Какво означават буквите на думата "разбиране"? Буквата Р – значи да обхванеш нещата. А – умът трябва да вземе участие; З – то е закон на физическото поле. Трябва да разбират законите на физическия свят. И – как се движат силите в Природата, ъглите, които образуват те и техните отношения. Н – мястото, дето противоречията може да се премахнат. Тия са елементите, необходими за разбирането.

Т. м.

*

35 школна лекция на
Общия окултен клас (II година)
12. VII. 1923 г
София

СЪДЪРЖАНИЕ

Правилният растеж на ученика	0201.2323	3
Значението на ръцете и пръстите	0201.1923	18
Тъмното петно в съзнанието		37
Малките случаи		61
Съмнение и воля!		76
Двете течения: огнената вълна и вълната на Любовта		95
Качествата на ума, сърцето и волята		112
Произход на правите мисли		129
Влиянието на планетите		147
Смисълът на противоречието		165
Точността		182
Окултна медицина		192
Правилни отношения		199
Работа на окултните сили		210
Правилно разпределяне на енергиите		226
Закон за контрастите. Малките погрешки		241
Вяра и съмнение. Кратко съзерцание		254
Божественото и човешкото. Днес, а не утре		278
Проява на разумните сили в Природата		297
Упътване		311
Абсолютно малкото и абсолютно великото		320
Ученикът трябва да разбира	1207.23r	331

УЧЕНИЕ

на Всемирното Бяло Братство

изнесено от Бейнса Дуно под формата на Беседи, лекции,
разговори, напътствия и примери от личния живот

ИДЕИ

Слово
текст

Беседи

Музика
тон

Песни

Образ и символи
цвят и форма

Пентаграм

Движение
двигателни форми

Паневритмия
Пластика

Число

Математически
и геометрически
примери

Изучаване
на
Беседите
и
лекциите.

Изучаване
на музикалната
окултна школа.

Изучаване
на
Пентаграма.

Изучаване
на
Паневритмията
като съчетание

Изучаване
на математическите
и геометрическите
примери.

между идея, слово, тон,
движение, цвят и число.

България с Русия, към 21 век!

Беседите и лекциите на Петър Дънов – предверие към Третият Завет

/Отворено писмо до фарисеите, книжниците и
законниците от Старата култура/

България е микромодел на модела на Земята със стратегическото си разположение, което заема. Петър Дънов казва – "черният дроб на планетата". България е микромодел на планетата и със случилото се в нея като история, включително 50 годишната дейтелност на Бейнса Дуно, включително с неразбирането и твърдоглавието на българите, включително с настоящето си, оприличено на "до просешка тояга", включително и с топлотата и неповторимостта, която имат българите като сплав от хора – своеобразен център на славянското племе, като народ който върви и ще върви като народопсихология редом с руския народ. Оправи ли се "черният дроб на организма", ще се оправи и самата Земя като планета.

Фарисеите, книжниците и законниците на старата култура тук са най-ярко изявени. Тук са също изявени и адептите, посветените, лечителите. Въобще тук и сега в България, е съсредоточено най-доброто и най-калпавото от старата култура.

Отворено писмо

Вие превърнахте Учението, съдържащо се в Беседите и лекциите, в музеен експонат, който очаквахте хората, дълбоко спящите както ги мислехте, да дойдат да търсят при вас, чрез чукане по вашата врата, която за съжаление беше все затворена през последните години. Вместо да разсеете върху нивата тези семенца дадени ви от този, който нарекохте Учителя, вие ги скрихте в скриновете и хамбарите и решихте, че трябва да ги съхранявате за следващото хилядолетие. Но има движение в живота, което не понася блатния застои и затова ви беше напомнена Приказката за талантите. Тогава започнахте да прилагате неправилно онова, което беше казал Исус още отпреди, за гредата в околото на ближния си. /Няма такъв,

който да може да ви каже погрешките и да ви критикува, следователно няма и погрешки, няма и промяна в курса./ Дори и тогава, когато ви се казваше с най-добро сърце, вие пак не схванахте опитите да се размрази Учението и разпръснат Беседите при хората. Смятахте, че те спят, мислехте себе си за избраници защото четат Учителя – Петър Дънов, мислехте, че времето още не е дошло и е пред вас. Начинът на разпространение, който прилагаете бе труден за срещане с хората, незапознати с напътствията в беседите, както и със същността на дейността, която Петър Дънов има в България.

Вместо семенцата да бъдат разхвърлени навсякъде за да може върху тях да се проектира следващото неизбежно слово, прииждащо за човечеството в името на неговото спасение, почвата на втората половина на този век остана незасята.

"Не приложете ли това Учение, като го разпръснете сред хората, катастрофата е неизбежна." Колко пъти бе повторено това и прочетохте ли го, чухте ли го?

Върху тази почва сега трябва да се разхвърлят в западноевропейския и американски свят, семенцата. Тези семенца обаче, с по-голяма сила, сега идват от Русия. Идва ново повдигане на летвата на духовното – идва Нов завет, спрямо предишните два, Беседите имат своето място и сега, те допълват, но не да се говори, че самите беседи и цялото Учение на Учителя били Трети завет. Те са от Третият завет, но не са всичкото, а само дъното, полагането на основата. Дъното на Шестата култура и раса бяха положени от Дънов. Но трябваше да се поддържа онова, което Учителя направи за оформянето на това дъно. Трябваше да се засява и непрекъснато да се следи за някой кълн, който би могъл да се появи върху нивата.

Времето ще оцени доколко е спазена Волята за Разпространението на Учението и кои са последователите на Българския Учител. Работата други ще я свършат и те я вършат. И те също са последователи и негови ученици, но те дойдоха отвън и тепърва ще идват защото са подготвени от него.

Сегашното "общество" в сегашния му вид, няма право да съществува като общество, защото има общност само там където

я има изпълнена волята на основателя ѝ. Погрешките когато се посочват добронамерено, трябва да се благодари на този, който ги посочва, да се корегират и да се търси начин за излизане по нов път. Когато погрешките не се признават, когато всичко продължава да върви по старому, тогава единствено остава метода познат от Природата: Смяна на старите мехове с нови, които да приютят новото съдържание.

Имаше вариант при който старата структура – "обществото", би могла да остане на доизживяване, но само при положение, че се корегират допуснатите погрешки и се излезе на нова посока. Сега вече този вариант го няма. Какво остава от стария мех, който е играл ролята на затвор за житното зърно? Житното зърно повече няма нужда от подобен мех. Нивата ще бъде неговата нова къща. Това е разрешението и отговорът.

Всяка една изградена организация има за основа някаква работа и свой център. Но в случая, тя трябва да бъде върху Нивата. Нивата няма име. Тя не се нарича нито Изгрев, нито Братство. Тя е просто Нива, върху която предстои засяване и жътва. Всяка една организация, работеща върху нивата, тъй както работи Културната Асоциация, има право да съществува. Вместо много малки килийки, не е ли по-добре единен център – Асоциация, в името на работата? Затова и центърът бе създаден, това е Асоциацията. Тя носи името на духа, защото е проектирана в бъдещето.

Името "Петър Дънов" ще остане в библиотечните каталози, учебниците по история на България. Но в бъдеще, работата по Новата Култура ще се организира не от името Петър Дънов, а от името на същността, която е и днес, Бейнса Дуно.

"Бялото братство" като наименование, наименование като "Изгрев", когато се използват трябва да отговарят на съдържанието, което се крие под тях, иначе в невидимият свят ще кажат, онова, което Учителя каза. "Я да видим сега, кои от вас са бели братя?" Впрочем и в Киев се подвизава едно "бяло братство", което по делата си говори колко е бяло.

Колкото до наименованията Културна Асоциация и Бейнса Дуно, нека всеки, който се осмелява да ги свързва тези имена, има

правото да докаже с дейността си, че наистина духът е в него. Ако е с него, няма да има проблеми. А ако не е с него, вие знаете, което не е от Бога, то е преходно. Метод на забраните няма в напътствията, които Господ и Бейнса Дуно ви е давал. Метод на ограниченията във Всемирното Бяло братство няма.

Учението, което ви бе изнесено от Учителя, вие **консервирахте, вместо да превърнете в семенца за посев**. И тъй като на нивата ви няма, какво общество е това? Къде са семенцата и кой има право да разполага с тях? Ваше лично наследство ли е даденото ви като беседи и лекции от Учителя? Паневритмията кому принадлежи? Песните и музиката, снимките, стенографските материали, всичко това къде се намира и защо не се използва за разпространението на семенцата? Докога ще продължава това положение?

"Нито вие влизате вътре, нито пускате друг да влезе" – така ли беше казано от Учителят? Ако вярвахте в своя Учител, вие щяхте да разберете кога той говори чрез други. И защо той говори по този начин чрез други? Вярата в Петър Дънов вие имате защото е дошъл при вас, но Вярата на Него, тоест в делата Му нямате. Иначе нямаше да продължавате с досегашния погрешен подход да се боите, как се разпространявало Учението.

Кой ви е дал правото да определяте начина на неговото разпространение, кой ви е упълномощил да се чувствувате първи, и единствено отговорни за това Учение? Това не говори ли, че нищо не сте разбрали и от Христовото послание преди двадесет века, както и от всичките беседи и лекции, които ви бяха изнесени от Учителя?

Дотук с играта на Братство, дотук с игрите на вяра в Учителя. Който истински е брат и вярващ, ще излезе на Нивата, където фарисеи, книжници, законници не смеят да припарят. Новите мехове се пълнят по време на работата върху Нивата.

КОГАТО ИСТИНАТА ГРЕЕ, ПЛОДЪТ ЦЪФТИ И ЗРЕЕ.

За тези, които се интересуват от изследването на Словото дадено от Петър Дънов – Учителя, е следната информация:

В **Internet** на посочения адрес www.heliopol.bg може да намерите Петте серии на "Сила и живот". Ще има възможност в бъдеще Словото да се изследва по **ключова дума и тематика**.

Всичко това поднесено в дискета или компакт диск или чрез включване в **Internet**. Културната Асоциация Бейнсà Дунò подготвя www.olb.net (**On Line Bulgaria**). В тази страница също Словото ще бъде представено. Следователно изследването му ще бъде възможно както от настоящата страница www.heliopol.bg, така и от www.olb.net.

On-Line Bulgaria
21 CENTURY

www.heliopol.bg

WELCOME!
ДОБРЕ ДОШЛИ В ИНТЕРНЕТ!

Избор:	Заглавие:	Големина:
☐	<u>ЕТО ЧОВЕКЪТ !</u>	1,125,031 bytes
☐	<u>ДУХЪТ И ПЛЪТТА</u>	1,097,334 bytes
☐	<u>СОЛТА</u>	1,460,752 bytes
☐	<u>БРАТЯ И СЕСТРИ НА ХРИСТА</u>	1,493,822 bytes
☐	<u>ЗАЩО ТВОИТЕ УЧЕНИЦИ ЯДАТ И ПИЯТ</u>	2,217,349 bytes

The following talks are in Adobe Acrobat PDF Format to reach them click on links. You may read them with

Acrobat Reader or any other PDF software.

Тези беседи са в Adobe Acrobat PDF формат и за да ги получите кликнете върху тях. Може да ги прочетете с Acrobat Reader или всяка друга PDF програма.

4200

КНИГИТЕ НА „ХЕЛИОПОЛ“

**Издателска линия - Беседи на Бейнсà Дунò
(Петър Дънов)**

Издателска линия - Слово на Виссарион

Издателска линия - Дзен и Будò

**Издателска линия - Външно и вътрешно
себеусъвършенствуване**

**Издателска линия - Езотерична литература,
класика и съвременни тенденции.**

Всички постоянни читатели на книгите на издателство "Хелиопол", които биха желали да получават всички новоизлезли книги, могат да се обалят на телефона или адреса на Издателството.

**За връзка с Културна Асоциация Бейнсà Дунò
и Издателство "Хелиопол":**

Офис: София 1750, Младост 1, бл. 29, вх. 7
тел./ факс (02) 74-68-50

E-mail: heliopol@heliopol.bg
www.heliopol.bg

За кореспонденция: София 1784, п.к. 88

Борса: София, "Цариградско шосе" 113
тел. (02) 71-85-13

Търговска отстъпка за редовните читатели и за тези, които използват абонаментната система на Издателството.

Човек трябва да бодърства много и ако не бодърства, може да бъде пометен. Бодърства ли, няма мъчнотия, която човек да не може да победи. Някой път нещата сами по себе си се разрешават. Ще бъдете смели и решителни! Ще вярвате, няма да се съмнявате! Някой ме пита: Къде е това Бяло Братство? Най-после може да се зададат и други въпроси: Къде е Господ?; Къде е Христос? Ако питате един ясновидец, той ще ви каже дали тази вечер е тук Христос, или не. Той ще Го види. Няма събрание, което, ако духовете на хората са въодушевени, обладани с възвишени мисли, и да не ги посети Христос най-малко за 5–10 минути или да няма друг някой представител от Бялото Братство. Достатъчно е двама души да си повдигнат мисълта нагоре, и ще ги посети Христос. Ще кажете: Ама може ли Христос да бъде едновременно на толкова места? То е смешно схващане! Христос едновременно може да присъства на всички събрания в света.

Бейнсà Дунò – Петър Дънов